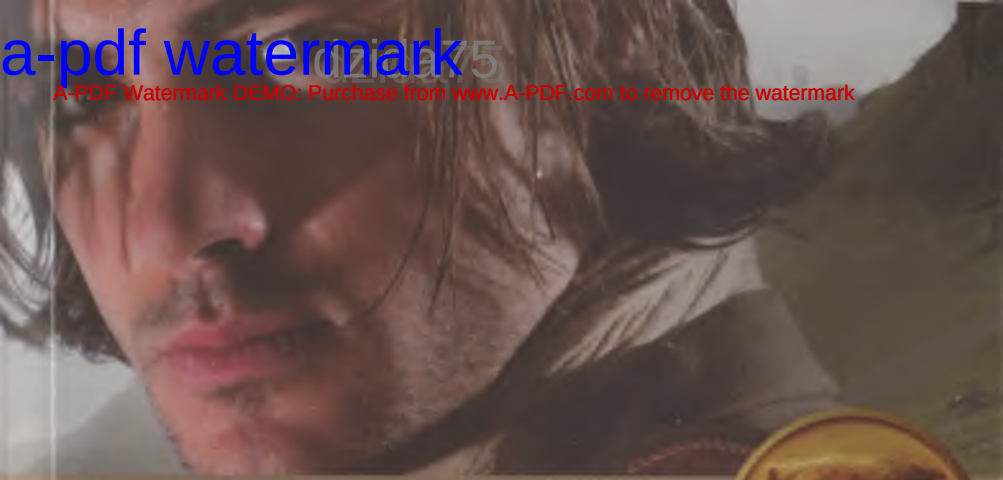
a-pdf watermark
A-PDF Watermark DEMO: Purchase from www.A-PDF.com to remove the watermark

İskoç Şövalyeleri

AMANDA SCOTT

Aşkta İntikam Olmaz

epsilon

a-pdf watermark

İSKOÇ TUTKUSU

Mackintosh "Vahşi Kedisi" diye anılan Leydi Catriona, klanını savunmak için her şeyi yapacak bir kızdır. Ancak ailesinin arazisinde yaralı bir savaşçı bulduğunda, Catriona'nın bağlılığı büyük bir sınavdan geçer. En yumuşak dokunuşuyla tüm tutkularını alevlendirebilen bu güçlü yabancı, Catriona'yı en mahrem şekilde baştan çıkarabildiği gibi, bir de tehlikeli bir sır taşımaktadır…

İSKOÇ İNTİKAMI

Savaşın ortasında Sör Finlagh Cameron, Mackintosh'ların savaş liderini öldüreceğine dair intikam yemini etmiştir. Ama şimdi düşmanının kızıyla yüz yüze gelen Savaşçı Fin tereddütler içindedir. Genç kadının vahşi güzelliği ve ruhu, savaş yorgunu şövalyenin bastıramadığı bir açlık doğurur ve onu dehşet verici bir tercihle karşı karşıya bırakır. Tutkusuna teslim olmak, yemininden dönmek anlamına gelecektir. İntikam ise Catriona'nın hayatını tehdit edecektir. Aşklarının galip çıkması için, ikili en zor olanı yapmalıdır: İskoç şövalyeleri ve klanlarını yöneten keskin bağlılıklara meydan okumak.

"Günümüzde yazan en iyi İskoç tarihi aşk romanı yazarlarından biri."
– Midwest Book Review

ISBN 978-9944-82-642-6

₺ 25

facebook.com/EpsilonYayinevi
twitter.com/EpsilonYayinevi
www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş yenisayfa.com.tr

a-pdf watermark
dzida75

AŞKTA İNTİKAM OLMAZ

Orijinal Adı: Highland Master
Yazarı: Amanda Scott
Genel Yayın Yönetmeni: Meltem Erkmen
Çeviri: Kübra Tekneci
Editör: İbrahim Enis Köksaldı
Düzelti: Fahrettin Levent
Düzenleme: Gülen Işık
Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş

1. Baskı: Şubat 2013

ISBN: 978 9944 82-642-6

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

© 2011 Lynne Scott-Drennan

Türkçe Yayım Hakkı: Onk Ajans aracılığı ile
© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Baskı ve Cilt: Kitap Matbaacılık
Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı-İst
Tel: (0212) 482 99 10 (pbx)
Fax: (0212) 482 99 78
Sertifika No:16053

Yayımlayan:
Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.
Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi 18/ 4-5 Taksim / İstanbul
Tel: 0212.252 38 21 pbx Faks: 252 63 98
İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com
e-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

AŞKTA İNTİKAM OLMAZ

Amanda Scott

Çeviri
Kübra Tekneci

epsilon®

a-pdf watermark dzida75

Bu kitabı anlayacak kadar büyüdüğünde okuması için Paige Lori'ye ve gerçek İskoç vahşi kedilerine ithaf ediyorum.

AŞK, ONUR VE İHANET

"Birbirimize söz verdik, Catriona," dedi Fin kesin bir şekilde. "Ben sözümü tutacağım, aynı şekilde senden de sözünü tutmanı bekliyorum."

"Sözümü tutmazsam ne yaparsın? Irzıma mı geçersin yoksa beni döver misin?" Catriona'nın kalbi gümbür gümbür atıyordu ve Fin ona bu şekilde bakarken içinden sadece ona dokunmak geliyordu.

"Seni incitmeyeceğimi ya da zorlamayacağımı biliyorsun," dedi Fin, öfkesini kontrol altında tuttuğu belliydi.

Odadaki gerginlik on katına çıkmıştı ve bunun büyük bir bölümü Catriona'nın kendi bedenindeydi.

Fin oldukça kararlı görünüyordu ve bu kararlılık, Catriona'nın içinde tarifi olmayan duyguların harekete geçmesine neden oluyordu. Karıncalanan teninden bedeninin merkezine dek tüm sinirleri uyanmıştı. Fin ona doğru bir adım daha atınca, sanki biri telleri vücuduna bağlı bir arpı çalmaya başlamış gibi hissetti.

Fin ona doğru uzandı…

a-pdf watermark

ÖNSÖZ

Perth, İskoçya, Eylül 1396

Koyu renk saçlı, genç savaşçının rakibi yere düştüğünde etrafa derin bir sessizlik çöktü. Çocuk hemen bir diğerine baktı, ama yakınında hiç kimsenin ayakta olmadığını gördü.

Sonra yaralı ve ölmek üzere olan adamların inlemeleri ve haykırışlarını duyan savaşçı, bu sessizlik hissinin, tüm dövüşlere eşlik eden boruların tiz seslerinin kendi dövüşü biter bitmez kesilmiş olmasından kaynaklandığını anladı.

Sadece savaş borularının sesi kesilmemiş, aynı zamanda alana bakan kat kat sıralanmış yerlerinden onları izleyen soylu izleyiciler de sessizleşmişti. Başta tezahürat etmişlerdi, çünkü tüm duyularıyla ilk rakibine odaklanmadan önce onların seslerini duymuştu.

Perth'e bağlı North Inch'in geniş ve genellikle yeşil bir çayırı andıran toprakları, ceset ve kandan oluşan bir alana dönüşmüştü.

a-pdf watermark dzida75

İskoçya'nın en güçlü klanlarından ikisi olan Cameron'lar ve Chattan Klanı arasındaki bu toplu düelloda birçok adamı kılıçtan geçirmişti genç savaşçı. İskoç Kralı'nın emri üzerine her iki klan da dövüşmeleri için otuzar adam çıkarmıştı. Kral'ın amacı topraklar ve diğer ihtilaflı konular sebebiyle yıllardır süren düşmanlığa son vermekti.

Genç savaşçı geriye başka bir rakibinin kalıp kalmadığını görmek için savaş alanını gözden geçirdi. Sadece üç adam ayaktaydı ve biri de diz çökmüştü; kendisi geniş ve hızla akan Tay Nehri'nin yanındayken, diğerleri ondan epey uzaktaydı.

St. Jones'un Perth kenti ve yakınlarındaki Scone Abbey yüzyıllardır asil ve kutsal yerler olarak görüldükleri için, Perth'e bağlı North Inch uzun zamandır düello alanı görevi görüyordu. Kentin güneydoğusundaki alan kentten çitlerle ayrılıyordu ve nehir çitler kadar olmasa da oldukça etkili bir bariyer oluşturuyordu.

Kent, Tay Nehri'nin köprü kurulacak kadar dar olan ağız kısmına bakıyordu. Eğer biri nehre düşecek olursa, güçlü ve hızlı akan nehir onu Tay'ın halicine ve oradan da denize sürükler ya da denize varmadan boğulmasına neden olurdu.

O nedenle, savaşçılar sarp nehir kıyısından olabildiğince uzak durmaya çalışmışlardı. Ama düello alanının zemini akan kan yüzünden kayganlaşıp ölen adamlarla kalabalıklaşınca, suyun kenarındaki alan tek seçenekleri olmuştu.

Hâlâ hayatta olan dört kişiden hiçbiri genç savaşçıyı umursuyor gibi görünmüyordu. Çocuk tetikteydi, ama dinlenebildiği için minnettardı, çünkü biri ya da hepsiyle dövüşmek zorunda kalırsa, büyük ihtimalle öleceğini biliyordu.

Diğerlerinin de üzerinde onunkine benzer kıyafetler vardı – safran rengi, diz hizasında tunikler ve geniş deri kılıç kemerleri. Her biri kılıç darbelerini savuşturmak için bir kollarına deri kalkan takmışlardı. Ve her biri çoğu İskoç savaşçı gibi dövüşürken saçları yüzlerine gelmesin diye uzun saçlarını tek bir örgü halinde toplamıştı.

Bulunduğu yerden klan armalarını göremese de, genç savaşçı onların Chattan Klanı'ndan, yani düşmanlarından olduğunu biliyordu.

"Fin."

Her ne kadar zayıf olsa da, keskin kulakları sesi duydu ve hemen arkasına döndü.

Etrafındaki bedenler arasında, hafif ama ısrarlı bir hareket gördü; korkuyla ve buz gibi bir çaresizlikle mücadele ederek hemen hareket eden adamın yanına koşup diz çöktü. "Baba!" diye bağırdı.

"Tükendim," diye homurdandı Teàrlach MacGillony, görünüşe bakılırsa onun durumundaki bir adamın harcaması gerektiğinden çok daha fazla çaba harcıyordu. "Ama ben–"

"Konuşma!" dedi Fin telaşla.

"Konuşmam gerek. Bu korkunç günden geriye bir tek sen kalacaksın, evlat. O nedenle, hayatta kalmak senin en kutsal görevin. Düşmanların kaçı hâlâ ayakta?"

"Dört kişi görüyorum," dedi Fin. "Biri diz çökmüş durumda – sanırım kusuyor." Sesi titreyerek ekledi: "Ben hariç tüm adamlarımız yenik düştü."

"O halde biraz soluklan," dedi babası. "Majesteleri katliamı durdurmazsa onlara karşı ayakta durmak zorundasın. Ama Majesteleri'nin kardeşi Albany, Majesteleri'nin yanında oturuyor. Kral zayıf, ama Albany değil. O kötü

a-pdf watermark dzida75

biri. Tüm bunlar onun fikriydi, fakat Majesteleri bu katliamı durduracak güce sahip."

Fin oturma sıralarına doğru baktı. Kral ve Albany Dükü'nün yanı sıra, kraliyet üyeleri, rahipler sınıfı mensupları ve Perth halkının büyük bir kısmı da orada oturuyordu. Bayraklar dalgalanıyor ve satıcılar hiç şüphesiz, günün başında etkinliğe panayır havası katan bira, viski, poğaça ve şekerlemeleri satmaya hâlâ devam ediyordu.

"Albany, Kral Hazretleri'yle konuşuyor," dedi Fin.

"Evet, Cameron'lar ve Chattan Klanı arasındaki kavganın sona ermesi için, ona gerçek bir kazananın olması gerektiğini söylüyordur şüphesiz. Dinle beni, evlat. İnsanlarımız bugün onlara savaşta liderlik edeceğime inanıyordu ve ben onları hayal kırıklığına uğrattım. Sen de onları hayal kırıklığına uğratmamalısın."

"Bu adamların birçoğunu kılıcınızdan geçirdiniz, efendim," dedi Fin.

"Evet, öyle, ama senin kılıcın benim kılıcımdan çok daha hızlıydı. Ve eğer gerçekten bizden geriye kalan tek adam sen olursan, yapman gereken bir görevin var demektir."

"Nedir?"

"İntikam," dedi babası nefes nefese. "Onların savaş liderlerinden intikam alacağına yemin et... ve... ve... diğerlerinden de. Böylesine bir kıyımdan sonra... intikam almaya hakkın var. Hayatta kalan... tek savaşçı olarak... bu senin için kabul etmen gereken kutsal bir görev." Aldığı her nefeste daha da zorlanarak ekledi: "Bana... söz ver."

"Evet, efendim, söz veriyorum," dedi Fin acele yle. Ölmek üzere olduğu görülen babasına verebileceği başka bir yanıt yoktu.

"Tanrı seni korusun, oğl..."

Teàrlach MacGillony son nefesini vermişti.

Fin'in gözleri doldu, ama seyircilerin arasından kopan bir çığlık onu üzüntüsünden kopardı. Oturma sıralarına doğru bakan Fin, Albany'nin dövüşün devam etmesi için işaret ettiğini gördü.

Borular sessizdi. Kral başını eğmiş bir şekilde hareketsizce oturuyordu, ama insanlar bunda bir tuhaflık görmezdi. Kral güçsüzdü ve bu tür kararları majestelerinin yerine krallığı yöneten Albany veriyordu.

Chattan Klanı'nın adamlarına doğru bakan Fin, üçünün oturma yerine doğru dönmüş olduklarını gördü. Uzun boylu, zayıf olan dördüncüsü diğerleriyle konuşuyordu. Sonra kılıcını kaldırıp Fin'e doğru döndü. Diğerleri de onu takip etti, ama gerisinde kalmayı tercih ettiler.

Adam yaklaşırken başını yerden kaldırmadan yerdeki cesetlere basmamaya özen göstererek ilerledi.

Kılıcını kaldırıp derin bir nefes alan Fin kendini hazırladı.

Diğer adam en sonunda kafasını kaldırdığında Fin'le göz göze geldi.

Fin ona baktı ve en sonunda, "Hawk?"* diyecek gücü kendisinde buldu.

Diğerleri üç metre ötede durdular. Adam, Fin'in hayal görüp görmediğinden emin olmadığı hafif bir baş hareketiyle sağ tarafındaki nehri işaret etti.

Arkasındaki adamlar neşeli bir şekilde konuşuyorlardı, sonuçtan emindiler. Fin'in konuştuğunu duyamayacak kadar uzaktaydılar, tekrar konuşsa bile onu duyamazlardı.

* İng. "Şahin" –ed.n.

a-pdf watermark dzida75

"Ne söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu Fin.

"Git," dedi Hawk dudaklarını hareket ettirmeden. "Seninle savaşamam. Sizin tarafınızdan biri hayatta kalıp bugün burada olanları sizin gözünüzden anlatabilmeli."

"Derini yüzerler!"

"Hayır, Lion*. Kahraman olacağım. Ama bunu sonra düşünürsün. Şimdi git, Albany hepimizi yok etmek için kendi adamlarını göndermeden git."

Hawk, Fin'in sorgusuz sualsiz güvenebileceği birkaç adamdan biriydi, dönüp kılıcını sırtındaki kılıfına geçirdi ve suya girdi, ancak su onu yutarken bir korkak gibi göründüğünü düşündü. O sırada, nehir onu kasabanın kıyısından hızla sürükleyip merhametsizce denize götürdü.

Kılıcının ağırlığı ve hantal yapısı onu suya batırmakla tehdit ediyordu, ama karşı koymadı. Suyun yüzeyine çıkmadan akıntı onu ne kadar uzağa götürürse, o kadar güvende olacaktı ve eğer bu sırada ölürse, buna razıydı.

Ama tam o sırada aklına dehşet verici bir şey geldi. O gün *iki* kez ant içmişti.

Birincisi, dövüşün sonucunu kabullenip rakip taraftan kimseye zarar vermeyeceğine dairdi. Düello meydanındaki her adam tek bir ağızdan bunu kabul etmişti.

Ve sonra kendi savaş lideri –ölmek üzere olan babası– ondan ikinci bir söz, intikam sözü vermesini istemişti – Fin'in ettiği ilk yemini bozmadan asla tutamayacağı bir söz. Böylesine bir ikilem hem kendi şerefini hem de klanınkini tehdit ediyordu. Ama *tüm* yeminler kutsaldı.

Bir yemin diğerinden *daha* kutsal olabilir miydi? Babası ondan ne istediğini biliyor muydu?

* İng. "Aslan" –ed.n.

Suyun yüzeyine çıkıp güneye doğru yöneldi, cevabı bulabileceği tek bir yer olduğunu biliyordu. Perth'in karşı kıyısından oraya daha kolay ulaşabilirdi…tabii oraya ulaşabilirse.

a-pdf watermark

Birinci Bölüm

İskoçya, Haziran başları 1401

İskoç alakargasının ötüşünü oluşturan arada sırada kulak tırmalayıcı çığlıkların da eşlik ettiği tuhaf guruldama sesi, kuşun tüneğinin ötesinde, orman zemininde ne olduğuna dair hiçbir ipucu vermiyordu.

Ormanın içinde alakarganın tünediği yüksek çam ağacına doğru sessizce ilerleyen genç sarışın kadın, garip bir şey sezmemişti. Anlaşılan aynı şey sağ tarafında sık çamların, huş ağaçlarının ve titrek kavakların arasından zarif, kirli-gümüş rengi bir hayalet gibi ilerleyen iri yarı kurt köpeği için de geçerliydi.

Karların büyük bir bölümü erimişti ve hava soğuk sayılmazdı.

Yukarıdaki dalların arasında hışırdayan esinti ve on sekiz yaşındaki Leydi Catriona Mackintosh'un çıplak ayaklarının altındaki nemli orman zemini; bitkileri ve toprağı kurutan sıcak havalarla karşılaştırıldığında, ses çıkarmadan yürümeyi daha kolay hale getiriyordu.

Tombul, kabarık tüylü kahverengi bir tarla faresinin yo-

a-pdf watermark
dzida75

luna çıktığını ve iki sincabın birbirlerini yakındaki bir ağaca doğru kovaladığını görünce Leydi Catriona gülümsedi, varlığıyla orman yaratıklarını rahatsız etmeyecek kadar sessizce ilerleyebildiği için kendisiyle gurur duydu.

Uzakta hızla akan derenin sesine kulak verdi. Ama derenin sesini duyamadan, rüzgâr şiddetini kaybetti ve dikkat kesilen köpek durup uzun burnunu havaya kaldırdı. Sonra titreyerek kafasını çevirip ona baktı.

Avucu dışarıya bakacak şekilde sağ elini hayvana doğru kaldıran Catriona da durdu ve kurt köpeğinin hissettiği şeyi hissetmeye çalıştı.

Köpek onu izliyordu. Catriona hayvanın havada aldığı kokunun bir kurda ya da geyiğe ait olmadığını söyleyebilirdi. Köpeğinin ifadesi alışılmadık biçimde temkinliydi. Ve tir tir titriyor olması da, sevdiği bir avın kokusunu aldığı zaman sergilediği o gergin ve beklenti dolu heyecandan ziyade, temkinli bir ürkeklik içinde olduğunu gösteriyordu.

Köpek tekrar başını çevirip dişlerini gösterdi, ama ses çıkarmadı. Catriona onu iyi yetiştirmişti. Bir kez daha yeteneğiyle gurur duydu.

Ayak parmaklarını az önce yaptığı gibi orman zeminini halı gibi kaplayan solmuş yaprak ve çam iğnesi karışımının arasına yavaşça gömerek yürümeye devam etti ve tekrar köpeğe baktı. İleride kendilerini bir tehlikenin beklediğini hissederse, köpeği onu durdururdu.

Aksine, köpek yoluna devam ederken daha da hızlanarak, ağaçlar ve çalılar arasında kendi yolunu açıp önünde sessizce ilerledi.

Catriona köpeğinin koruyucu içgüdülerine alışkındı. Bir keresinde, sürüsünden ayrılan ve onun yaklaştığını duyunca iyice hareketsizleşen bir kurtla neredeyse burun

buruna gelmiş, o ana kadar da vahşi hayvanın varlığını hissetmemişti. Kurt köpeği hemen aralarına girip onu durdurmuş ve karşısındaki vahşi kurda hırlayarak onu kaçırmıştı. Köpeğinin onu korumak için kurtlara bütün gücüyle meydan okuyacağından hiç şüphesi yoktu Catriona'nın.

Hayvanın biraz ötesinde emin adımlarla ilerlerken arada sırada ona bakmaya devam etmesi, aldığı kokudan hoşlanmamasına rağmen korkmadığını gösteriyordu.

O da korkmuyordu, çünkü kaması yanındaydı ve ağabeyleri onu nasıl kullanması gerektiğini öğretmişti. Ayrıca, köpeğin içgüdülerine güvendiği kadar kendi içgüdülerine de güveniyordu. İleride onu bekleyen şeyin tehlikeli bir insan ya da başka bir yırtıcı olmadığından emindi.

Alakarga hâlâ ötüyor, sincaplar tiz sesler çıkarmaya devam ediyordu.

Kuşlar bir yırtıcı yaklaştığında genellikle sessizleşirdi. Ve sincaplar da tehlikeyi sezip tiz çığlıklar atmaya başladıklarında, bunu öylesine yüksek ve kesik kesik bir sesle yaparlardı ki, işaret tehditten çok daha önce fark edilirdi. Ama iki sincap alakargayı bastırmak istercesine daha da gürültü yapmaya başlamıştı.

Bu garip düşünce aklında belirirken, Catriona sincapları ya da kuşu görmek için kafasını kaldırdı. Ama bunlar yerine, kocaman siyah bir kuzgunun yüksek çam ağacına doğru uçtuğunu ve büyük kuşun alakargayı kaçırırken çıkardığı kalın sesi duydu. Kuzgunun gelişi içini ürpertti. Kuzgunlar hayvan leşi ve ölü şeylerin peşinde olurdu. Bu kuzgun ise, konduğu dalda, hemcinslerine potansiyel bir ziyafet bulduğunu haber vermek için ötmeye devam ederken doğruca aşağı bakıyordu.

Köpek de kuzgunun çağrısını fark etmiş gibi hızlandı.

a-pdf watermark
dzida75

Catriona hemen onun peşinden koştu ve çok geçmeden ilerideki akarsuyun sesini duydu. Köpeğin peşinden açıklığa çıkınca, hızla akan nehri görmeyi başardı. Yukarıdaki dala konmuş olan iri kuzgun, onun varlığına sertçe karşı çıktı. Diğerleri de havada daireler çiziyor, bulutlarla kaplı gökyüzünde büyük kara gölgeler halinde umutla gaklıyorlardı.

Köpek hırladı ve Catriona en sonunda kuzgunları neyin çektiğini gördü.

İşlenmemiş deriden botlar, safran sarısı bir tunik ve onun üzerine de kırmızı-yeşil renkli geniş bir pelerin – İskoçların ekose dediği türden bir pelerin– giymiş olan bir adam ıslak zeminde yüzüstü yatıyordu, ya baygın ya da ölüydü, bacakları gürüldeyen nehre doğru uzanmıştı. Sırtında kılıfında olan kocaman bir kılıç çaprazlamasına asılıydı ve başının etrafında oldukça kan birikmişti.

Köpek kanın kokusunu almıştı.

Kuzgunlar da öyle.

Sör Finlagh Cameron yavaşça uyandı. Fark ettiği ilk şey başının dayanılmaz bir şekilde ağrıdığıydı. Fark ettiği ikinci şey ise, sağ kulağında sıcak bir esinti ve üfleme sesi olduğu. Yüzüstü yatıyordu ve sol yanağı ot kokulu bir yastığın üzerindeydi.

Ona ne olmuştu böyle?

En sonunda bir tür yapraklı bitkilerin üzerinde ıslak zeminde yattığını anladığı sırada, uzun, ıslak bir dil sağ yanağını ve kulağını yaladı.

Gözlerini açtı ve burnunun dibinde, iki… hayır, dört gümüşi gri bacak gördü.

Gerilmişti, ama hayvan onu yeniden yalarken kıpırdamamaya çalıştı, İskoç ormanlarının kurtlarla dolu olduğunu biliyordu, etrafta daha fazla kurt olup olmadığını anlamak için burnunun dibindeki dört bacağın ötesine baktı. Evet, ileride iki bacak daha görebiliyordu, ama ya görme duyusu bozulmuştu ya da zihni ona oyun oynuyordu.

Gördüğü iki bacak çıplak, biçimli ve bronzdu.

Gözlerini kapatıp yeniden açtı. Bacaklar aynı görünüyordu.

İki yaratığı da daha iyi görebilmek için yavaşça ve dikkatle başını kaldırdı, ancak o sırada başına saplanan ağrı yüzünden suratını buruşturdu. Yine de hayvanın bacakları ile gövdesinin altından gördüğü çıplak ayak ve bileklerle çıplak baldırların bir insana ve kesinlikle bir kadına ait olduğunu görebilmişti.

Gözlerini kısarak bakınca şeyleri de görebilmişti… çıplak dizlerle çıplak…

Bir parmak şıklatma sesi dikkatini dağıttı ve hayvan geri çekildi. Sandığından daha iri ve uzun boylu bir hayvandı bu. Ama bir kurt değildi. Aksine…

"Ya kurt köpeği ya da geyik avında kullanılan iri av köpeklerinden," diye homurdandı.

"Demek yaşıyorsunuz."

Duyduğu yumuşak kadın sesindeki şakacı ifade esintiyle birlikte ona ulaştı, ancak artık esintiyi hissetmiyordu. Hiç şüphesiz az önce hissettiği de köpeğin nefesiydi. Bu sonuca ulaşmak, başına ne gelmiş olursa olsun aklını kaybetmediği konusunda içini rahatlattı.

"Konuşamaz mısınız?"

Aynı sesti, ama kadının yaklaştığını hissetmemiş olmasına rağmen bu kez daha yakından geliyordu. Gerçi kula-

a-pdf watermark
dzida75

ğında sıcak nefesi hissedene dek köpeğin de ona yaklaştığını anlamamıştı. Bu sırada kadının Galce konuştuğunu da fark etti. Birkaç yıl boyunca az da olsa Galce konuşmuş olmasına rağmen bunu zar zor fark etmişti.

Az önce gördüğü biçimli bacakları ve çıplak ayakları hatırlayınca, bir ara gözlerinin kendi kendine kapanmış olduğunu anladı. Gözlerini açtığındaysa, kadının çıplaklığının üst bacaklarının yarısına gelip sona erdiğini görünce hayal kırıklığına uğradı. Genç kadının vücudunun geri kalanını, bir erkeğin kendi ekose kumaşını pilileyeceği şekilde pililenmiş olan yırtık pırtık mavi bir elbise örtüyordu.

"Konuşabilirim," dedi ve yine tuhaf bir başarı hissetti. "Hareket edebileceğimden emin değilim. Başım biri ortadan ikiye yarmak istemiş gibi ağrıyor."

"Başınızın etrafındaki yapraklara kan bulaşmış, yaralı olmalısınız," dedi genç kadın. Sakin ve yumuşak sesinde yine o hafiflik vardı, sanki ondan ya da ormandaki hiçbir şeyden korkmuyor gibiydi. "Bana güveniyorsanız, kılıcınızı kılıfından çıkartabilirim. Kılıfınızı ve kemerinizi de üzerinizden çıkartabilirim. Ama bunun için kendinizi biraz yukarı kaldırmalısınız. O zaman belki sırtüstü dönebilirsiniz."

"Evet, elbette," dedi Fin. Genç kadın onu öldürmek isteseydi, bunu çoktan yapardı. Ayrıca, ağır kılıcını bir silah olarak kullanamayacak kadar da ufak tefekti.

Kılıcını pek zorlanmadan sırtındaki kılıfından çıkarmayı başardı. Ama Fin kayışın altında kalan emniyet tokasına erişebilmesi için kendini kaldırdığında, hissettiği ağrı ve baş dönmesi yüzünden dişlerini sıkmak zorunda kaldı.

Yine de, genç kadın sert kayışı açıp ustalıkla üzerinden

çıkartırken, başının ağrıması dışında vücudunda herhangi bir sorun olmadığına karar verdi.

"Şimdi, biraz dönebilirseniz, durumun ne kadar kötü olduğuna bakabilirim," dedi genç kadın.

Fin büyük bir çaba harcayarak sırtüstü dönünce, pembe yanağında leke olan güzel bir yüz ve darmadağınık görünen uzun sarı saçlarla karşılaştı.

Yüzündeki endişeli ifadeye rağmen genç kadının gözleri ışıldıyordu.

Fin onca ağacın ve gökyüzünü kaplayan bulutların gölgesinde gözlerinin ne renk olduğunu tam olarak anlayamasa da, maviden çok açık kahverengi gibi görünüyorlardı.

"Peri ya da ormanlara özgü başka bir tür yaratık mısınız?" diye mırıldandı, artık daha rahat konuşabiliyordu. Göz kapakları düştü.

Genç kadın hoş ve canlandırıcı bir sesle hafifçe kıkırdadı.

Fin gözlerini tekrar açınca, sarışın orman perisinin üzerine doğru eğilmek için bir dizinin üstüne çöktüğünü gördü. Açık yakalı korsesinin üzerinden ona doğru yaklaşan iyice bronzlaşmış yumuşak görünümlü iki yuvarlağı görünce, zihni bir anda berraklaştı.

Genç kadının dudakları kıpırdıyordu, konuşuyor olmalıydı. Fin en başta ne söylediğini kaçırdığından geri kalanını yakalamak için dikkatle dinleyip mantıklı bir yanıt vermeyi umdu.

"... peri olduğumu düşündüğünüzü duysalar gülerlerdi," diyen genç kadın kararlı bir şekilde ekledi: "Şimdi, isterseniz kıpırdamadan uzanın. Bana zarar vermeyeceğinizi anlayana kadar yanınıza yaklaşmaya çekindiğimi bilmelisiniz."

a-pdf watermark dzida75

"Korkmayın, bayan. Size zarar vermem."

"Bunu görebiliyorum, ama arkadaşım Boreas yabancıların yanıma yaklaşmasından pek hoşlanmaz. Yaralanma sonrasında ayılan bazı insanlar gibi siz de ani bir hareket yapsaydınız ya da yerde dövünmeye kalksaydınız, sizi bir tehdit olarak görebilirdi."

Fin duyduğu parmak şıklatma sesinden –ki muhtemelen genç kadının ince parmaklarının eseriydi– sonra kurt köpeğinin ne kadar çabuk geri çekildiğini görmüştü, o yüzden genç kadın istemediği sürece hayvanın saldıracağını sanmıyordu. Ama bunu dile getirmedi. Göz kapakları yeniden ağırlaştı.

"Hâlâ uyanık mısınız?" Bu kez orman perisinin sesinde neşe değil sadece endişe vardı.

"Evet, elbette, ama uykuya dalmak üzereyim," diye mırıldandı Fin. "Adınız ne?"

"Catriona. Ya sizin?"

Fin bir süre düşündükten sonra cevap verdi: "Fin... bana Savaşçı Fin derler."

"Size ne oldu, Savaşçı Fin?" Yine uzaklaşıyormuş gibi sesi uzaktan geliyordu genç kadının.

"Keşke bilseydim," dedi Fin odaklanmaya çalışırken. "Ormanda yürüyor ve beni görmekten hoşlanmayan lanet olası arsız bir alakarganın gaklamasını dinliyordum. Sonra bir baktım, arkadaşınız kulağıma üflüyor."

Derin bir nefes aldı ve gözlerini açmadan, kendisini hareket ettirmek için gerekli olandan çok daha büyük bir güçle kollarını kıpırdatmaya çalıştı. Yine başına bir ağrı saplandı ve sol kolunda daha şiddetli bir sancı hissetti. Ama iki kolu da sözünü dinliyordu. Ayak parmakları ve ayakları da öyle.

Sağ omzunda bir el hissedince irkildi. Catriona ona diğer tarafından yaklaşmıştı ve Fin onu yine hissetmemişti. Henüz *tam olarak* kendine gelmediği kesindi.

"Kıpırdamayın," deyip zarifçe yanında diz çöktü genç kadın. Ona doğru eğilirken göğüslerinin yumuşaklığı tekrar dikkatini çekti, ama çok geçmeden soğuk ve ıslak bir bez alnına dokundu ve yatıştırıcı bir şekilde gözlerinin üzerine doğru indi.

Bunun üzerine Fin, genç kadının yakınlarda aktığını duyduğu nehre gitmiş olduğunu anladı. Nehri görüp görmediğini hatırlamaya çalıştı.

"Bu çok iyi geldi," diye mırıldandı.

"Birazdan hiç de iyi gelmeyecek. Alnınızın sol tarafında üzerine yaprakların, toprağın ve saçlarınızın yapıştığı bir yara var. Böbürleneceğiniz büyük bir yara iziniz olacak."

"Ben böbürlenmem."

"Bütün erkekler böbürlenir," dedi Catriona yine şakacı bir tavırla. "Aslında düşününce, kadınlar da böbürlenir. Ama erkekler çocuklar gibi ve genellikle abartarak böbürlenir."

"Benim için geçerli değil." Genç kadının bunu bilmesi önemliymiş gibi görünüyordu.

"Pekâlâ, öyle olsun. O halde, erkekler arasında eşiniz benzeriniz yok. Şimdi, kıpırdamayın. Boreas ani hareketlerden hoşlanmaz."

Fin kendisini hazırladı. Köpekten korkmuyordu, ama acıdan nefret ediyordu. Ve yeterince acı çekmişti.

Catriona genç adamın kaskatı kesildiğini görünce baskıyı hafifletti. Tecrübelerine göre tüm erkekler acıdan nef-

a-pdf watermark dzida75

ret ederdi. Çok iyi ve cesur savaşçılar olsalar da, babası ve iki ağabeyinin acıdan hiç hoşlanmadıklarını biliyordu. Erkek türünün muhteşem bir örneği olan karşısındaki genç adam ise, onlardan daha iyi dayanabilecekmiş gibi görünüyordu.

Onu sırtüstü çevirip kan içindeki yüzünü gördüğünde, bağırmamak için kendisini zor tutmuştu. Kendine baş yaralanmalarında çok fazla kanama yaşandığını hatırlattı ve tüm kanın adamın alnındaki o kesikten geldiğini görünce rahatladı.

Bezi gözlerinin üzerine koymadan önce yüzünü temizlerken, adamın cüsseli olmasının yanı sıra haşin bir yakışıklılığa sahip olduğuna da karar vermişti. Özellikle de çukur gözleri çok güzeldi, esmer yüzünde açık gri irisleri şaşırtıcıydı. Gür, kara kirpikleri ise daha az şaşırtıcıydı. Nedendir bilinmez, erkeklerin kirpikleri kadınlarınkinden her zaman daha koyu ve gür olurdu.

Yarasına yapışmış olan saçlarını ve orman döküntülerini yavaşça temizlerken, "Buralarda düşmanlarınız mı var?" diye sordu.

Fin doğrudan cevap vermek yerine, "Daha önce buraya hiç gelmedim. Halkınız yabancılara karşı düşmanca mı davranır peki?" diye sordu.

Catriona iç etekliğinden koparıp nehirde ıslattığı iki kırmızı parçadan biriyle genç adamın gözlerini kapattı, bununla onu yatıştırmayı ve yarasını temizlerken kendisine bakmamasını sağlamayı umuyordu. İkinci dileği onun için değil, kendisi içindi. Canının yanacağını bildiği için yarasına her dokunduğunda gözlerinden ne kadar acı çektiğini görmezse daha iyi bir iş çıkartacağını biliyordu.

Ancak o anda bezi genç adamın gözlerinden kaldırdı ve

gözlerini açıp ona odaklanmasını bekledikten sonra, kaşlarını kaldırarak, "*Halkım* mı?" diye sordu.

Fin onu şaşırtarak çok hafif gülümsedi. Ama bu güzel bir gülümsemesi olduğunu anlaması için yetmişti. Ayrıca ses tonu da genç adamın hoşuna gitmiş olmalıydı.

"Bana gülmeye cüret mi ediyorsunuz?" diye sordu.

"Hayır, böylesine nazik ve iyiliksever bir kadına gülmem. Hâlâ halkınızın insan olup olmadığını merak ediyorum, hepsi bu. Anlarsınız ya, orman perisi olmadığınızı iddia etseniz bile, bu bölgenin halkı hakkında anlatılan hikâyeleri *duymuştum*."

"Ben insanım," dedi Catriona. "Şimdi kıpırdamadan uzanın. Yaranız kabuk tutmaya çalışıyor, ama bu bezleri durulamam gerekiyor, çok fazla hareket ederseniz, yaranız yine kanamaya başlar."

"Önce bana kimlerden olduğunuzu söyleyin," dedi genç adam ayağa kalkarken. Sesi daha güçlüydü ve sözleri itaat etmeye alışkın bir adamın ağzından çıkan bir emir gibi gelmişti.

Catriona şüpheli gözlerle onu süzdü. "*Nerede* olduğunuzu bilmiyor musunuz?"

"Sanırım Strathspey'de Chattan Klanı'nın topraklarındayım. Ama Chattan Klanı geniş topraklara yayılmıştır ve içinde çok sayıda klan bulunur – en son saydığımda sanırım altıydı."

"Hepsi tek bir adam tarafından yönetilir," dedi Catriona.

"Evet, tüm konfederasyonun reisi Mackintosh'tur," dedi Fin neredeyse kafasını sallayarak. Hareket etmemesi konusunda Catriona'nın yaptığı uyarıyı hatırlamış ve kendisine engel olmuştu sanki.

a-pdf watermark
dzida75

Bunu gördüğüne memnun olan Catriona, "Bu doğru, ama konfederasyonumuzdaki diğer klan reislerinden daha güçlü olduğunu göstermek için ona *önder* deriz," dedi. Hemen nehre dönüp kenarında diz çöktü ve kanlı bezi buz gibi suda duruladı. Sonra diğerini de suya batırdı ve ikisini de sıkıp Fin'in yanına döndü.

Yaklaşırken, Boreas'ın adamın kafasının biraz arkasındaki çalılığa doğru giderek havayı kokladığını gördü. Köpek uzun burnunu alçak ve sık çalıların arasına sokup bir ok çıkardı ve oku ağzına alıp Catriona'nın yanına döndü.

Oku alan Catriona, "Sanırım Boreas yaralanmanıza neyin sebep olduğunu buldu," dedi. "Eğer doğruysa, bu okun hiçbir Chattan Klanı yayından fırlatılmadığını söyleyebilirim."

"Lochaber de değil," diye homurdandı Fin.

"Lochaber klanından mısınız o halde?"

Bunu ağzından kaçırdığı için kendine kızan Fin, "Büyük Vadi'nin batısında büyüdüm," dedi. "Ama son zamanlarda orada pek bulunmadım. Bu ok hakkında başka bir şey bilmiyor musunuz?"

"Hayır, keşke Ivor burada olsaydı," dedi Catriona.

"Ivor mu?" Genç adam tek kaşını kaldırır kaldırmaz suratını buruşturdu ve, "Duygularımı yüz mimikleriyle ifade *etmemem* gerektiğini hâlâ unutuyorum," dedi pişmanlıkla.

Kıkırdayan Catriona, adamın sesinin melodik tınısından hoşlandığına karar verip, "Ivor iki ağabeyimden küçük olanı," dedi. "Aynı zamanda İskoçya'nın en iyi okçusudur, o nedenle birçok İskoç klanının ok şeklini bilir, bana da tüm bildiklerimi o öğretti. Ama o, babam ve ağabeyim James, Kuzey Lordu'yla birlikte sınırdalar."

"Size Ivor'un İskoçya'daki en iyi okçu olduğunu düşündüren nedir?" diye sordu Fin. "İskoçya'da birçok iyi okçu var. Ben de ok ve yay kullanmakta iyiyimdir."

"İyi olduğunuza şüphem yok. Okçuluğa gelince, ben de oldukça iyiyimdir. Ama Ivor en iyisidir."

"Sizin Ivor'un yapabileceği her şeyi geçebilecek birini tanıyorum," dedi genç adam.

Oku eteklerini bir arada tutan kuşağın altına sokarken, "Öyle biri yok," dedi Catriona kendinden emin bir şekilde. Sonra tekrar eğilip ekledi: "Şimdi yaranızı temizlemeyi bitirmeme izin verin. Yarayı ancak iç etekliğimden koparabileceğim bir parçayla sarabilirim. Ama bezin yara kabuğunu aşındırıp daha çok kanatmasından korkuyorum."

"Sargıya ihtiyacım yok," dedi Fin. "Çabuk iyileşirim."

"Gördünüz mü, her erkek gibi siz de böbürleniyorsunuz. Daha ne kadar yol gitmeniz gerekiyor?"

"Bir, belki iki günlük yolum kaldı."

"O halde benimle eve gelip bu geceyi dinlenerek geçirmelisiniz. O yara yeniden *açılacak*, çünkü sarılması, hatta belki de bir-iki dikiş atılması gerekiyor."

Genç adamın suratını buruşturması, ya dikiş fikrine ya da davetine karşı isteksiz olduğunu gösteriyordu.

Ağzını açmasına izin vermeden, "Reddederek aptallık etmeyin. Biri size kötü bir şekilde saldırmış ve o ok sizin şu ağaca kafanızı çarparak yere düşmenize neden olmuş," dedi Catriona. "Ağaca öyle hızlı çarpmışsınız ki, sekip sizi bulduğum yere kadar sendeledikten sonra yere kapaklanmışsınız."

"Tanrım, eğer tüm bunları gördüyseniz, bana kimin saldırdığını da göremediniz mi?"

"Bunların hiç birini görmedim," diye yanıtladı Catriona.

a-pdf watermark
dzida75

Gözlerini kısarak genç kadına bakan Fin, "Eğer hiçbirini görmediyseniz, nasıl düştüğümü bilmeniz de imkânsız. Tanrı aşkına, bunu ben bile bilmiyorum."

"Yine de buna benzer bir şey olmuş," diye diretti Catriona. "Alnınızdaki yaranın sebebi Boreas'ın bulduğu bu ok, çünkü ucundaki kan hâlâ ıslak. Kulağınızın yanında da bir şişlik oluşmuş" –uzanıp dokununca Fin suratını buruşturdu– "saçlarınızın arasında ve tuniğinizin yakasında ağaç kabukları görüyorum. Ayrıca, tuniğinizin kolu da yırtılmış ve kolunuzda da ağaç kabukları var. Olanlar gayet açık, bayım. Ayrıca," diye ekledi işaret ederek, "her kimse, size nehrin öbür yakasından nişan almış."

Genç kadın olayın geri kalanı hakkında yanılmıyorsa, okun geldiği yön hakkında da haklı olduğunu –kendi kendine de olsa– itiraf etmeliydi Fin.

Islak zeminde yeterince yattığına karar verip doğruldu ve yeni bir baş dönmesiyle mücadele etmek için, kendisine hâkim olup iyice konsantre olması gerekti. Bunu da kendini ne kadar güçsüz hissettiği anlaşılmasın diye fark ettirmeden yapmaya çalıştı.

Genç kadının ışıl ışıl gözleriyle karşılaşınca suratını buruşturdu; Catriona'nın gözlem yeteneği, kendisinin hislerini gizleme yeteneğinden çok daha güçlü olmalıydı.

"Biraz zaman tanırsanız, baş dönmesi geçecektir," dedi genç kadın, şüphelerini doğrulayarak. "Ama benimle gelmezseniz, aptallık etmiş olursunuz, çünkü tek başınıza yolculuk edemeyecek halde olduğunuzu anlamak hiç de zor değil."

Köpek sahibinin yanına gidip düşünceli bir şekilde Fin'i süzdü. Hayvana bakmak bile Fin'e İskoç ormanlarının kurt sürüleriyle dolu olduğunu hatırlatmaya yetti.

Yarası tekrar kanamaya başlarsa, hayvanlar kan kokusunu çok geçmeden alırlardı.

"Evinizin erkekleri yabancıları hoş karşılar mı?" diye sordu.

"Annem barış içinde gelen herkesi hoş karşılar," dedi genç kadın. "Babamın yokluğunda, tek geceliğine de olsa, elinin altında güçlü bir erkeğin olmasından hoşlanacaktır."

Fin bunun üzerine, genç kadının soylu bir aileden olduğunu ve tüm paspallığına rağmen bunu çoktan tahmin etmiş olması gerektiğini anladı. Sıradan insanlar nadiren kurt köpekleriyle gezer ve nadiren onun gibi konuşurlardı.

"Eviniz buraya ne kadar uzakta?" diye sordu.

"Şu tepenin ötesindeki vadide," dedi Catriona kuzeydoğudaki granit tepeyi işaret ederek. "Şu ağaçların arasından geçerek kestirmeden gideceğiz."

"O halde teklifinizi memnuniyetle kabul ediyorum."

Genç kadın aniden vücudunun canlanmasına neden olan bir şekilde gülümsedikten sonra kılıcıyla kılıfını yerden aldı ve ayağa kalkmasına izin vermek için geri çekildi.

Fin kalkıp kılıcına uzanınca, "Ben taşırım," dedi.

"Hayır, kadın ya da erkek silahımı hiç kimseye emanet etmem."

Genç kadın sinirlenir gibi olsa da, kemerini ona uzattı. Fin kemerini takıp kılıcını ondan aldı ve arkasına uzanıp kılıfına sokarken ağırlığını her zamankinden daha çok hissetti. Ama kılıcı kılıfına sokarken pek zorlanmadığını fark etti. Genç kadın buna dikkat etmemiş gibi *göründü*, ama Fin aralarında yeni bir gerginlik olduğunu sezdi.

Yol dikti ve ormanın içinden tepeye doğru genç kadını takip etmek sandığından daha zor olmuştu. Baş dönmeleri gidip geliyordu. Yolu yarıladıkları sırada kendisini güçsüz

a-pdf watermark
dzida75

ve ağırlaşmış gibi hissetmeye başladı. Şüphesiz, o gün çok yol kat etmişti.

Ama böylesine yoğun bir yorgunluk onun için sıra dışıydı.

Keskin tepenin aşağısındaki molozla dolu yamaca vardıklarında, yolları kolaylaştı. Yine de, ayaklarının altındaki gevşek taşlar ve yollarının üzerindeki kocaman kayalar adımını yanlış bir yere atmaması için dikkat etmesini gerektiriyordu.

Genç kadın durunca Fin de minnettarlıkla durdu ve tekrarlayan baş dönmesi ile tuhaf bitkinliği dışında hiçbir şeyinin olmadığına kendisini ikna etti. Heybetli bir şekilde gökyüzüne yükselen, hâlâ karlarla kaplı Cairngorm'ların görüntüsü muhteşemdi.

"İşte," dedi genç kadın işaret ederek. "Kürek çekerek gölün karşısına geçmemiz gerekiyor yalnızca."

Fin aşağı bakınca bir buçuk kilometre boyunca kıvrılarak uzanan koyu yeşil bir göl gördü; bir kadın aynasının kırılmış bir parçasını andıran göl, bir havzanın dik kenarları gibi etrafını saran sık ağaçlarla kaplı yamaçların ve birkaç sarp granit tepenin vahşi güzelliğini yansıtıyordu.

Catriona güneydoğuda çok daha yakın bir noktaya doğru işaret edince, Fin o tarafa doğru döndü ve hemen aşağılarındaki dik yamacın bitiminden birkaç yüz metre ötede, suyun ortasına inşa edilmiş şatoyu gördü. Görür görmez de beklenmedik bir rahatsızlık ve şaşkınlık duydu.

Sesinin normal çıkmasına özen göstererek, "Orası Mackintosh'un makamı, Moigh Şatosu değil mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi genç kadın. "Orası Eilein Gölü ve babamın Rothiemurchus'taki şatosu. Ama Moigh olduğunu

sanan ilk kişi siz değilsiniz. Mackintosh'lar adaları sever. Adalar diğer arazilerden daha fazla güvenlik sağlar."

"Mackintosh'un akrabası olmalısınız."

"Kendisi büyükbabam olur," dedi Catriona gururla.

"O halde Moigh Gölü'nün buradan ne kadar uzakta olduğunu bana söyleyebilirsiniz."

"Evet, elbette, ama neden bunu bilmek istiyorsunuz?"

"Chattan Klanı topraklarına Mackintosh ile konuşmak, ona bir mesaj vermek için geldim."

Genç kadının gözleri yine ışıldadı. "Gerçekten mi?" Fin kafasını sallayıp onaylayınca, ekledi: "O halde benimle gelmeniz çok iyi oldu, çünkü şu sıralar Mackintosh ve büyükannem hanımefendileri, annem ve benimle birlikte Rothiemurchus'ta kalıyorlar."

"O halde bugünkü karşılaşmamız için hoş bir tesadüf denebilir, öyle değil mi?"

"Evet, öyle," diye ona katıldıktan sonra kafasını çevirdi genç kadın. "Şimdi aşağıya ineceğiz."

Bu sırada Fin, genç kadının, babasının yokluğunda annesinin 'güçlü bir erkeğin' Rothiemurchus'ta olmasından hoşlanacağına duyduğu inancı hatırladı.

"Büyükbabanızın sağlığı iyi durumdadır umarım..." Tereddüt etti, ağzından çıkan sözlerin genç kadını gücendirebileceğini düşünecek kadar tanımıştı onu.

Catriona arkasına dönüp bakınca gözlerindeki ışıltının daha da belirginleştiğini gördü. "Büyükbabamın hasta ya da aklını kaybetmiş olabileceğini ima ediyorsanız–"

"Böyle bir şey söylemedim."

"Ama neredeyse öyle ya da o tür bir şey söyleyecektiniz. İnkâr mı ediyorsunuz?"

"Hayır, ama kılıcını bir zamanlar olduğu gibi efsanevi

a-pdf watermark
dzida75

bir şekilde kullanamayacak kadar yaşlandığını duydum. Ondan bir iyilik istemek için geldiğimden, eğer kılıç tutamayacak kadar dermansızsa–"

"Dermansız mı?" Dudakları gülümsercesine titreyen genç kadın kafasını çevirirken omzunun üzerinden, "Bölgemizde anlaşmazlıkların çıktığını duyması üzerine sebebini öğrenmek için yanımıza geldi," dedi. "Ancak annem, babamla ağabeylerimin yakında döneceklerini umuyor. Anlıyorsunuz ya, büyükbabam babamın karşılaşabileceğimiz sorunları halledebileceğine güveniyor, çünkü o Chattan Klanı'nın savaş lideridir."

Fin ruhunu yeni bir gerginlik dalgasının ele geçirdiğini hissetti. Kısık bir sesle, "Sizin babanız kim, genç bayan?" diye sordu.

"Rothiemurchus Lordu Shaw Mackintosh," dedi. "Annemle evlenip Mackintosh adını almadan önce, insanlar onu Shaw MacGillivray olarak bilirdi."

Fin şaşkınlıkla olduğu yere çakılıp kaldı.

Shaw MacGillivray, öldürmeye yemin ettiği Chattan Klanı'nın savaş lideriydi.

İkinci Bölüm

Arkasındaki ani sessizliği hisseden Catriona dönüp, "Ne oldu?" diye sordu.

"Hiçbir şey," dedi Savaşçı Fin – ama biraz fazla hızlı konuşmuştu sanki.

Catriona kaşlarını çattı. Genç adamın yüzü solgun görünüyordu. "Yine başınız mı dönüyor?" diye sordu.

Savaşçının yanaklarının pembeleştiğini görünce, bu sorudan hoşlanmadığını anladı. Ama, "Evet, arada sırada," derken yüz ifadesinin rahatladığını düşündü.

Anlaşılan, tıpkı ağabeyleri gibi bu adam da zayıflığını itiraf etmekten hoşlanmıyordu.

Bunu kendisine kanıtlamak istercesine, "Yakında sandala ulaşmış olacağız," dedi. "Yol birkaç dakika sürüyor, sonra sizi içeri götürürüm ve dinlenirsiniz."

Savaşçıyı izlemeye devam ederken, yüzünde kendisine dinlenmesi gerektiği hatırlatılan bir erkekten beklediği gibi sinirli bir ifadeden ziyade hafif bir şaşkınlık gördü.

Göz göze geldiler. Açık havada, genç adamın açık gri

a-pdf watermark dzida75

irislerinin, kenarları hafif bir koyuluk taşımasa gözlerinin beyazıyla karışabileceğini fark etti. Kirpiklerinin uzunluğu ve sıklığı şimdi hakkaniyetsiz olmaktan ziyade koruyucu görünüyordu.

Ona böylesine yakın dururken, kendi başının tepesinin savaşçının ancak çenesine geldiğini fark etti. Ve gözlerinin içine bakmaya devam ederken, teninde içini ısıtan bir karıncalanma hissetti.

Aklını başına toplamaya çalışırken, genç adamda yeni bir tereddüt, daha güçlü bir isteksizlik olduğunu gördü. Fikrini değiştirdiğini ve Rothiemurchus'a uğramadan yoluna gideceğini söyleyeceğini düşündü.

Ama tam o sırada Savaşçı Fin kararlı bir şekilde, "Siz önden buyurun, leydim. Büyükbabanız beni kabul ederse, onunla konuşmayı çok isterim," dedi.

"Kabul edecektir," diyen Catriona, Boreas'a önden yürümesi için işaret etti.

Köpeğin peşinden giderken, arkasındaki adamın ve adamın attığı her sağlam adımın daha çok farkına varmaya başladı.

Fin, Mackintosh'un torununun ormanda dilediği gibi gezmesine izin verip vermediğini ya da eve bir yabancı getirdiği için genç kadının azarlanıp azarlanmayacağını merak ediyordu. Öyle olmamasını umuyordu, çünkü bu zaten karışık olan bir durumu iyice karıştırırdı.

Genç kadının babasına, Shaw MacGillivray'e dair içinde bulunduğu ikilemi düşününce, kendi gerekçelerine de hayret etti. Chattan Klanı'nın savaş liderinin ismini dört buçuk senedir aklından çıkarmamıştı. Adamın şatosuna

girmek üzere olması, içinde birbiriyle çelişen duygu ve düşüncelerin oluşmasına neden olmuştu.

Shaw'un misafirperverliğini kabul edecekti, o nedenle Fin'in kafasının içindeki ses, öldürmeye yemin ettiği adam dışında başka birine sığınmasını söylüyordu. İskoç kanunları, misafirperverliğini *sunan* ya da buna muhtaç olan kişilere zarar vermeyi yasaklıyordu.

Asıl planı Strathspey'den geçip batıdaki dağlara vararak Moigh Şatosu'na sessizce ulaşmaktı. Bu noktaya dek dikkatle seyahat etmişti, uşağı ve hizmetkârından ayrıldıktan sonra, tek başına yoluna devam etmişti.

Artık düşman topraklarındaydı. Doğrusu, büyük klan savaşından beri ateşkes devam ediyordu. Ama ateşkesler bir gecede sona erebilirdi, özellikle de topraklarla alakalı anlaşmazlıklar söz konusu olduğunda. Ve bir düşmanlık Cameron-Mackintosh düşmanlığı gibi onlarca yıl devam ettiyse… Yoksa onu vuran kişi, onun bir Cameron olduğunu biliyor muydu?

Fin yolda temkini elden bırakmadığını biliyordu. Kimi yerlerde küçük çiftlikler ve kulübeler görmüş olsa da, hiçbirine dikkat çekecek kadar yaklaşmamıştı.

Genç kadının onu bulduğu ormana girdiğinde, kendisini daha güvende hissetmişti. Ama orman, açık vadilere ve yamaçlara göre daha iyi bir koruma sağlasa da, görünmez okçu onu vurmuştu. Ve hiç kimse hedefini görmeden atış yapmazdı.

Leydi Catriona zamanında yetişmeseydi, kötü adam onu öldürebilirdi. Buna karşılık, Fin babasına karşı tüm kötü niyetlerine rağmen genç kadının misafirperverliğini kabul etmek üzereydi.

Leydi Catriona onu tepeden aşağı indirip adacığın ya-

a-pdf watermark dzida75

nından geçirdi ve düz tabanlı bir sandalın durduğu granit yamaca götürdü. Genç kadın yakındaki çalıların arasından kürekleri alırken, Fin, "Bu küçük sandalın bizi ve köpeği adaya kadar götürebileceğinden emin misiniz?" diye sordu.

Catriona ona doğru döndü –çenesini kaldırmıştı, gözleri parlıyordu– ve kürekleri geniş kısımları omzuna yaslanacak şekilde yere sabitledi. "Evet, eminim. Sizi güvenle karşıya *geçiremeyeceğimden* endişe edecek kadar korkak mısınız?"

Fin genç kadının sözlerinden de ses tonundan da hiç hoşlanmamıştı, ama böylesine bariz bir tuzağa düşmemeye karar vererek, dalgın dalgın genç hanımefendinin gözlerinin açık kahverengi değil, altın tonlarına çalan ela olduğunu fark etti. Catriona ona tekrar öfkeyle bakınca, "Emretmeyi pek seven leydim, erkeklerle hep böyle mi konuşursunuz, merak ediyorum," dedi. "Doğrusu, aşırı yük alacak bu tür bir taşıtı kendimden başka birinin kullanabileceğine güvenmem. Köpek ve ben yüzebiliriz, ayrıca suya şöyle bir batıp çıkmanın size de hiçbir zararı olmaz."

Genç kadın elini hızla havaya kaldırınca, onu bileğinden yakalayıp sıkıca tuttu.

Catriona böyle bir şeyi yapmasına neyin sebep olduğunu merak ediyordu.

Savaşçının sıkı tutuşunun bileğini morartacağını biliyordu. Ayrıca ağabeylerine bu şekilde tokat atmaya çalışmak şöyle dursun, herhangi biriyle dalga geçmeye cüret edecek olsa, onu buz gibi göle atacaklarını ya da doğrudan dizlerinin üzerine yatırıp canını acıtacaklarını da biliyordu. Daha da kötüsü, hızla iyileşiyor olsa bile Fin yaralıydı ve babasının evinde misafir edilmek üzereydi.

Genç savaşçının yeteneklerini sorgulamasına kızsa da, adamın sert bakışlarına karşılık içinde farklı, alışılmadık ve merak uyandıran bir karıncalanma varken, ona ne karşı koydu ne de sorusuna yanıt verdi. Ne de elini bırakana dek bakışlarını ondan ayırdı.

Savaşçı elini bırakınca, kürekleri sandala koyup suya doğru itmeye başladı. Henüz pek ilerlememişken, genç adam ona yardım etmek için sandalın diğer tarafından tuttu.

Hâlâ başı dönüyorsa, elini anında yakalamış olması ve tekneyi zorlanmadan suya indirmiş olmaları bu durumla çelişiyordu. Catriona sessizliğini koruyarak Boreas'a işaret etti ve Fin'le birlikte sandalı sabitlerlerken köpek hemen sandala atlayıp küreklerin ve oturakların üzerinden geçerek sandalın ucunda kıvrıldı.

Fin sandalı uzaktan süzmeye devam etti. "Belki de kürekleri *ben* çekmeliyim," dedi.

"Boreas uçta ve siz ortada olursanız, ben sandalı suya itip pruvasına binmeye çalışırken ikinizin ağırlığı muhtemelen batmasına neden olur," diye karşılık verdi Catriona. "Ama gördüğüm kadarıyla bizi suya indirecek kadar iyileşmişsiniz, ayaklarınız ıslanmadan sandala atlayabilecek kadar çevik olduğunuzu düşünüyorum, tabii endişelendiğiniz buysa."

Bu kez göz göze geldiklerinde, genç savaşçının bakışlarındaki bir şey ona adeta sert bir uyarıda bulundu. Ama Savaşçı Fin sadece, "Sandala binin, genç bayan," demekle yetindi.

Catriona ona neden sataştığını merak ederek hemen

a-pdf watermark dzida75

söyleneni yaptı ve yerine geçti. Sandalın kıçına ve Boreas'a doğru dönerek, kat kat pililenmiş eteğini görgü kuralları gereği oturağa serip, kuşağının altına soktuğu oku daha rahat edebileceği bir şekilde yerleştirdi. Sonra kürekleri eline alıp Savaşçı Fin'in binmesi için sandalı sabitledi.

Genç adam pruvaya atlayınca iskele tarafından teknenin içine su girdi, ama onları tehlikeye atacak kadar çok değildi. Sandalın umduğundan daha az hava payı vardı, ama göl sakindi ve Catriona kürek çekmek konusunda yetenekliydi.

Omzunun üzerinden arkaya doğru bakarak, geri geri giderken bir kayaya çarpmamak için iri yarı yolcusunun arka tarafını görmek üzere eğilmek zorunda kaldı ve sonra sandalın burnunu adaya doğru çevirdi. Kürekleri çekerken savaşçının gözlerini kısarak onu izlediği dikkatinden kaçmadı. Dönüşünü tamamladığında, genç adam oldukça rahatlamış göründü. Ama yine de özür dilemedi.

Catriona kafasını tekrar önüne çevirdiğinde, genç savaşçı konuşmaya başladı. "Ev halkınızın yabancılara karşı nasıl davrandıkları hakkındaki soruma cevap vermediniz. Ancak–"

"Yabancılar medeni oldukları sürece, elbette biz de onlara medeni bir şekilde davranıyoruz."

"Demek ki, insanlara aynı şekilde davranıyormuşuz, genç bayan. Ayrıca, sizinle tanışmadan önce, sabahtan beri kimseyle konuşmamıştım, o nedenle herhangi birini kızdırmış olamam."

"Belki de bu sabah birlikte olduğunuz kişi bir sebepten size gücenmiştir."

"Hayır, çünkü kendi adamlarımla birlikte Garry Vadisi'nden kuzeye doğru at biniyordum."

Catriona tekrar omzunun üzerinden ona baktı. "Adamlarınızla mı yolculuk edersiniz?"

"İki genç delikanlı sadece," dedi Savaşçı Fin, sandalın dengede olduğuna hâlâ güvenmediğini gösterircesine hafifçe omuzlarını silkerek.

"Şimdi neredeler?"

"Batıdaki dağları at sırtında değil de yürüyerek geçmenin daha kolay olduğunu bildiğim için ben önden gitmeye karar verdim."

"Peki ama neden sizinle birlikte gelmediler? Ayrıca atlarınız nerede?"

"Onları küçük bir işi halletmeleri için gönderdim, dağdan geri dönene dek atları bir ahıra yerleştireceklerdi. Ama benimle Moigh Şatosu'nda buluşmayı umuyorlar."

"Belki de birilerinin dikkatini çekmişlerdir. Ya da siz farkında olmadan birinin dikkatini çekmişsinizdir. Size daha önce de buralarda düşmanlarınızın olup olmadığını sormuştum," diye ekledi Catriona. "Sadece buradan daha önce geçmediğinizi söylediniz."

Genç savaşçı, onun kürekleri iki kez daha çekmesine ve içinde o tuhaf karıncalanmayı yeniden hissetmesine yetecek kadar uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Doğru söylüyorum, genç bayan, daha önce buradan hiç geçmedim," dedi. "Ancak Chattan Klanı'nın erkeklerinin medeni olmaktan çok kavgacı olduklarını işittim. Ayrıca, birtakım sorunların olduğunu siz kendiniz söylemiştiniz. Başıma gelen aksiliğin bununla bir ilgisinin olması bana oldukça mantıklı görünüyor."

Savaşçının bu bölgede düşmanlarının olup olmadığını hâlâ söylemediğini gözden kaçırmayan Catriona düşünceli bir şekilde alt dudağını ısırdı. Genç adamın yürüttüğü fikri

a-pdf watermark dzida75

"Gürültü yapmak alakargaların doğasında vardır," diye karşılık verdi Fin.

"Evet, bu doğru," diye ona katıldı Catriona. "Ama bölgelerine yırtıcılar girdiğinde de gürültü yaparlar. Sincaplar da gürültü yapıyordu. Kuzgunlar da."

"Kuzgunlar mı?"

Catriona kafasını salladı. "Boreas gibi onlar da taze kanın kokusunu almış ve buldukları şeyle kendilerine ziyafet çekmeyi ummuş olmalılar."

"Kuzgunları unutabiliriz, çünkü ok beni yaralamadan önce kan yoktu. Ama ormanda başka biri *vardı*. Başka birini görmediyseniz..."

Genç adam duraksayınca, "Kimseyi ne gördüm ne de duydum," dedi Catriona. "Sizi bulduğumuzda rüzgâr karşıdan esiyordu, bu nedenle sizi vuran kişi için de aynı şey geçerliydi. Rüzgâr kesildikten sonra Boreas kokuyu aldı ve kısa bir süre sonra da sizi bulduk."

"Kurt köpekleri havadaki kokuyu alabilir," dedi Savaşçı Fin düşünceli bir şekilde. "Gerçi herhalde, yakınlarda bir yabancı olsaydı, onun da kokusunu alırdı."

"Mantıklı bir düşünce," diye ona katıldı Catriona. "Ancak yanınıza gelirken acele etmedim. Ve kuzgunlar daha da çok gürültü yapmaya başladı. Belki de sizi vuran adam çıkardıkları gürültüyü fırsat bilip kaçtı ya da kanın güçlü kokusu Boreas'ın onun kokusunu almasına engel oldu. Ne olmuş olursa olsun, kim olduğunu bilmiyoruz."

"Evet," dedi Fin. "Neden beni vurduğunu da bilmiyoruz."

Catriona omzunun üzerinden bakıp adaya yaklaştıklarını görünce rahatladı. Şatonun taş duvarı, hafif eğimin üzerindeki azami kabarma çizgisinin hemen üst tarafından yükselmeye başlıyordu. Şatonun ağır kapısı aralıktı.

Şimdiye kadar herkes eve bir yabancı getirdiğini anlamış olmalıydı. Babası ve ağabeyleri evde olsalardı, iskelede onu bekliyor olurlardı. Ama şimdiki karşılama komiteleri, güçlü ve silahlı iki adamla sırıtan bir çocuktan ibaretti.

Kapının girişinden yaklaşan iki silahlı adamı süzen Fin, genç kadının davetini kabul ederek aptallık edip etmediğini düşündü. Biraz geç hatırladığı Chattan Klanı'nın "Kediye eldivensiz dokunma" sloganı,* onun bir aptal *olduğunu* gösteriyordu.

Ama başka seçeneği yoktu.

Mackintosh'u oynamaya gönülsüz olabileceği bir role ikna etmesi konusunda bir emir almıştı. Ve Mackintosh adadaydı.

Ancak Rothiemurchus'ta kalmayı kabul etmiş olması hâlâ Fin'in vicdanını sızlatmak için yeterliydi.

Doğrusu, bir ev sahibinin misafirperverliğini kabul ettikten *sonra*, o ev sahibini öldürmesini yasaklayan gerçek bir kural yoktu... tabii o kişinin çatısının altından çıkmayı beklediği sürece. Dahası, şimdi şatoda kalmaktan vazgeçecek olursa, Leydi Catriona'nın ona olan güvenini tamamen kaybetmeyecek bile olsa, genç kadının merakını uyandırabilirdi. Kendi şerefine gelince...

Bu yarım düşüncenin aklında şöyle bir yankılanması bile, güçlü ve son derecede dengesiz efendisinin görüntüsünün zihninde belirmesine yol açıp onu hemen ken-

* Chattan Klanı'nın simgesi kedidir –ed.n.

a-pdf watermark dzida75

dine getirdi. Kişisel ikilemi ne olursa olsun, yerine getirmesi gereken bir görevi vardı, basitçe özetlemek gerekirse, Mackintosh buradaydı. Tüm diğer meseleler buna boyun eğmek zorundaydı.

Sandalın pruvası dibe sürtünce dikkati dağıldı. Silahlı iki adama eşlik eden çocuk sığ suya atlayıp sandalı kıyıya çekmeye davranınca, Fin ona yardım etmek için sandaldan indi.

Ham deri botları ıslandı, ama umursamadı. Onları, birçok İskoç gibi her yere yalın ayak yürümek yerine, yıllarca sınırda ve güney bölgelerde at binmesinin ardından İskoçlara özgü sertliğini kaybeden ayaklarını korumak için giymişti.

Fin ve çocuk sandalı kıyıya çıkardıklarında, "Mackintosh sizinle hemen görüşmek istiyor, leydim," dedi silahlı adamlardan biri. "Kendisi odasında, ama Leydi Annis ve anneniz hanımefendileri büyük salondalar. Onlar da sizi görmek istiyor."

Fin, Catriona'ya elini uzattı ama genç kadın kıyıya onu şaşırtan bir zarafetle kendi çıktı. Çok az kişi böylesine dengesiz bir sandaldan yardım almadan inebilirdi, o da beceriksizce olurdu.

Tepeden şatonun ağaçlarla kaplı kuzey ucu dışında adanın büyük bir bölümünü kapladığını görmüştü. Kapıdan geçip avluya çıktıklarında, asma duvarın güneybatısında dört katlı bir iç kalenin bulunduğunu gördü. Şatoda biri kapının girişine yakın olan kuzey tarafında, diğeri güneydoğu köşesinde olmak üzere iki küçük kule daha bulunuyordu. Adamlardan biri kapının yanında kaldı.

"Tadgh," dedi leydi Catriona küçük uşağa, "lütfen git ve aşçıya Boreas'ın birazdan yemeğinin hazır olmasını isteyeceğini söyle."

"Elbette," dedi çocuk neşeyle. Aç kalmayacağını söylemek istercesine büyük köpeğin sırtını okşadıktan sonra kaleye doğru koştu.

Boreas, Catriona ve silahlı adamların yanında dolaşmaya devam etti.

Sıkıştırılmış sert toprakla kaplı avludan ana girişe çıkan tahta merdivenlere doğru hızla ilerlerken, iç kale ile asma duvarın önünde dizili ahşap ek yapıların arasında kalan bir duvar oyuğunun önünden geçtiler. Fin daha aşağıdaki bir girişe giden yolu fark etti ve Tadgh o kapıyı açıp gözden kaybolunca, çocuğun muhtemelen bulaşıkhane ve mutfağa gittiğine karar verdi.

Diğerlerinin peşinden tahta merdivenlerden çıkıp içeri girdikten sonra birkaç taş basamak daha çıkıp kemerli bir kapıdan geçerek büyük salona vardı. Sağ tarafındaki uzun duvarın büyük bir bölümünü kaplayan geniş şöminede kükreyen ateşe rağmen, içerisi serindi.

Ateşle salonun öteki ucundaki taht yükseltisi arasında üç kadının durduğunu gördü. Biri zayıf ve yaşlıydı, ikincisi genç bir anne (muhtemelen Catriona'nın annesi) ve üçüncüsü ise yaşça bu ikisinin arasında bir yerlerdeydi. Diğer iki kadından daha çekici ve biraz daha kiloluydu. Baş örtüleri ve elbiseleri üçünün de soylu kadınlar olduklarını gösteriyordu.

Sesini yükseltmemiş gibi görünse de kulağa rahatça ulaşan tiz bir sesle, "Demek geldin, torunum," dedi üç kadından en yaşlı olanı. "Gideli çok uzun zaman oldu, genç kadın. Umarım çok uzaklara gitmemişsindir."

Genç anne, Catriona'ya onaylamıyormuşçasına bir bakış attı ama sessizliğini korudu.

Dolgun, çekici kadın ise içtenlikle gülümsedi.

a-pdf watermark dzida75

Yanlarına gidip reverans yaparken, "Çok uzaklara gitmedim, madam," dedi Catriona en yaşlı kadına. "Şimdi de burada oyalanmamam gerekiyor, çünkü lord büyükbabam beni görmek istemiş. Yanına gitmeden önce, Boreas'la birlikte ormanda yaralı halde bulduğumuz bu beyefendiyi size takdim etmeme izin verin."

"Teşekkür ederiz, tatlım, keşke koruyucun olarak sadece o köpekle gezmekten vazgeçsen," dedi dolgun kadın. "Şu günlerde *her türlü* insanla karşılaşmak mümkün."

"Gerçekten öyle," dedi genç anne. "Sen de bunu çok iyi–"

"Şimdilik bunu boş verin," dedi yaşlı kadın Fin'in meraklı bakışlarına odaklanarak. "Catriona, bizi yeni arkadaşınla tanıştır."

"Ona Savaşçı Fin diyorlarmış, madam," dedi genç kadın, Fin selam verirken. "Bu büyükannem Leydi Annis Mackintosh, efendim." Diğerlerine dönerek, "Annem Leydi Ealga ve ağabeyim James'in eşi Morag. Savaşçı Fin, Chattan Klanı topraklarına Mackintosh ile konuşmak için gelmiş," diye ekledi.

"O halde onu doğruca büyükbabanın yanına götürmelisin," dedi Leydi Annis. "Ama seni daha yakından tanımak isterim, Savaşçı Fin. Akşam yemeğinde bize katıl."

"Mackintosh ile konuştuktan sonra akşam yemeğinde size katılmaktan mutluluk duyarım, leydim," dedi Fin. "Koca köpeğin" şöminenin yanında kıvrılıp gözlerini kapattığını gördü.

Catriona salondaki taht yükseltisine doğru dönünce, büyükannesi, kıyıya çıktıkları andan beri onlara eşlik eden silahlı adamı işaret ederek, "Aodán'ı da yanına al, genç bayan. Mackintosh'un ona vermek isteyeceği emirler olabilir."

Gülümsercesine Fin'in dudakları seğirdi. Leydi Annis ondan silahlarını bırakmasını istemeyecek kadar kibardı. Ama anlaşılan, gerekirse bir muhafızın Chattan Klanı Önderi'ni koruyabileceğine inanıyordu.

Böyle bir şeye gerek olmayacaktı, ki bu da en iyisiydi. Yaralı olsun ya da olmasın, Fin tek bir rakibe karşı gireceği herhangi bir mücadeleyi kazanacağını biliyordu.

"Bu taraftan, bayım," dedi genç kadın taht yükseltisine işaret ederek. "Babamın yokluğunda, büyükbabam iç kısımdaki odayı kullanıyor." Sonra kimsenin duymaması için kısık ama neşeli bir ses tonuyla ekledi: "Bana kalırsa, babam geldikten sonra da o odayı kullanmaya devam edecek."

"Mackintosh kendi istediğini yaptırmaktan hoşlanıyor, demek?" diye mırıldandı Fin.

Catriona ışıldayan gözleriyle ona doğru döndü. "Bütün erkekler istediklerini yaptırmaktan hoşlanır."

"Kadınlar da öyle değil midir?"

Genç kadın kafasını iki yana salladı. "Bazı konularda kadınlar da öyle olabilir. Ama iş karşılıklı mücadeleye geldiğinde, *genellikle* erkekler kazanır."

"Her zaman kazanmazlar mı yani?"

Bu kez Catriona kıkırdadı. "Sizin de bildiğiniz gibi, hayır."

Fin kendi gülümsemesini saklayıp, bu kez son sözü onun söylemesine izin verdi.

Yükseltinin sonunda, Fin'in sağ tarafında bir uşak belirdi ve hemen önlerindeki kapıyı açtı. Catriona önden odaya girdi, peşinden de Fin ve silahlı Aodán.

a-pdf watermark dzida75

Boğuk bir ses, "Tanrım, bu bir istila mı?" diye sorunca, Fin'in bakışları Mackintosh'u görmeyi umduğu önündeki devasa yataktan , ana salon kadar geniş görünen odanın en uç sağ köşesindeki masaya doğru yöneldi.

Mackintosh parşömenlerle dolu bir masanın arkasındaki sandalyede oturuyordu. Fin genç kadının haklı olduğunu hemen anladı.

Leydi Catriona'nın büyükbabası birçok insanın kibarca dile getirdiği gibi yaşını almış olsa da, omuzları ve kolları hâlâ ona gençliğinde önemli bir şöhret kazandıran devasa kılıcını kullanabileceği kadar kaslı görünüyordu. Yaşlı adamın delici sert bakışlarının ardında güçlü bir zekâ pırıltısı vardı.

Fin bir şeyi fark etti: Chattan Klanı dört sene önce klan savaşında önderleri Mackintosh yerine Mackintosh'un savaş liderinin düello alanına çıkmasına gerekçe olarak, önderlerinin yaşlı ve güçsüz olmasını göstermiş ve Fin de önceki düşüncesini sadece buna dayandırmıştı. Kimse bu gerekçeyi sorgulamamıştı, çünkü Mackintosh Klanı'nın sekizinci reisinin otuz seneden fazla bir süredir Chattan Klanı'nın önderliğini yaptığı herkes tarafından biliniyordu.

"İstila değil, lordum," dedi Catriona büyükbabasının çatık kaşlarına aldırmayıp gülerek masasına yaklaşırken. "Bildiğiniz gibi emriniz üzerine buradayım ve size misafirimizi takdim etmek isterim." Zarif bir şekilde Fin'i işaret etti.

Fin selam vermek için yaklaşırken, genç kadın ekledi: "Onu batıdaki tepenin ötesinde ormanda yaralı bir halde buldum. Sizinle görüşmek için Moigh'a gitmekte olduğunu öğrenince, kendisini buraya getirdim."

"Nasıl yaralandın?" diye sordu Mackintosh, Fin'e.

"Anlaşılan biri beni okla vurmuş, efendim," diye yanıtladı Fin.

"Onu bulduğumda kendinde değildi ve alnında şu yara vardı," dedi Catriona. "Boreas yakındaki çalıların arasında oku bulduğunda kan henüz kurumamıştı."

"Şu belindeki oktan mı söz ediyorsun, genç bayan?"

"Evet, efendim," dedi Catriona ve oku kuşağının altından çıkarıp büyükbabasının önüne bıraktı.

"Beni bulmasalardı, efendim, şu an kimsenin misafirperverliğini kabul edecek durumda olmazdım," dedi Fin, yaşlı adam oku incelerken.

"Saldırının öldürme amacıyla yapıldığından mı şüpheleniyorsun?" Yaşlı adam torununa bakınca, Fin, Mackintosh'un yüz ifadesinden, Catriona'yla sessiz bir iletişim kurduğunu sezdi. Başını çevirip bakmadan Catriona'nın nasıl bir yanıt verdiğini görmesi mümkün değildi, ama Mackintosh konuşmaya devam etti: "Senden bir süreliğine ormanda gezmemeni istemek zorundayım, genç bayan. Son günlerde yaşananlara bakılırsa..."

Fin ona bakmasa da, genç kadının buna karşı çıktığını hissetti. Ama Catriona hiçbir şey söylemedi.

Mackintosh ekledi: "Şimdi gidip onunla konuşmama izin verirsen iyi olacak."

"Kendisiyle işiniz bittiğinde, efendim," dedi Catriona, "onu dinlenebileceği bir odaya götüreceğim."

"Aodán, sen de git," dedi Mackintosh. "Sana ihtiyacım olmayacak."

İkili uzaklaşırken zeminde ayak seslerinin –Catriona'nınkiler hafif, silahlı adamınkiler hantal ve ağırdı– yan-

a-pdf watermark dzida75

kısı duyuldu. Adam genç kadına kapıyı açıp arkalarından kapatırken de sesler devam etti.

Sessizlik çökünce, Mackintosh söze girdi: "Sen kimsin peki, Savaşçı Fin? Bana bir yerden tanıdık geldiğini söylemeliyim. Ama hafızam artık bir zamanlar olduğu kadar iyi değil."

Ataları hakkında sorguya çekileceğini bildiği halde Fin, yaşlı adamın sert bakışlarıyla göz göze geldiği anda ona verebileceği bir yanıtının olmadığını anladı. Babasına bir hayli benzediğini biliyordu, ama birçok sebepten ötürü Lochaber'deki çoğu insan Teàrlach MacGillony'ye benzerdi.

En sonunda, "Rothesay Dükü ve Beylerbeyi olan Davy Stewart'dan meşru geçiş iznine sahibim, lordum. Sizden bir ricası var."

"Öyle mi?" dedi Mackintosh ilgisizce. "O halde viskiye ihtiyacımız olacak, sanıyorum."

Üçüncü Bölüm

Catriona üzerini değiştirmeyi isterdi. Ama iç odadan çıktığında, annesi, büyükannesi ve ağabeyinin eşi hemen dışarıdaki taht yükseltisinin üzerindeydiler. Ve üçünün de yüzündeki meraklı bakışlardan, bir süre daha eski eteğini giymeye devam edeceğini anladı.

"Kim *o*, tatlım ve neden kendisine 'Savaşçı Fin' diyor?" diye sordu Leydi Ealga. Neredeyse aynı anda Leydi Annis söze başladı: "Nereden geliyormuş, torunum? Annesi babası kimmiş?"

Derin bir nefes vermemek için kendini tutan Catriona, "Keşke bunu ona sorsaydınız, çünkü size söylediklerimden daha fazlasını bilmiyorum," dedi. "Onu bulduğumda Boreas ile yürüyordum. Açıkçası, beni adamın hangi aileye mensup olduğundan çok yaraları endişelendirdi."

"Catriona, daha dikkatli olmalısın," dedi ağabeyinin eşi sertçe.

"Evet, Morag haklı," dedi Leydi Annis. "Bir adamın kökenini bilmeden ona yaklaşmak doğru olmaz. Bir gün bu atılganlığın başını büyük bir derde sokacak, torunum."

a-pdf watermark dzida75

"Adam epey yakışıklı ama, sizce de öyle değil mi?" dedi Ealga. "Yardım etmeyip onu kendi kaderine terk etmek zor ve düşüncesizce olurdu. Ben bu genç adama yardım etmeye kalkışamayacak kadar korkakça davranabilirdim, ancak bana öyle geliyor ki, Catriona'nın yerinde olsan sen de aynı şeyi yapardın, Annis."

"Yapsaydım bile kendimi savunacağımdan emin olduğum için yapardım. Catriona için de aynı şeyi söyleyebilir misin?"

"Küçük kaman yanında, değil mi tatlım?" dedi Leydi Ealga.

"Evet, yanımda," diyen Catriona silahı kalçasına sarılı kılıfından çıkarmak için sağ elini eteğinin yırtmacından –daha doğrusu kürkünden– içeri soktu. Büyükannesinin gözlerinin kocaman olduğunu görünce ekledi: "Ağabeylerim bana bunu nasıl kullanacağımı öğretti, madam ve sadece hayatımın tehlikede olduğunu hissedersem kullanmamı söylediler. Ama buna ihtiyacım olmadı."

Onu hiçbir zaman onaylamayan Morag kafasını sallarken, Leydi Annis dudaklarını birbirine bastırdı. Sonra yaşlı kadının açık mavi gözlerinde bir ışıltı belirdi. "Yanında silah taşımana şaşırmadım, tatlım. James ve Ivor'un sana onu nasıl kullanacağını öğretmeleri hem akıllıca hem de çok doğru. Ancak, tecrübelerime göre, kurnazlık ve kendi pençeleri bir kadının en iyi silahlarıdır."

Catriona'nın zihninde bir an Fin'e nasıl tokat atmaya kalktığının görüntüsü belirdi ve verecek bir yanıt bulamadı. Leydi Annis bu sözlerine rağmen, onun bir misafire böyle kabaca davrandığını bilmekten hiç hoşlanmazdı – ve bunda da haklı olurdu.

Ealga, "Akşam yemeğinden önce üstünü değiştirmek isteyeceğini sanıyorum, canım," dedi kibarca

"Evet, anne, ama misafirimizin büyükbabamı daha fazla meşgul edeceğini sanmıyorum. Görüşmeleri bittiğinde ona kalacağı odayı göstereceğimi söylemiştim."

"Sen git ve üzerini değiştir," dedi annesi. "Aodán onu benim kaldığım odanın karşısındaki odaya yerleştirebilir. Bir gece mi kalacak?"

"Kalması için bile onu zor ikna ettim," dedi Catriona. "Ama o zaman Mackintosh'u aradığını bilmiyordum. Ona büyükbabamın burada olduğunu söyleyince, gelmeyi kabul etti. Ama başka bir bilgi vermedi."

"Kendisi hakkında bize anlatmak isteyeceği her şeyi öğreneceğimden emin olabilirsin," dedi büyükannesi. "Hangi aileden geldiğini ve çok daha fazlasını bilmek istiyorum."

Yüzleşmeye tanık olmaya kararlı olan Catriona izinlerini isteyip hizmetçisine seslenerek üst kata çıktı.

Mackintosh'un emri üzerine, Fin bir duvar oyuğundan bir sürahi dolusu viski ve iki kadeh alıp kadehlere viski doldurduktan sonra birini ev sahibinin önüne koyup diğerini olduğu yerde bıraktı. "Sürahiyi geri götürmemi ister misiniz, lordum?" diye sordu.

"Hayır, ona ihtiyacımız olacak. Şu sandalyeyi çek ve bana şu Davy Stewart denen şeytanın kendi meseleleriyle yaşlı bir adamın huzurunu bozarak ne yapmaya çalıştığını söyle."

"Kendisi Rothesay olarak tanınmayı tercih ediyor, efendim, ayrıca sizin yaşınızdan değil, sadece gücünüzden söz

a-pdf watermark dzida75

etti. *Bunun* kendi amaçları için fazlasıyla yeterli olacağını söyledi."

"Rothesay'in gücümün onunkinden daha üstün olduğunu düşündüğünü söylemeyeceksin herhalde?"

Rothesay'in *hiç kimsenin* kendisinden daha güçlü olduğuna inanmadığını söylese bunun büyük bir kabalık olacağını bilen Fin, "Tahtın vârisi ve beylerbeyi olarak kendi gücünün son derece farkında, efendim. Ayrıca çok güçlü düşmanlarının olduğunun da farkında," dedi.

Mackintosh tek kaşını kaldırdı. "Özellikle de birinin."

"Evet, Parlamento ve Kral, Rothesay'in rüştünü ispatladığını ve ülkeyi *yönetebileceğini* göstermek için Albany Dükü yerine üç seneliğine Beylerbeyi yapılmasına karar verince, Albany bundan hiç hoşlanmadı."

"Diplomatik davranıyorsun, evlat. Albany'nin çok öfkelendiğini duydum. Ama bu yeni düklerimize karşı hiç sabrım yok – tıpkı şeytan İngilizler gibi. İğrenç!"

"İskoçya'nın hâlâ sadece iki dükü var," diye onu temin etti Fin. "Rothesay ve Albany."

"Evet, Kral'ın yerine ülkeyi yönetirken Albany yeterince tehlikeli olduğunu gösterdi. Bana kalırsa, yönetmeye ilgisi olmayan bir adam Kral olmamalı."

"Rothesay babasından çok daha güçlü bir hükümdar olacak, efendim," dedi Fin.

"Bu çok da zor bir şey değil, tabii Albany çocuğun o kadar yaşamasına izin verirse," dedi Mackintosh. "Ve tabii çocuk söylendiği kadar pervasız ve hovarda biri değilse. Davy Stewart, Albany'nin öz yeğeni, ama Albany kötü biri. Henüz beşikteyken şeytan onu toynağıyla damgalamış. Yaşlandıkça şeytanın ta kendisi olduğu daha çok açığa

çıkıyor. Buna rağmen, burada yani Kuzey İskoçya'da veya adalarda hiçbir üstünlüğü yok."

"Aynen öyle, efendim, kendi oğluna Kuzey Lordu adını vermiş olmasına rağmen."

"Evet, elbette, Beylerbeyi iken. Ama oğlu lordluğu Alex Stewart'ın elinden almaya kalkarsa neler olacağını çok iyi biliyor," dedi Mackintosh sertçe.

"Alex lordluğa büyük bir kuvvetle sahip çıkıyor," diye ona katıldı Fin.

"Evet, ataları gibi Lochindorb'da çok güçlü bir yönetim sergiliyor."

"Rothesay'in Lochindorb'a da bir mesajı olduğunu söylemeliyim," dedi Fin.

"Şato buranın yirmi beş kilometre kuzeyinde sadece," dedi Mackintosh. "Ama eğer Davy… yani Rothesay mesajının Kuzey Lordu'na ulaşacağını sanıyorsa, çok yanılıyor. Alex benim halkımla birlikte sınırda Douglas Kontu'na yardım ediyor."

"Yakında dönerler," dedi Fin. "Sınırlardaki en güçlü lord hâlâ Douglas. Ayrıca birçok güçlü soylunun yardımı sayesinde, İngilizleri yine geri püskürttü. Moigh'a doğru devam edip sizinle görüşebilmem için Lochindorb'a mesajı adamlarım götürdü. Ama onlardan ayrıldıktan sonra batıdaki dağların arasında yolu ararken, Spey boyunca tahmin ettiğimden daha güneye gitmeme rağmen tek bir geçit bile bulamadım–"

Mackintosh gülmeye başlayınca Fin'in cümlesi yarım kaldı.

"Tanrım, batıdaki ya da doğudaki dağlarımızın arasında geçit oluşturmamaya özen gösteririz, evlat," dedi yaşlı adam. "Buraları bilmeyen bir insan yardım almadan yolunu bulamaz."

a-pdf watermark dzida75

"Adamlarımdan biri Lochindorb'a giden yolu biliyordu," dedi Fin. "Ben de Büyük Vadi'yi çok iyi biliyorum ve buradan batıya doğru yol alarak oraya rahatça ulaşabilirim." Hatasından daha fazla söz etmekten kaçınmak için ekledi: "Rothesay'in Adalar Lordu'na da bir mesajı var."

"Demek amcasının düşmanlarının arasında müttefikler arıyor, öyle mi?"

"Evet, öyle."

"Davy bizden... daha doğrusu benden tam olarak ne istiyor?"

"Kuzey Lordu ve Adalar Lordu'yla birlikte Moigh Şatosu'nda onun için bir toplantı düzenlemenizi istiyor."

"Ne amaç için?"

"Albany'nin hırsını kontrol altında tutmak için, dedi. Size bundan daha fazlasını söyleyemem. Asıl niyetinin ne olduğunu bilmiyorum."

"Beylerbeyi olarak geçici görevi ocak ayında sona erecek. Görevinin uzatılıp uzatılmayacağı ya da Albany'ye geri verilip verilmeyeceği konusunu görüşmek için Parlamento toplandığında onların oylarını alacağından emin olmak istiyor olmalı," dedi Mackintosh düşünceli bir şekilde.

"Düşüncenize katılıyorum, efendim. Ama bana mesajını iletmem ve toplantıyı düzenlemeyi kabul ediyorsanız Perth'e, yani ona haber yollamam emredildi."

"Anlıyorum. O halde bu konuda senin sözüne güvenmeden önce, hakkında daha fazla şey bilmek isterim."

Yaşlı adamın ilgisini atalarından uzaklaştırdığını sanan ve Mackintosh'un şu anki huzursuzluğunu sezmemesini uman Fin derin bir nefes alıp kadehine uzandı.

"Kafanı toplamak istiyorsan biraz daha viski al," dedi Mackintosh tatlılıkla. "Ama seni uyarıyorum, evlat, *sakın* bana yalan söyleme."

Sözlerindeki vurgu Fin'e yaşam hakkının Mackintosh'un elinde olduğunu hatırlattı. Ulağının asılması Davy'yi sinirlendirebilirdi, ama Fin yaşlı adamın bunu zerre kadar umursayacağını sanmıyordu.

Hizmetçisi Ailvic'nin yardımıyla Catriona daha şık olan yosun yeşili elbisesini ve onunla uyumlu ipek terliklerini giydi. Sonra, sabırsızlığını dizginleyerek, Ailvie'nin karman çorman olmuş saçlarını fırçalayıp beyaz bir başörtüsünün altında sarmal bir örgü şeklinde toplamasına izin verdi.

Ana salona dönünce, annesinin onaylayan gülümsemesini fark etti ve salonun uzak köşesinde hizmetkârların akşam yemeğini hazırladıklarını gördü. Yemeğin servis edilmesine en az bir saat daha vardı, ama büyükbabası yemeğin zamanında yenmesini isterdi, yani hiçbir gecikme olmaması gerekirdi, tabii beklenmedik bir misafir gelmediği ya da şans eseri babası ve ağabeyleri onlarla birlikte akşam yemeği yemek için zamanında geri dönmediği sürece.

Bunun olma ihtimali de düşüktü. Shaw ve oğulları Kuzey İskoçya'ya ayak bastıkları anda, bunun haberi onlar Rothiemurchus'a varmadan günlerce önce değilse bile, saatlerce önce ulaşırdı.

"Bu elbiseni daha önce hiç görmemiştim," dedi Leydi Annis. "Sana çok yakışmış."

"Tüm elbiseleri ona yakışıyor," dedi Ealga. "Morag'ın elbiseleri de ona yakışıyor."

"Teşekkür ederim, anne," dedi Catriona. "Ama hiçbir

a-pdf watermark dzida75

zaman Morag kadar şık görünmüyorum," diye ekledi ağabeyinin eşine gülümseyerek.

"Hiç uğraşmıyorsun da ondan," dedi Morag.

"Onlara yakışan şey gençlik, Ealga," dedi Leydi Annis. "Catriona," diye ekledi, "yaralı arkadaşın henüz odadan çıkmadı, sanırım akşam yemeğinden önce dinlenemeyecek. Umarım alnını yaralayan ok beynini bulandırmamıştır."

Catriona kıkırdadı. "Bulandırdıysa bile, öyle olduğuna dair bir iz görmedim. Sersem sersem davransaydı, büyükbabam burada bu kadar uzun süre kalmasına katlanamazdı."

"Hizmetkârlar masaları hazırlarken, biz oturma odama geçelim," diye önerdi Leydi Ealga. "Aodán'a dışarı çıktığında misafirimize odasını göstermesini söylemiştim. Tekrar karşımıza çıkmadan önce kendisine çekidüzen vermek isteyecektir."

"Büyükannemin karşısına çıkmadan önce demek istedin sanırım," dedi Catriona, Leydi Annis'e gülümseyerek.

"Gül bakalım," dedi Leydi Annis ince, gri kaşlarının altından delici bir bakış atarak. "Ama şunu sakın unutma, edepsiz torunum. Mizacını narin annenden çok benden almışsın, o nedenle sağduyunu da benden alsan iyi edersin. Hem arsız hem de düşüncesizsin, genç bayan. Üstelik, çok da inatçısın."

Catriona, büyükannesine küstahça karşılık vermemesi gerektiğini biliyordu, özellikle de söylediklerinde haklılık payı varken. Aksine onun gönlünü almak istercesine, "Ama sen çok iyi bir insan olmuşsun, büyükanne. Ve bana neler yapmam gerektiğini göstermeni çok isterim," dedi.

"İstersin elbette, ama beni hiç dinlemiyorsun ki. Şimdi üst kata çıkalım, olur mu?"

Fin, Cameron Klanı'na mensup olduğunu açıklamayı hâlâ göze alamıyordu; zira aralarında bir ateşkes olsun ya da olmasın, böyle bir açıklama, ev sahibinin ona önyargıyla yaklaşmasına neden olabilirdi. O yüzden, "Elbette size kendimden söz ederim efendim," dedi. "Ama sizi uyarmalıyım, pek iyi durumda değilim ve öncelikle Rothesay'in istediği toplantı hakkında sorularınızın olup olmadığını bilmek isterim."

"Shaw dönene dek burada kalacağım," diye yanıtladı Mackintosh. "Davy Stewart toplantının daha önce olmasını istiyorsa, burada toplanırız. Rothiemurchus birkaç sene öncesine kadar benim evimdi ve böylesine bir toplantı için Moigh kadar güvenli bir yer olur."

"Yeterince güvenli görünüyor," diye ona katıldı Fin. "Ama Leydi Catriona bu çevrede bazı anlaşmazlıkların yaşandığından söz etti... sizi Moigh Şatosu'nun huzurlu ve güvenli ortamından buraya getirtecek kadar. Rothesay'in bu tür bir endişesi olmalı mı?"

Mackintosh alaycı bir ses çıkardı. "Beş para etmez Comyn'lerden mi endişe edecek? Neden? O klan zar zor varlığını sürdürürken bir asırdır Mackintosh'lara ait olan topraklar üzerinde hak iddia ediyor. Can sıkıntısından başka bir şey değiller. İçlerinden biri Catriona'yı istemeye bile cüret etti. Torunum James de dahil olmak üzere bazıları; ben ve Catriona'nın babası buna razı olursak, anlaşmazlıklara son verebileceğimize inanıyor."

Açık sözlü Leydi Catriona'nın bu tür bir evliliğe dahil

a-pdf watermark
dzida75

olma fikri Fin'e akıl almaz geliyordu, ama sadece, "Bu tür evlilikler bazen düşman klanları birbiriyle müttefik yapmaya yarayabiliyor," demekle yetindi.

"Evet, elbette," dedi Mackintosh. "Ama Rory Comyn kendini beğenmiş beyinsizin teki ve çok kolay güveniyor. Ayrıca, bu söz konusu ittifak sadece Comyn Klanı'nın işine yarar, çünkü Raitt Şatosu'nun Catriona'nın çeyizine dahil olmasını istiyorlar, bu elbette kabul etmeyeceğim bir şey."

"O halde Raitt, Comyn'lerin üzerinde hak iddia ettikleri topraklarda yer alıyor."

"Öyle, ama asıl konudan uzaklaştık, evlat, bana Davy Stewart'dan biraz daha bahset. Beylerbeyliği görevini üstlendiğinden beri İskoçya'nın daha huzurlu olduğunu itiraf etmeliyim." Yaşlı adam, torununu andıran bir kıkırdamayla ekledi: "Gerçi Kral'ın hayatının o kadar huzurlu olduğunu sanmıyorum."

"Bir hayli karışıklık çıktı," diye itiraf etti Fin. Bu karışıklıkların, Rothesay'in güzel karılarını gözüne kestirdiği erkeklerce çıkarıldığını sözlerine eklemesinin akıllıca olmayacağını bilen Fin, "Hiç şüphesiz Albany'ye karşı onu en azından destekler gibi görünen müttefikler aramasının bir diğer sebebi de bu olmalı," dedi.

"Evet, ama bu konu hakkında biraz daha düşünmek istiyorum," dedi Mackintosh. "Çocuk önemsenmeyecek biri değil, üstelik çok dik kafalı. Ama sen içkini iç, Savaşçı Fin. Akşam duası için çanlar çalındıktan sonra yemeği servis edecekler."

"Burada bir din görevlisi var mı efendim, yoksa salonda ayini siz mi yönetiyorsunuz?"

"İki sorunun cevabı da hayır. Kilise işlerini rahiplere,

piskoposlara ve o tür kişilere bırakırım. Ama günün hangi bölümünde olduğumu bilmek isterim. Her neyse, yakında çanı çalarlar, tekrar hanımların karşısına çıkmadan önce elini yüzünü yıkamak isteyeceğinden eminim."

"Evet, iyi olur," dedi Fin, gitmesi için Mackintosh'un izin vermesine sevinerek.

"Üst kata çıkmaya vaktin olmaz, o yüzden şu köşedeki ibriği ve çanağı kullan," diye ekledi Mackintosh işaret ederek. "El yüz yıkama sehpasının yanındaki perde servis merdivenine açılıyor. Elbise dolabına bakmaya ihtiyacın olursa, üç basamak yukarıda, sağ tarafında."

Biraz daha oyalanırsa kaçınılmaz olanı iyice erteleyeceğini anlayan Fin, "Beni daha yakından tanımak istediğinizi söylemiştiniz, efendim," dedi.

"Evet, öyle söyledim, ama şimdi düşünmek istiyorum. Kadınların akşam yemeğinde sana birçok soru soracağından eminim, aynı detaylardan iki kez söz ettiğini duymaya ihtiyacım yok."

Morag şalını almak için üst kata çıkarken annesi ve büyükannesiyle ana salona dönen Catriona, büyükbabasının akşam yemeğinin biraz daha geç bir saate alınmasını emretmiş olabileceğini düşünüyordu ki, iç odanın kapısı açıldı ve büyükbabası koridora çıktı. Yüzünü yeni yıkamış ama yorgun görünen Fin de arkasından geliyordu.

Ona tokat atmaya kalkıştığı için yine kendini suçlu hisseden Catriona gülümsedi ve Fin'in de kendisine gülümseyerek karşılık verdiğini görünce bundan çok hoşlandı. Genç adamın gülümsemesi daha önce tepedeyken gördüğü küçük tebessüme benzemiyordu, daha geniş ve

a-pdf watermark dzida75

doğaldı, gözlerini aydınlatıp düzgün beyaz dişlerini ortaya çıkarıyordu.

Mackintosh salonun alçak kısmına bakan uzun ve yüksek masanın ortasındaki sandalyeye doğru ilerledi ve Fin'e sağ tarafına oturması için işaret etti. Üç kadın yerlerine yerleşirken Morag aceleyle salona girdi. Leydi Annis eşinin sol tarafına otururken, yanına Ealga, onun yanına Morag ve en uca da Catriona oturdu.

Bir süre herkesin dikkati yiyeceklerle dolu tabakları, viski ve kırmızı şarap sürahilerini masaya yerleştiren hizmetkârların üzerinde yoğunlaştı. Ama Leydi Annis istediği her şeyi kabul ettikten sonra öne doğru eğilip eşinin yanında oturan misafirlerine, "Umarım ihtiyacınız olan her şeyi bulmuşsunuzdur, efendim. Size odanızı gösterdiler mi?" diye sordu.

"Henüz göstermediler, leydim," dedi Savaşçı Fin. "Görüşmemiz uzun sürdü."

Catriona da büyükannesiyle birlikte öne doğru eğilmişti, Fin onunla bir an için göz göze gelip gülümsemesini gördükten sonra bakışlarını kibar bir şekilde tekrar Leydi Annis'e çevirdi.

"Ne hakkında konuştunuz?" diye sordu Leydi Annis.

Fin sorudan rahatsız olduysa bile, bunu pek belli etmedi. Ama Mackintosh kararlı bir şekilde, "Konuşmamız başkalarını ilgilendiriyor, leydim ve aramızda *kalacak*," dedi.

Vurguladığı kelime Catriona'nın umutla annesine bakmasına neden oldu; Leydi Ealga'nın bunun ne demek olduğunu anlamış olmasını ümit ediyordu. Ama Ealga da kendi annesini izliyordu.

Leydi Annis bir süre delici bakışlarını kocasından ayırmadı, ancak en sonunda tekrar Fin'e döndü ve, "Konuştuğunuz konunun geldiğiniz yerle bir ilgisi var mı, Savaşçı Fin?" diye sordu.

"Buraya İskoç sınırlarından geldim, leydim," dedi genç adam.

"Tüm hayatınızı sınırda geçirmediğinizden eminim," dedi Leydi Annis. "Konuşmanızdan ve davranışlarınızdan bunu görebiliyorum. Mòr Vadisi'ne yakın bir yerlerden geliyormuş gibi bir aksanınız var."

"Yıllardır sınırda yaşıyorum, ama Büyük Vadi'yi bilirim," dedi Fin. "Çocukluğum Ness Gölü'nün batı kıyısındaki Lochaber'de geçti. Ancak itiraf etmeliyim ki," dedi üstünkörü bir biçimde, "ne yazık ki, orada yaşayan canavarı hiç görmedim."

Bu söze aldırmayan Leydi Annis, "Babam Ness Gölü'nün doğu kıyısında yaşayan Lovat'lı Hugh Fraser'dı," dedi. "Inverness'ten Lochy Gölü'nün her iki kıyısına kadar oralarda yaşayan insanların çoğunu tanırım. Ebeveynleriniz kim?"

"Babam Teàrlach MacGill olarak bilinir, annem ise Fenella nic Ruari," dedi genç savaşçı. "Doğu kıyısına yakın olan Fife'te de birkaç sene geçirdim."

Fin konuştuğu sırada, büyükbabasının –neredeyse irkilmiş gibi– bir hareket yapması Catriona'nın dikkatini çekti. Ama Mackintosh'un yüz ifadesini okuyamıyordu, çünkü büyükbabası dikkatini Fin'e vermiş ve tek kelime etmemişti.

"Babanızın adı tanıdık geliyor, ama MacGill sık rastlanan bir soyadı, öyle değil mi? Mackintosh'la olan işinizin daha çok sınırlardan buraya kadar gelmiş olmanızla ilgisi olduğunu düşünüyorum. Yine de orada ne yaptığınız hak-

a-pdf watermark dzida75

kında sizi sorgulamamam gerekiyor sanırım ya da…" dedi büyükannesi.

Ama tam bu noktada duraksadı, anlaşılan Fin'in ona ne isterse sorabileceğini söylemesini bekliyordu. Ama Fin cümlesini bitirmesini bekliyormuş gibi sadece gülümsemekle yetindi.

Leydi Annis içini çekerek, "Babanız ailesini Lochaber'den Fife kadar uzak bir yere taşımasını gerektirecek ne gibi bir işle uğraşıyordu?" diye sordu.

Fin sanki bu soruyu beklemiyormuş gibi şaşırdı, ama Catriona bu şaşkınlığın nedenini tahayyül edemiyordu, ne de olsa Fife'ten söz açan Fin'in kendisiydi. Ancak anlaşılan Mackintosh bu konuda daha fazla konuşulsun istemiyordu, çünkü, "Kusura bakma evlat," dedi, "adamlarının sana ne zaman katılmalarını beklediğini sormayı unuttum."

"Adamları mı?" Leydi Annis dikkatini tekrar kocasından Fin'e çevirdi. "Buralarda adamlarınız mı var? Neredeler?"

"Sadece iki adamım var, madam ve yarın ya da sonraki gün bana katılmalarını bekliyorum. Hazır onlardan söz etmişken, efendim, onlara buraya gelmeleri haberini göndermediğim sürece benimle Moigh Şatosu'nda buluşacaklarını sanacaklardır."

Mackintosh kahkaha attı. "Sabaha kadar, Strathspey'de Catriona'nın seni buraya getirdiğini bilmeyen tek kişi bile kalmaz. Halkımızın yabancılara karşı her zamankinden daha dikkatli olmaları konusunda bir duyuru yaparım, ama adamlarının seni bulacağından şüphem yok."

Fin'le tanıştıktan kısa bir süre sonra genç adamın gizlediği bazı şeylerin olduğunu hisseden Catriona, büyükannesinin Fin'i ailesi hakkında daha fazla bilgi vermeye zorlamasını beklese de, çok geçmeden sohbetleri gelişigüzel bir hal aldı. Ayrıca, ataları kulağa sıradan insanlar gibi gelse de, Savaşçı Fin birçok Kuzey İskoçyalıdan daha çok seyahat etmişti ve çoğu soyludan daha güzel konuşuyordu.

Ve bir savaşçı kılıcı taşıyordu.

Ancak Fin ve büyükbabası yemek yemeyi bitirdikten sonra Mackintosh esrarengiz bir şekilde kararını verdiğini söyleyerek genç adamı tekrar iç odaya çağırdı.

Bu da Catriona'nın merakını uyandırdı. Bu neyin kararıydı ve büyükbabası kararını neden diğerleriyle paylaşmıyordu? Zamanı gelince öğrenecekleri kesindi, ama ne olduğunu şimdi bilmek istiyordu.

Mackintosh'un peşinden iç odaya giren Fin yaşlı adamın viski sürahisine uzanmadığını görünce sevindi. Başı ağrıyordu ve daha önce başına aldığı darbenin yanı sıra, akşam yemeğinden önce içtiği viskinin de bunda payı olduğundan emindi. Ağrının tanıdık bir sersemleticiliği ve gençken aşırı derecede alkol aldıktan sonra aniden gelen sabahları hatırlatan bir derinliği vardı.

Bir kupa su çok hoşuna giderdi. Ama ev sahibine sıkıntı vermektense, odasına çekildiğinde uşaklardan birinden su getirmesini isteyeceğine karar verdi.

Mackintosh geçip sandalyesine oturdu ama Fin'e ayakta kalmasını işaret etti. "Bir an önce odana çekilsen iyi olacakmış gibi görünüyorsun, evlat, o yüzden seni pek tutmayacağım," dedi. "Adalar Lordu ve Kuzey Lordu'yla birlikte Rothesay'in istediği toplantıyı burada düzenlemeyi kabul ediyorum."

"Teşekkür ederim, lordum."

"İkisini de tanıyorum. Adalardan Donald ve Lochin-

a-pdf watermark dzida75

dorb'dan Alex sözünün eri adamlardır, o nedenle buraya gelmeleri için kendilerine geçiş izni sağlayacağım. Ama onlardan *ve* Davy Stewart'tan buraya beraberlerinde çok sayıda adamla gelmeyeceklerine dair söz vermelerini isteyeceğim."

"Rothesay de onlara aynı şeyi söyledi, efendim, çünkü her zamanki kafileleriyle gelip de dikkat çekmelerini istemiyor. Ama topraklarının büyük bir bölümüne göz koyduğu Kuzey İskoçya'nın batısında pek sevilmediği için Donald'ın buraya gelmesi için sizin geçiş izniniz gerekecek. Adamlarım geldiğinde birini toplantıyı kabul ettiğinizi Rothesay'e bildirmesi için Perth'e göndereceğim."

"Pekâlâ, güzel. Şimdi servis merdivenine çıkıp adamlarımdan Conal'a seslen ve ondan sana odanı göstermesini iste. Seni hangi odaya yerleştireceğini biliyor, böylece kadınlarla daha fazla konuşmana gerek kalmadan doğruca yatmaya gidebilirsin."

Üzerine büyük bir yorgunluk çöktüğünü hisseden Fin, kendisine söylenileni yapmaya dünden razıydı.

Stirling Şatosu

Öncenin Fife Kontu ve şimdinin Albany Dükü olan Robert Stewart, kapı bir kez tıklatılıp uşaklardan biri ziyaretçiyi içeri almak için geri çekildiğinde okuduğu evraktan kafasını kaldırdı.

Altmış bir yaşında olmasına rağmen hâlâ dinçti, koyu renk saçlarının yer yer beyazlamış olmasının dışında yaşını pek göstermeyen dük her zamanki gibi simsiyah giyinmeye ve itaatkâr dalkavuklarını kabul etmeye devam ediyordu. Uşağı kapıyı kapattıktan sonra her zamanki sert konuşmasıyla, "Ne haberler getirdin, Redmyre?" diye sordu.

"Henüz çok fazla şey bilmiyoruz," dedi Redmyre'li Sör Martin Lindsay. "Hâlâ Perth'te, ama o bölgeden bize yardımcı olacak birini buldum."

"Burada rahatça konuşabilirsin," dedi Albany, adama bir kadeh kırmızı şarap doldururken.

İki adam birbirlerini yıllardır tanıyor ve birbirlerine güveniyorlardı, zira tıknaz Redmyre ondan en az on yaş daha genç olsa da, iktidarı Albany'nin hak ettiği konusunda aynı fikirdeydiler. Ayrıca, ikisi de İskoçya tahtının vârisinden nefret ediyorlardı.

Redmyre, "Pekâlâ," diyerek şarabı aldı. "Rothesay'in Kuzey İskoçya'ya doğru yola çıkıp çıkmadığını gözleyecek bir adam buldum. Ayrıca dostum Chap'in Kuzey Lordu'na sıkıntı vermemiz gerekirse bize yardım edecek yakınları var. Her yerde etrafa kulak kesilen adamlarınız olduğunu çok iyi biliyorum, ama Rothesay'in Strathspey'e doğru yola çıkacağından emin misiniz?"

"Eminim, çünkü Davy çok fazla içen ve çok fazla konuşan bir adam."

"Evet ve kadınlara da düşkün," diye homurdandı Redmyre.

"Aynen öyle, ama kız kardeşin şimdilik güvende ve kocası da onu terk etmeye cesaret edemez. Davy'nin Lochindorb'a gidip gitmeyeceğini bilmiyorum, ama Alex'in yardımını istiyor. Ne olursa olsun, Davy, Beylerbeyi olmaya uygun değil ve bir an önce görevinden alınmalı."

"Pekâlâ, o halde aynı fikirdeyiz. Daha fazla bilgi edindiğimde size haber veririm."

Albany, Redmyre'in haber vereceğini ve Rothesay'den hesap sormak için elinden gelen her şeyi yapacağını bili-

a-pdf watermark dzida75

yordu. Redmyre gibi yardım edecek başka adamlar da vardı.

Catriona, annesi ve Morag odalarına çekilmek için üst kata çıktıklarında, Leydi Ealga'nın odasının dışındaki sahanlığa kadar birlikte yürüdüler. Tam karşı taraftaki küçük odanın kapısının altından mum ışığının görünmediğini fark eden Catriona, büyükbabasının Fin'i odasına göndermiş olmasını umdu. Genç adam gerçekten de çok yorgun görünüyordu.

Morag'la birlikte Ealga'ya iyi geceler dileyip merdivenlerden çıkmaya devam ederlerken Morag, "Umarım o adam orada uyurken annen güvende olur," diye homurdandı.

"Tanrı aşkına, neden güvende olmasın ki?" dedi Catriona. "Adam yaralı ve bitkin, sadece uyumak istediğinden eminim."

"Şüphesiz, James burada olsa o da benimle *aynı* fikirde olurdu," dedi Morag inatla.

"O halde, keşke James burada olsaydı, çünkü eğer burada *olsaydı*, belki de bu kadar suratsız olmazdın," diye karşılık verdi Catriona, ancak kelimeler ağzından çıkar çıkmaz pişman oldu.

Yengesiyle çok samimi olduğu söylenemezdi, ama Morag'ın Rothiemurchus'ta mutsuz olduğunu biliyordu. Hatta, onun bu mutsuzluğu Catriona'yı uzun bir zaman önce aslında asla evlenmek ve yabancıların arasında yaşamak zorunda kalmak istemediğine ikna etmişti.

"Özür dilerim, Morag," dedi içtenlikle. "Böyle söylememem gerekirdi."

"Evet, söylememen gerekirdi," diyen Morag yanından geçip odasına gitti.

Onu kendi haline bırakan Catriona odasına gitti ve o gün tanıştığı adamı düşünmeye başladı; tanışmalarının üzerinden çok kısa bir süre geçmiş olsa da, onu hem çok iyi tanıdığı hem de hiç tanımadığı izlenimine kapılmasının nasıl mümkün olabileceğini ve gizlemeyi çok iyi öğrendiğini düşündüğü öfkesini genç adamın nasıl bu kadar kolay bir şekilde ortaya çıkarabildiğini merak ediyordu.

En sonunda uykuya daldı, uyandığında açık penceresinden gökyüzünün gri olduğunu gördü. Yatağından saatin kaç olduğunu anlaması zordu, ama her zamankinden daha erken gibi görünüyordu, üşümemek için yatak örtüsünü etrafına dolayıp yatağından kalktı ve pencereye doğru gitti.

Manzarası adanın ağaçlıklı kuzey ucundan göle doğru uzanıyordu ve sağ tarafında, duvarın ötesindeki kuzeydoğu kıyısını görebiliyordu.

Orada biçimli, erkeksi bir figür yürüyordu, çırılçıplaktı. Onu izlerken içi ürperen Catriona örtüyü iyice etrafına sardı. O sırada adam dönüp yüzünü gri gökyüzünün doğusuna doğru çevirdi. Catriona onu görür görmez kim olduğunu tahmin etmişti, ama artık hiç şüphesi yoktu.

Örtüyü bir kenara attıktan sonra Ailvie'nin astığı askıdan eski mavi elbisesini alıp üzerine geçirdi ve bağcıklarını çekip sıkıca bağladı. Saçlarını düzeltmek şöyle dursun, ellerini ve yüzünü bile yıkamadan yalınayak merdivenlerden aşağı inip ana salondan geçerek kapıya ulaştı.

Orada durdu. Derin bir nefes alıp kapıyı çekerek açtı ve mağrur bir tavırla tahta basamaklardan inip avludan geçerek ana kapıya vardı.

a-pdf watermark
dzida75

Dördüncü Bölüm

Karların erimesiyle su o kadar soğumuştu ki, Fin zor nefes alıyordu. Aniden, sanki kayalık kıyıda tuniğini ve pantolonunu bıraktığı yere suyun yüzeyinde koşarak gidebilecekmiş gibi sudan çıkıp dışarı fırlamak istedi. Suya dalmasıyla içini saran buz gibi şok dalgası öylesine yoğundu ki, böyle bir şey ona mümkün görünüyordu.

Nefes nefese suyun yüzeyine çıkınca hızla yüzmeye başladı.

Göl şafağın gri ışığını yansıtırken, doğuda Cairngorm'ların hâlâ karla kaplı olan dik yamaçlarıyla görkemli doruklarının manzarası etkileyici bir fon oluşturuyordu; su öylesine gümüşi ve sakin görünüyordu ki, durgunluğunu bozmayı düşünmüş olması bile ona kendisini suçlu hissettirmişti. Ama kendisini tekrar temiz hissetmek ve suyun yarasını açıp açmayacağını görmek istiyordu.

Çok geçmeden el değmemiş suları keşfe çıkmanın güzelliğinin tadına vardı ve espri anlayışı geri döndü. Göle vahşi bir hayvan gibi izini bırakıyor, yeni bölgesini işaretliyordu.

Yarası açıldıysa bile soğuk suyla uyuştuğu için farkında değildi.

Genç kadın yarasını dikmek konusunda ısrar etmemişti, gerçi Rothiemurchus'a vardıklarında, ailesi ona herhangi bir şey söylemesi için pek fırsat vermemişti. Doğrusu, Fin dikiş atılmasının gerekli olduğunu düşünmüyordu.

Catriona'nın sızlayan alnına bir iğne batırdığını düşünmek bile…

Kısa bir süreliğine gözlerini kapattı.

Tekrar odaklandı, artık eskisi kadar üşümüyordu, beş yüz metreden az bir mesafede olan doğu kıyısına doğru güçlü ve hızlı kulaçlar atmaya başladı. Suyun sakin görünümüne rağmen, bir akıntının onu gölün kuzey ucuna doğru çekmeye çalıştığını hissetti. Ancak akıntı onu endişelendirecek kadar değil, daha kuvvetli kulaçlar atmasına neden olacak kadar güçlüydü sadece. Daha sonra tekrar keşfe çıkıp suyun gölün neresinden döküldüğünü görebilirdi. Güzel bir şelale bulabilirdi.

Şelalelere bayılırdı, özellikle de bu bölgede karın hâlâ erimekte olduğu yılın bu zamanı gürül gürül akmaya başladıkları zaman.

Normal bir şekilde nefes alacak ve donmayacağını anlayacak kadar ısınmıştı. Böylece, doğu kıyısına yaklaştığında, hiç duraksamadan tekrar şatoya doğru döndü. Hızlı ve güçlü bir şekilde kulaç atmaya devam edip egzersizin tadını çıkarırken yeniden adanın kıyısına yaklaştığını fark etti. Dikkatsiz davranırsa, ayağını ya da parmak uçlarını bir kayaya çarpabileceğini biliyordu.

İleri doğru bakıp ayaklarının yere değmesine ne kadar kaldığını hesaplarken, Catriona'nın kıyıda köpeğiyle bir-

a-pdf watermark dzida75

likte yürüdüğünü gördü. Genç kadın yere bakıyor, zeminden gözlerini ayırmıyordu.

Önceki gün engebeli zemine rağmen onun kendinden emin ve başı dik bir şekilde yürüdüğünü görmüştü Fin, o nedenle genç kadını üzen bir şeyler olup olmadığını merak etti. Veya belki de Catriona onu görmüş, çıplak olduğunu fark etmiş ve onu bu şekilde gördüğü için utanmıştı.

Birden içinden bu olasılığı test etmek geldi.

Genç kadının üzerinde önceki gün giydiği aynı eski mavi elbisesi vardı. Demek ki ya sabah gezintilerinden hoşlanıyordu ya da onun yüzdüğünü veya kıyıda çıplak yürüdüğünü gördüğü için aceleyle dışarı çıkmıştı.

Köpek Fin'e doğru baksa da sahibinin yanından ayrılmıyordu.

Aşırı yük almış sandalı kendinden emin bir şekilde kürek çekerek şatoya ulaştırması genç kadının yüzmeyi bildiğini gösteriyordu, çünkü Fin'in de çocukluğu göldeki bir adada geçmişti. O ve kardeşleri yürümeyi öğrenmeden önce balık gibi yüzmeyi öğrenmişlerdi. Başka bir sebep için olmasa bile en azından güvenlik açısından genç kadının da benzer bir eğitim aldığını düşünüyordu.

Her ne olursa olsun, sudan korkmadığını göstermişti.

"Günaydın," diye seslendi kıyıya yaklaşırken.

Artık genç kadının kendi düşüncelerine, tanıdığı tüm kadınlardan daha çok yoğunlaştığından ya da bilerek ona doğru bakmaktan kaçındığından emindi.

Seslenmesiyle birlikte Catriona dönüp köpeğiyle birlikte suyun kenarına doğru yürüdü. Sonra da selamına karşılık verip ekledi: "Erken kalkmışsınız, Savaşçı Fin. Bu mevsimde sadece balık kartalları ve balıklar bu kadar erken yüzmeye başlar. Çok iyi yüzdüğünüz için mi size Fin* diyorlar?"

"Hayır, adım Finlagh olduğu için," dedi Fin. Sonra, Catriona hâlâ ona baktığı için ekledi: "Sudan çıkacağım, genç bayan. Bakmak istiyorsanız bakın, ama iffetinizi korumak istiyorsanız, arkanızı dönseniz iyi olur. Kıyafetlerim birkaç metre sağınızdaki kayanın üzerinde."

"Getirmemi ister misiniz?" diye sordu Catriona çekinerek.

Fin güldü, gülerken biraz su yuttu ve kıyıya doğru hızla yüzdü. Birkaç saniye sonra, ayakları, suyun bel hizasına geldiği bir noktada sorunsuz bir şekilde doğrulmasına yetecek kadar bir alan sağlayan granit bir eğime değdi. Genç kadın ona bakarken beceriksizce tökezleyip de geriye doğru kaymak istemiyordu.

Kafasını sallayıp yüzündeki sulardan kurtulduktan sonra iki eliyle saçlarını geriye doğru düzleştirip sudan çıktı, Catriona'nın ona daha ne kadar *bakacağını* merak ediyordu.

Kuzey İskoçya'nın birçok hanesinde, erkek misafirlerin yıkanmalarına, eğer beraberlerinde hizmetkârlarını getirmedilerse, kadınlar yardım ederdi. Ama bu kadınlar genellikle evli hizmetkârlar olurdu, konfederasyon önderlerinin soylu torunları değil. Tamamen sudan çıkmadan önce Catriona'nın telaşla kafasını çevirdiğini görünce sırıttı.

Yine de, babası ve büyükbabasının yanı sıra iki ağabeyi olduğu için genç kadının erkek anatomisine yabancı olduğunu sanmıyordu. İffetli tavrı hoşuna gitmişti.

Boreas su içmek için kıyıya yaklaştı.

"Bu kadar erken bir saatte dışarıda ne arıyorsunuz, genç

* İng. "yüzgeç" ya da "balık kanatçığı" anlamına gelir –ed.n.

a-pdf watermark dzida75

bayan?" diye sordu Fin tuniğini başının üzerinden geçirirken. Dizlerine varan tuniği onu yeterince örterken uzanıp uzun iç çamaşırını giydi. "Sanırım aileniz bilse bunu onaylamazdı."

"Hayır, ne için geldiğimi bilseler onaylarlardı," dedi Catriona arkasını dönmeden. "Dün size… size tokat atmaya kalkıştığım için özür dilemeye gelmiştim."

"Bağışlayın ama bunu bildiklerini bile sanmıyorum," dedi Fin. "Kafanıza takmayın, ama tekrar denemeyin de. Bu tür bir davranış hiçbir zaman akıllıca olmaz."

Ham deri botları yakındaydı, çünkü merdivenlerden inip taş avludan geçerek kıyıya giderken ayağında onlar vardı. Ama onları giymemeye karar verdi. Arazide uzun bir süre botlarını ve ayakkabılarını giyerek yol almıştı, artık ayaklarının sertleşmeye ihtiyacı vardı. Ayrıca, önceki gün ıslanan botları henüz kurumamıştı. Onları oldukları yerde bıraktı ve yalınayak Catriona'ya doğru yürürken ayaklarına batan küçük taşlara aldırmadı.

Genç kadın en sonunda arkasını döndüğünde, gözleri kocaman oldu. Gözbebekleri öylesine büyümüştü ki, irisleri eladan çok siyah görünüyordu.

"Tanrım!" diye bağırdı. "Titremiyorsunuz… bile!"

Catriona, genç adam bahsetmeden önce yerdeki kıyafetleri fark etmemişti, ama üşümemek için en azından ekose eteğini getirmiş olacağını düşünmüştü. Aksine, Savaşçı Fin'in üzerinde sadece ince safran rengi bir tunik ve ondan daha ince keten bir iç çamaşırı vardı. Omuzlarından dizlerine kadar örtünmüştü. Ama vücudu hâlâ ıslak olduğu için giysileri hiçbir şeyi gizlemiyordu.

Catriona'nın nereye baktığını fark etmemesi mümkün değildi, ayrıca Catriona onun kaslı vücudundan da bir hayli etkilenmişti; bunu belli etmek istemediği için genç savaşçının buz gibi sudan etkilenmiyor oluşu hakkında alelacele bir yorum yapmıştı.

"Doğrusu, yarı erimiş bir buz kütlesinin içine atlamaktan bir an çok korktum," derken gözleri ışıldadı Fin'in. "Ama yeterince hareket ettikten sonra su dayanılır hale geldi. Gerçi bir ara bir akıntı hissettim. Bu gölden doğan nehir ne kadar uzakta?"

Catriona omuzlarını silkti. "Batı kıyısından yarım saatlik yürüme mesafesinde. Ya da akıntı yönüne doğru kürek çekerek de ulaşılabilir. Ancak aynı şekilde geriye dönmek daha uzun sürer."

"Gölün nehre döküldüğü yerde şelale var mı?"

"Hayır, sadece kuzeyde Spey'le birleşen taşkın bir nehir var. Sizi bulduğum yere varmak için o nehirden geçmiş olmalısınız, tabii ormana güneyden girmediyseniz."

"Kuzey İskoçya'ya Garry Vadisi'nden geçerek geldik, ama adamlarım ve ben oranın kilometrelerce kuzeyinde birbirimizden ayrıldığımızda ben geri döndüm," dedi Fin. "Bu tarafta bir tane daha sığ geçit bulamayacağımı bilmiyordum. Birçok nehir ve dereden yürüyerek geçtiğimi hatırlıyorum, ama sadece Spey güzel şelaleler yaratacak kadar güçlü akıyor gibi görünüyordu."

"Moigh Şatosu'na giden yolda iyi bir şelale biliyorum," dedi Catriona. "Buradan Lochaber'e doğru devam edip sağ patikaya saparsanız, kendiniz de görebilirsiniz."

"Yine de nehrin Eilein Gölü'nden dışarı döküldüğü yeri görmek istiyorum," dedi genç adam. "Nereye gider-

a-pdf watermark dzida75

sem gideyim, doğayı keşfe çıkmak hoşuma gider. Bir şeyler yedikten sonra bana yolu gösterir misiniz?"

Catriona başını eğerek, "O nehri bulmak için rehbere ihtiyacınız yok. Gölün kıyısını kuzeye doğru takip ederseniz, oraya ulaşabilirsiniz," dedi.

"Ama büyükbabanızın küçük sandalı *sizin* almanıza izin verme ihtimali çok daha yüksek. Kıyıya kadar yüzüp geri dönmek zorunda kalmak istemiyorum."

"Adayla batı kıyısı arasındaki mesafe az önce yüzdüğünüz mesafenin yarısı kadar," diye karşılık veren Catriona, genç savaşçıyla göz göze gelir gelmez önceki gün içinde hissettiği o tuhaf karıncalanmayı yine hissetti.

"Kıyıya çıktığımda kuru giysilere ihtiyacım olacak," dedi Fin bakışlarını kaçırmadan.

"O halde bir uşaktan sizi sandalla kıyıya kadar götürmesini ve döndüğünüzde de almasını isteyin."

"Uşak istemiyorum. Güzel bir genç bayan ve köpeğiyle gitmeyi tercih ederim."

Catriona yüzünün kızarmaya başladığının farkında olsa da bu işten galip çıkmaya kararlıydı. "Büyükbabamın karşı kıyıya benimle gitmenize izin verme ihtimali, sandalıyla gitmenize izin verme ihtimalinden daha da düşük."

"Mackintosh söz konusu siz olduğunuzda bana güvenebileceğini çok iyi biliyor, çünkü dün uzun bir süre birlikte vakit geçirmiş olmamız konusunda tek kelime bile etmedi. Sandal konusundaysa o kadar da emin olmayabilir. Sandalın da benim de boyutlarımın farkında. Dikkatsiz davranırsam, sandalı batırabileceğimden endişelenir."

"Dikkatsizliğiniz için suya batıp çıkmayı hak ettiğinizi düşünür," diye karşılık verdi. "Ve bunu hak etmiş olursunuz."

Genç savaşçı, "Öyle mi?" diye sorup bir adım yaklaştığı sırada bakışlarını ondan ayırmadı.

Catriona yutkundu, vücudunu yeni bir sıcaklık dalgasının sardığını hissederken bu hisse aldırış etmemeye çalıştı. Savaşçı elini omzuna koyunca, "Bu konuyu gidip onunla konuşun, bayım," diyecek kadar aklını toplamayı başardı. "Planınız hakkında ne düşündüğünü *kendisine* sorun. Ayrıca, gitmeden önce üzerinizi değiştirip kurulansanız bile, bizi burada gören birinin şu an nasıl göründüğünüzü ona söylememesini umun."

Fin aşağıya doğru bakıp güldü. "Bu konuda haklısınız, genç bayan. Eminim, bana söyleyeceği birkaç şey olurdu. Yine de, bize izin verirse, benimle gölün nehre döküldüğü yere kadar gelir misiniz?"

"Evet, izin *verirse*, elbette gelirim." Bu kelimeler ağzından çıkarken, savaşçının kendine olan güveni karşısında hayret etti Catriona. Belki de Fin büyükbabasının tam ölçüsünü henüz idrak edememişti. Ama Mackintosh'un torununa karşı böylesine atılgan tavırlar sergileyebileceğini sanıyorsa, Mackintosh itiraz etsin ya da etmesin, yakında yanıldığını görecekti.

Yüzünün kızarması Leydi Catriona'ya yakışıyor, diye düşündü Fin. Rothesay'in yanındayken tanıştığı kadınlara hiç benzemiyordu ve bu baştan çıkarıcıydı. O kadınların çoğu, oynaşma sanatında Fin'in Rothesay'ın hizmetine girdiği sırada olduğundan çok daha ustaydılar.

O güne kadar Fin *oldukça* tecrübeli olduğuna inanmıştı. O zamanlar yirmi üç yaşındaydı ve bir keşiş hayatı sürmemişti. Ama Mackintosh'un genç Beylerbeyi'nin hovarda

a-pdf watermark dzida75

ve pervasız olduğu yolundaki görüşüne çok az kişi karşı çıkabilirdi.

Rothesay şimdi Fin'in o zamanlar olduğu yaştaydı, ama Rothesay nereye giderse gitsin –soylu ya da soysuz, evli ya da bekâr– her kadının onun ilgisinden hoşlanacağını ve onu yatağına ya da başka bir yere davet edeceğini düşünürdü. Şimdiye kadar genellikle haklı çıkmıştı, hatta söz konusu kadınların kocalarının evde olduğu zamanlarda bile. Davy Stewart sık sık kraliyet ailesine mensup olmanın ayrıcalıklarının bu tür şeyler olduğunu söylerdi.

Hizmetindeki şövalyelerin çoğu ondan yaşça büyük olsa da, onu şu ya da bu kadından uzak durması için uyarmaları şöyle dursun, Rothesay'in dostça şakalaşmalardan bile hiç hoşlanmadığını çok geçmeden öğrenmişlerdi. Yine de, tüm davranışlarına rağmen insanların çoğu onu seviyordu. Amcası Albany'de olmayan tüm Stewart çekiciliğine ve çok daha fazlasına sahip bir adamdı çünkü.

Kadınların Rothesay'in en ufak gülümsemesine bile kapılıyor olmaları, Fin'in sık sık o tür kadınlara hayret etmesine neden oluyordu. Gerçi, hiçbir zaman kadınları anladığı söylenemezdi. Kız kardeşleri onun için daima bir bilmece olmuştu ve onları anlayacak yaşa geldiğinde de, St. Andrews'ta eğitim almak için evden ayrılmıştı.

Botlarını alırken Catriona sessizliğini korudu ve birlikte şatoya doğru döndüklerinde de bu durum değişmedi.

"Ne düşünüyorsunuz, genç bayan?" diye sordu Fin.

"Büyükbabamın size ne söyleyebileceğini düşünüyorum," dedi.

"Gölün etrafında sizinle dolaşmama izin verecek," dedi Fin.

"Kendinize fazla güveniyorsunuz," dedi genç kadın sertçe.

"Kahvaltısını etmiş midir?"

Catriona kafasını kaldırıp ona baktı. "Sizce her hareketinden haberim olabilir mi?"

"Yemeğin ne zaman yeneceğini insanlara haber vermek için çan çaldıran bir adamın alışkanlıklarında son derece düzenli olacağını düşünmüştüm. Bana pek yataktan çıkmayan tembel biri gibi görünmedi."

Gözleri ışıldayan Catriona, "Hayır, hiç de öyle değildir," derken bakışlarını kaçırdı.

"O halde üzerime daha uygun bir şeyler giyip kahvaltı masasında ona bu konuyu açacağım."

Fin'in odasının kapısında ayrıldılar ve Catriona odasına giderken kendi kendine Savaşçı Fin'in savaşlarından birini kaybetmek üzere olduğunu söyledi, gerçi bundan neden o kadar emin olmadığını da merak etmiyor değildi.

Ailvie elinde sarı devetüyünden yapılma temiz bir elbiseyle onu bekliyordu. "Bu kadar erkenden nereye gittiniz, leydim?"

"Dışarıya çıkmıştım, kıyıda biraz yürüdüm," diyen Catriona mavi elbisesini çıkarıp sarı elbiseyi ondan aldı. "Saçlarımı fırçala, sonra da basitçe topla, Ailvie," diye ekledi. "Henüz kahvaltı yapmadım."

Hizmetçisi işini bitirince, Catriona hemen alt kata indi. Büyükbabasının yanı sıra annesi ve büyükannesi de yüksek masadaydı.

Kısa bir süre sonra Fin odaya girdi ve yerine geçmeden önce durup uşaklardan biriyle kısaca konuştu.

Büyükbabasının adama attığı şüpheci bakışları fark

a-pdf watermark dzida75

eden Catriona, Mackintosh'un kıyıdaki buluşmalarından haberdar olduğu fikrine kapıldı.

Ve olacakları beklemeye koyuldu.

Fin yükseltiye yaklaşırken, o da Mackintosh'u hafifçe süzerek yaşlı adamın ruh halini algılamaya çalıştı.

"İyi sabahlar, lordum," dedi masaya varınca. "Umarım misafiriniz olarak haddimi aşmamışımdır. Uşağınızın masadaki sürahilerde olduğunu söylediği bira ve viski yerine kendisinden Adem içeceği* getirmesini istedim. Tecrübelerime göre o tür alkollü içecekler baş ağrısına hiç iyi gelmiyor. Hızla iyileşmeme rağmen, baş ağrısı iyileşmenin uzun sürdüğünü bana hatırlatıp duruyor."

"Tanrı aşkına, evlat, *benim* tecrübelerime göre ise, iyi bir viski hasta bir erkeği hızla iyileştirir. Adem içeceğine gelince, Adem'i cennet bahçesinde tutmak için yeterli olmadı, değil mi?"

Espriye gülümseyen Fin, "Siz nasıl derseniz, efendim," dedi. "Umarım iyi uyumuşsunuzdur."

"Anlaşılan senden daha uzun uyumuşum," diye karşılık verdi Mackintosh.

"O halde, yüzmeye gittiğimi duymuşsunuz," dedi Fin yerine oturur ve ev sahibi uşaklara ona servis yapmalarını işaret ederken. "Gölünüz son derece canlandırıcı."

"Sanırım, Catriona'mızla yaptığın konuşma da öyleydi."

"Evet, o da hoştu," diyerek ona katıldı Fin. "Bana göl hakkında bazı şeyler anlatma nezaketini gösterdi, sonra da

* "Su" anlamına gelen şaka yollu bir tabir –ed.n.

gölün geri kalanını göstermeyi kabul etti. Pek fazla uzaklaşmadan ve köpeğini de yanına alarak, eminim siz de böyle olmasını istersiniz. Sizden izin almamızın gerekeceğini söyledi, efendim, ama zaten ben de size sormadan böyle bir işe kalkışmazdım."

Mackintosh, Catriona'ya baktı. "Onu dolaştırmayı istiyor musun, genç bayan?"

Fin genç kadının bu soruyu beklemediğini görebiliyordu, çünkü gözleri kocaman olmuştu. Gözlerini büyükbabasından ayırmadı ve Fin'e yan gözle bile bakmadı.

"Böyle bir planı onaylarsanız, ona etrafı göstermekten zevk duyarım, efendim. Gölden dökülen nehri görmek istiyor. Karşıdaki iskeleye kadar küçük sandalla gidebiliriz."

"Adam ve köpek varken sandalı alabora olmadan karşıya geçirebileceğine güveniyor musun?" diye sordu büyükbabası. Catriona başını sallayınca da ekledi: "İkisini buraya o küçük şeyle getirdiğini duydum. Sandalı batırmamana şaşırdım, doğrusu. Büyük kayıklardan biriyle birlikte kürek çekmeleri için iki de uşak alabilirsin istersen."

"Kürek çekmenin benim için bir mahzuru yok, ayrıca üçümüz de yüzme biliyoruz," dedi genç kadın, Fin'in önceki varsayımını doğrulayarak.

Mackintosh ona döndü. "Peki sen kürek çekmeyi becerebilir misin?"

Fin gülümsedi. "Bana izin vermez ki."

"Boreas sandalın kıç tarafındayken, ki öyle olmalı, Fin fazla ağır olduğu için kürek çek– "

"Adama Sör Finlagh demen daha uygun olur sanırım," diye torununun sözünü kesen Mackintosh tekrar Fin'e döndü. "Şövalyelik nişanını aldın, değil mi? Kibrinden ge-

a-pdf watermark dzida75

çilmeyen efendinin mesaj yollamak için kıdemsiz bir adama güveneceğini sanmam."

"Kibrinden geçilmeyen efendisi kim?" diye sordu Leydi Annis eşine.

"Sana daha sonra her şeyi anlatırım. Şimdi sus ve adamın konuşmasına müsaade et."

"Şövalyelik nişanını hak etme şerefine eriştim," diye itiraf etti Fin.

"Bu unvanı savaş meydanında aldığına hiç şüphem yok," dedi Mackintosh. "Diğerlerinin sana taktığı ismi de böyle kazanmış olmalısın."

"Bu doğru, efendim," diyen Fin, yaşlı adamın şimdiye kadar katıldığı savaşların bir listesini isteyip istemeyeceğini merak etti.

Mackintosh'un herhangi bir şey söylemesine fırsat bırakmadan Leydi Ealga söze girdi: "Gölün kıyısında yürüyüşe çıkmak istiyorsanız, birinden öğle yemeğine kadar sizi idare edecek birkaç elma ve başka yiyecekler hazırlamasını istemelisiniz. Dolaşırken insan acıkır."

"Henüz bu geziyi onayladığımı söylemedim," diye herkese hatırlattı Mackintosh.

Catriona, "Boreas'ın beni koruyabileceğini biliyorsunuz, efendim. Tabii Sör Finlagh tehlikeli bir şey yapmaya kalkıştığı takdirde," deyince Fin oldukça şaşırdı.

Mackintosh güldü. "Sen kendini yeterince koruyabilirsin zaten. Pekâlâ, gidebilirsiniz. Ama şunu sakın unutma, genç adam, sandığından çok daha fazlasını görür ve bilirim."

"Ben de öyle düşünmüştüm, efendim," dedi Fin; yaşlı adamın aslında kim olduğunu bildiğine dair şüphesi giderek artıyordu.

"Adamlarının ortaya çıktıklarında buraya gönderilmeleri için etrafa haber saldım. Gün içinde varmazlarsa bile akşam yemeğine kadar varmış olacaklarını düşünüyorum," dedi Mackintosh.

Fin ona teşekkür edip dikkatini yemeğine verdi.

Yemeğini yerken, Chattan Klanı'nın önderi hakkında duyduğu her şeyi hatırlamaya çalıştı. İnsanlar onun akıllı ve kurnaz olduğunu söylerdi. Başkaları ise dürüstlüğünden övgüyle söz ederdi. Sözüne her zaman sadık kaldığını ve asla verdiği sözden geri dönmediği söylenirdi. Ama aynı şey çoğu Kuzey İskoçya lordu için de geçerliydi.

Sözünde durmayan bir Kuzey İskoçyalı, gelecekte barış görüşmeleri yapmak zorunda kalabileceği düşman bir klanın güvenini kaybetmek şöyle dursun, komşularının, dostlarının ve arkadaşlarının güvenini de kaybederdi.

Hiç kimse Mackintosh'un bir söz verirken kurnaz kelime oyunlarına başvurduğunu da söylememişti; oysa bazı erkekler söz verirken kelimelerini özenle seçer, sonra da sözlerinden döndükleri iddia edildiğinde, o özenle seçtiği kelimelere başvurarak aslında sözlerinden dönmediklerini kanıtlamaya çalışırlardı. Bu tür adamlar saygıdan çok hor görülmeyi hak ederlerdi.

Fin, bir Cameron olduğunu öğrendiğinde Mackintosh'un ona karşı adil davranacağına karar verdi. Adil olursa aşırı öfkeye kapılmaz, Fin'in asılmasını ya da çukura (Rothiemurchus'taki bir zindanda olursa hiç şüphesiz suyla dolu olan bir çukura) atılmasını emretmezdi.

Rothesay'in verdiği geçiş iznini hatırlayan Fin içini çekti. Mackintosh'un Davy hakkındaki düşüncelerini göz önüne aldığında, yaşlı adamın dürüst şöhretine güvenmekten başka şansı yoktu.

a-pdf watermark
dzida75

"Hemen yola çıkmak ister misiniz, Sör Finlagh?"

Düşüncelere dalan ve masadaki kısık sesli sohbetin uğultusu dışında neredeyse hiçbir şeyin farkında olmayan Fin, Catriona'nın sesini duyunca irkildi. Genç kadın sandalyesinden kalkmış, onunla konuşmak için diğerlerinin arkasından geçip yanına gelmişti.

"Kılıcımı almalıyım. Gitmeden önce yapmanız gereken bir şey var mı?" diye sordu Fin.

"Sadece birkaç elma ve Boreas'ı alacağım. Aşçımız en sevdiği dostu olduğu için mutfakta olmalı. Ama tek yapmam gereken merdivenlerden ona seslenmek."

"O ince elbise sizi üşütür," dedi Fin. Şık sarı elbisesinin Catriona'nın vücuduna güzelce oturduğu ve yumuşaklığı dikkatinden kaçmamıştı. Vücut hatlarını önceki gece giydiği yosun yeşili elbiseden daha iyi ortaya çıkarıyordu.

"Bu elbise yünlüdür, efendim," dedi Catriona. "Gerçi ben yine de bir şal getirteyim. Rüzgâr çıkabilir." Konuşurken, salonun alçak kısmında duran birine işaret etti.

Odasından kılıcını ve kılıç kayışını alan Fin girişe gitti ama Catriona yerine genç uşak Tadhg'in orada beklediğini gördü.

"Köpekle ilgilenmem için bana ihtiyacınız olacağını düşündüm, efendim," dedi Tadhg. "Ben de bir gün şövalye olmak istiyorum. Yüzme biliyorum, iyi bir koşucuyum ve kılıç kullanmakta da iyi olmak istiyorum. Sanırım bana birçok şey öğretebilirsiniz."

Fin ona gülümsedi. "Önce otuz-kırk santim kadar uzamalısın, evlat."

"Evet, elbette uzayacağım. Sör Ivor kafamı da kullanmam gerektiğini söylüyor."

Ivor'un Catriona'nın ağabeyi olduğunu hatırlayan Fin,

"Bu konuda haklı, evlat. Bugün bizimle gelemezsin, ama öğleden sonra tekrar konuşuruz," dedi.

Sırıtan Tadhg ortadan kaybolur kaybolmaz Catriona Fin'in yanında belirdi. Önceki gün olduğu gibi sandalı suya indirdiler, Boreas'ın başını ön ayaklarının üzerine koyup sandalın arka kısmına kıvrılırken işitilebilir bir şekilde içini çektiğini duyunca birlikte güldüler.

Kıyıya varınca, Fin kılıcı kılıfının içinde sırtında çaprazlamasına duracak şekilde kılıç kayışını omzuna astı. Sonra o ve Catriona kuzeye doğru yürümeye başladılar.

Genç kadının yüzünü bulutlu gökyüzüne doğru çevirip derin bir nefes aldığını görünce gülümsedi. Ufak tefek yapısına rağmen, Fin'in ona ayak uydurmak için adımlarını kısaltmasına pek gerek kalmamıştı. Ayrıca, yolun büyük bir bölümü de yan yana yürüyebilecekleri kadar genişti.

"Cairngrom'ları bilir misiniz?" diye sordu Catriona on dakika sonra.

"Buraya gelirken görmüştük," dedi Fin. "Onları bildiğimi söyleyemem, ama insanların söyledikleri kadar ürkütücü görünüyorlar."

"Evet, tehlikeli olabilirler," dedi genç kadın. Bir süre sessiz kaldıktan sonra da, "Size başka bir şey sormak istiyorum," diye ekledi.

"Bana ne isterseniz sorabilirsiniz," dedi Fin hiç düşünmeden. "Cevap verebileceğim bir şeyse, veririm."

"Dün Lochaber'den söz ettiniz ve büyükanneme çocukluğunuzu orada geçirdiğinizi söylediniz. Ness Gölü'nden biraz uzakta olsa da, Mackintosh'un ilk makamı Lochaber'dedir. Tor Şatosu'nu bilir misiniz?"

"Evet, elbette," dedi Fin ve ses tonunun bu konuda konuşmak istemediğini ele vermemiş olmasını umdu.

a-pdf watermark dzida75

"Yüksek dağlarda, Arkaig Vadisi'nde yer alsa da, herhalde Lochaber'de yaşayan herkes Tor Şatosu'nu duymuştur."

"Büyükbabam oraya gömülmek istiyor. Her Noel'de orayı ziyaret eder."

Fin neredeyse bunu bildiğini itiraf edecekti. Ama dilini tutmayı başardı. Kısa bir sessizliğin ardından Catriona'ya Tadhg'le olan karşılaşmasından ve çocuğun ona söylediklerinden bahsetti.

Genç kadın kıkırdadı. "Evet, Ivor onun iyi bir şövalye olabileceğini söyler. Ama şövalye olamazsa bile, Tadhg koşucu uşaklığı da severek yapacağını söyledi."

Fin güldü. "Mesaj taşımayı at üzerinde mızrakla koşmak kadar eğlenceli bulacağını sanmam."

Catriona tekrar gülümsedi. Güneş bulutların arkasından çıkmıştı. Güzel bir gündü.

Boreas önlerinde yürüyordu. Burnunu havaya diken köpek patikanın bir ucundan diğerine geçip durarak havayı kokluyordu.

Yolun her iki yanını da sık çalıların kapladığı patikanın dar kısmına yaklaştılar. Kara tarafında, ağaçlık alanın başladığı noktaya dek dik yamacın büyük bir bölümünü çalılar örtüyordu. Fin yavaşlayıp Catriona'nın önden gitmesine izin verdi.

Catriona öne geçip ilerlerken, Boreas durdu, kafasını kaldırıp kulakları dimdik bir şekilde havayı kokladı.

Catriona durdu. Fin de aynı şeyi yaptı.

Köpek boğazının derinlerinde kısık bir sesle ulumaya başladı. Ama ses Fin'in işitebileceği kadar yüksekti. Ellerini Catriona'nın omuzlarına koydu, dokunuşundan irkildiğini hissedince de, "Önden gitmeme izin verin, genç bayan," diye mırıldandı.

***

Catriona Boreas'a o kadar odaklanmıştı ki, Fin'in ona ne kadar yakın olduğunu fark etmemişti. Sıcak ellerini omuzlarında hissedince, önce irkilse de, aniden derin bir güven duydu.

"Yanımdan geçerken lütfen meyildeki çalılara yakın durun, efendim," dedi kısık bir sesle. "Boreas'ı izlemeliyim, böylece gerekirse ona emir verebilirim."

Birçok erkeğin aksine genç savaşçının onu sorgulamaması ya da hiçe saymamasına sevindi. Fin sadece sol elini sağ omzunun üzerine koyup yanından geçti ve belinin hizasına gelen önündeki çalıların üzerine bastı.

Vücudu Catriona'nınkine sürtündü, hatta o kadar yakından sürtündü ki Catriona'nın eteğinin altına sakladığı kılıfının içindeki kamasının üst bacağına ve beline batmasına neden oldu. Catriona onun kendi kamasını çıkarmış olduğunu ancak biraz ilerleyince gördü. Genç savaşçının kılıcı hâlâ kılıfındaydı.

Başı hâlâ havada olan Boreas yollarını kapatıyordu.

Parmaklarını iki kez şıklatan Catriona, köpeğin rahatsız edici kokuya doğru başını ve bedenini çevirmesini izledi.

Fin arkasına dönüp tek kaşını kaldırınca, Catriona, "Hissettiği şey her neyse, tam olarak önünde," diye mırıldandı.

"İnsan mı, hayvan mı?"

"Emin değilim, ama sanırım insan. Kurt ya da geyik olsaydı, temkinli olmak yerine heyecanlanırdı. Dün sabah sizi bulduğumuzda olduğu gibi görünüyor, ama o zaman kan kokusu yüzünden daha tetikteydi. Büyük ihtimalle bir ya da daha fazla insan var. Açıklıkta olup balık tutmak gibi

a-pdf watermark dzida75

bir şeyle uğraşıyor olsalardı, Boreas bu kadar dikkat kesilmezdi. Davranışları meraklı ama aynı zamanda temkinli olduğunu gösteriyor."

"O halde sizi koruyabileceğime güvenmiyor, öyle değil mi?"

"O *sizi* düşünmüyor, sadece ilerideki şey her neyse onu ve beni düşünüyor."

"O halde en iyisi ne olduğunu anlamak," dedi Fin.

Savaşçının köpeğe doğru ilerleyişini izlerken, Catriona sağ eliyle eteğinin yırtmacından içeri uzanıp kamasının sapını kavradı.

Boreas kıpırdamamıştı. Ama Fin onun yanına yaklaşınca, Catriona iki parmağını dudaklarına yaklaştırıp kısık bir ıslık çaldı. İşaretin üzerine, havlayan köpek zikzaklar çizerek tepeye doğru koşmaya başladı.

Okçular orada pusuda bekliyorlarsa, nişan alabilirlerdi. Ama yön değiştirerek koşan bir köpek, ağaçların ya da çalıların arasında saklanan bir okçu için iyi bir hedef olmazdı.

Fin ise daha iyi bir hedef oluşturuyordu.

Catriona ona tam dikkatli olmasını söylemek üzereyken, çalıların arasından adamın teki fırladı. Başlığını indirince gür, kıvırcık kızıl saçları ortaya çıkan adam, "Şu lanet olası köpeğini geri çağır, genç bayan! Merak edecek bir şey yok, benim!" diye bağırdı.

Beşinci Bölüm

Fin arkasını dönüp Catriona'ya baktı, sinirlenmiş gibi görünüyordu.

Genç kadın sarı elbisesindeki boşluğun içinden elini çektiğinde, Fin onun yanında bir silah taşıyıp taşımadığını merak etti. Bu olasılığı hiç düşünmemişti, ama bu Catriona'nın önceki gün yanında sadece Boreas varken neden kendine o kadar güvendiğini açıklıyordu.

Kızıl saçlı adamın tepeden aşağı doğru, çalıların üzerinden atlaya atlaya inip patikaya doğru ilerlemesini izlerlerken genç kadın hiçbir şey söylemedi.

"O kim?" diye sordu Fin.

"Rory Comyn," diye yanıtladı Catriona gözlerini adamdan ayırmadan. "Boreas," dedi Fin'in bile duymakta zorlandığı kısık bir sesle, "yanıma gel."

Köpek geri döndü. Sahibinin yanına varmasına kısa bir mesafe kala Catriona elini sağ tarafa doğru uzattı. Köpek durup gözlerini Rory Comyn'e dikti.

"Orada dur," dedi Fin adam on adım ötesine gelince.

Comyn kılıcını kılıfından çıkarıp savurmaya hazır bir

a-pdf watermark dzida75

şekilde tuttu. "Sen de kimsin ve leydi hazretlerini nereye götürdüğünü sanıyorsun?"

Fin adamın her hareketini izlese de kendi kılıcına davranmadı ve kamasını da aşağı indirdi. İskoç eteğinin pilelerinden biri adamın kamayı görmesine engel oluyordu.

Comyn, Fin'den birkaç santim daha kısaydı, ancak omuzları genişti ve bel kısmı da daha kalındı. Yeşil ve mavi ekoseli eteğinin üzerine geniş deri bir kemer bağlamış ve dizlerinin altına dek yükselen ham deri botlar giymişti. Kılıcını sabit bir şekilde tutuyordu. Kaması belindeki kılıfındaydı.

Sorusuna yanıt olarak Fin kısık bir sesle, "Bana 'Savaşçı Fin' derler," dedi.

Comyn'in kaşlarını kaldırması ismi tanıdığını gösteriyordu. Ama küstah bir gülümsemeyle adam, "Öyle mi?" dedi. "Başka erkeklere ait kadınlarla gezme özgürlüğü de veriyorlar mı bari?"

"Ben kimseye ait değilim," diye çıkıştı Catriona, Fin'in arkasından.

"Evet, aitsin, bazı meseleleri halleder halletmez benim olacaksın, genç bayan."

"Hayır, olmayacağım."

"James ve baban dönene kadar bekle, genç bayan. O zaman göreceğiz."

Comyn'in her ikisine de saygısızca hitap ettiğini fark eden Fin, "Leydi hazretlerine saygıyla hitap edersen akıllılık etmiş olursun, dostum," dedi.

"Ona istediğim gibi hitap ederim," diyen Comyn ayaklarını iki yana ayırıp kılıcını Fin'e doğru uzattı. "Yoksa beni kibarca konuşturabileceğini mi sanıyorsun?"

"Beni denemesen iyi edersin," dedi Fin.

"Tanrı aşkına, seni duymuştum, ama şimdi görünce, başka birinin sana çoktan haddini bildirdiğini düşünüyorum. Ve *onu* alt etmiş gibi görünmüyorsun."

Adamın yüzündeki sırıtış çok şey söylüyordu. Fin, Catriona da onunla aynı çıkarıma –yani önceki gün oku Comyn'in fırlattığı ya da fırlatması için başka birine emir verdiği çıkarımına– vardıysa sessiz kalmasını umuyordu.

Yanıldığını yüzüne vurma fırsatı doğana kadar bir düşmanın, ondan daha az şey bildiğinizi düşünmesi her zaman için akıllıcaydı. Öte yandan, Comyn'in her zaman çok daha fazla şey biliyormuş gibi yapan biri olduğundan da şüphelenmemiş değildi Fin.

Catriona sessizliğini korurken, Comyn'in bir sonraki sözünün ya da hareketinin ne olacağını görmek için Fin de dilini tuttu. Bir süre gergin bir sessizlik oldu.

Comyn iki adım ilerledi.

Ve sonra Fin'in arkasından çakıl taşlarının tıkırdamasıyla birlikte boğuk bir uluma sesi duyuldu.

"Yanında kaç adam getirdin, Rory Comyn?" diye sordu Catriona. "Ortaya çıkamayacak kadar korkaklar mı, yoksa bunu sen mi emrettin?"

Demek köpek yukarıda daha fazla adam olduğunu sezmişti. Fin, Rothiemurchus'un duvarı üzerindeki adamların onları görüp göremediklerini ve eğer görebiliyorlarsa yardımcı olup olamayacaklarını merak etti.

"Ağabeyin James'in senin için artık evlenme vaktinin geldiğini söylediğini sen de çok iyi biliyorsun, genç bayan. Kocan olmam konusunda onunla aynı fikirde olup olmadığını henüz bilmiyorum, ama James, Shaw MacGillivray'in üzerinde oldukça etkilidir."

"Öyle mi düşünüyorsun?" dedi Catriona. Tekdüze ses

a-pdf watermark dzida75

tonundan Fin bile, ağabeyinin babası üzerindeki olası etkisinin onu rahatsız edip etmediğini anlamamıştı.

Comyn kahkaha atarak bir adım daha öne çıktı ve, "Tek başınasın, genç bayan. Benimle konuşurken daha sıcak olursan, iyi edersin."

"Adamlarına seslen, Comyn ya da onlarla birlikte git. Seçim senin," dedi Fin.

Comyn sırıttı. "Yoksa ne olur? Hepimize karşı koyabileceğini mi sanıyorsun? Tanrı aşkına, kılıcını bile çekmemişsin."

"Buna sevinmelisin," diye karşılık verdi Fin. "Hepinize karşı koyup koyamayacağım yanında kaç kişinin olduğuna bağlı. Yanımıza tek bir adam bile varmadan seni öldürebileceğini biliyorum. Hayır, kıpırdama," diye ekledi kamasını kaldırırken.

"Kılıcıma karşılık o şey mi? Sen aklını kaçırmışsın!" Comyn, Fin'e doğru iki adım daha attı.

"Adaya doğru bakarsan, Rory Comyn," dedi Catriona, Fin'inki kadar sakin bir ses tonuyla, "Rothiemurchus'tan iki teknenin yola çıktığını görebilirsin. Misafirlerimizden birini tehdit ederek kendine hiç de iyilik etmiyorsun."

Tam o sırada tepenin yukarısından kulakları tırmalayan iki kesik ıslık duyuldu.

Ve aynı anda Comyn ileri atıldı, anlaşılan Fin'i alt etmek niyetindeydi.

Fin aniden kılıcını çıkardı. Saldırıyı ustalıkla savuşturup adamın silahını havaya fırlatıp göle düşmesine neden oldu.

Önce uçan kılıca, sonra Fin'e şaşkınlıkla bakan Comyn kamasına uzandı.

"Hayır, evlat, aptallık etme," dedi Fin gülümseyerek.

Gözlerini adamdan ayırmadan ekledi: "Bugünkü saçmalaman buraya kadar. Tepeye baksana."

Comyn kaşlarını çatarak omzunun üzerinden yamaca bakınca, kendisinin çalıların arasından çıktığı aynı noktadan iki adamın çıktığını gördü. Ancak ikisi de ellerini başlarının üstüne koymuştu ve ellerinde kamalarıyla iki adamı onları takip ediyordu.

Silahlı iki adamdan genç ve uzun boylu olan İskoçça seslendi: "Bu adamları yukarıda çalıların arasında gizlenmiş sizi izlerken bulduk, efendim!"

"Onlar da *kim*?" diye sordu Comyn.

"Adamlarım," dedi Fin. "Böbürlenmekten hiç hoşlanmam, dostum, ama eğer ordun *buysa*, üçünüzü silip süpürmek benim için hafif bir egzersiz olurdu."

Comyn suratını buruşturarak kılıcının gölde düştüğü yerde oluşan dalgalara baktı.

"Bu doğru," dedi Fin'in iriyarı dostu Toby Muir, Galce konuşarak. "Bu ikisinin en ufak bir numarası yok, efendim. Ian onlara kibarca bugün Yaratıcılarıyla tanışmayı isteyip istemediklerini sorana kadar, arkalarına şöyle bir bakmadılar bile, gözlerini bir an olsun üzerinizden ayırmadan sizi izlediler."

"Üstlerini aradınız, herhalde," dedi Fin.

"Evet, elbette," dedi Toby. "Taşıdıkları tüm silahları aldık."

"Silahlarımızı almaya ya da bizi tehdit etmeye hakkınız yok!" diye çıkıştı Comyn.

"Şikâyetlerini Mackintosh'a anlatırsın," dedi Fin. "Bana hiçbir şey ifade etmiyor."

"Derhal Shaw MacGillivray ile görüşeceğim. Sonra gününü göreceksin."

a-pdf watermark dzida75

"İstersen bizimle gelebilirsin, Rory Comyn. Mackintosh şatoda, böylece şikâyetlerini ona hemen iletebilirsin," dedi Catriona onu kışkırtmak istercesine.

"Orada olduğunu biliyorum. Ama onunla tartışmaya niyetim yok. Baban dönene kadar bekleyeceğim. Arkadaşına adamlarının silahlarını geri vermesini söylersen gideriz. Bana bir kılıç borçlusun," diye ekledi Fin'e meydan okurcasına bir bakış atarak.

"Leydi hazretlerinin senin kanını döktüğümü görmesini istemediğim için sevinmelisin," dedi Fin. "Hepiniz aptallığınız yüzünden silahlarınızdan oldunuz. O yüzden bu size bir ders olsun. Şimdi üçünüz de yolunuza gidin."

"Evet, git Rory Comyn," dedi Catriona. "Babam seninle görüşmek isterse, sana haber yollar. Rothiemurchus'ta kalan bir misafire saldırdığını duymaktan hiç hoşlanmayacak."

"Bunu göreceğiz," dedi Comyn. Fin'e son kez baktıktan sonra adamlarına onu takip etmeleri için işaret etti ve öfkeli bir şekilde geldiği yöne doğru tepede ilerledi.

Kılıcını kınına sokan Fin adamlarının omuzlarına hafifçe vurarak, "Tam zamanında geldiniz, çocuklar," dedi. "Leydi Catriona, lütfen size silahtarım Ian Lennox'u ve şahsi hizmetkârım Toby Muir'i takdim etmeme izin verin. Ian çok az Galce biliyor."

"Yavaşça konuşursanız anlayabilirim," diyen Ian eğilerek selam verdi.

Catriona iki adamı da alışılmış zarafetiyle selamladı, ama Toby gözlerini kısmış Boreas'ı izliyordu. "Bağışlayın leydim, ama o koca hayvan arkadaş canlısı mıdır?"

"Evet, öyledir," diye yanıtladı Catriona gülümseyerek. "Boreas, ona patini uzat."

Köpek oturduğu yerde kuyruğunu sallayarak ön ayaklarından birini, sırıtan Toby'ye uzattı.

Fin göle doğru baktı. "Teknelerinizi bekleyelim mi?"

"Hayır, geri dönmek istemiyorsanız, onları gönderirim," dedi Catriona.

"O nehri görmek istiyorum," dedi Fin. "Adamlarım bizi takip edebilir, ama geri döndüğümüzde hepimizin o sandala sığması mümkün değil. Yine de, sanırım adaya kadar yüzebilirler."

"Hayır, efendim, tabii giysilerinizin ıslanmasından hoşlanmaya başlamadıysanız," diye karşılık verdi Toby. "Yukarıdaki ağaçlıkların orada eşyalarınızı taşıyan yük beygirimizi bıraktık."

Elini havaya kaldırırken gülen Catriona, "Her halükarda, yiyecek bir şeylere ve dinlenmeye ihtiyaçları olacak," dedi. "Adamlarımız arkadaşlarınızı eşyalarınızla birlikte karşıya geçirebilir, efendim."

"Bana uyar," dedi Fin. Ian ve Toby'ye düşünceli bir şekilde baktıktan sonra ekledi: "Toby, dinlendikten sonra Perth'e dönmeni istiyorum. Mackintosh isteği kabul etti, ama burada Rothiemurchus'ta kalıyor ve sanırım birkaç hafta daha kalacak."

Catriona'nın merakını fark eden Toby çaktırmadan bir ona bir de efendisine baktıktan sonra kafasını salladı. Tek bir soru bile sormadı, zaten Fin de sormasını beklemiyordu.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu Catriona, o ve Fin işitilmeyecekleri kadar uzaklaştıklarında. Diğerlerinin yük beygiri ve eşyalarla uğraşmaları için beklememişlerdi.

a-pdf watermark dzida75

"Genç bayan, eğer bunu size söyleyebilseydim, sizce Toby'yle daha açık konuşmaz mıydım?" dedi Fin sakin bir şekilde.

Catriona sır tutan adamlara alışkındı, ama alışkanlık bunu kabul edilebilir kılmıyordu. Suratını buruşturarak, "Nasıl olsa öğreneceğimi biliyorsunuz," dedi.

"Evet, öğreneceksiniz, ama bilmeniz gerektiğinde. Siz sessiz kalacağınıza güvenebileceğimi söylemeden önce, size zaten güvendiğimi söylememe izin verin. Ama düşük de olsa, gevezelik yapma riskinizi göze alamam. Ayrıca, siz de kabul edersiniz ki, bu riske girersem, insanlara çok kolay güvenen biri olduğumu düşünebilirsiniz."

Catriona ona geveze olmadığını söylemek üzereydi, ama savaşçının son cümlesi onu susturdu. Böyle bir durumda gerçekten de Fin'in çok kolay güvenen biri olduğunu *düşünebilirdi*.

Genç savaşçı sessizliğini haklı göstermek için onun duygularıyla mı oynamıştı az önce?

"Bütün yolu böyle yavaş yavaş mı kat edeceğiz?" diye sordu. "Yoksa daha hızlı yürüyebilir miyiz?"

Fin önden gitmesi için ona işaret etti. Catriona isteğini yerine getirince, genç savaşçı Boreas'ı biraz daha ileriden gitmesi için ön tarafa gönderdi ve, "Umarım o kaba Comyn ile evlenmemek konusunda ciddisinizdir."

"Ciddiyim. Doğrusu, henüz hiç kimseyle evlenmeyi düşünmüyorum."

"Neden? Birçok genç kadın bir an önce evlenmek ister, öyle değil mi?"

"Olabilir, ama buradan gitmeye razı olsam bile, erken yaşta ölen çok fazla erkek tanıyorum – son iki sene içinde üç kuzenim ve bir amcam öldü. Ve dört buçuk sene önce,

sefil Cameron'lar Chattan Klanı'nın en iyi on sekiz adamını Perth'teki bir çarpışmada öldürdüler. Belki de, bu olay hakkında bir şeyler duymuşsunuzdur, bayım."

"Evet, duydum," dedi Fin kısık bir sesle. "Korkunç bir hadise."

"Evet ama diğerlerinden daha kötü değil. Ailemi seviyorum. Ve başka bir ailede bir yabancı olarak, ağabeyimin eşi gibi perişan bir halde yaşamak istemiyorum. Doğrusu, savaşmaya isteksiz bir adamla karşılaşırsam, *onunla* evlenebilirim."

"Öyle mi?"

Genç adamın yüzünü göremediğini bilen Catriona alaycı bir şekilde gülümsedi. "Geceleri yatağımda yatarken kusursuz bir hayat hayal ediyorum, öyle biriyle evleneceğimi düşünmek hoşuma gidiyor."

"Ama?"

"Açıkçası, cesurluğa hayranım ve büyük bir ihtimalle savaşmaya yanaşmayan bir adamın korkak olduğunu düşünürüm," dedi Catriona. "Doğrusunu isterseniz, kendi kararlarımı verip kendi düşüncelerimi gerçekleştirmek hoşuma gidiyor. İsteklerim kocamın emirlerine bağlı olana kadar da uzun bir süre böyle yapmayı umuyorum."

"Ama aileniz *Comyn*'le evlenmenizi istiyor olamaz."

Catriona bu cümlesine onun kadar şiddetle karşılık verebilmeyi çok isterdi. İçini çekerek, "Onunla evlenmeyeceğim, ama Rory Comyn'in haklı olduğu bir konu var," dedi. "Ağabeyim James birçok kez evlenme vaktimin geldiğini söyledi. O ve diğerleri sınır bölgesine gitmek üzere yola çıkmadan önce, beni kendi irademe rağmen evlendirmekle tehdit etti."

"Ama herhalde babanız–"

a-pdf watermark dzida75

"Evet, asıl mühim olan o. O daha anlayışlı olabilir, ama..."

"Diğer ağabeyiniz ne düşünüyor?"

Küçük ağabeyi aklına gelince tekrar gülümsedi Catriona. "Ivor bana Vahşi Kedi der, o yüzden James'e gülüp beni evcilleştirecek birini bulana kadar bu tür çabaların felaketle sonuçlanacağını söylüyor."

"O halde, sadece bağımsız fikirlere sahip olmakla kalmayıp aynı zamanda vahşisiniz de?"

Catriona alt dudağını ısırıp, attığı adıma dikkat edip, bu adama neden kendisinden bu kadar söz ettiğini merak ederken, "Evet, bazıları vahşi olduğumu söyler," dedi.

"Ormanda kötü insanların olabileceğini bilmenize rağmen tek başınıza dolaşmaktan ne kadar zevk aldığınızı gördüm," dedi Fin.

Genç savaşçının ses tonuyla içi ürperen Catriona, Fin'in Rory Comyn'i ne kadar çabuk –neredeyse Ivor kadar hızlı– silahsız bıraktığını hatırladı. Ayrıca sesindeki gerginlik de ona Ivor'u anımsatıyordu. Konuyu kendinden uzaklaştırmayı umarak, "Demek siz de benim gibi o oku atan kişinin Rory Comyn ya da adamlarından biri olduğundan şüpheleniyorsunuz," dedi.

"Sırıtışı hiç şüphe bırakmadı," dedi Fin. "Etrafta dolaşıyor ve Rothiemurchus'u izliyorsa, o ya da adamlarından birinin dün gölde sizi kürek çekerken görmüş ve köpeğin kokuyu almamasına özen göstererek sizi takip etmiş olabileceği hiç aklınıza gelmiyor mu? Böyle bir durumda, Comyn'iniz beni görmüş ve sizinle buluşmaya geldiğimi sanmış olabilir."

"O benim Comyn'im *değil*," dedi Catriona sertçe.

"Ama o öyle olduğunu sanıyor."

"Ama değil! Tanrım, *onunla* buluşmaya çıktığımı düşünmüyorsunuz, değil mi?"

Fin cevap vermeyince, Catriona, Rory Comyn'den ne kadar nefret ettiğini anlaması için ona doğru döndü. Genç savaşçının ona inanmamaya cüret ettiğini sanmıştı, bu yüzden onu gülerken görünce şaşırdı.

Tokat atmak için eli adeta kendi iradesiyle havaya kalktı. Ama hemen indirdi.

Genç kadının tepkisi Fin'e sessizliğinin bir şekilde onun öfkesini ateşlediğini gösteriyordu. Ancak Catriona'nın ışıl ışıl gözleri ve kızaran yanakları sadece onu öpmek istemesine neden oluyordu, genç ve soylu kadınlara eşlik eden şövalyeler için geçerli olan kurallara rağmen bu böyleydi. İlk ve en önemli kural, bir şövalyenin bir leydiden haksız bir şekilde faydalanmasını yasaklıyordu.

Ayrıca, akıllı bir erkek, öncelikle kadının büyükbabasını göz önünde bulundururdu...ve tabii Rothesay'i de. Mackintosh'la arasının açılmasına izin vermek ya da prensi kızdırmak son derece düşüncesizce bir hareket olurdu.

Bir de, "sefil Cameronlardan" biri olduğu gerçeği vardı.

Genç kadının dudakları aralanınca Fin erkekliğinin sertleştiğini hissetti.

O anda kendisine büyük bir öfke duydu. Bu kadının babasından intikam almaya... hayır, babasını *öldürmeye* yemin etmişken, nasıl olur da onu bu şekilde düşünebilirdi?

"Bir şey mi oldu, bayım?" diye sordu Catriona. "Az önce gülümsüyordunuz, şimdiyse suratınız asık, bana kızgın olduğunuzu sanmıyorum. Yine başınız mı ağrıyor?"

Bu şekilde endişelenmesi, Fin'in içinde uzun zamandır

a-pdf watermark dzida75

uykuda olan bir sıcaklık uyandırdı. En son kimin ona benzer bir şey hissettirdiğini hatırlamaya çalıştı. Catriona'nın endişesini hak etmiş olmayı isterdi; kısık bir sesle, "Başım ağrımıyor," dedi. "Kendinizi vahşi bir yaratık olarak görmenize sebep olan şeyin dolaşmaya olan tutkunuz mu yoksa asabi doğanız mı olduğunu merak ediyordum."

Önce rahatlamış, sonra hüzünlenmiş görünen genç kadın, "Sizin de ikinci kez söylediğiniz gibi, efendim, çok çabuk öfkeye kapılabiliyorum. Ağabeylerim bu yüzden bana takılıyor. Ivor kızgın bir kedi yavrusu gibi tıslադığımı söyler. Ama açıkçası, ben sadece düşüncelerimi dile getiriyorum," dedi.

Fin kafasını salladı. "Bunu gördüm, ancak genç bir kadının öfkesi beni nadiren endişelendirir. Beni asıl endişelendiren, hayatını ya da güvenliğini düşüncesizce riske atmasıdır. Topraklarınızın Comyn'lerden ve diğer benzeri mikroplardan arındığından emin olana kadar, umarım büyükbabanızın tek başına dolaşmayı sonlandırmanız yolundaki emrine uyarsınız."

"Evet, elbette," dedi genç kadın. Sonra sırıttı. "Büyükbabam da çabuk öfkeye kapılır. Kendisi, 'Kediye eldivensiz dokunma' şeklindeki klan sloganımızın vücut bulmuş halidir."

Meramını anlatmayı başardığına memnun olan Fin, "Sizi sinirlendirmekten kaçınmaya çalışacağım," dedi. "Şimdi nehre doğru yürüyelim mi?"

Catriona kafasını sallayıp tekrar önden ilerlemeye başladı.

Yürüdükleri sırada Fin ekledi: "Büyükbabanızın Comyn'in teklifine sıcak bakmadığını size söylersem, sanırım büyük bir sırrı açıklamış olmam."

Catriona arkasına dönüp ona baktı. "Tanrı aşkına, genel anlamda onun Comyn'lerden hiç hoşlanmadığını biliyorum, ayrıca hiçbir Comyn'in –benimle evli olsa bile– Raitt Satosu'nda yaşamasına izin vermez, ki onların asıl istediği şey bu. Ayrıca Rory'nin bugünkü davranışı da onun canını sıkacak. Ama büyükbabam barıştan yanadır, o nedenle söylediğiniz şeyden nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?"

"Çünkü dün akşam onunla konuşurken, topraklarımızda yaşanan anlaşmazlıklardan söz ettiğinizi hatırlayınca ona bu konuyu sordum. Comyn'leri tarif ederken, Rory'nin beyinsizin teki olduğunu söyledi. Herhalde sizi beyinsiz biriyle evlendirme fikrinden hoşlanmaz."

"Umarım düşüncelerinizde haklısınızdır, çünkü Rory Comyn'den nefret ediyorum. Gerçi büyükbabam babamın işine burnunu sokmaz, ama babam bir şekilde onun fikrini almak zorunda."

"Genç bayan," dedi Fin, "ormana Comyn'le buluşmak için gittiğinizi hiç düşünmedim."

"Güzel. İşte gölün nehre döküldüğü yer. Bir süre akıntıyı takip edelim mi?"

Fin kabul etti ve akan nehrin yanından sessizce tepeden aşağı inmeye başladılar. Çakıl taşlarıyla dolu olan patika dik ve dar olduğu için dikkatli olmalarını gerektiriyordu.

Fin, hızla ve güçlü bir şekilde akan suyun göl yatağını oluşturan iki dik tepenin arasında derin bir oyuk oluşturduğunu gördü. Gölden dökülen su sevdiği türde bir şelale oluşturmasa da, kayaların üzerinden gürleyerek akan nehri seyretmek yatıştırıcı ve hoştu. "Buralarda somon balığı bulunur mu?" diye sordu.

"Hayır, denizden çok uzaktayız. Spey'den yukarı yüzüp ancak Aviemore'a kadar ulaşabiliyorlar. Ama kahverengi

a-pdf watermark dzida75

deniz alası bazen Eilein Gölü'ne varıyor. Ancak insanlardan önce onları balık kartalları yakalıyor – en azından Ivor öyle söyledi. Geri dönmek ister misiniz?"

"Önce biraz su içmek ve bir elma yemek istiyorum, ya siz?"

"Evet, elbette," diyen genç kadın eteğini tutarak suyun kenarına gitti. Destek almak için bir kayaya tutunarak diz çöktü ve eğildi, sonra da diğer elini kullanarak ağzına götürdüğü suyu içti.

Doğrulup ıslak elini sıçrayan suyla ıslanan eteğine sildiğinde, dudaklarında ve yanaklarında damlalar toplanmıştı. Eliyle bir yanağını silip güldü, hiçbir şekilde çocuksu olmasa da, mutlu bir çocuk gibi görünüyordu. Kesinlikle çocuksu değildi, yetişkin bir kadındı...

Fin bakışlarını kaçırıp suya doğru ilerledi ve içmek için diz çöktü. Buz gibi suyu yüzüne çarptı, ancak serinlemeye ihtiyacı olan yeri kesinlikle orası değildi.

Catriona'nın yanına gidince genç kadın ona bir elma verdi. Ama elmalarını yiyerek tekrar tepeye tırmanırlarken, Catriona'nın taşlık ve engebeli patikayı tırmandığı sırada iki elinin de serbest olması için durup eteğini yukarı kaldırdıktan sonra belindeki kuşağın altına sıkıştırdığını gördü. Genç kadının böylesine zor bir arazide yalınayak yürüyebilme becerisine hayret etti ve bir zamanlar kendisinin de bunu yapabildiğini hatırladı.

Hoş sessizlikte yürürlerken, kendisini Tay Nehri'ne attığı güne dair pek de hoş olmayan bir anısı aklına geldi. Çözümsüz kalan ikilemi, sanki kendine ait bir iradesi varmış gibi bu tür sessizliklerde birden aklına gelirdi. Bu konu hakkında sadece bir rahiple konuşmuştu ve rahip ona

dua etmesini, Tanrı'nın ona yanıt vereceğini ya da zamanla aradığı cevabı düşüncelerinde bulacağını söylemişti.

Tanrı ona henüz yanıt vermemişti, düşüncelerine gelince–

"Buraya sınır kesiminden geldiyseniz," dedi Catriona, "orada ne yapıyordunuz?"

Fin, "Genellikle savaşıyordum," dedi ve elmasının çekirdeğini kuşların çabucak hakkından geleceği tepeye doğru fırlattı. "Sizin de bildiğiniz gibi, İngiltere Kralı Henry topraklarımızı yine işgal etti ve Edinburgh'u ele geçirmeye çalıştı."

"Evet, elbette biliyorum. Bu yüzden adamlarımız hâlâ güney kesimlerde, çünkü İngilizler ikmal malzemeleri azaldığı için gitmiş olsalar da, her an geri dönebilirler. Gördüğüm kadarıyla kılıç kullanmakta oldukça ustasınız. Savaşmaktan hoşlanıyor musunuz?"

"Mücadeleden hoşlanıyorum, ama hiç kimsenin savaşmaktan..." Catriona'nın evleneceğini hayal ettiği erkek hakkında söylediklerini hatırlayınca, "Gerçekten de savaşmaktan nefret eden bir erkeğin korkak olabileceğini mi düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Nefret ettiği için değil," dedi genç kadın. "Tüm insanlar savaştan nefret eder, umarım siz de böyle söyleyeceksiniz. Ancak sevdiği şeyi korumayı reddeden bir erkek korkak *olmalı*. Sevdiği şeyi *en azından* korumaya çalışmayan her kadın için de aynı şeyi düşünürüm."

"Ama bazen insanlar nedenini bilmese de, düşünmeden bir şeyler yapar ya da söyler."

"İnsanlar çoğu zaman öyle yapıyor, bunu hepimiz yapıyoruz," dedi Catriona. "Buna düşünmeden hareket etmek denir ve genellikle teşvik edilmez."

a-pdf watermark dzida75

"Bazen kimsenin düşünmeye zamanı olmaz."

"Düşünmek için her zaman vakit vardır," dedi genç kadın. "Bazen sadece başkalarından daha hızlı düşünmek gerekir."

"Ama eğer kişi *çok* hızlı düşünürse, düşünceleri birbirine girer ya da davranışlarının ve sözlerinin olası sonuçlarını düşünmeyi ihmal eder."

Catriona patikanın genişlediği tepenin üst kısmına varmıştı ve yan yana yürüyebilmeleri için kenara doğru çekilirken ona kurnaz bir bakış attı. "Bu tartışmak için oldukça ilginç bir konu, efendim. Ama buraya gelmenizle bir ilgisinin olup olmadığını merak etmeye başladım."

Fin düşüncelerinin arasında, onunla paylaşmak istediğinden daha fazlasını açıklamaksızın ona verebileceği bir cevap aradı.

Bu sessizlik sırasında genç kadın, "*Size* şu anda canınızı sıkan bu tür bir şey mi oldu yoksa?" diye sordu.

Fin'in sessizliği Catriona'ya genç adamın düşünceleri hakkında çok şey söylüyordu. Hiç şüphesiz Fin yüzünün ifadesiz olduğunu, tam bir savaşçı yüzü olduğunu düşünüyor olmalıydı. Ama Catriona'nın ağabeyleri, babası ve büyükbabası da savaşçıydı ve çocukluğundan beri bazı işaretleri nasıl okuyacağını öğrenmişti.

Ne zaman bir sır sakladıklarını, savaşa hazırlandıklarını, kızgın olduklarını ya da konuşmak istemediklerini anlayabiliyordu.

Şu an Savaşçı Fin, Catriona'nın, sözlerinden bir sonuca varabileceğini hiç düşünmemiş gibi şaşkınlık yaşıyordu.

Gelişigüzel bir tavırla, "Buradan sonra Lochaber'e gitmeye karar verirseniz, bana hatırlatın da o muhteşem şelaleyi nerede bulacağınızı size tarif edeyim," dedi Catriona.

"Lochaber'e gidebileceğimi söylediğimi sanmıyorum."

"Söylememiş olabilirsiniz, ama çocukluğunuzu orada geçirdiğinize göre, ailenizin orada olduğunu ve Kuzey İskoçya'dayken onları ziyaret etmek isteyeceğinizi düşündüm. Ayrıca, dün şelalelerden bahsettik," diye ona hatırlattı Catriona. "Soruma verdiğiniz tepkiden ötürü konuyu değiştirmeyi tercih edeceğinizi düşündüm."

"Genç bayan, biz sadece sohbet ediyorduk," dedi Fin. "İnsanların farklı görüşlere sahip olduğu konular hakkında tartışmak hoşuma gider, bu yüzden sizin fikirlerinizi öğrenmek istemiştim. Neden birtakım sıkıntılarım olduğunu düşündüğünüzü anlamıyorum. Ben sadece hızlı gelişen olaylar yüzünden bazen insanın harekete geçmeden ya da bir şeyi dile getirmeden önce düşünecek zaman bulamayabileceği konusunda benimle aynı fikirde olup olmadığınızı öğrenmek istemiştim."

"Anlıyorum."

"O halde ne diyorsunuz?"

"Göz önünde bulundurulacak belirli bir olay olmadan, bir insanın herhangi bir davranışının en azından *olası* sonuçlarını düşünecek kadar zamanının nasıl olamayacağını hayal etmekte zorlanıyorum."

"Doğrusu, birçok insandan daha huzurlu bir hayat sürüyorsunuz," dedi Fin. "Savaşın ortasındayken, bir insanın düşünecek zamanının *olmadığını* söyleyebilirim. Sırf hayatta kalmak için, içgüdülerine ve eğitimine güvenerek çok hızlı hareket etmelidir."

"Bu içgüdüleri yaratan, kişinin aldığı savaş eğitimi değil midir?"

a-pdf watermark dzida75

"Her zaman değildir. Hatta, bazen alınan eğitim, kişinin bağlılıkları ve görev anlayışı mantıklı düşünmesine engel olur. Örneğin, birçok adam, üstü bir emir verdiğinde, körü körüne, düşünmeden, söylenene uyar. Ya da anlaşma isteyen kişiye sırf saygı duyduğu ve güvendiği için herhangi bir şeyi kabul eder."

Patika bayıra dönüşünce Fin uzanıp Catriona'yı sol dirseğinden tuttu. İnce pelerininin üzerinden dokunuşunun sıcaklığı koluna tırmanarak vücudunun daha önce hiç dokunulmamış yerlerine sıcak bir his yayılmasına neden oldu.

Catriona genç savaşçıya doğru döndü. "Bir şeye takılıp düşeceğimden mi korktunuz?"

Fin cevap vermeyip dirseğinden ona destek olmaya devam ederken gözlerini ondan ayırmadan sol elini hafifçe sağ omzuna koydu. Catriona'nın vücudunda gürleyen duygular artık rahatsızlık vericiydi, savaşçının bakışları da öyle.

Fin'in bir sonraki hareketinin ne olacağını çok iyi biliyordu.

Aptal! Kelime Fin'in zihninde yankılansa da, vücudunun genç kadına verdiği tepki üzerinde tamamen etkisizdi. Catriona ona çok yakındı, çok çekici ve baştan çıkarıcıydı. Ayrıca, sözlerindeki hakikatleri okumak konusunda çok hızlıydı ve Fin'in konuşurken biraz *fazla rahat* davranabildiği biriydi.

Düşüncelerini yüksek sesle dile getirmeye meyilli olduğunu söylemişti genç kadın. Bu tür bir şeyin bulaşıcı olabileceği fikri Fin'i rahatsız ediyordu. Çocukken bile

düşüncelerini nadiren dile getirirdi. Ve daha sonra, düşüncelerini kendine saklamasının daha güvenli olduğunu öğrenmişti.

İlk olarak, kendisinin bulunmadığı ortamlarda davranışlarından ya da sözlerinden bahsedilmesini hoş karşılamayacak güçlü bir prense hizmet ediyordu. İkincisi, prensin en az kendisi kadar güçlü olan düşmanının olmadık yerlerde kulağı vardı, o nedenle Fin hoş bir bayanın yanındayken bile, o bayana tamamen güvenmediği sürece, planları ya da diğer mühim şeyler hakkında konuşamazdı.

Ama içinden Catriona'ya neler düşündüğünü söylemek ve hatta onu öpmek geliyordu. Yine de yanağını öpmekle yetindi.

Onu öperken Catriona'nın gözleri kocaman oldu, bunun yanında Fin genç kadının hayal kırıklığına uğradığını da hissetti. Bu ikisinin kombinasyonu belirli bir tatminin yanı sıra pek hoş olmayan başka bir şey daha hissetmesine neden oldu.

"Bana o şekilde bakmayın, genç bayan," dedi. "Açık konuşmam gerekirse, bu sabah sudan çıktığımdan beri sizi öpmek istiyordum. Ama bunu yapmamam gerekirdi."

"O halde bunu bir daha sakın yapmayın!" Bunu söyledikten sonra Catriona kibarca ekledi: "Sizinle yaptığım bu yürüyüşten keyif aldım, bayım. Ama büyükbabam yanlış bir davranışta bulunduğunuzu işitirse, siz şatodan ayrılana kadar beni gözünün önünden ayırmaz."

Tehlikeli an geçmişti. Fin kendi sorunlarıyla ona yük olamazdı, zaten bunu yapmak istemiyordu, ama içi hâlâ rahat değildi. Aksine, çok geçmeden ona gerçeği söylemesinin gerekeceğine dair güçlü bir fikre kapıldı.

Perth'teki savaş alanından yüzerek kaçtığını duyunca

a-pdf watermark dzida75

Catriona ona korkak diyecekti, çünkü aklı başında olan herkes böyle derdi.

Ama en azından, Catriona onu o zaman hor görecek olursa, Fin yerine getirmeye yemin ettiği gizli görevini hiçbir zaman ona açıklamak zorunda kalmazdı.

Altıncı Bölüm

Şatoya geri döndüklerinde, öğle yemeği bitmiş ve akşam yemeğine saatler kalmıştı. Girişte Fin'den ayrılan ve Fin'in de en az onun kadar aç olduğunu tahmin eden Catriona mutfağa indi. Boreas da peşindeydi.

Gezileri neredeyse hep aynı şekilde bittiği için aşçı, Catriona'nın mutfak baskınlarına alışkındı. Böylece ona rostodan arta kalan dolgun dilimlerin ve iki dilim beyaz ekmeğin olduğu bir torbayla birlikte Boreas için de yemek artıklarından verdi.

Catriona ona teşekkür edip, "Akşam yemeğine kadar açlıktan ölmememi sağlayacak," dedi. Sonra Tadhg'in mutfağın ateşini karıştırdığını görünce, "Salona git ve Sör Finlagh'a acıktıysa ona yiyecek bir şeyler verebileceğimi söyle. Beni kuzeydeki ağaçlıkta bulabilir," dedi.

"Elbette, leydim," dedi çocuk pantolonundaki külleri silerken. "Yukarıdayken size bugün önemli birinin geleceğini söylediler mi?"

Catriona'nın içinde bir umut doğdu. "Babam ve ağabeylerim mi geliyor?"

a-pdf watermark dzida75

"Hayır hayır, başka biri," dedi Tadhg. "Herkes kim olduğunu sır gibi saklıyor, ama kısa bir süre içinde geleceğini söylüyorlar."

"Hakkında başka bir şey söylemediler mi?" diye sordu Catriona, çocuğun bilmemesi gereken şeyler hakkında bilgi edinebilme yeteneği hoşuna gitmişti.

"Söylediler elbette," dedi Tadhg. "Perth'ten yanında bir grup adamla birlikte gelecekmiş. Büyükbabanızın bundan hoşlanmayacağını söylüyorlar, çünkü adamın kalabalık bir grupla gelmemesini söylemiş."

"O halde buraya gelen kişi düşmanlarımızdan biri mi?"

"Hayır, etrafı temizlemek için uşaklar öylesine çok çalışıyorlar ki, Kral Hazretleri'nin geleceğini düşündüm. Ama sordum ve o olmadığını söylediler."

Catriona gülümseyerek ona teşekkür etti, ama merakı uyanmıştı. Fin'in arkadaşına Perth'e bir mesaj götürmesini istediğini hatırlayınca, genç savaşçının ağzından bir şey kaçırmış olduğundan şüphelendi. Her halükârda, Fin'in kimin geleceğini bildiğinden emindi.

Dilini iki kez şaklatarak Boreas'ı çağırdı ve köpek aşçının ona verdiği son artığı aceleyle bitirip peşinden gitti.

Uşaklardan biri Fin'i iç odaya kabul edince, "İki adamınla tanıştım," dedi Mackintosh. "Ian Lennox bana anlatacağın yeni bir hikâyen olduğunu söyledi."

"Öyle mi, efendim?" diye sordu Fin ve Mackintosh'un önceki gibi oturduğu masasına bir sandalye çekti.

"Evet, ama hikâyeyi kendisinin anlatmasının doğru olmayacağını söyledi. Catriona'mızın güvende olduğunu söylediği ve duvardaki adamlarımız size doğru ziyaretçilerin yaklaştığını görünce iki teknenin yola çıktığını bildiğim için endişelenmedim, sanırım ikiniz küçük bir macera yaşadınız."

"Rory Comyn ve iki adamıyla karşılaştık," dedi Fin. "Leydi hazretleriyle birlikte olmamdan hoşlanmadı ve kılıcını çekerek aptallık etti."

"Sana o beyinsizin onunla evlenmeyi umduğunu söylemiştim."

"Leydi Catriona onunla evlenmeyeceğini söylüyor."

"Evet, öyle söylüyor," dedi Mackintosh. "Ama genç bir bayan Catriona'mız gibi düşüncelerini açıkça dile getirse bile her zaman sözünü geçiremez."

"Ben de kendisine böyle söyledim," dedi Fin dikkatle onu izleyerek.

"Gerçi o küstah genç bayanı beyinsiz bir herifle evlendirmek aptalca olur."

"Evet," diye ona katıldı Fin; Mackintosh'un düşüncelerini doğru okumuş olmasına sevinmişti.

"Adamı öldürmemişsin," dedi Mackintosh. "Ama onun seni kılıçtan geçirmek istemiş olduğuna eminim."

"Bunu yapmak istemiş olabilir. Ama kılıcını göle gönderdim. Sonra dostum Toby Muir ve Ian Lennox, Comyn'in adamlarıyla çıkageldiler. Toby adamların çok dikkatsiz olduklarını ve onları kolayca yakaladıklarını söyledi. Bir şey daha var."

"Önceki gün seni yaralayanın Rory Comyn olduğundan şüpheleniyorsun."

"Evet."

"Ben de öyle düşünüyorum. Daha önce de topraklarımıza davetsiz girdiği oldu. Ama bela çıkarmaktan hoşlansa da–"

a-pdf watermark dzida75

"Affınıza sığınıyorum, efendim," diye sözünü kesti Fin, "size daha önce de zorluk çıkardıysa, leydi hazretlerini adada tutmak yerine neden tek başına ormanda dolaşmasına izin veriyorsunuz? Comyn onu istiyorsa, ona sahip olmasına ne engel olabilir ki?"

"Böyle bir şeye cesaret ederse, Chattan Klanı'nın bütün Comyn'leri tek tek yok edeceğini bilmek," dedi Mackintosh ciddiyetle. "Klanları oldukça zayıf ve onları koruyan kimse yok. Genç Kuzey Lordu'nun onları koruyup korumayacağını görmek için bekledim, ama Alex Stewart onlara benden daha az güveniyor. Ama Catriona'mız için endişelenmene gerek yok. Boreas yanında olduğu sürece, yeterince güvende."

"Beni yaralayan ok köpeği rahatça öldürebilirdi," dedi Fin.

"Sanırım. Ama bu bize yine Comyn'lerin zayıflığını gösterir. Bizimle birleşerek güçlenmeyi umuyorlar. Tanrı aşkına, eğer hallerine çekidüzen verselerdi, onları memnuniyetle karşılardım, çünkü büyüyen bir konfederasyon, büyümeyen bir konfederasyondan daha güçlüdür. Sanırım bunu sen de çok iyi biliyorsundur."

"Öyle mi?" diye sordu Fin, gerilmişti.

"Evet, biliyorsun. Hayatım boyunca neredeyse bütün Noel'leri Tor Şatosu'nda geçirdim, evlat. Teàrlach MacGillony'nin oğlunu gördüğümde tanımayacağımı mı sanıyorsun? MacGill!" Mackintosh alaycı bir ses çıkardı. "Baban ona MacGill dediğini duysaydı, seni iyice pataklardı. Neden leydi eşime onun hakkında böyle bir şey uydurdun?"

"Açıkçası, Rothesay için buraya geldiğimden, gerçek kimliğimi açıklamanın akıllıca olmayacağını düşündüm,

efendim. *Eski* düşmanlığımızı uyandırabilir ve Rothesay'in sizinle anlaşmasını zorlaştırabilirdi. Ben sadece onun elçisi olarak buradayım, bunun Cameron Klanı'yla hiçbir ilgisi yok."

"Buraya ne için gelmiş olursan ol, elbette öyle söyleyeceksin. Rothesay senin varlığının bile işleri zorlaştırabileceği ihtimalini hiç düşünmedi mi?"

İşte buna işin özüne inmek denir, diye düşündü Fin gönülsüz bir hayranlıkla. Ama gerçekler yeterli olacaktı. "Rothesay ve ben, Kraliçe Hazretleri'nin iki sene önce Edinburgh'da düzenlediği turnuvayı kazanan iki şövalyeyken tanıştık, çok geçmeden de kendisi düklüğe hak kazandı, efendim. Beni sadece Savaşçı Fin olarak tanıyor."

"Bu saçmalıktan başka bir şey değil. O kurnaz genç herifin seni hizmetine almadan önce geçmişine dair tüm detayları öğrenmek istemediğine beni inandıramazsın. Rezil amcasının yanına bir casus göndermediğinden emin olmak için bunu mutlaka yapmış olmalı."

"Rothesay'i hafife alıyorsunuz, efendim," dedi Fin. "*Güvenebileceği* bazı insanlar tanıyor ve ben de kendisine üç iyi referans verdim."

"Seni sorgulamadıysa, verdiğin referanslar iyi olmalı. O halde seni ona kimler tavsiye etti, kimin sözünü dikkate alıyor? *Onları* bizzat ben sorgulamak isterim."

"Kral Hazretleri, Kraliçe Hazretleri ve St. Andrews Piskoposu beni düke tavsiye etme nezaketini gösterdiler, efendim."

Mackintosh kaşlarını kaldırdı. "Piskopos Traill mi? Kral *ve* Kraliçe Hazretleri mi?"

"Evet, üçü de beni tavsiye etti, efendim."

Mackintosh gözlerini kıstı. "Seni önce hangisi tavsiye etti?"

a-pdf watermark dzida75

"Piskopos Traill."

"Anlıyorum."

Yaşlı adamın zeki bakışlarıyla göz göze gelen Fin, bu gözlerin çok fazla şeyi görebildiği hissine kapıldı. Ama Fin kurnaz ihtiyarın kendisine söylenenden daha fazlasını nasıl bildiğini bilmiyordu.

"Henüz sözlerinden şüphelenmem için bana hiçbir sebep vermedin," dedi Mackintosh. "Ama Davy Stewart'ın sana sağladığı geçiş izninin –Albany, Davy'nin çevirdiği işleri öğrenecek olursa– seni Albany'ye karşı koruyacağını sanma. Albany vicdansız derken haklıydın. Ama sana sormak istediğim başka bir soru var."

"Elbette, buyurun," dedi Fin, sırada neyin olduğunu merak ederek.

"Catriona'mız hakkında. Tüm vahşiliğine rağmen, o masum bir kız. O nedenle senin başka bir yerde başka bir kadına söz verip vermediğini bilmek istiyorum. Yirmili yaşlarında gibi görünüyorsun, o yüzden vermiş olman son derece doğal."

"Hayır, efendim," dedi Fin, şaşırmıştı. "Kendime bir eş de aramıyorum. Kendi ailemi ve artık klan reisimiz olan ağabeyim Ewan'ı bile yıllardır görmedim. Onunla konuşana dek *bu tür* planlar yapmam doğru olmaz."

"Babanın ölümünü duyduğuma üzüldüm," dedi Mackintosh. "Onunla Tor Şatosu'nda birkaç kez karşılaşmıştım. Ama artık ailenin reisinin ağabeyin olduğunu söylüyorsun."

"Evet, öyle," dedi Fin, konuşmanın aldığı yönden rahatsız olduğunu hiçbir şekilde belli etmediğini umuyordu.

Yaşlı adam gülümsedi. "Görüyorum ki, sorularımla moralini bozdum, evlat, ama merak ettim, hepsi bu. Catriona konusunda sana güvenebileceğimi biliyorum ve seni sevdim."

Fin bunun üzerine hiçbir şey söylemedi. Eğer yaşlı adam Catriona konusunda ona güveniyorsa, bu Fin'in kendisine güvendiğinden çok daha fazla olmalıydı. Genç kadın bir erkeğin uzun süre dayanamayacağı kadar çekiciydi.

Catriona en sevdiği yere, adanın kuzey ucundaki ağaçlıkların arasındaki küçük açıklığa gitmişti. Orada oturmak ya da yaslanmak için kusursuz bir biçim kazanmış olan bir kaya, gölün kuzey kısmının ve etrafındaki dik yamaçları kaplayan çamlar, akça ağaçlar ve huş ağaçlarının harika bir manzarasını gözler önüne seriyordu.

Boreas ayağının dibinde kıvrılmış yatıyordu, bulutlar dağılmıştı ve güneşin sıcaklığını yüzünde hissedebiliyordu. Oturup suyu izleyerek dinlenmekten hoşlanırdı; bugün göl, yüzeyine yansıyan ağaçların koyu yeşil tonuna bürünmüştü. Gözlerini kapattı, Fin'in yaklaşan ayak seslerini duyunca açtı.

Genç savaşçı sessizce yaklaşmıştı, o nedenle onu duyduğunda neredeyse yanına varmak üzereydi. Gözlerini açtığında Fin durdu.

"Umarım sizi uyandırmamışımdır," dedi içini ısıtan bir gülümsemeyle.

Gülümseyerek, "Hayır," dedi Catriona. "Sadece tembellik yapıyordum, gerçi yanımda yiyecek getirmiştim."

"Tadhg de öyle söyledi. Gerçekten de her yere koşar mı?"

"Evet, hızını artırmak için öyle yaptığını söyler.

a-pdf watermark dzida75

Perth'ten önemli birinin buraya geleceğini söyledi. Kim olduğunu bilmiyormuş, ama sizin bildiğinizden eminim. Bana kim olduğunu söyleyin."

Fin kaşlarını çattı, Catriona'nın bundan haberdar olmasından rahatsızlık duyduğu belliydi. "Kim olduğunu size söyleyemem," dedi. "Ama büyükbabanız biliyor ve onaylıyor. Onun yanından geliyorum."

"Yürüyüşümüzden bahsetti mi?" diye sordu Catriona, aşçının ona verdiği torbayı açıp ekmeklerden birini Fin'e verirken.

"Comyn'lerden hoşlanmadığını yineledi," dedi genç savaşçı ekmeği alırken.

"Biftek de var," diyen Catriona, Fin'in, verdiği iki dilim bifteği üst üste koyup dürmesini izledi. Fin düz bir kayanın üzerine oturup iştahla yemeğini yemeye başladığında, Catriona, "Onlarla karşılaşmamız hakkında başka bir şey söylemedi mi?" diye sordu.

Savaşçı yutkunmak için duraksadı, düşünceli görünüyordu. "Dahası var, ama sonuçta aynı şeyler. Ayrıca güven konusunda da konuştuk. Söz konusu siz olduğunuzda bana güvendiğini söyledi."

"Tanrım, biri beni öptüğünüzü mü görmüş?"

"Hayır, genç bayan. Bana bunu düşündürecek bir şey söylemedi. Ama söylerken, sanki emin değilmiş gibi görünüyordu."

"Neyden?" diye sordu Catriona.

Savaşçının yanaklarının kızarması onu daha çok meraklandırdı, ama Fin sadece, "Şey... birinden duymuş *olabilir*, ama duyduysa bile, önemsemiyor gibi görünüyordu."

"Biri bizi gördüyse bile, gördüğü şeyden emin olamayacağı kadar uzaktık sanırım," dedi Catriona kararlı bir şekilde. Yine de, büyükbabasının Fin'i onun için uygun bulup bulmadığını merak ediyordu. Eğer Mackintosh böyle düşünüyorsa ve bunu James ya da Ivor'a ve hatta babasına söyleyecek olursa, yapılacak konuşmaların ardı arkası gelmezdi.

Bu düşünceyi aklından çıkarıp, "Güven hakkında başka ne söyledi?" diye sordu Catriona.

"Birden açılan bir konuydu, ama aklıma o düşüncesiz öpüşmemizi getirdi. Sebebini bilmiyorum, ne de olsa başka bir şey olmadı, ama bana *güvendiğini*–"

"Beni öpmeden önce insanların bazen körü körüne emirlere uyduklarını söylemiştiniz... üstlerinin emirlerine uymak ya da sırf birine saygı duyup güvendikleri için bir şeye razı olmak gibi."

"Evet, özellikle de konuyu iyice düşünecek kadar zamanları olmadığında," dedi Fin sözlerini hatırlayarak. "Ben... savaş meydanında kendini bu tür bir durumun içinde bulan birini tanıyorum. Ölmek üzere olan akrabasını... yerde kendi adamlarının arasında bulmuş."

"Ne korkunç!"

"Evet, akrabası arkadaşımdan katillerinden intikam almasını istediğinde, tahmin edeceğiniz üzere arkadaşım çok üzgünmüş."

"Evet, elbette, sanırım çok da bitkin düşmüş olmalı."

"Evet, öyleymiş," dedi Fin. Genç kadının anlayışlı olması hikâyeyi anlatmasını umduğundan daha da zorlaştırıyordu. Niyeti en basit detayları anlatmaktı. Bahsettiği savaşın Perth'te Catriona'nın klanı ile "sefil Cameron'lar" arasında gerçekleştiğini henüz itiraf etmek istememesinin

a-pdf watermark dzida75

yanı sıra, Catriona'nın gelişen arkadaşlıklarının etkisinde ya da klanlarının çoktandır devam eden düşmanlığının etkisinde kalmadan gerçek fikrini almak istiyordu.

"Akrabanız ne tür bir intikam istedi?"

"Alışılmış türden," dedi Fin. "Öte yandan, oradaki herkes çarpışma sonrasında hiçbir rakibe karşı intikam peşinde koşmayacağına ant içmişti. Üzüntüsü... ve, evet söylediğiniz gibi bitkinliği sebebiyle... arkadaşım ettiği ilk yemini unutup, akrabası ölmeden kısa bir süre önce ikinci kez yemin etmiş."

"Ama ettiği yeminlerden birini bozmadan diğerini tutamaz, değil mi?"

"Evet, sizce ne yapmalı?"

"Bir kadına göre bu oldukça basit bir soru, efendim. Ancak, babamı, büyükbabamı ve ağabeylerimi çok iyi tanıdığımdan, erkeklerin kadınlar gibi düşünmediklerini çok iyi biliyorum. Saçma onur anlayışları genellikle araya giriyor."

"Onur saçma bir şey değildir," dedi Fin umduğundan daha sert bir dille. "Onur her şeydir, genç bayan, çünkü o olmadan insanlar asla birbirlerine güvenemez. Bir adam onurunu feda ederse, kendine olan saygısını ve değerli olan her şeyi yitirir."

"Erkeklerin bu şekilde düşündüklerini biliyorum," dedi genç kadın kafasını sallayarak. "Ama yine de, arkadaşınızın ikileminin kolayca çözülebileceğini düşünüyorum. Hayat her zaman ölümden daha önemlidir, efendim. Herhalde, onurlu bir adam sadece kendini ya da başkalarını savunmak durumunda olduğunda bir başkasını öldürür, kin ya da öfke yüzünden değil. Onurlu bir adam sırf şerefini korumak için bir başkasını *öldüremez*."

"Tüm Kuzey İskoçyalılar, kendilerine vasiyet edilen bu tür intikam görevlerini kutsal sayar, Catriona. Herhalde bunu biliyor olmalısın."

"Evet, biliyorum. Ama Tanrı aşkına, efendim, medeni bir dünyada, sebebi ne olursa olsun başka bir insanı öldürmenin onurlu bir davranış olmadığı kesin."

"Rory Comyn'in bu sabah ikimizi de öldürdüğünü düşünün," dedi Fin. "Mackintosh, babanız ve ağabeyiniz ne yapardı?"

Catriona ürperdi. "Elbette onu öldürürlerdi, muhtemelen klanından geriye kalanları da öldürürlerdi. Ama bu, durumu haklı kılmıyor."

"Öyle mi? İkimizden biri onu öldürmüş olsaydı, onun klanı da aynı şeyi yapmaz mıydı? Bunu yapacaklarını biliyorsunuz. Ve cennetten bakıp intikamınızı aldıkları için adamlarınızı kınayacağınızı söylemeden önce, bunu yapmasalar kendinizi nasıl hissederdiniz onu söyleyin."

"Tanrı aşkına, o zaman ölmüş olacağıma göre ne yapıp yapmadıklarını nereden bilebilirim?"

"Öteki tarafta ne olduğunu bilmiyoruz. Mesela babamın bana göz kulak olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor. Bazen savaşın ortasında kılıcımın kabzasını tutup yönlendirdiğini bile hissediyorum."

"Öyle mi?" Catriona'nın gözleri kocaman oldu, sonra gülümseyerek Fin'in gözlerinin içine baktı. "Teselli edici olmalı."

Teselli edici olduğunu değil, sadece güzel olduğunu düşünmüştü Fin. Teàrlach MacGillony öldüğünden beri bu iki kez başına gelmiş ve her defasında da Fin tam yorgunluktan yere yığılacağından korktuğu anda olmuştu. Her defasında, babasının elinin ona yardım ettiğini hissetmek savaşmaya devam etmesini ve kazanmasını sağlamıştı."

a-pdf watermark dzida75

"Soruma cevap vermediniz, genç bayan. Nasıl hissederdiniz? Birinin sizin intikamınızı almayı *istemesini* bekleyeceğinizi düşünüyorum."

"Tanrı aşkına, ben de herkes gibi ailemi korumak için vakit kaybetmeden harekete geçerim. Hepimiz öyleyizdir, o nedenle beni öldüren kişiye en başta öfke duyacağım için babamın ve ağabeylerimin intikamımı almasını beklerim. Ama konu hakkında biraz düşünürsem, daha akıllıca bir karara varacağımı umuyorum. *Ne* olursa olsun, hayatın ölüme tercih edilmesi gerektiğine inanıyorum."

Catriona'nın erkek onurunu anlamadığına karar veren Fin, bunu ona daha iyi açıklamaya kararlıydı. Ama genç kadın önce iyice düşünmek konusunda haklıydı. Ayrıca, serin bir rüzgâr çıkmıştı.

"Şu noktaya kadar yürüyüp geri dönelim mi?" diye sordu ona.

Catriona kabul etti ve adanın ucuna kadar yürüdüler. Yürürken Fin'e bir ağaca dayanıp uzun bir halatla ağaca bağlanmış olan, kütüklerden yapılma bir sal gösterdi.

"Bunu küçükken Ivor ve James yaptı," dedi. "Buradan batı kıyısına kadar kürek çekip dönerdik, özellikle de yazın sakin gecelerde. Burnun sakin sularında çok güzel bir yankı oluşur, o nedenle yankı oluşturmak için baykuş gibi öterdik."

"O şey üçünüzü birden taşıyabiliyor muydu?"

Catriona kıkırdadı. "Genellikle bir ya da ikimiz öyle ya da böyle yüzmek zorunda kalırdık, çünkü biri düştükten sonra salda kalanlar salın devrilmemesi için tırmanmasına engel olurdu. Çok iyi yüzmemizin sebeplerinden biri de bu."

Yürürken sohbet edip gülüştüler. Tekrar gitme vakti geldiğinde, Fin en son ne zaman genç bir kadınla bu şekilde günün büyük bir bölümünü yürüyüp konuşarak geçirdiğini hatırlamaya çalıştı. Daha önce böyle bir şey yaptığından emin değildi.

Akşam yemeğinden önce üstlerini değiştirmek için şatoya geri dönerlerken Catriona Fin'i izliyordu. Derin düşüncelere dalmış gibiydi ve Catriona onu rahatsız etmekten nefret ediyordu. Genç savaşçının hikâyesini anlattığı arkadaşının uydurma olduğuna dair bir hisse kapılmıştı. Mesela Ivor genellikle, kendisine ait sıkıntılardan "arkadaşlarının" sıkıntılarıymış gibi söz ederdi.

Fin'in de aynı şeyi yapmış olabileceğinden şüpheleniyordu, ama bundan emin olacak kadar tanımıyordu onu. Ne olursa olsun, genç savaşçının "arkadaşının" en sonunda ne yaptığını merak ediyordu. Ama Fin'in uygun bir zamanda bunu ona söyleyeceğine karar verdi.

Odasının dışındaki sahanlıkta ondan ayrılıp üst kata çıkınca Ailvie'yi akşam yemeği için üzerini değiştirmesine yardım etmek üzere hazır bir halde buldu.

"Göle düşüp düşmediğinizi öğrenmek için birini göndermeyi düşünmeye başlamıştım," dedi hizmetkâr.

"Sör Finlagh ile birlikteydim," dedi Catriona.

"Evet, elbette, bunu bilmeyen yok," dedi Ailvie, saçlarını fırçalayabilmek için Catriona'yı sandalyeye doğru yönlendirirken. "Örüp başlığınızın altında burgu halinde toplayayım diyorum, ne dersiniz? Bu arada, bu kadar uzun süre ne hakkında konuştunuz?"

"Her şey," dedi Catriona. "Uzun zamandır birbirimizi

a-pdf watermark dzida75

tanıyormuşuz gibi bir konudan diğerine atladık. Çok ilginç bir adam."

"Şimdiye kadar hakkında her şeyi öğrenmiş olmalısınız," dedi Ailvie.

"Hâlâ çok az şey bildiğime eminim. Tartışmaktan hoşlanıyor. Bu kadarını biliyorum, insanın düşünceleri üzerine bile tartışmaktan zevk alıyor. Sık sık benim söylediklerime karşı çıkıyor."

"Aman Tanrım, bu kulağa çok kaba geliyor, leydim."

"Sanırım, ama o zaman bana hiç de öyle gelmedi. Sanki zihnindeki çelişkileri duymadan hiçbir fikri işitemiyor. Çimenlerin yeşil olduğunu söylesem, 'O tarafta sarı gibi görünüyor, ama belki de erken sararan taze arpadır,' der."

"Bana biraz tuhaf biri gibi geldi," dedi Ailvie kaşlarını çatarak.

Catriona güldü. "Sanırım biraz tuhaf. O gri elbiseyi giymek istemiyorum, Ailvie. Lütfen, manşetlerinde kırmızı örgülerin olduğu pembe elbisemi getir."

Fin, Rothesay'den haber almayı beklerken huzurlu bir haftanın tadını çıkardı. Neredeyse her sabah yüzüyordu, genellikle de üçüncü sabah karşısına çıkıp Fin'den kendisine onun kadar iyi yüzmeyi öğretmesini isteyen Tadhg'le birlikte.

Fin ayrıca birkaç kez Catriona ile yürüyüşe de çıkmıştı, ancak bu kez sadece adada. Birçok şey hakkında rahatça konuşuyorlardı, kendisi belirli bir konu hakkında konuşmaya isteksiz olduğunda Catriona'nın onu sorgulamaktan kaçınmasını şaşırtıcı buluyordu. Catriona'nın aslında merak içinde olduğunu biliyordu, ama genç kadın onun

isteksizliğini hissediyor ve buna saygı duyuyor gibi görünüyordu.

Tuhaf bir şekilde, bu yeteneği Fin'in ona her şeyi anlatması gerektiği hissini daha çok artırıyordu. Ama ona her şeyi anlatırsa genç kadının ona artık saygı duymayacağını düşündüğünden sessiz kalıyor ve bu da yeni bir ikileme yol açıyordu. Catriona'nın onun hakkında iyi şeyler düşünmesine her gün daha çok ihtiyaç duyuyordu.

Ziyaretinin dokuzuncu gününde, bir salı günü Perth'ten kalabalık bir birliğin doğudaki Cairngorm Dağları'na vardığı haberi ulaştı. Kimileri gelenin Kuzey Lordu olduğunu söylüyordu, zira aşılması güç, buzlu geçitlerin güneyden yaklaşılmasına izin vermeyeceğini bildiği için Kuzey Lordu daha rahat olan Garry Vadisi yolu yerine yüksek güzergâhtan gelmeyi tercih ediyordu. Diğerleri ise ordunun İskoç Kralı'na ait olduğunu iddia ediyordu.

Fin gelenin Rothesay olduğuna ve Mackintosh'un yaklaşan ordunun farkında olduğuna emindi. Ama yaşlı adam isteğinin Rothesay tarafından göz ardı edildiğini öğrenmiş olsa dahi rahatsızlığını belli etmemiş, en azından aşırı derecede öfkelenmemişti.

Birçok insanın yaya ya da küçük İskoç midillileriyle seyahat ettiği bir bölgede, yaklaşan birliğe dair haberin birlikten çok daha önce onlara ulaşmış olmasına şaşırsa da, Kuzey İskoçyalıların haber almaya nasıl can attıklarını hatırladı. Dilenci keşişler sırf başka yerlerden haber getirdikleri için her yerde hoşça karşılanırdı.

Cuma günü öğleden sonra, Fin Catriona'yla en sevdikleri yürüyüş yolu haline gelen adanın kuzey ucuna kadar yürüdü. Geri döndüklerinde, onlar ağaçların arasından çıkana dek Boreas her zamanki gibi önlerinde ilerledi. Son-

a-pdf watermark dzida75

ra aniden duran köpek gözlerini gölün uzak bir noktasına dikti.

Fin cümlesini tamamlayamadan durdu. "Ne gördü, genç bayan?"

Catriona'nın cevap vermesine fırsat kalmadan, Boreas suya atlayıp gözüne takılan şeye doğru yüzmeye başladı. Fin orada bir şeyin olduğunu, suyun yüzeyinde süzüldüğünü görebiliyordu, ama ne olduğunu tahmin edemeyeceği kadar ufaktı.

Boreas kafasını suya daldırıp çıkarttığında, ağzında bir şey tutuyordu.

"Kıyafet gibi bir şey bulmuşa benziyor – Tanrı aşkına, bu ne *olabilir*?" diye sordu Catriona.

Köpek sudan çıkınca, Fin hayvanın çılgınca kıpırdanan ve deliye dönmüş gibi ciyaklayan bez bir torba taşıdığını gördü.

Boreas bez torbayı yavaşça yere koyup açılmasını bekliyormuş gibi koklamaya başladı, ancak torba açılınca acıyla havlayarak geri çekildi.

Bez torbanın ucundan yüksek sesle tıslayan küçük bir kedinin kafası dışarı çıktı.

Catriona diz çöküp torbayı hemen açtı. Üç gri kedi yavrusu dışarı çıktı, biri hâlâ kızgın bir şekilde tıslıyordu. Diğerleri şatonun açık kapısına doğru seğirtti ve Fin silahlı bir adamın kendilerine doğru koştuğunu gören iki kedinin kaçtığını görünce sırıttı.

"Dur Aodán!" diye bağırdı Catriona. "Ne yapıyorsun?"

"Aşçı için kedi yavrularını boğduğumu sanıyordum, leydim. O küçük hergelelerin tekrar karaya nasıl çıktıklarını anlamadım."

Catriona göz açıp kapayıncaya kadar yerden kalktı, onu

izleyen Fin, her iki elinde birer yıldırım tutsa mitlere özgü yılan saçlı öfke tanrıçasından hiçbir eksiğinin olmayacağını düşündü.

"Bu çok acımasızca!" dedi genç kadın, Aodán'ın karşısına dikilerek. "Eğer kedi yavruları su içemiyorsa ve kimse onları istemiyorsa, onları elbette boğmalısın. Ama göle fırlatıp da dehşet içerisinde boğulmalarına neden olarak değil. Bir dahaki sefere bir kova kullan ve onları düzgün bir şekilde göm."

"Önce onları yakalamam gerek, leydim," dedi Aodán uzaklaşırken.

Boreas hırlayarak önüne geçti.

"Hayır, onları kendi hallerine bırak," dedi Catriona. "O üçü bir daha acı *çekmeyecek*. Dilleriyle su içebilecek kadar büyük görünüyorlar, Tadhg'e onlara bakmak isteyecek birilerini bulmasını söyle ve bir daha sakın böyle bir şey yapma. Ne kadar korktuklarını bir düşünsene!"

Aodán Fin'e baktı, çaresiz bir erkek bir diğerine bakıyordu. Ama gülmemek için kendini zor tutan Fin bakışlarını Boreas'a çevirdi.

Köpek çaresiz silahlı adama öfkeyle bakmayı sürdürüyordu.

Fin daha önce hiç kedi yavrusu boğmak zorunda kalmamıştı, ama herhangi bir arazide, özellikle de bir adada birkaç kedinin çok geçmeden yüzlerce aç kediye dönüşebileceğini biliyordu. Ne var ki genç kadın söyleyebileceği herhangi bir şey için ona teşekkür etmeyecekti, o yüzden sessizliğini korudu.

Hâlâ öfkeli olan Catriona, "Şimdi git ve Tadhg'e onlara birer ev bulana kadar onları beslemesini söyle, Aodán. Tepelerde yaşayan halkımıza sorabilir. Bu tür bir sahiplen-

a-pdf watermark dzida75

meyi bana yapılmış bir iyilik olarak göreceğimi söylemesini de söyle."

"Peki, leydim, söylerim," dedi Aodán, bir an önce gitmek için can atıyordu.

O sırada Catriona Fin'e döndü, gözleri hâlâ alev saçıyordu. "Siz!"

"Hayır, sakın üzerime çullanmayın," dedi Fin. "Bu meseleyle hiçbir ilgim yok."

"*Komik* olduğunu düşündünüz!"

"Hayır..." Genç kadının dudaklarının gerildiğini görünce, "Evet, doğrusu, komik olduğunu düşündüm," dedi Fin. "Köpeğin adamı durdurmak için öne geçtiğini görünce neredeyse dayanamayacaktım. Şuraya bakın," diye ekleyip sırıtarak kapıyı işaret etti.

Anlaşılan sonuçtan memnun görünen Boreas, üçüncü kedi bacaklarının arasında dolanıp sıçrarken mutfağa doğru gidiyordu.

Catriona gülünce, "Böylesi daha iyi," dedi Fin. Geriye dönüp, Catriona'nın kedileri serbest bıraktıktan sonra yerde bıraktığı ıslak bez torbayı aldı.

"İçeri gitmeliyiz," dedi genç kadın. "Ziyaretçilerimiz her kimse yakında gelecekler."

"Hâlâ kimin geldiğini öğrenemediniz mi?"

"Hayır, Lochindorb'a dönen Kuzey Lordu'nun olabileceğini işittim. Ama kimin geldiğini *siz* biliyorsunuz." Fin cevap vermeyince, ekledi: "Bayrak taşımadıklarını duydum, efendim. Ama kimse alarma geçmiş gibi görünmüyor."

"Size söylemiştim, büyükbabanız gelmelerine karşı değil."

"Evet, öyle söylemiştiniz," dedi Catriona düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak.

Catriona büyükbabasının canı gönülden karşılayacağı kişilerin babası ve ağabeyleri olduğunu biliyordu, ama tıpkı Alex Stewart'ın Adalar Lordu bayrağını taşıyacağı gibi onlar da Mackintosh flamasını taşırlardı. Fin'in gelenin kim olduğunu bildiğine ve büyükbabasını gelmelerine ikna edenin o olduğuna emindi.

Onun yanından ayrıldıktan sonra Ailvie'yi buldu ve, "Akşam yemeğinden önce yıkanmak istiyorum, Ailvie, lütfen benim için sıcak suyu hazırla," dedi.

"Evet, elbette, leydim. O halde hemen yukarı gelip size yardım edeyim."

Ailvie'nin yardımıyla Catriona saçlarını yıkayıp vücudunu temizledi ve havalandırılan sarı ipek elbisesini giydi. Alt kata indiğinde hâlâ ıslak olan saçları başlığının altında örülüydü; misafirlerini bekleyen Mackintosh'un her zamanki dakikliğine rağmen akşam yemeğini bir saat ertelediğini öğrendi.

Salondaki ateşin önünde saçlarını kurutmaya karar verip şöminenin önüne bir sandalye çekti ve başlığını çıkarıp örgüsünü açtı. Fin onu orada bulduğunda, ateşin sıcaklığının saçlarını kurutması için parmaklarını hâlâ saçlarının arasında gezdiriyordu.

"Mackintosh'un ziyaretçileri beklediğini duydum," dedi Fin. "İçeri girip sizi bu halde bulmalarından çekinmiyor musunuz?"

"Hayır, çünkü tekneler için bağırdıklarında onları duyacağız. Pencereler sürgülü değil, efendim ve gölün sakin olduğu şu saatlerde o tür bağrışlar uzun süre yankılanır."

a-pdf watermark dzida75

"Sanırım büyükbabanız onları beklemeleri için çoktan tekneleri karşı kıyıya gönderdi."

"Tanrım, neden kimse bunu bana söylemedi?"

Catriona telaşla saçlarını tekrar örmeye başladı, bu sırada genç adamın dikkatle onu izlediğinin farkındaydı, çünkü bakışları genellikle içinde uyandırdığı karıncalanmayı yine harekete geçirmişti. Vücudunun bu kadar kolay ve çabuk bir şekilde Fin'e tepki vermesi onu hâlâ şaşırtıyordu.

Avluya ilk varan ziyaretçileri duyduğu sırada iki örgüsünü ensesinde birleştirdi. Başlığını yerine oturturken, Fin onu durdurdu.

"Yamuk oldu, genç bayan," dedi ve uzanıp iğnesini çıkartarak başlığını düzgün bir şekilde yerleştirdi. Etraflarındaki hava aniden çıtırdamaya başladı, Catriona güçlükle nefes alıyordu ve büyük salon küçücük olmuş gibiydi. Fin'den başka hiçbir şeyi görmüyordu.

Genç adam işini bitirince, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı Catriona.

Ama Fin ne karşılık verdi ne de elini çekti. Ve hava çıtırdamaktan ziyade yeni bir gerginlikle doldu. Catriona dönüp bakınca, Fin'in girişe doğru baktığını ve yüzünün bembeyaz olduğunu gördü. Bakışlarını takip edince önce babasını ve James'i, sonra da Ivor'u gördü. Diğer adamlar arkalarındaki merdivenlerdeydi, ama Ivor durduğu için onların yolunu kapatmıştı. Yüzündeki ifade Fin'in ifadesiyle aynıydı.

"Tanrım, Ivor'u tanıyorsunuz!" diye bağırdı Catriona. "Neden bundan hiç *bahsetmediniz*?"

Yedinci Bölüm

Hawk'a şaşkınlıkla bakarken Catriona'nın sözlerini doğru düzgün işitmeyen Fin, ona dönünce parmak uçlarının hâlâ genç kadının başlığında olduğunu fark etti ve elini çekerken, "Kapının girişindeki adam kardeşiniz Ivor mu?" diye sordu.

"Evet, elbette o. Birbirinizi tanımıyormuş gibi yapmayın, çünkü bana tanıyormuşsunuz gibi geliyor."

Rothesay'in Hawk'un yanından geçtiğini görünce aklını toplayan Fin, "Leydim, bir süreliğine yanınızdan ayrılmalıyım," dedi. "Efendim burada, kardeşinizin yanında–"

"Ama neden bana Ivor'u tanıdığınızı söylemediniz?"

"Her şeyi daha sonra açıklayacağım, şimdi lütfen bu konuyu büyütmeyin. Ağabeyiniz de benim gibi size minnettar olacaktır. Bir ya da ikimizi birden tehlikeye atabilirsiniz."

"Bana bunu açıklayacağınıza dair söz verin, yoksa babam yanıma gelir gelmez bunu ona söylerim."

"Daha sonra elimden geldiğince size açıklayacağım.

a-pdf watermark dzida75

Ama şimdi, selam verin genç bayan, çünkü Rothesay Dükü yaklaşıyor."

"Davy Stewart mı? Beylerbeyi ve İskoçya tahtının vârisi mi? Hizmet ettiğiniz adam o mu?"

"Evet," dedi Fin hemen onu kenara çeken Rothesay'e selam verirken.

Daha genç olan Rothesay, şeytan kadar kara olduğu söylenen amcası Albany hariç, tüm Stewart'ların sahip olduğu o sarışın, mavi gözlü Kuzeyli görünümüne sahipti. Albany ailesine hiç benzemediği için insanlar onun bir Stewart olmadığını, başkasıyla karışan bir çocuk ya da daha kötü bir şey olduğunu iddia ederdi.

Rothesay de birçok dedikoduya konu olsa da, kimse onun hakkında böyle konuşmazdı. Büyükbabası II. Robert'ın en yakışıklı dönemine benziyordu ve Rothesay yatak odasında büyükbabasını geride bırakmaya kararlı görünüyordu. Merhum Kral'ın yirmiden fazla evlilik dışı ve en az o kadar da meşru çocuğu olmuştu.

Ancak şimdiye kadar Rothesay'in meşru bir çocuğu olmamıştı.

Catriona izinlerini isteyip uzaklaşınca, Rothesay, Fin'e, "Güzel bir genç bayan," dedi İskoçça. "Lütfen bana kızın flörte düşkün olduğunu ve benim için onunla tanışıklık kurduğunu söyle. Son birkaç gün berbattı."

"Öyle mi, lordum?" diye karşılık verdi Fin. "Bugünün güzel bir gün olduğunu sanmıştım."

"O lanet olası Cairngorm'ları *gördün mü*?" diye sordu Rothesay sesini alçaltma gereği duymadan. "Atları oradan geçirmek tam anlamıyla acımasızlıktı. Ama Lochindorb'dan buraya kadar yürümek zorunda kalmam en kötüsüydü."

"Size binmeniz için bir Kuzey İskoç midillisi sunmaları gerekirdi," dedi Fin.

"Evet, elbette, ona at deyip yere sağlam bastığına dair bana garanti verdiler. Ama ayaklarım neredeyse yere sürtünüyordu, Fin. Yürümeyi *tercih ettim*."

"Rothiemurchus Lordu'yla nerede karşılaştınız?" diye sordu Fin.

"Onlarla Perth'te karşılaştığımda, Shaw ve adamları kuzenim Kuzey Lordu Alex'le birliktelerdi. Sınırlardan kuzeye doğru birlikte seyahat etmişler. Kuzey İskoçya'ya dikkat çekmeden girebilmem için adamlarım ve ben onlara katıldık."

"Alex şimdi nerede?" diye sordu Fin.

"Atları da alıp Lochindorb'a gitti, lanet olası. Atlar olmadan burada daha iyi idare edeceğimizi söyledi. Ama yarına kadar gelmiş olur."

"Bu, buraya doğru bir ordunun yaklaştığına dair söylentilerin Mackintosh'u neden rahatsız etmediğini açıklıyor," dedi Fin. "Alex'e katıldığınızı öğrenmiş olmalı. Anlıyorsunuz ya, bu toplantıya sizin ve diğerlerinin sadece birkaç adamla katılmasını istediğini açıkça dile getirmişti. Orduyla birlikte geliyorsanız, öfkeleneceğinden korktum."

"Shaw da aynı şeyi söyledi. Doğrusunu söylemek gerekirse, bir süreliğine onlara ihtiyacının olmayacağını söyleyerek adamlarının neredeyse yarısından fazlasını evlerine ve ailelerinin yanına gönderdi. Ama eğer bu toplantı amcam Albany'nin kulağına giderse, eve gönderdiği tüm adamlara en kısa süre içinde ihtiyacımız olacak."

"Evet, olabilir, ama buranın âdetleri de sınırlardan farksız. Gerekirse, Kuzey İskoçyalılar işaret ateşleri yakar ya

a-pdf watermark dzida75

da klanları çağırmaları için uşaklarını gönderirler. Ayrıca, Mackintosh'un adamları aylardır ailelerinden uzaktı, öyle değil mi?"

"Evet, ama ne olmuş?" Rothesay az ötede annesi ve büyükannesiyle konuşan Catriona'ya doğru baktı. Hemen arkalarında gelinleri Leydi Morag, Fin'in onu daha önce hiç görmediği kadar canlı bir sesle eşi James'le konuşuyordu.

"Dikkatinizi çeken genç bayan Leydi Catriona Mackintosh, lordum," dedi kısık bir sesle. "Mackintosh'un torunu ve Shaw'un kızı."

"Öyle mi, bu doğru mu?" derken Rothesay'in mavi gözleri ışıldadı.

"Evet efendim. Bekâr da ayrıca. Yanındaki iki bayan büyükannesi ve Mackintosh'un eşi Leydi Annis ile annesi Leydi Ealga."

"Diğerleri umurumda değil, Fin. Ama genç bayanı bana sen takdim edeceğine göre, üçünü birden tanıştırsan iyi olur."

Fin, genç dükün yanındayken sık sık hissettiği o huzursuzluk hissine tekrar kapılmaya başlıyordu. Ayrıca, salondaki diğer adamlara göz gezdirince Rothesay'in yanında iki soylu dalkavuk getirmiş olmasına rağmen, onu beladan uzak tutacak hiç kimse getirmemiş olduğunu fark etti.

"Her zamanki *muhafızlarınızı* göremiyorum," dedi gülümseyerek.

"Göremezsin ve göremeyeceksin de," dedi Rothesay kibarca. "Kayınpederim hayattayken, onlara katlanmak zorunda kaldım. Artık öldüğüne göre, bunu yapmak zorunda değilim."

Fin hem söz konusu muhafızlara *hem de* Rothesay'in kayınpederi, üçüncü Douglas Kontu "Acımasız" Archie'ye saygı duyardı. Archie'nin kızıyla evlenen Rothesay'in Archie'nin kızına verdiği sözleri tutması gerektiği konusunda yaşlı kontla mutabık kalmıştı. Ve şimdi, genç Rothesay'in dürtülerini zapt edecek muhafızlarının olmamasından dolayı büyük bir üzüntü duyuyordu, çünkü Rothesay, Rothiemurchus'ta *kendi* bildiğini okuyacağını açıkça belirtmişti.

Sessizce içini çeken Fin, "Sizi bütün leydilerle tanıştıracağım, lordum. Ama belki de zat-ı âlinizi önce Mackintosh'un yanına götürsem daha iyi olacak," dedi.

"O adam hangi cehennemde? Onun iskelede olacağını sanıyordum."

"Siz *misafirlerinizi* iskelede mi karşılarsınız, efendim?"

"Hayır, elbette bunu yapmam! Ama *ben*–" Rothesay sıkıntıyla cümlesini kesti. "Mackintosh'un da benim kadar küstah olduğunu mu söylüyorsun? Bu ne cüret, Fin."

"Evet, efendim. Sizi onun yanına götürmemi mi, yoksa tanışmak için onu buraya çağırdığınızı söylememi mi istersiniz?"

"Hayır, hayır, haklısın. Toplantıya başlamadan önce yaşlı adamla aramın bozulmasını istemiyorum. Benim yanımda olmasını istiyorum, o yüzden beni bir an önce onun yanına götür, böylece beni o güzellikle de daha çabuk tanıştırmış olursun."

"Evet, efendim," dedi Fin ve önden iç odaya doğru ilerledi. Tadhg onlara kapıyı açmak için koşarken, Fin arkasına baktığında, Catriona'nın hâlâ aile üyeleriyle sohbet etmekte olduğunu gördü. Genç kadın esmer babasının ve koyu kumral Hawk'un (daha doğrusu Sör Ivor'un; zira Fin artık ona

a-pdf watermark dzida75

bu şekilde hitap etmeliydi, en azından etrafında başkaları varken) yanında duruyordu.

Fin eline anlatma fırsatı geçmeden, Hawk'un Catriona'ya Perth'teki karşılaşmalarını anlatıp anlatmayacağını merak etti. Ayrıca, eğer Hawk anlatacak olursa, Catriona o kıvrak zekasıyla bu bilgiyi Fin'in sözünü ettiği "arkadaşının" ikilemiyle birleştirip, henüz Fin'in onunla paylaşmaya hazır olduğundan çok daha fazlasına çıkarım yoluyla ulaşabilir miydi?

Geçen dört sene boyunca Hawk bu konudan hiç bahsetmediyse bunu şimdi de yapmayacağına kanaat getiren Fin, kenara çekilip Rothesay'in Mackintosh'la tanışmak üzere önden odaya girmesine izin verdi.

Catriona ailesinin yeniden bir araya gelmesiyle meşgul olsa da, Fin'in Rothesay'in peşinden iç odaya girişini izledi. Tekrar ailesine döndüğünde, Ivor'un son derece öfkeli bakan gözleriyle karşı karşıya kaldı.

Ağzını açar açmaz ağabeyinin kafasını salladığını görünce konuşmaktan vazgeçti. Dikkatini diğerlerine verip sohbete katıldı.

Mackintosh, soylu misafiri ve Fin kısa bir süre sonra odadan çıktılar. Yüksek masada oturacak olan şöminenin yanındakiler yükseltiye doğru yürümeye başladılar ve Ivor, Catriona'ya katıldı.

Kolunu uzatıp kafasını onunkine doğru eğdi. "Gördüğüm kadarıyla kendine etkileyecek yeni birini bulmuşsun, benim söğüt çiçeğim. Ama başkalarının görebileceği bir yerde başlığınla arsızca oynamasına izin vermemelisin. Bu hiç hoş değil."

"Aptalı oynama. Hem senin ona hem de onun sana nasıl baktığını gördüm, birbirinizi tanıdığınızı biliyorum. Lütfen bana onun hakkındaki her şeyi anlat."

"Hayır, genç bayan, ibre tam tersine döndü. Asıl sen bana onun hakkında bildiğin her şeyi anlat."

Catriona ağabeyine bakıp atıldı. "Ivor, aptalın tekiymişim gibi davranmayı kesmezsen, yemin ederim ki–"

"Sesini yükseltme, vahşi kedi. Unutma, babamız arkamızda. Uzun bir günün ardından, tartışmaya katlanacak halde değil. Aynı şey benim için de geçerli. Keyfim yerindeyken neşeli olabilirim, ama–"

"Kızgınken şeytana dönüşüyorsun, tıpkı babamız gibi," diye araya girdi Catriona. "Bunu çok iyi biliyorum, bayım. Yine de–"

"Yeter bu kadar, Cat. Bu konuya, ailemiz ve misafirlerimizden uzakta, daha sonra devam edeceğiz. Öncelikle Lion'la konuşmalıyım–"

"*Lion* mı?! Bu nasıl bir isim böyle?"

"Sus. Ben onu sadece bu isimle tanıyorum, söyleyebileceğim tek şey bu. Daha sonra sana açıklarız. Daha doğrusu, sanırım. Öncelikle, Lion'ın neden burada olduğunu öğrenmeliyim."

Catriona sesini yükseltmeden, "Onunla tanıştığımda, Mackintosh'la görüşmek için geldiğini söyledi," dedi. "Ve bu gece de bana Rothesay'in hizmetinde olduğunu söyledi. Sanırım dükün burada olmasının sebebi senin Lion'ın büyükbabamızla yaptığı konuşmanın bir sonucu."

"Şimdilik bu kadarı yeter," diye homurdandı Ivor, James onlara doğru yaklaşırken.

"Birbirinizle sırlarınızı mı paylaşıyorsunuz, kardeşlerim?" diye sordu Catriona'nın en büyük ağabeyi. "Bü-

a-pdf watermark dzida75

yükannemiz sizi yakalarsa ne söyleyeceğini bir düşünün. Edepsizler, edepsizler! Rothesay'i öylece alıp götürüveren adam da kim, Cat? Morag adamın seninle dolaştığını söyledi. Yoksa onunla ilgileniyor musun, genç bayan?"

"Ben de ona bunu soruyordum," dedi Ivor, kız kardeşine uyarı dolu bir bakış atarak.

"Ve ben de sana..." dedi Catriona tatlılıkla. "Ona 'Savaşçı Fin' dediklerini söylüyordum. Ama büyükbabam adama *Sör* Finlagh olduğunu itiraf ettirdi ve büyükannem de onun bir MacGill olduğunu öğrendi. Çocukluğunu Lochaber'da geçirdiğini ve daha sonra Fife'in doğusunda yaşadığını söyledi. Ayrıca, Rothiemurchus'a sınırlardan gelmiş."

"'Savaşçı Fin'i duymuştum," dedi James saygıyla. "İskoçya'daki en iyi kılıç kullanan adamlardan biri olduğu ve okçulukta da çok iyi olduğu söylenir. Ama Rothesay'in hizmetinde olduğunu bilmiyordum. Bir süre Fife'in doğusunda yaşadığını mı söylemiştin?" diye ekledi James bakışlarını Catriona'dan Ivor'a çevirirken.

Ivor gözlerini kırpmadan James'in kurnaz bakışlarına karşılık verdi. Catriona'nın merakı iyice uyanmış olsa da, James'in onu Fin hakkında daha fazla sorgulamamasını umduğu için Fin'in Fife'te yaşamış olmasının neden bu kadar önemli olduğunu sormadı.

Tuhaf bir şeyler dönüyordu ve Fin'in kendini savunabileceğine inansa da, onu ağabeylerine karşı savunmaya çalışarak durumu onun için daha da zor bir hale sokmak istemiyordu. Böyle bir şeye kalkışırsa, kendisinin ya da Fin'in ya da her ikisinin ve hatta Ivor'un bile başını belaya sokabilirdi.

İki grup masada karşılaşınca, Mackintosh leydilerini ve

Morag'ı Rothesay'e takdim etti ve gülümseyerek selam veren Rothesay iki yaşlı kadına iltifatlar etti. Sonra Catriona'yı selamlarken gülümseyince, Catriona neden insanların ona çekici dediklerini anladı. Etkileyici bir havası vardı, ama Fin kadar uzun boylu ya da yapılı omuzlara sahip değildi. Işıldayan gözleri sıradan bir maviydi.

"Ziyaretimin çok keyifli geçeceğini şimdiden görebiliyorum," diyen Rothesay gülümseyerek Catriona'nın yaptığı reveranstan sonra doğrulmasına yardım etti. Elini bırakmadan ya da sıcak bakışlarını ondan ayırmadan ekledi: "Misafirperverliğiniz için hepinize teşekkür ederim."

Büyükannesinin parmaklarını belinde hisseden Catriona yavaşça elini çekip yüksek masadaki yerini almak için itaatkâr bir şekilde döndü.

Morag'ın yanında dururken, Mackintosh'un Rothesay'e masanın ortasındaki sandalyeye geçmesini teklif ettiğini duydu. Rothesay oturduktan sonra büyükbabası prensin sağındaki sandalyeye geçti. Sonra Shaw'a Rothesay'in soluna oturmasını söyledi ve hanımların yer açmak için her zamanki yerlerinden birer sandalye öteye oturmalarına aldırmayacaklarını üstünkörü bir şekilde ekledi.

"Görüyorsunuz ya, siz sadece dört kişisiniz," dedi karısına, "ancak bizim fazladan birkaç erkek misafirimiz daha var. Ayrıca, biz erkekler konuşmak istiyoruz." Sonra, sanki konuyu bağlıyormuş gibi ekledi: "Üstelik, soylu misafirimizin yanında oturmak benim olduğu kadar Shaw'un da hakkı. Ne de olsa, Rothiemurchus, Shaw'a ait."

Rothesay, Leydi Annis'e eğilerek selam verdikten sonra ışıltılı bir gülümsemeyle, "Şunu söylemeliyim ki, şartlar daha farklı olsaydı, güzel varlığınızın yanımda olmamasına

a-pdf watermark dzida75

şiddetle karşı çıkardım, leydi hazretleri," dedi. "Daha sonra mutlaka sohbet etmeliyiz."

Çarpık bir gülümsemeyle, "Bunun için sabırsızlanıyorum, lordum," dedi Leydi Annis.

Catriona oturma düzenindeki değişikliğe izin vermek için ilerlerken, babasının eve geri dönmesinin Fin'le çıktığı yürüyüşlerin sonunu getirip getirmeyeceğini merak etti. Genç savaşçıyla dolaşmaktan hoşlanıyordu ve aniden Shaw'un bundan sonra yürüyüşlerini yasaklayabileceğini fark etmek, bu yürüyüşlerden ne kadar keyif aldığını anlamasına neden olmuştu.

Uşaklar yiyeceklerle dolu tabakları servis etmeye başladıklarında, Ealga, Leydi Annis'e doğru eğildi. Yine de Catriona, "Sence o genç adam bütün leydilerle hep böyle samimi bir şekilde mi konuşuyordur?" dediğini net bir şekilde duydu.

"Evet," dedi Leydi Annis, Morag ve Catriona'ya bakarak. "İkinizin de bunu duyduğunuzu sanıyorum, öyle değil mi?"

"Evet, madam," dedi Catriona.

"Senden hiçbir şeyin kaçmadığını fark etmiştim, genç bayan," dedi büyükannesi. "Sör Finlagh'la olduğu gibi Rothesay'le de dostluğunu ilerletmezsin, umarım."

"Rothesay'e karşı kaba davranmamalı, anne," dedi Ealga. "O bizim misafirimiz."

"Rothesay her şeyden cesaret bulan biri," dedi Leydi Annis, Catriona'ya sertçe bakarak. "Aklın varsa, ona hiç cesaret vermezsin. Sen de, Morag. James'in karısı olmanın adamı vazgeçireceğini sanma."

"Tanrı aşkına, anne," dedi Ealga. "Rothesay onlara karşı

uygunsuz davranışlarda bulunacakmış gibi konuşuyorsun. Herhalde, kendi şatomuzda böyle bir şeye kalkışmaz!"

"Saçmalık," diye karşılık verdi Leydi Annis. "O genç hovarda benimle bile flört etmeye cüret etti, yanlış mı? Etek giyen herkesle flört ettiğini söylüyorlar – hatta flörtten çok daha fazlasını yaptığını. Uyarımı dinle, Catriona. Sen de, Morag."

Catriona tam o sırada babasının büyükbabasıyla konuşuyor olmasına minnettardı; Morag'la aynı anda, "Dikkatli olurum, madam," dedi.

Akşam yemeği fazla uzun sürdü, ancak bunun aylardır hiç olmadığı kadar fazla insanı doyurmalarından kaynaklandığını biliyordu.

Rothesay'in ve babasının adamları salonun alçak kısmında; ağabeyleri ve Rothesay'in soyluları yüksek masada otururken, salondaki sohbet seslerinin gürültüsü arasında dört kadın birbirlerini zar zor duyuyordu. Özellikle de, büyükbabasının sesi gürlüyordu.

O sırada büyükbabasının sesinin tekrar yükseldiğini duyan Catriona gülümseyerek, Fin'in Mackintosh'un bir ayağının çukurda olduğunu sanmasını hatırladı. Böyle bir düşünceye kapılmasına neyin sebep olduğunu merak etti.

Fin yemek yedikleri sırada Ivor'la konuşmak için fırsat bulacağını ummuştu, ama James aksine Fin'e aralarında oturmasını teklif etmiş, Ivor da Fin'in sağ yanına düşmüştü.

"Anlarsınız ya," dedi James, "büyükbabamız Rothesay'le konuşmak ve ayrıca babama güneyde neler yaptığımızı sormak isteyecektir. O nedenle, bu sizin hakkınızda

a-pdf watermark dzida75

daha fazla şey öğrenmemiz için güzel bir fırsat. Kız kardeşim Lochaber'den geldiğinizi söyledi. Hangi bölgesinden geliyorsunuz?"

Fin'in sağ tarafından Ivor atıldı: "Tanrı aşkına, James, yemek yemeye çalışırken onu sorgulama. Birazdan büyükbabamız gürültüden dolayı hiçbir şey duyamadığından şikâyet edecek ve yanında oturduğun için de seni..." Sırıttı.

"Evet, bu doğru," dedi James, Fin'e. "Büyükbabamız arada sırada kükremekten hoşlanır ve o zaman yakınında olmamaya özen göstermek gerekir. Ama kılıç kullanma becerinizden bahsedebiliriz. Savaş meydanında ve mızrakla karşılaşma alanında silah kullanmaktaki hünerinizi duydum, Sör Finlagh. Rothesay'le birlikte Kraliçe'nin turnuvasına seçilen on iki şövalyeden biri değil miydiniz?"

Bu Fin'in konuyu ilk fırsatta diğer adamların becerilerine getirerek savuşturmaya alışık olduğu bir hamleydi. İki kardeş Kont Douglas'la birlikte sınırların doğu kısmında savaşırken, Fin vaktini Rothesay'le Edinburgh ya da Stirling yakınlarında geçirdiği için, konuşacak çok fazla şeyleri vardı.

Bir ara James, "Sınırlarda neden hiç karşılaşmadığımızı anlıyorum. Rothesay, Douglas'ın yoluna çıkmamaya özen gösteriyor, değil mi?" dedi.

Fin bu konudan da kaçınmaya alışkındı. Acımasız Archie'nin oğlu ve Rothesay'in kayınbiraderi olan dördüncü Douglas Kontu, kız kardeşine oldukça düşkündü ve Rothesay'in ahlaksızlığı söz konusu olduğunda, merhum babasının kıt hoşgörüsüne bile sahip değildi.

Fin kısık bir sesle, "Rothesay kimseye boyun eğmez, efendim. Benim konumumda olan birinin onun hareketlerini sorgulamasının ya da tartışmasının uygun olmayacağını anlayacağınıza eminim," dedi.

"Evet, anlıyorum. Şeytani bir öfkeye sahip olduğunu duydum. Ayrıca, bir süre daha onu ağırlayacağımızı da duydum."

"Size bunun ne kadar süreceğini söylememi bekliyorsanız, bu konuda size yardımcı olamayacağım," dedi Fin gülümseyerek. "Asıl amaçlarını benimle nadiren paylaşır."

Mackintosh yemeğin sona erdiğini söyleyip Rothesay ve Shaw'un iç odada ona katılmalarını önerene dek havadan sudan sohbet ettiler.

Shaw, James'e onlarla birlikte gelmesini işaret ettiğinde, Ivor kısık bir sesle Fin'e, "Seninle konuşana dek sakın bir yere ayrılma, dostum," dedi.

"Ben de sana aynı şeyi söylemek üzereydim, ama daha kibarca," dedi Fin acı bir gülümsemeyle. "Ne de olsa, ailenin misafiriyim."

"Eğer edebimi kastediyorsan, avluya çıkıp hangimizin bu konuda daha iyi olduğunu görebiliriz," diye karşılık veren Ivor'un gözleri ışıldadı.

"Hawk, kız kardeşinin asabiyetini nereden aldığını anlamıştım zaten," dedi Fin. "Hatırlatmana gerek yok."

"Kız kardeşimin asabi *olduğunu* anlamana neden olan ne yaptın?" diye sordu Ivor.

"Ağabeyini küplere bindirecek hiçbir şey yapmadım, beni herkesten daha iyi tanıyor olmalısın," diye sakinlikle karşılık verdi Fin.

"Seni bir zamanlar tanımış olabilirim, *Lion*. Ama o sıralarda bile gerçek adını bilmiyordum. Ve şu anda tek bildiğim, yaşanan olayların seni hayal edemeyeceğim kadar değiştirmiş olabileceği."

a-pdf watermark dzida75

"Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim," diyen Fin konuşmalarını kimsenin duymadığından emin olmak için etrafına bakındı. Ve sonra kısık bir sesle ekledi: "Avluda ya da başka bir yerde konuşmak daha iyi olmaz mı?"

"Benim odama geçelim," dedi Ivor. "Duvarda açılmış küçük bir oyuktan farksızdır. James evlenmeden önce onunla daha büyük bir odayı paylaşıyordum ama artık bu seçenek ortadan kalktı."

"Öyle olmalı," dedi Fin sırıtarak. "Önden buyur."

Yemek bittiği için rahatlamış olsa da, Catriona kendisini kadınların arasında bulduğu ve Ivor'la Fin'in onunla tek kelime etmeden merdivenlerden çıktığını gördüğü için sinirlenmişti.

James'in babalarını iç odaya doğru takip etmesi üzerine Morag'ın da sinirlendiğini görse bile, bu onu teselli etmedi.

Catriona, Rothesay'in ailesinden ne istediğini bilmeyi çok istiyordu, ama Fin ve Ivor'un neler konuştuğu onun için daha önemliydi. İkisi de aralarındaki ilişkiyi açıklamayı kabul etmişti, açıklamayı birlikte yapmalarını umuyordu.

"Ben yatmaya gidiyorum," dedi Morag. "James'i görürsen, lütfen ona ne zaman isterse yanıma gelebileceğini söyle."

Catriona kafasını salladı, ama James'in tekrar ortaya çıkmasını beklemek gibi bir niyeti yoktu.

Ivor daha sonra gelip onu bulmasa bile Fin'in bulacağına inandığı için, o zamana kadar vaktini annesi ve büyükannesiyle birlikte hanımların odasında dikiş dikip oya

yaparak geçirmekten nasıl kaçınabileceğini düşünmeye çalıştı.

Kaderinde bu varsa, şatoda çok fazla erkek olduğu için yaşlı kadınların yatmaya gidecekleri zaman onun da odasına çekilmesi konusunda ısrarcı olacaklarını biliyordu.

Ortadan kaybolma bahanesi akla yatkın olmalıydı ve onlara yalan söylemeye de cesaret edemezdi. Örneğin, sık sık yaptığı gibi yıldızları seyretmek için arka kapıdan sıvışacaksa, yatmaya gideceğini söylemesi akıllıca olmazdı. Her halükârda yıldızları seyretmek bu gece hiç de akıllıca olmazdı zaten. Babası alt salonda iki masayı dolduracak kadar adam getirmişti ve birçoğu avluda uyuyacaktı.

Aylardır bomboş olan şato artık ağzına kadar doluydu.

Hawk haklıydı. Odası çok ufaktı, birkaç mum yaktıktan sonra Fin'e doğru döndüğünde oda sanki daha da ufaldı.

Ivor merdivenin sonundaki bir kutudan alıp duvardaki oyuklardan birinde duran meşaleden yaktığı ince mumu hâlâ elinde tutuyordu. Mumu söndürdü, düşünceli ve sanki sıradan bir uşakmış gibi sert bir şekilde Fin'e baktı.

Fin de sessizce ona bakarak karşılık verdi, ta ki Hawk onu omuzlarından tutup sıkarak, "Seni görmek *çok güzel*, Lion," diyene kadar. "Tay Nehri'nin seni denize doğru sürüklediğini gördüğümde neler hissettiğimi anlatamam. Nehir seni yutunca..."

Ivor uzaklaştı ve en yakındaki mum sanki sönecek derecede titreşmiş gibi muma dokundu.

Fin mumun titreşmediğini biliyordu. "Birinin bir ok kapıp işimi bitirmemesi için bir süre akıntının beni taşımasına izin verdim."

a-pdf watermark dzida75

"Tanrım, böyle bir şeyin olabileceğini düşünmüş ola–!"

"Hayır, hayır, gerçi bu tür bir atışı yapabilecek tek adam sensin." Fin, Catriona'nın ağabeyinin becerisiyle gururlandığı anı hatırlayınca güldü.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Kız kardeşin bana ağabeyi Ivor'un İskoçya'daki en iyi okçu olduğunu söyledi ve ben de ona kesin bir tavırla çok daha iyi bir okçu tanıdığımı söyledim. Belki de o zaman gerçeği anlamam gerekirdi. Ne de olsa, Chattan Klanı'yla bize karşı savaşıyordun."

"Evet, bu doğru. Ama savaşın sonuna doğru ikimizin de pek sağlıklı düşündüğünü sanmıyorum. Korkunç bir hadiseydi."

"Evet, Rothesay'in söylediklerine göre hepsi Albany'nin işiymiş," dedi Fin ona.

"Babam da zaten en başından beri klan düellosu emrini Kral Hazretleri'nin vermediğinden şüpheleniyor. Albany kuzeyde olmamızdan hoşlanmıyor, özellikle de Chattan Klanı'ndan. Ne de olsa, son Kuzey Lordu'yla aramız iyiydi. Ve Albany'nin beş para etmez oğlunun onun oğlunun yerini almasına izin vermedik."

"Bu doğru, evet. Alex'in Lochindorb'daki yerini Murdoch Stewart'ın almasını hiç kimse istemez. Ne olursa olsun, Alex daha iyi bir adam *ve* savaşçı."

"Murdoch daha zayıf olduğu için Adalardan Donald onu tercih edebilir," dedi Ivor. "Ama bunu boş ver, Lion. Tay'dan çıkınca nereye gittin?"

"Sence nereye gitmiş olabilirim?"

"St. Andrews'a mı?"

Fin başıyla onayladı.

"Anlıyorum. Piskoposla o zaman görüştün. Ona olanları anlattın mı?"

"Evet, anlattım. Şimdilik senin haricinde kendini nehre atarak savaş alanını terk eden korkağın kim olduğunu bilen tek kişi o."

Ona sert bir bakış atan Ivor, "Sana *gitmeni* söyleyen kişinin ben olduğumu ona söyledin mi?" diye sordu.

"Hayır, bilmesini istersen ona bunu senin söyleyeceğinden emindim."

"Sanırım bu yüzden sana teşekkür etmeliyim. Ancak başka bir sorun var. Senin Rothesay'e hizmet ettiğin gibi ben de Alex Stewart'a hizmet ettim ve sınırlardayken Traill beni çağırttı. Bana Alex'in Moigh'a gitmesi mesajını verirken, yanlış ellere geçmesinden korktuğu için bunu yazıya dökmeye cesaret edemediğini söyledi. Perth'te Davy'yle buluştuğumuzda, biri ona onunla Moigh yerine burada buluşacağımızı söylemişti."

"Adamım Toby Muir olmalı," dedi Fin. "Rothesay beni büyükbabanı toplantıyı düzenlemeye ikna etmem için gönderdi ve Mackintosh toplantının burada yapılmasını istedi. Bu arada Alex'in geri dönmesi ihtimaline karşı Lochindorb'a da mesaj yolladım."

"O halde Traill bu meselenin içinde olmalı, öyle değil mi?"

"Evet, çünkü iki sene önce beni Davy'ye hizmet etmem için gönderen oydu," dedi Fin.

Kapı sertçe iki kez tıklatılınca, ikisinin de dikkati dağıldı.

Ivor, "Girin," diye seslenip kapı açılınca, elinde bir sürahi ve iki kadehle karşılarında Catriona'yı buldular.

"Büyükannem ikinizin biraz şarap isteyebileceğini dü-

a-pdf watermark dzida75

şündü," dedi genç kadın hınzır bir şekilde gülümseyerek. "Gizliliğinizi korumak için şarabı buraya kadar ben getirdim. Bu tür bir zahmet doğru düzgün bir karşılığı hak etmiyor mu?"

Sekizinci Bölüm

Ivor sürahiyi elinden alırken dikkatle onu izleyen Catriona, ağabeyinin sinirli mi yoksa keyifli mi olduğunu anlamaya çalıştı. İkisi de canını sıkacaktı, ama ikinci seçenek daha güvenliydi.

"İçeri gir ki kapıyı kapatabileyim, Cat," dedi Ivor. "Ama seni uyarmalıyım, bilmek istediğin şeyleri öğrenemeyebilirsin. Bazı şeyleri işitmemen gerekiyor."

"Tanrı aşkına, sır tutabildiğimi herkesten daha iyi biliyorsun," dedi Catriona. "Birbirinizi tanıdığınız hakkında tek kelime etmedim," diye ekledi ağabeyinin kaşlarını çattığını görünce. "Ama ancak birbirinizi nereden tanıdığınızı söylerseniz bu sırrı tutmaya devam ederim."

"Umarım bu bir tehdit değildir," dedi Ivor tüylerini ürperten bir ses tonuyla.

"Onu azarlama, Hawk," dedi Fin. "Ona bildiğim kadarını söyleyeceğime söz vermiştim, ama öncelikle seninle konuşmak istedim."

"Pekâlâ, St. Andrews'ta tanıştık," dedi Ivor sürahiyi on-

a-pdf watermark dzida75

dan alıp tıpasını açarken. Kadehlerden birine şarap dökerken ekledi: "Yıllar önce büyükbabamız ve babamızın beni piskoposun yanına gönderdiklerini hatırlıyor olmalısın."

"Eğitim alman için," dedi Catriona o günleri hatırlarken. "Senden altı yaş ufak olduğum için gittiğinde henüz çocuktum."

Onu kızdırdıktan sonra her defasında Catriona'yı şaşırtan ani gülümsemesiyle Ivor kadehi Fin'e uzatıp, "Bunu biliyorum, genç bayan," dedi.

"O günlere dair çok fazla şey hatırlamamı bekleyemeyeceğini söylemeye çalışıyordum. Gittiğinde dört yaşında olmalıydım. Her sene ziyaret etmek için gelmiş olsan da... bana salımızda kürek çekmeyi ve yüzmeyi öğretecek kadar uzun kalsan da... ben on yaşında olana dek zamanının çoğunu şatodan uzakta geçirdin. St. Andrews'ta çok iyi okuma öğrenmiş olman dışında orası hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Evet, okumayı ve birçok şeyi öğrendik," dedi Ivor.

"Ayrıca bana harfleri ve sayıları da öğretmiştin."

"Piskopos Traill öğrenmek isteyen ve istemeyen herkesi eğitmeye inanır," dedi Ivor alaycı bir bakışla. "Gitmedikleri yerlerin tarihlerini ve birbirlerinin kültürlerini öğrendikleri takdirde insanların kendilerini ve başka insanları; hatta İngiltere ve Fransa gibi başka ülkeleri daha iyi anlayacağına inanıyor."

"Ama eğer Fin... yani Sör Finlagh ve sen St. Andrews'ta öğrencilik yaptıysanız, o halde neden Sör Finlagh'in ismini bilmiyorsun?" Catriona Fin'e baktı, ama o sessizliğini koruyordu.

"Onun da benim ismimi bilmemesiyle aynı sebepten ötürü," dedi Ivor. "Traill'in öğrencileri St. Andrews'ta da-

vet üzerine okumaya başlar. Genellikle güçlü soyluların ve klan liderlerinin genç oğullarını ya da derslerinde başarılı, silah kullanmak konusunda yetenekli ya da başka şeylerde iyi olan çocukları seçer."

"Ne tür şeylerde?"

Ivor yine gülümsedi. "Arkadaşlarımızdan biri aramıza katıldığında gemileri ve kalyonları kullanmakta oldukça ustaydı."

"Gemilerin piskoposun karşılıklı anlayış düşüncesini yaymasına nasıl yardımcı olacağını anlayabiliyorum. Ama kiliseden bir adamı neden size silah kullanmayı öğretmek istesin ki?"

"Çünkü bizim dünyamızda, bu tür beceriler saygı görür," dedi Fin ona. "Ve bir erkek saygı görürse, diğerleri onu dinler. Saygı görmezse, kimse onu dinlemez."

"Peki ama neden küçük oğullar?" Catriona, Ivor'a dönüp hemen ekledi: "Doğrusu, bana kalırsa James'in saygı görmesi daha kolay olurdu, çünkü Rothiemurchus ona miras kalacak. Hatta Chattan Klanı'nın önderliği bile ona geçebilir."

"Evet, elbette," dedi Ivor. "Ama Traill dünyaya açılma ihtimali olan erkeklere eğitim vermeyi tercih ediyor. Görüyorsun ya, genç bayan, bazı büyük evlatlar şövalyeliği hak kazansa da, uzun süre hayatta kalmayı başaranlar eninde sonunda topraklarını ve halkını yönetmek zorundadır."

"Piskopos Traill yıllar boyunca bize bundan çokça söz etti," dedi Fin. "Aynı zamanda, klanlar arası rekabete kapılma ihtimali büyük evlatlara göre daha düşük olan erkek çocuklarla ilgileniyor. Ağabeyinizle benim birbirimizin isimlerini bilmememizin sebebi, St. Andrews'a varır varmaz öğrenci isimlerimizin verilmiş olması–"

a-pdf watermark dzida75

"Hawk ve Lion," dedi Catriona, Ivor'un Fin'e Lion dediğini hatırlayınca.

"Evet," dedi Fin. "Diğerlerinin de benzer isimleri vardı. Diğer öğrenciler, onların klanları ve evleri hakkında bilgi edinmeye çalışmayacağımıza dair şeref sözü vermek zorundaydık. St. Andrews'ta yaşarken tüm dünyamız St. Andrews'tu, çünkü İskoçya'nın her yanından gelen öğrencilerdik ve piskopos şatoda klan savaşlarının baş göstermesini istemiyordu."

"Korkarım ben yine de öğrenmeye çalışırdım," dedi Catriona.

Fin'in gülümsemesi içini ısıttı. "Piskopos bunu bir şeref meselesi yapmıştı, leydim ve hepimiz şövalye olabilmek için can atıyorduk. Merakımızı gidermek için şerefimizi kurban edersek, bu amaca asla ulaşamayacağımızı biliyorduk. Traill de şövalyeliğe inanıyor. *Ayrıca* sopa ya da kırbaç kullandığı sağ kolu da oldukça güçlüydü."

"Demek o zamandan beri birbirinizi hiç görmediniz?"

İki adam birbirlerine baktı.

"Gördünüz!" diye bağırdı Catriona. "Peki o zaman birbirinizin isimlerini öğrenmediniz mi?"

Ivor'un ifadesiz suratından bu soruyu yanıtlamayı kendisine bıraktığını anlayan Fin, "Daha sonra karşılaştık," dedi. "Ama sadece bir kez ve şartlar çok kısa bir süreliğine konuşmamıza izin verdi."

Catriona gözlerini ona dikip uzun bir süre baktıktan sonra, "Bana bundan daha fazlasını anlatmayacaksınız, değil mi?" diye sordu.

"Şimdilik hayır," dedi Fin. "Öncelikle ağabeyiniz ve ben konuşmalıyız."

"Demek yaptığımız sohbete rağmen, sır saklayabileceğime hâlâ güvenmiyorsunuz."

Fin tereddüt etti, Catriona'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa tereddüdü fazla uzun sürmüştü. Hawk'a... yani Ivor'a baktı, ama yardımcı olmayacağını anlayınca Catriona'ya dönüp, "Size elimden geldiği kadarını anlatacağımı söylemiştim ve bunu yaptım. Anlatacak daha fazla şey olsa da, bunu yapmamamın size güvenmememle bir ilgisi yok, daha çok bu bilginin sizi ya da bizleri tehlikeye atıp atmayacağından henüz emin olmamamızla ilgisi var," dedi.

"Ama–"

"Bu kadarı yeterli, Cat," dedi Hawk. "Adamı bir haftadır tanıyorsun, sana tamamen güvenmesini bekleyemezsin. Güven duygusu zamanla gelişir. Ayrıca, sana güvenmesini bekliyorsan, öncelikle senin ona güvenmen gerekir. Düşün, genç bayan! Bu mesele hakkında o –ve ben– senden çok daha fazla şey biliyoruz. Çok fazla şey bilmenin senin için tehlikeli olabileceğini söylüyorsak, bize güvenmelisin."

Fin, Catriona'nın Hawk'un sözlerini kabul etmeye gönülsüz olduğunu görebiliyordu. Catriona bakışlarını ona çevirince, Fin de onun gözlerinin içine baktı, ta ki genç kadın dudaklarını büzüştürüp içini çekene dek. O zaman Catriona'nın pes ettiğini anladı.

Ona her şeyi bir an önce anlatacağına söz vermeyi çok istese de, sözünü tutabileceğinden emin olmadan bunu yapmayacaktı. Onunla daha sonra, baş başa konuşacaktı ve eğer Catriona o zaman onu azarlamak istiyorsa, bunu yapabilirdi. Ivor'un ifadesinden, kız kardeşinin öfkesini

a-pdf watermark dzida75

yatıştırmak adına konuyu daha fazla uzatmayacağını, ama hâlâ söylemek istediği şeyler olduğunu görebiliyordu.

Sessizlik bir iki saniye daha uzadıktan sonra Ivor rahat bir tavırla, "Fin'in St. Andrews'taki günleri hakkında sana güzel hikâyeler anlatabilirim, Cat. Ama korkarım onun benim hakkımda anlatacak daha kötü hikayeleri olabilir," dedi.

Catriona gülümsedi. "Bir gün ikinizi de bana tüm o hikâyeleri anlatmaya ikna edeceğim."

"Evet, elbette ikna edersin," dedi Ivor. "Ama şimdi konuşmamız için bizi yalnız bırak. Şarabın büyükannemizin değil, senin fikrin olduğundan şüphelensem de, getirdiğin için teşekkür ederiz."

Catriona gülerek ikisine de iyi geceler dileyip odadan çıktı.

"Bir yere kaybolmayı aklından bile geçirme, dostum," dedi Ivor.

"Geçirmiyorum," diye karşılık verdi Fin kadehini uzatarak. "Ama biraz daha şarap istiyorum."

Ivor iki kadehi de doldururken, "Bana öyle geliyor ki, hâlâ kim olduğunu tam olarak bilmiyorum. Sence artık söylemenin zamanı gelmedi mi?" diye sordu.

"Haklısın, geldi," dedi Fin, aklından bunu nasıl söyleyeceğine dair birkaç seçenek geçerken. Açıksözlülüğü seçip, "Teàrlach MacGillony babamdı," dedi.

"Perth'te ölen okçuların kralı. Seni gördüğümde yanında diz çöktüğün adam o olmalı. Ayağa kalkana dek sen olup olmadığından emin değildim. Demek safkan Cameron'sın ve ufak kabilelerden birinden değilsin. Bu ilginç gerçeği büyükbabamla paylaştın mı?"

"Buna gerek kalmadı. Babama çok benzediğimi söyledi

ve Leydi Annis'e babamın adının Teàrlach MacGill olduğunu söylediğim için beni güzelce azarladı. Bunu duyduydı babamın bana iyi bir dayak atacağını söyledi. Babam bunu gerçekten yapardı da."

"Korkunç bir gündü, Perth'teki savaşı kastediyorum," dedi Ivor ciddiyetle. "Onlara her şeyi itiraf etmek zorundayız, biliyorsun."

"Ne demek istiyorsun?" diye soran Fin, intikam ve kutsal yeminlere dair derin düşüncelerini belli etmemiş olduğunu umdu. "Onlara söylemedin mi–?"

"Sonrasında, korkarım babama ve Chattan Klanı'ndan diğerlerine karşı tamamen dürüst davranmadım, ayrıca James de orada değildi. Kılıç kullanmakta iyidir, ama henüz şövalyeliğe yükselmedi. Ve hatırlayacağın gibi, kraliyet emri o gün her iki tarafta otuz savaşçının olması yönündeydi."

"Demek James'ten daha iyi bir kılıç ustasısın. Bu beni hiç şaşırtmadı, Hawk. Birçok insandan daha hünerlisin, ancak kimse okçuluğunla boy ölçüşemez."

"Ama kılıçla seni yenecek kadar becerikli değilim, Lion. Sanırım artık birbirimize Fin ve Ivor demenin vakti geldi."

"İnsanlarına *ne* söyledin?"

"Sen nehre atladıktan sonra, babam senin bana ne söylediğini sordu. İkimiz de pek mühim şeyler söylemediğimiz için bu yeterince kolaydı."

"İsmini söylemiştim," dedi Fin ona. "Daha sonra ne söylediğimi hatırlamıyorum." Sonra birkaç şey daha hatırladı. "Seni kılıçtan geçireceklerini söyledim ama sen bana bir kahraman olacağını söyledin. Çok sonra benden bir korkak olarak söz edeceklerini kastettiğini anladım. Sanırım bu doğru, korkaklık ettim. Ama seninle savaşamazdım."

a-pdf watermark dzida75

"Aptal olma, dostum. Seni teşvik etmeseydim o nehre girer miydin? Ve sakın teşvik etmemişim gibi davranma. Söylediklerimi duydun ve anladın."

"Öyle mi? O sırada düşündüğümden bile emin değilim."

"Savaş alanını terk etmenle hiçbir ilgimin olmadığını yüzüme söyleyebilir misin?"

Fin kafasını iki yana salladı. "Bunu yapamayacağımı biliyorsun. Ama onlara bunun senin fikrin olduğunu söylemen gerektiğine de katılmıyorum. Seçimimi ben yaptım, dostum."

"O halde hâlâ arkadaş mıyız? Hiçbir şey değişmedi, değil mi?"

"Bana kalırsa sen ve ben hâlâ kardeş kadar yakınız. Hatta sana kendimi Ewan'a olduğundan daha yakın hissediyorum." O sırada ettiği intikam yemininin hatırası içinde öylesine şiddetle harekete geçti ki, kaşlarını çatmasına engel olamadı. En iyi dostunun babasını, Catriona'nın babasını nasıl öldürebilirdi? Genç kadının sesi zihninde yankılandı: "*Hayat her zaman ölümden daha önemlidir,*" demişti. "*Onurlu bir adam sırf şerefini korumak için bir başkasını öldüremez.*"

"Ne oldu?" diye sordu Ivor.

"Hiçbir şey," dedi Fin. "Onlara gerçeği söylemediysen, *ne* söyledin?"

"Onlara sana söylediğim şeyin aynısını, o gün yeterince adam öldürdüğümü ve sizin tarafınızdan birinin hayatta kalıp o gün orada olanları sizin gözünüzden anlatabilmesi gerektiğini söyledim. Babam senin boğulacağından emindi, ama ona ve büyükbabama gerçeği anlatmalıyız – ve evet, James'e de."

"Ve Catriona'ya da," dedi Fin. "Bunu sabırsızlıkla beklediğimi söyleyemem."

"Demek ona henüz Perth'ten söz etmedin. Orada olduğunu da mı söylemedin?"

"Ona Perth'ten hiç bahsetmedim." St. Andrews'ta olsalardı, içini döküp ikilemini paylaşacağı ilk insanın Hawk olacağını düşündü Fin. İkisi de yapılacak en akıllıca şeyin ne olduğuna karar verene dek bu konu hakkında konuşurlardı. Artık bunu yapamıyor olmaları, yıllardır süren kayıtsızlığının ona yaşattığı üzüntüyü daha çok artırıyordu.

"Ona söylemelisin," dedi Ivor. "Ama söyleyince geri çekil. Ona boşuna Vahşi Kedi demiyoruz. Genellikle gizli tutsa da, keskin pençeleri vardır ve kızgın olduğunda onları kullanmaktan asla çekinmez."

"Daha önce de söylediğim gibi çabuk sinirlenebildiğinin farkındayım, ama genellikle bunu kontrol atında tutabiliyormuş gibi görünüyor," dedi Fin.

"Bekle ve gör," diye onu uyardı Ivor sırıtarak. "Şimdi, buralarda bir yerlerde bir zar kupası olacaktı. Bir süre zar atmaya ne dersin?"

"Evet, elbette," diyen Fin bir sandalye çekerken, Ivor masayı dar yatağına yaklaştırıp yatağa oturdu.

Bu sırada Fin ansızın, cehennemin, her sakininin bu tür bir ikilem yaşadığı bir yer olabileceği ve tek çıkış yolunun cevaplanamaz bir sorunun doğru cevabını bulmak olduğu fikrine kapıldı.

Catriona Ivor'un kapısının önünde durmuştu, çünkü kapıyı kapatırken Ivor'un, "Seninle konuşana dek sakın bir yere ayrılma, dostum," dediğini duymuştu.

a-pdf watermark dzida75

Ama ağır kapı kapanınca uğultudan başka bir şey duyamaz oldu. Fin ve Ivor'un seslerini ayırt edebiliyordu ama ne söylediklerini anlayamıyordu.

Ayrıca, Ivor'un onun kendilerini dinlemeye çalışacağını düşünebileceğini biliyordu. Ivor onu yakalarsa, sonucunun ne olacağını düşünmek bile istemiyordu.

Uykusu olmadığı için ve Ailvie orada olacağı için odasına gitmek istemiyordu. Diğer kadınlara da katılmak istemiyordu. Düşünmek istiyordu ve bunun için de yalnız kalmalıydı, o nedenle sessizce mutfağa indi.

Devasa şöminede parlayan korlar dışında etraf karanlıktı. Ama bulaşıkhaneye giden yolu gösterecek kadar ışık saçan korlar sayesinde, boynunda sere serpe yatarak Boreas'ı sahiplenen kedi yavrusuyla birlikte sevgili kurt köpeğinin şöminenin dibinde kıvrılmış olduğunu görebiliyordu. Boreas gözlerini açtı, Catriona olduğu yerde kalmasını işaret edince tekrar kapattı.

Catriona bulaşıkhanenin kapısının sürgüsünü kaldırdı ve aralayıp içeri girdi. Sonra duvara yaslanıp soğuk havayı içine çekince rahatladı, aysız gökyüzünde sık yıldızların oluşturduğu battaniyeye bakarken Ivor ve Fin'in ona söylediklerini düşünüp St. Andrews'taki hayatlarını hayal etmeye çalıştı.

Bu sırada iki adamın birçok ortak yönü olduğunu fark etti. İkisi de kendine güveniyordu ve Fin'in kılıç kullanma becerisinden anladığı kadarıyla, o da Ivor kadar iyi bir kılıç ustasıydı. İskoçya'nın en iyi okçusunun kim olduğu hakkında tartışırken ikisinin de Ivor'u düşündüklerini fark edince gülümsedi.

Ivor'u her zaman rahatça konuşabileceği biri olarak görmüştü ve James'le kıyasladığında öyleydi de. Fin'le konuşmaksa çok daha kolaydı, çünkü Fin söylediklerine daha fazla ilgi gösteriyordu. Ivor sabırsızdı ve onu Fin kadar dikkatle dinlemesi ya da bazı şeyleri enine boyuna tartışması daha düşük bir ihtimaldi. Ayrıca Ivor elbette duygularını asla o şekilde harekete geçirmemişti…

Başıboş düşüncelerinin saptığı yönü fark edip yanaklarının kızardığını hissederek ve Ivor'un bu tür bir kıyaslamaya nasıl aşırı bir tepki vereceğini hayal ederek, Fin'in ağabeyini başka bir açıdan geride bıraktığını anladı. Ivor'u sinirlendirmekten hep kaçınmaya çalışsa da, Fin'i sinirlendirdiğini düşünmek onu daha çok rahatsız ediyordu.

Ivor öfkeye kapılıp intikam almaya bile kalkabilecekken, Fin'in ona ters bir bakış atması kendini rahatsız hissetmesi için yeterliydi. Fin'in ona başka neler hissettirebileceğini merak ederken, hayal gücünün bu düşüncelere kapılmasına izin verdi.

Birdenbire bulaşıkhanede ne kadar kalırsa, keşfedilme riskinin o kadar arttığını fark edince, içeri dönüp kapının sürgüsünü çekti ve yukarı çıkarken babasıyla karşılaşmamayı umdu. Şatoda çok sayıda adam varken, Shaw biraz yalnız kalıp temiz hava almak istemesini hoş karşılamazdı. Babasının vereceği olası tepkiyi –bir haftalığına onu odasına kapatarak istediği kadar kafasını dinleyebileceğini söylerdi– düşününce suratını buruşturdu ve hemen odasına gitti.

"Sana sormak istediğim bir şey daha var," dedi Fin, Ivor'la bir süre hayali bahisler üzerine zar attıktan sonra. "Bir süredir Piskopos Traill ve buradaki toplantıyı düşünüyorum."

a-pdf watermark dzida75

"Ben de," dedi Ivor zarları kupaya kaldırırken. Esnerken ağzını kapatıp ekledi: "Traill'in bu işin içinde sandığımızdan *daha* fazla parmağı olabilir."

"Ben de öyle düşünmeye başlamıştım," diye itiraf etti Fin. "St. Andrews Piskoposu olarak, kraliyet ailesinin teveccühüne sahip ve böylece Kral ve Kraliçe'nin yanı sıra Rothesay'i de etkileyebiliyor, belki de Albany'yi de etkiliyordur. Belki de..." Duraksadı. "Rothesay'in buradaki toplantısına başka kimin katılacağını biliyor musun?"

"Sadece büyükbabam, babam, Alex ve Davy'nin adamları olacağını sanıyordum. Başka birinin daha geleceğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

Fin kafasını salladı. "Adalar Lordu."

"Donald mı? Ama Büyük Vadi'deki herkes –evet, batısındakiler de dahil– onun buraya gelmek için karadan ordularıyla geçmesine izin vermek şöyle dursun, gemilerinin kıyıya yanaşmaması için bile ne gerekiyorsa yapar. Tanrı aşkına, herkes onun Kuzey İskoçya'nın batısını ve çok daha fazlasını kontrol etmek istediğini biliyor. Buraya nasıl gelecek?"

"Yanında Rothesay ve Mackintosh'un verdiği geçiş izni olacak, ayrıca Alex gibi o da ordusu yerine küçük bir grup adamla seyahat edecek," dedi Fin. "Görüyorsun ya, Rothesay ikisinin de Albany'ye karşı onun yanında olmalarını istiyor. Mackintosh, Davy'nin altı ay sonra geçici Beylerbeyliği görevi sona erdiğinde, ikisinin de ona oy vereceklerine dair söz vermelerini isteyeceğini düşünüyor ve ben de onunla aynı fikirdeyim. Ne de olsa, eğer bu konuda anlaşırlarsa, *onları* destekleyen adamların çoğu Davy'yi de destekleyecek."

"O halde benim Alex'e ve senin de Davy'ye hizmet etmiyor gibi, grubumuzdan başka birinin Donald'a hizmet ediyor olma ihtimali var. Bu işe çok sayıda adam bulaşmış olabilir."

"Evet," dedi Fin. "Ve eğer öyleyse, Albany'ye karşı çok daha büyük bir komplonun bir parçası olacağız, öyle değil mi? Davy bu işe ne kadar çok kişiyi bulaştırırsa, Albany'nin öğrenme ihtimalinin o kadar artacağından endişe ediyorum."

"Bahse girerim, çoktan öğrenmiştir. Davy içinde bulunduğu tehlikenin farkında mı?"

"Albany'nin Beylerbeyliği görevini yeniden eline geçirmek istediğini biliyor. Doğrusu, Davy amcasının gözünün tahtta olduğuna inanıyor."

"Albany tahtın vârisi değil," dedi Ivor.

"Olmayabilir, ama Davy'nin kardeşi James henüz yedi yaşında olduğundan Albany tahtın ikinci vârisi."

"Bazıları Albany'nin tahta çıkmaya Davy'den daha uygun olduğunu düşünecektir. Birçok insan İskoçya'nın güçlü bir krala ihtiyacı olduğu konusunda hemfikir."

"Evet, ama tahtın vârisi Davy ve ben onun güçlü bir kral olacağına inanıyorum. O insanlara inanıyor. Albany ise sadece kendi adına güç kazanma peşinde."

"O halde bekleyip zaferi kimin kazandığını görmekten başka yapabilecek bir şeyimiz yok, öyle değil mi?"

"Evet," dedi Fin. Ama bunu söylerken içinin ürperdiğini hissetti.

"Ben yatacağım," dedi Ivor. "Dört aydır deliksiz bir uyku çekmedim."

"O halde seni yalnız bırakayım," dedi Fin elini uzatarak. "Arkadaşım olduğun ve yeniden seninle konuşabildiğim için çok mutluyum, Hawk."

a-pdf watermark dzida75

Uzattığı elini tutup güçlü bir şekilde sıkan Ivor, "Ben de, Lion," dedi.

Bunun üzerine Fin odadan çıktı, harekete geçirdikleri olaylar sonuçlandığında hâlâ arkadaş olacaklarını umuyordu.

Kendi sahanlığından önceki, meşalelerle aydınlatılmış köşeyi dönerken, telaşla yukarı çıkan Catriona'yla karşılaştı. Genç kadın durdu, kocaman gözlerle ona baktı, yanakları kıpkırmızıydı.

Bu hali Fin'in hoşuna gitti. "Yanaklarınızın kızarmasına neden olacak ne tür bir yaramazlık yapıyordunuz, genç bayan?" diye sordu sert bir biçimde.

Catriona ağzı açık bir şekilde Fin'e bakarken genç savaşçının bakışlarını tüm hücrelerinde hissedebiliyordu.

Fin iki basamak yukarıda durduğu için olduğundan daha uzun boylu, daha iriyarı görünüyordu ve merdiveni tamamen kapladığı için Catriona yanından geçip giderken ona sürtünmek zorunda kalacağının farkındaydı.

Ona sürtünme düşüncesi Fin'in kollarını etrafına dolayıp onu kendisine doğru çekmesi gibi bir hayale dönüşünce yanaklarındaki sıcaklık başka yerlerine de yayıldı. Keskin bir nefes aldı, ama düşünemiyordu.

"Dilinizi kedi mi yut–" Fin devamını getirmeyip güldü. "Sanırım bu eski deyişin sizin için pek bir anlamı yok, öyle değil mi?"

"Evet, yok, gerçi ağabeylerim öteden beri bu tür yeni sözler bulmaktan hoşlanırlar. Mesela James'in en sevdiklerinden biri, "kedi kulağını yalamadan önce" bir şeyi yapacağına söz vermektir."

"Onlar gibi size Cat, yani kedi demememiz için beni kibarca uyarıyor musunuz yani?"

"Bunu demek istemedim, hayır." Annesinin odasının kapısının önünde durduğunun farkında olan ve diğer kadınların ya da erkeklerin üst kata çıkıp çıkmadıklarını merak eden Catriona, kapalı kapıya temkinli bir bakış attı.

Endişesini fark etmiş olacak ki, Fin normal bir ses tonuyla, "Hâlâ yanaklarınızın neden kızardığını söylemediniz," dedi.

"Anlaşılan yolumu kapattığınızın farkında değilsiniz."

"Öyle mi?" Genç savaşçı bir basamak indi.

Havaya gerginliğin hâkim olmasıyla kollarındaki tüyleri diken diken olan Catriona'nın dudakları da kurudu. Dilinin ucuyla dudaklarını ıslattı, tekrar annesinin odasının kapısına baktı ve merdivenlerden çıkan birileri var mı diye kulak kabartıp ayak seslerini dinledi, tam bu sırada pekâlâ babası da yukarı çıkmaya karar verebilirdi. Fin'e bakıp homurdandı. "Yolumu kapattığınızın farkındasınız."

Fin'in gözleri ışıldadı. "Hayır, nasıl farkında olabilirim ki? Gergin misiniz, genç bayan? Bahse girerim yaramazlık *yapıyordunuz*. Eğer öyleyse ve geçip gitmenize izin vereceksem, sanırım yaramazlığınızın karşılığı olarak sizden küçük bir geçiş ücreti almam gerekiyor."

"Kötü bir şey yapmadım."

"Ah, ama yapmışsınız. Yoksa neden birdenbire açılıp bir canavarın dışarı çıkarak sizden hesap sormasını bekliyormuş gibi o kapıya bakıp durasınız ki?"

"Lütfen sesinizi yükseltmeyin, efendim. Merdivenlerde olan biri sizi duyabilir." Catriona tekrar kapıya baktı, ardına kadar açılmak üzere olduğundan emindi.

"Burada olduğunuzun anlaşılmasından korkuyorsanız,

a-pdf watermark dzida75

en iyisi üst kata dönmeniz, öyle değil mi? Biri gelirse kaçıp giden bir hizmetçiyle flört ettiğimi söylerim."

"Tanrı aşkına, başkalarının evlerinde hizmetçilerle flört mü ediyorsunuz siz? Sadece soylu efendinizin bu tür şeyler yaptığını sanıyordum. Ama sanırım sizin de onun gibi olduğunuzu tahmin etmem gerekirdi."

Fin tehlikeli bir biçimde gözlerini kıstı, ama Catriona içine yayılan duygunun korku değil de Fin'i bu tür bir bakışa zorlamanın hazzı olduğunu anlayıncaya kadar bu his kaybolup gitti. "Bana az önce nerede olduğunuzu söyleyecek misiniz yoksa söylemeyecek misiniz?"

Catriona nasıl bir cevap vereceğini düşünüyormuş gibi yapıp, "Hayır, sanmıyorum," dedi. "Siz bana güvenmiyorken, ben neden size güveneyim ki?"

"Demek bu hâlâ canınızı sıkıyor?" Fin bir basamak daha indi, sahanlıkta Catriona'nın karşısında durmuş geri çekilip çekilmeyeceğini görmek istercesine yerinden kıpırdamıyordu.

Catriona geri çekilmedi, ama Fin'in yakınlığı nedeniyle vücudu uğulduyordu adeta.

"Söylemeniz için size ısrar etmeyeceğim," dedi Fin kısık bir sesle. "Ama Ivor ve benim söylediğimiz gibi, konuştuğumuz şeyler bu duvarların ötesine sızarsa, başkalarını riske sokabilir. Ama sizin *soruma* cevap vererek kendinizden başka kimseyi riske atmayacağınıza eminim."

"Olabilir," dedi Catriona. "Ama siz de bilmek istediğinize göre, eşit şartlar altındayız."

"Öyle mi?" Fin çenesinin altına bir parmağını koyup yüzünü kaldırdı. Yüzünü nefesini dudaklarında hissedecek kadar onunkine yaklaştırıp kısık bir sesle, "Eşit şartlarda olduğumuzdan emin misin, küçük kedi?" dedi.

Parmağının ucu Catriona'nın çenesinin altındaki yumuşak deriyi adeta yakıyordu, dudaklarını okşayan nefesinden şarap kokusu alıyordu genç kadın. Farkında olmadan dudakları aralandı.

Fin yavaşça eğildi, o kadar yavaştı ki, Catriona ne düşünebiliyor ne de nefes alabiliyordu. Sadece dudaklarının onunkilere değeceği anı bekliyordu.

O an tüm vücudu karıncalanıp sımsıcak olana dek uzadı ve sonra Fin'in ağzı onunkine değdi... yavaş ve o kadar hafifti ki, sanki sıcak bir esinti şarap kokan nefesini ona taşımış gibiydi.

Fin onu tekrar öptü, Catriona ağzıyla bir sonraki hareketinin ne olacağını düşünmeye o kadar odaklanmıştı ki, omuzlarına koyduğu elleriyle Fin onu hafifçe okşayınca nefesini tutup ayak parmaklarının ucunda ona doğru yükselerek dudaklarını onunkilere bastırdı.

Fin'in dudakları sıcak ve yumuşaktı, ama bu düşünceye daha fazla kapılmasına fırsat kalmadan Fin kollarını ona doladı ve sağ elini yavaşça sırtında yukarı doğru çıkarıp, parmaklarını başlığının altından ensesindeki örgülerin arasına soktu. Onu öylece tutup öptü ve diliyle dudaklarının tadına baktı; önce hafifçe, sonra da dudaklarını aralaması için ısrarlı bir şekilde... Ve derken dilini içeri soktu.

Catriona'nın omzunda duran elini yavaşça, tahrik edercesine belinin oyuğuna doğru indirdi, hareket ederken onu ufak ufak tahrik ediyordu. Sonra onu vücudunun hareketini hissedeceği şekilde kendisine doğru çekti. Dili onunkini keşfe çıktığı sırada ağzının daha hükmedercesine hareket ettiğini ve kendi göğüslerinin şiştiğini hissedebiliyordu Catriona. Fin ona dokunur dokunmaz göğüsleri daha önce hiç tecrübe etmediği bir biçimde canlanmıştı.

a-pdf watermark dzida75

Fin içini çekerek dudaklarını son kez hafifçe öptükten sonra onu bıraktı. Nedense elleri yine hafifçe omuzlarına konmuştu.

Catriona gözlerini kırpıştırıp ona baktı, kendisine kalsa genç savaşçının hiç durmamış olmasını dilerdi.

"Şimdi odanıza gidin, genç bayan. Ama daha sonra konuşmamız gerekiyor. Yarın sabah erkenden yine benimle kıyıya kadar yürür müsünüz?"

Catriona ona baktı, kendisine ne olduğunu merak ediyordu... Tanrı aşkına, Fin'e de ne olduğunu merak ediyordu! Böylesine bir öpücüğün Catriona'nın daha fazlasını istediği anlamına geldiğini mi düşünüyordu bu adam? Aklından neler geçiyordu?

Hislerinin kontrolü elindeymiş gibi konuşmaya özen göstererek, "Ailvie'nin de bizimle gelmesi gerekecek. Yoksa babam bundan hoşlanmaz," dedi.

Savaşçı kaşlarını çattı. "Size söylemek istediklerimi bir başkasıyla paylaşmak istemiyorum, genç bayan. Bizi işitmeyeceği ama görebileceği bir mesafeden takip etmesi yeterli olur mu?"

"Olur, ona söylerim."

"O halde şafakta," dedi Fin. "Şimdi gidin."

Dokuzuncu Bölüm

Fin, Catriona dönen merdivenin kıvrımında gözden kaybolana dek bekledikten sonra odasının kapısını açtı. Sıcak mum ışığı onu karşıladı.

Beklediği gibi, Ian Lennox yıkanmasına yardım etmek için bekliyordu. Elinde tuttuğu fırça ve pantolon, Fin'e Ian'ın her zamanki işleriyle meşgul olduğunu söylüyordu.

Ian gülümseyerek ona bakınca, Fin kapıyı kapatıp lafı dolandırmadan, "Az önce kapının önünde olanların ne kadarını duydun?" diye sordu.

Ian'ın gülümsemesi kayboldu. "Sadece sesin size ait olduğunu anlayacak kadar duydum, efendim. Diğer kişinin sesini duymadım, hatta Galce mi yoksa İskoçça mı konuştuğunuzu bile anlamadım. Ama yine de bir şey duymuş olsam bile asla tekrarlamayacağımı çok iyi biliyor olmalısınız."

"Bunu biliyorum, Ian. Ama Rothiemurchus'tayken ağzından çıkan şeylere her zamankinden daha çok özen göstermeni istiyorum. Ayrıca senden ve Toby'den avluda ve

a-pdf watermark dzida75

salondayken diğerlerinden olabildiğince çok şey öğrenmenizi istiyorum. Galceni geliştir, çünkü Rothesay'in müttefik bulma çabalarına rağmen yakında düşman etrafımızı sarabilir."

"Düşmanlar mı, efendim? Albany Dükü'nün dışında mı?"

"Adalar Lordu da burada olacak. Kuzey Lordu'ndan hiç hoşlanmaz, topraklarına katmak istediği ancak ona karşı gelen Kuzey İskoçyalılardan da pek hoşlanmaz. Açıkçası, Donald batı kıyısından Perth'e kadar olan Kuzey İskoçya topraklarını kontrol etmek istiyor."

"Peki ya Kuzey Lordu, efendim? Babasının çok sayıda gayri meşru çocuğunun olması dışında adam hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Buradayken o konu hakkında gevezelik etmezsen akıllılık etmiş olursun," dedi Fin.

"Gevezelik etmiyorum," dedi Ian. "Adam hakkında bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Donald gibi daha fazla toprağa göz dikmiş olduğundan şüpheleniyorum. Albany Kuzey Lordluğunu kendi oğluna bırakmayı istese de, buna Alex hak kazandı. Ancak buradaki insanların bu duruma minnettar olduklarından hiç şüphem yok. Alex'i seviyor gibi görünüyorlar."

"Albany'nin oğlunu tanıyorum," dedi Ian iyice temizlediği pantolonu kenara bırakırken. "Şövalyelik becerilerine sahip bir adam olmaktansa yumuşak huylu ve süsüne düşkün bir gösteriş budalası olduğunu söyleyebilirim."

"Şövalyelik yeteneği yok," diye ona katıldı Fin. "Tanrı aşkına, Albany bile ondan hoşlanmıyor."

Ian kıkırdadı. "Yeni Douglas Kontu da aynı. İnsanlar babasına Acımasız Archie adını takmıştı, ama oğluna çok

kötü bir lider olduğu için 'Beceriksiz' diyorlar. Sizce böylesine güçlü adamların neden hep zayıf oğulları oluyor?"

"Sana bu konuda sadece babamın söylediği şeyi söyleyebilirim," dedi Fin. "O bir savaş lideriydi ve bu tür adamlara neler olduğunu gördü. En güçlü adamların sorunları çözmek konusunda sadece kendilerine güvendiklerini söylerdi. Bu yüzden oğullarını sürekli düzelttiklerini, onlara nasıl yerinde kararlar alacaklarını öğretmek yerine *kendileri* gibi düşünmeyi öğretmeye çalıştıklarını söylerdi. Sonuç olarak, oğullarına kendi fikirlerine çok az güvenmeyi ya da hiç güvenmemeyi –yani birçok babanın yapmayı istediği şeyin tam tersini– öğrettiklerini söylerdi."

"Ama her baba oğlunu böyle eğitmez mi, yani hatalarını düzelterek?"

"Akıllı olan babalar daha farklı davranır," dedi Fin. "En azından benim babam bana böyle söyledi. Bir erkeğin kendi içgüdülerine ve kararlarına güvenmeyi öğrenmesinin, başka birinin içgüdülerini örnek almaya çalışmasından çok daha önemli olduğunu söylerdi."

"Tanrı aşkına," dedi Ian, "*bu* nasıl öğretilebilir ki?"

"Umarım sana öğretmeye çalıştığım gibi öğretiliyordur," dedi Fin. "Yani hata yapmanın güvenli olduğu zamanlarda karar vermene izin vererek... Böylece hata yapsan bile yanlışlarından bir şeyler öğrenebilirsin. Bir adamın anlayabileceği ve kendini ölçebileceği bir hata –onu öldürmediği sürece– hiçbir ebeveynin ya da üstün öğretemeyeceği kadar çok şey öğretir."

"Ama hata yaptığım zaman bana söylüyorsun," dedi Ian neredeyse gülünç bir şekilde yüzünü buruşturarak.

"Evet, elbette söylüyorum. Hatanın sonuçlarından biri

a-pdf watermark
dzida75

de bu. Ama öncesinde hata *yapmana* engel olmak için nadiren müdahale ettiğimi biliyorsun."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, efendim, bunu fark ettim ve beni neden uyarmadığınızı düşünerek size birçok kez kızdım," dedi Ian tekdüze bir sesle. "Ancak uzun zamandır bana el kaldırmadınız."

"Kararların ve muhakeme yeteneğin gelişti, evlat. Ve kendine güvenin de arttı. Sonuç olarak daha hızlı ve kararlı bir şekilde düşünüp harekete geçiyorsun, bu da insanlara kendine daha çok güvendiğini gösteriyor."

"Her zaman değil."

"Peki o zaman ne yapıyorsun?" diye sordu Fin.

Ian gülümsedi. "Size danışıyorum, elbette."

"O durumda meseleyi baş başa konuşuyoruz, evet. Ama bir adam her zaman akıl hocasının ne söyleyeceğini ya da yapacağını merak ederse, karar verme hızı yavaşlar ve bu da savaşta ölümcül bir hata yapmasına neden olur. Ancak, başkalarının hatalarını izleyip onlardan ders alarak ve umduğun gibi gelişmeyen şeyler hakkında konuşarak da ne tür bir lider olmak *istediğini* öğrenebilirsin."

"Artık ne tür bir lider olmak istediğimi çok iyi biliyorum, efendim," dedi Ian gözlerini ondan ayırmadan.

"Pekâlâ, bunu göreceğiz. Bu arada, sabah sana ihtiyacım olmayacak, o yüzden Toby'nin sana ihtiyacı olana dek güzel bir uyku çekebilirsin."

Ian kafasını salladı ve on dakika sonra Fin karanlık odada tek başınaydı.

Ancak bir süre uyku tutmadı. Catriona'nın dudaklarının tadını hâlâ alabiliyor ve dolgun, biçimli ve sıcak vücudunu kollarının arasında hissedebiliyordu. Ne var ki ona dair düşünceleri farklı bir yön alınca bu hissi zayıfladı.

Perth'teki savaştaki rolünü ve orada olanları ona söylemek zorunda olduğuna karar vermişti, ama bunu Catriona'nın ondan nefret etmemesini sağlayacak şekilde nasıl yapabileceğini bilmiyordu. Bu sırada, ona Perth'te bulunduğunu söylediği anda, Catriona'nın o ve Ivor'un St. Andrews günlerinden sonra karşılaştıkları tek yerin orası olduğunu anlayacağı aklına geldi.

Tuhaf bir şekilde, ikilemini çözüme ulaştırma aciliyeti ortadan kalkmıştı.

Artık bunu gözünde büyütmüyor, gardının düşmesini bekliyordu, böylece vicdanı –ya da sık sık ruhunda hissettiği babasının varlığı– kutsal görevini yerine getirmekte başarısız olduğu için onu hırpalayabilecekti.

Ian'la yerinde kararlar vermeyi öğrenmek konusunda gururla konuşurken, bir an Teàrlach MacGillony'nin ruhu canlanıp da ona suçlamalar yerine şiddetli yıldırımlar savuracakmış gibi hissetmişti.

Ancak bunun yerine, yaptıkları konuşma içindeki aciliyet hissini oldukça hafifletmişe benziyordu.

Ailvie yatağına çekildikten sonra, Catriona kendi yatağına yatıp Fin'le ilgili düşüncelerini çözümlemeye çalıştı. Bir süre sadece öpüşmeleri üzerinde durup, Fin'in bunun nereye varacağını hayal etmiş olabileceğini düşündü. Genç savaşçı acaba bu yüzden mi onunla yürüyüşe çıkmak istiyordu? Catriona'nın onunla evlenip kendisini yanında götürmesine izin vereceğini, kendisi şövalyelik görevlerini yerine getirmek için uzaklara giderken onu kendi halkıyla Lochaber'de bırakabileceğini mi düşünüyordu?

Tam olarak ne tür bir adamdı?

a-pdf watermark dzida75

O ve Ivor'un St. Andrews hakkında söylediklerini bir kez daha düşününce, bu bilginin Rothiemurchus'ta neler olup bittiğini anlamasına hiç de yardımcı olmadığına karar verdi. O zamanlar ikisi de çocuktu, tehlikeli işlere karışabilecek adamlar değillerdi.

İkisi de savaş konusunda tecrübeli şövalyelerdi. Ve St. Andrews'tan sonra, birbirlerinin gerçek isimlerini öğrenmelerine engel olan şartlar altında yalnızca bir kez karşılaşmışlardı.

Savaşta karşılaşmışlarsa ve Fin Ivor'u ya da Ivor Fin'i öldürmeye çalıştıysa…

Annesi ve babası bu konuda ne düşünürdü? Ya büyükbabası ve büyükannesi!

Ama iki adam birbirlerini affettiyse…

Bu konu hakkında biraz daha düşünmeyi denese de, düşünceleri Fin'le birlikte yapacağı sabah yürüyüşüne kaydı. Savaşçının tekrar yüzüp yüzmeyeceğini merak ediyordu. Bu düşünce Fin'in onu merdivenlerde öptüğü zaman hissettiği duyguları harekete geçirince, zihninin genç adamın kıyıda çıplak yürürkenki görüntüsüyle oyalanmasına izin verdi.

Onunla birlikte yüzmenin, suyun altında ona sarılmanın, ıslak ve kaygan tenini hissetmenin, ona dokunmanın ve onun kendisine dokunmasına izin vermenin nasıl bir şey olacağını merak ediyordu.

Kapısının tanıdık gıcırtısı aniden hayallerini böldü.

Kalkıp Boreas'ı içeri aldı ve arkasındaki sahanlıkta güçlükle ilerleyip köpeğin peşinden odaya giren küçük gölgeyi görünce güldü. Tekrar yatağına girip mumu söndürdüğünde, iki hayvan da çoktan yatağın yanına uzanmıştı; köpek kedi yavrusunun etrafına kıvrılmış, kedi yavrusu da

cüssesinden beklenmeyecek kadar gürültülü bir şekilde mırlayarak memnuniyetini gösteriyordu.

Catriona hayaline geri dönmek için gözlerini kapattı, ancak geç kaldığı ve Fin'in çoktan dışarı çıkıp şatoya geri döndüğü endişesiyle her zamankinden erken uyandı. Pencereden bakınca endişesi kayboldu.

Gökyüzünün rengi açılmıştı, ancak güneş dağların üzerine henüz çıkmamıştı.

Mavi elbisesini giydi, Ailvie'yi uyandırmamaya karar verip şalını omuzlarına attı ve kendi hallerinde onu takip eden Boreas ve küçük arkadaşıyla birlikte avluya çıktı. Avluda ilerlediler, silahlı bir adam öne çıkınca, Catriona, "Lütfen kapıyı açın. Yürüyüşe gidiyorum," dedi.

"Elbette, leydim. Etrafta bu kadar kaba saba adam varken, Sör Finlagh'ın dışarılarda bir yerlerde olduğunu bilmelisiniz. Güvende olmanız için gözünü üzerinizden ayırmayacaktır."

Adam konuşana dek, onu durdurmayı deneyebileceği hiç aklına gelmemişti, ama Ailvie'yi de yanında getirmiş olması gerektiğinin farkındaydı. Babasının haberi olsa, böyle yapmasını isterdi. Ama büyükbabası duvarın dışında Fin'le yürümesine izin vermişti, o nedenle belki Shaw da buna karşı çıkmayabilirdi.

Ne de olsa, Fin tek kişiydi. Ve Catriona başının çaresine bakabilirdi.

Boreas yanından koştu, Catriona gözleriyle onu takip ederken Fin'in uzun adımlarla kendisine doğru geldiğini gördü. İçinden ona doğru koşmak geldi. Bu isteğini bastırmak için kediye uzandı, ama ufak kedi elinden kaçıp deli gibi köpeğin peşinden koşmaya başladı.

Sırıtan Fin durup onları izledi ve Catriona ona doğru

a-pdf watermark dzida75

yaklaşırken, genç savaşçı, "Sanırım bundan daha tuhaf dostluklar gördüm. Ama Boreas bu hayranlığı normal karşılıyor gibi görünüyor," dedi.

"Evet, ama bazen kedi için talihsiz bir durum olabiliyor. Boreas'ın ayaklarını takip etmeye bayılıyor ve ön patilerinin peşinden gidince bazen Boreas'ın arka ayakları ona çarpıp minik kediyi uçuruveriyor."

"Umarım iyi uyumuşsunuzdur," dedi Fin.

Catriona uykuya dalmadan önceki fantezilerini ve gördüğü rüyalardan en azından birinin bir bölümünü hatırlayınca, önceki gece olduğu gibi yanaklarına sıcak bastığını hissetti.

Fin'in yine yanaklarının neden kızardığını sormaması için dikkatini dağıtmak amacıyla, "Ivor'la savaşta mı karşılaştınız, efendim? Bu yüzden mi bana bu konuda herhangi bir şey anlatmayı reddediyorsunuz?" dedi.

Fin genç kadının ya bir cadı ya da hiçbir erkeğe rahat yüzü göstermeyecek kadar zeki olan iyi bir gözlemci olduğuna karar verdi.

Yüzü kızardıkça genç kadını tutup öpmeyi istemesi, huzursuzluğunu hiç de hafifletmiyordu. Açıklamalarına savaşla başlamak istememişti.

Zaman kazanmak için, "Neden böyle düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Catriona başını yana eğdi. "Size Savaşçı Fin diyorlar, öyle değil mi? Ve ikiniz de şövalyesiniz. Ayrıca, içinde bulunduğunuz yer ve zamanın birbirinizin gerçek isimlerini öğrenmenize engel olduğunu söylemiştiniz. Savaşta karşılaşmış olmanızdan daha olası ne olabilir?"

Fin yenilgiyi kabul etti. "Evet, savaşta karşılaştık, daha doğrusu savaşın sonunda," dedi.

"Tanrı aşkına, birbirinize karşı mı savaştınız?"

"Hayır."

"Ama eğer aynı tarafta savaştıysanız, herhalde–"

"Aynı tarafta savaşmıyorduk," dedi Fin. "Şatodan biraz daha uzaklaşalım, genç bayan. Bu yüzden tartışacaksak, babanızın adamlarının durduğu duvarın önünde bunu yapmamayı tercih ederim."

"Tartışacak mıyız?"

"Bilmiyorum. Buna siz karar vereceksiniz."

Genç kadın kafasını salladı ve sessizce ağaçlığa varana dek yürüdüler.

Sonra Fin, "Hizmetçinizi yanınızda getirmeyi unuttuğunuza göre, bizi görebilecekleri bir yerde mi duralım, yoksa ormana girelim mi?" diye sordu

"Ormana girebiliriz," dedi Catriona. "Büyükbabam size güveniyor ve babamın da size güvenmeye karar verdiğini umuyorum. Kapıdaki muhafız şatonun her zamankinden kalabalık olduğunu ve burada sizinle güvende olacağımı söyledi."

"Gerçekten böyle mi söyledi?"

Genç kadın tekrar kafasını sallayıp önden ağaçların arasına girdi ve daha önce de yürüdükleri patikada ilerlemeye başladı. Yürüdükleri sırada, Fin, Catriona'nın onunla bu kadar rahat bir şekilde dolaşmasına izin vererek Mackintosh ve Shaw'un ne tür bir oyun oynadıklarını merak etti. İki konfederasyonun arasındaki ateşkese gerçekten de bu kadar güveniyorlar mıydı?

Mackintosh onun kim olduğunu bildiği ve hiç kuşkusuz eline geçen ilk fırsatta bunu Shaw'la paylaştığı için ona

a-pdf watermark dzida75

güvenmeleri endişelendiriciydi. Fin'in tecrübelerine göre, diğer insanların güveni beraberinde genellikle güçlü ve bazen de yük olabilecek bir sorumluluk duygusu getirirdi. Ne var ki, uzun zamandır kendisine yük olan ikilemden sonra, Mackintosh erkeklerinin ona duyduğu güvenin her zamankinden daha ağır bir yük olacağını biliyordu.

Catriona'yla birlikte ağaca dayalı duran eski sala yaklaşınca, genç kadın durup ona döndü. "Şimdi, lütfen her şeyi açıklayın, efendim."

Fin kaşlarını kaldırdı, ama Catriona yerinden kıpırdamadan ona baktı.

"Oturalım mı?" diye sordu Fin, ikisinin de oturabileceği kadar geniş bir kütüğü göstererek.

"Bana Ivor'la nerede ve ne zaman tanıştığınızı söyleyin."

"Şimdi olmaz. Size söyleyeceğim ama kendi bildiğim şekilde. Söz veriyorum, ne olursa olsun size söyleyeceğim. O yüzden bugün benimle yürüyüşe çıkmanızı istedim."

"Öyle mi?" Catriona gözlerini kısarak onu süzdü. "Sebebi *bu* mu?"

Fin ona aynı şekilde bakarak karşılık verdi. "Tanrı aşkına, neden yürüyüşe çıkmak istediğimi sanıyorsunuz? Size fırsatını bulduğumda açıklayacağımı söylemiştim, sadece öncesinde Ivor'la konuşmam gerekiyordu."

"İnsanın aklına ortak bir hikâye uydurmuş olabileceğiniz gelebilir."

"Öyle mi? O halde sizin böyle düşünmemenize memnun oldum."

"Böyle düşünmediğimi de nereden çıkarıyorsunuz?"

"Çünkü bu tür çıkarımlara varan insanlar genellikle güvenilir değillerdir, genç bayan. Siz de son derece güvenilir olduğunuz konusunda ısrarcı ol–"

"Bu kadarı yeter, efendim. Öyle söylememem gerekirdi. Size ne düşündüğümü söylemek istemedim, hepsi bu. Ama beni konudan uzaklaştırmanıza izin vermeyeceğim."

"Pekâlâ, o halde ısrar etmeyeceğim," dedi Fin. "Ama otursak daha rahat olacağımızı düşünüyorum."

"Ben rahat olmak istemiyorum. Bilmek istiyorum."

"Pekâlâ..." Fin duraksadı. "St. Andrews'un Piskoposu–"

"Piskopos Traill."

"Evet. Bize rakam ve harflerden fazlasını öğretti."

"Bunu söylemiştiniz. O ve yardımcıları size silah kullanmayı da öğretmiş."

"Evet, Roma zamanından itibaren savaşlarda kullanılan taktikleri de. Ama en önemlisi, bize sağlam dostlukların ne kadar değerli olduğunu öğretti."

"Ivor'la olan dostluğunuz gibi mi?"

"Evet," dedi Fin ve o sırada Catriona'nın rahatladığını gördü. "Şimdi oturun, genç bayan. Size bilmek istediklerinizi söyleyeceğim, ama beni sorgulamaz ya da kurbanını yakalamak üzere olan vahşi bir kedi gibi süzmezseniz daha rahat –ve net bir şekilde– açıklayabilirim."

Genç kadın kıkırdayarak kütüğün diğer ucunda yukarı doğru bükülmüş bir dala yaslanabileceği yere oturdu. "Bunun buraya geldiğimiz ilk gün yaptığımız o körü körüne itaatle ilgili konuşma hakkında olduğunu düşünüyorum. Öyle değil mi?"

O gün söyledikleri hakkında Catriona'nın onu daha fazla sorgulamasını bekleyen Fin, genç kadının onurun ne olduğunu anlamadığına, bu nedenle söylediği her şeyi

a-pdf watermark dzida75

sıradan bir şövalye hikâyesi sayarak kulak arkası ettiğine karar vermişti. Catriona'nın ailesindeki erkeklerden bu tür birçok hikâye duyduğuna emindi, çünkü Kuzey İskoçya'daki yemek ve ziyafet masalarından savaş hikâyeleri hiç eksik olmazdı.

Körü körüne itaat hakkında söylediklerini Catriona'nın hatırladığını fark edince Fin bir an duraksadı, çünkü tam olarak ne dediğini hatırlamıyordu. Bu konuyu gölün nehre aktığı yere ve daha sonra ağaçlıklara doğru yürürken konuşmuşlardı. Hatırlıyordu. "O konuşmayla ilgili, ama size söylemediğim başka şeyler de var," dedi.

"Bana söylediğiniz şeylerden birini çok iyi hatırlıyorum."

"Nedir?" diye sordu Fin huzursuzlukla.

"Bazen insanın sırf kendisinden istekte bulunan kişiye saygı ve güven duyduğu için herhangi bir şeyi yapmayı kabul edebildiğini söylemiştiniz. Böyle bir durumdaki erkeğin, farklı şartlar altında yapmayı *reddedeceği* bir şeyi yapmayı kabul edebileceğini mi söylemek istediniz?"

Catriona'nın körü körüne itaat ve o gün ona tarif ettiği ikilemi bir araya getirdiğinden artık emin olan Fin gökyüzüne doğru baktı. Ancak orada aradığı cevabı bulamadı.

Sakince genç kadının gözlerine bakıp, "Bu konuşma umduğum şekilde ilerlemiyor," dedi. Catriona'nın ağzını açtığını görünce, "Hayır, hiçbir şey söylemeyin," diye ekledi. "Aklınıza gelen soruları cevaplamaya kalkarsam neler olacağını tahmin edebiliyorum. O nedenle sizden yapacağınızdan bile emin olmadığım bir iyilik istiyorum."

Genç kadın başını yana eğdi. "Ne tür bir iyilik?"

"Sözümü kesmeden, kendi bildiğim şekilde açıklamama izin verin ve sonra–"

"Ama–" Fin elini kaldırınca Catriona kederli bir şekilde gülümseyerek sustu. "Bilmek istediğim bir şey olduğunda dilimi tutmakta zorlanırım," dedi.

"Şüphesiz size söyleyeceğim hemen her şey zihninizde sorular oluşmasına neden olacak," dedi Fin. "O yüzden, lütfen önce sözümü bitirmeme izin verin. Söyleyeceklerim bittiğinde, sanırım bilmek istediğiniz şeylerin çoğunu size söylemiş olacağım."

"Ya söylediklerinizi anlamazsam?"

"Kafanız gerçekten karışırsa, bana söyleyin. Ama sorularınızla sözümü kesmeye devam ederseniz, size her şeyi net bir şekilde açıklayamam ve sürekli tartışıp dururuz. Sonra ben sinirlenirim ve siz de bana sinirlenirsiniz."

Catriona ağzını büzüştürdükten sonra içini çekerek, "Denerim, efendim. Ama size sadece bu kadarını söz veriyorum," dedi.

"Bu yeterli, genç bayan. Dayanamayacağınız noktaya gelene kadar dilinizi tutabileceğinize güveniyorum."

Catriona kaşlarını kaldırdı. "Bazı insanlar bu sözün sessiz kalmam için bir rüşvet olduğunu düşünür."

"Öyle mi düşünürler?"

"En azından *benim* öyle düşündüğümü bildiğinizden eminim."

"İşe yarayıp yaramayacağını görmeye ne dersiniz?"

Genç kadın, Fin'in hem içini rahatlatan hem de onu oturduğu kütükten kaldırıp kucaklamayı istemesine neden olan bir şekilde kıkırdadıktan sonra sessizce arkasına yaslandı.

Fin ise hâlâ ayaktaydı. "Ivor ve benim savaşta karşılaştığımızı anladığınıza göre, bununla başlayacağım, ancak karşılaşmamız takdire şayan değildi. Hâlâ hayattaydık,

a-pdf watermark dzida75

ama neredeyse tüm savaşçılar ölmüştü. Benim tarafımda bir tek ben hayatta kalmıştım."

Bir şey söyleyecekmiş gibi dudakları kıpırdadı Catriona'nın, ama sonra dudaklarını sertçe birbirine bastırdı.

Fin derin bir nefes alıp, "Ivor, adamlarının yanından ayrılıp bana doğru geldi," dedi. "Önceki gece söylediğine göre, o sırada kimliğimden emin değilmiş ama şüpheleniyormuş ve yanıma yaklaşmadan önce beni tanımış. Onunla savaşacağımı sandım... Tanrı aşkına, hâlâ kılıç ya da kama kullanabilecek olan herkesle savaşacaktım. Ama aksine, o bana gitmemi söyledi."

Genç kadın açık kalan ağzını eliyle kapatıverdi.

Catriona'nın kararlılığı önce hoşuna gitse de, bu hoşluk çok geçmeden kayboldu. Fin yaptığı şeye karşı genç kadının vereceği tepkiyle yüzleşmek zorunda olduğu noktaya gelmişti.

"Nehre atlayıp akıntının beni götürmesine izin verdim." İtiraf ettikten sonra güçlükle Catriona'nın gözlerine baktı ve göreceği küçümseyici ifadeye kendini hazırladı.

Genç kadın ağzını kapattığı elinin üzerinden ona bakmayı sürdürdü.

Fin bekledi. Midesi kasıldı. Ağırlığını bir ayağından diğerine verdi.

Sessizlik dayanılmaz olmaya başlamıştı.

En sonunda, Catriona elini ağzından çekti. "Hepsi bu mu?" dedi. Fin kafasını sallayınca, "Peki nereye gittiniz?" diye sordu.

"St. Andrews'a."

"Neden?"

Bu soru o kadar da basit değildi. Doğrusu, içinde bulunduğu çıkmaza onurlu bir çözüm bulması için ona ne

yapması gerektiğini söyleyeceğini umduğu Piskopos Traill'in yanına gitmişti. Ama Traill onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Fin tüm bunları genç kadına anlatamayacağını biliyordu, tıpkı –verdiği kararın pek bilincinde olmasa da– Catriona'nın babasını *öldüremeyeceğine* çoktan karar verdiğini bildiği gibi.

Shaw, Chattan Klanı'nın sadece savaş lideri değildi. Aynı zamanda Catriona'nın ve Hawk'un babasıydı. Fin o ana dek Shaw hakkında duyduğu ve gördüğü her şeye saygı duyuyordu. Mackintosh'a da saygı duyuyordu. Ayrıca, iki adam da kendileri için çok değerli olan bir şey, yani Catriona söz konusu olduğunda ona güven duyuyordu.

İçinden bir ses, bir kere açıklamaya başladıktan sonra genç kadına her şeyi anlatması gerektiğini söylüyordu. Bulunduğu çıkmazı ona en iyi nasıl açıklayacağını düşünürken, belki de daha mantıklı olan başka bir ses ise, eğer her şeyi anlatacak olursa, bunun yalnızca kendisinin taşıması gereken yükü Catriona'nın da omuzlarına yüklemeye yarayacağını söylüyordu. Bu ses o kadar güçlüydü ki, daha fazla uzatmadan tavsiyesine uymaya karar verdi. Catriona'ya her şeyi anlatmadan önce biraz daha düşünecekti.

Genç kadın kaşlarını çatmış, ondan neden St. Andrews'a gittiğini açıklamasını bekliyordu. Ama bu durumu olduğundan daha da zorlaştırıyordu, çünkü Fin ona yalan söylemek istemiyordu.

Aniden, Catriona'nın ifadesi yatıştı. "Tanrı aşkına!" diye bağırdı. "Demek bu yüzden savaşmaktan korkan bir adamın korkak olduğunu düşünüp düşünmediğimi sordunuz. Düşünmeden hareket ettiniz ve şimdi de yaptığınız şeyin korkakça olduğunu düşünüyorsunuz! Ama Ivor

a-pdf watermark
dzida75

gitmenizi söylediği için savaş meydanından kaçmışsınız, sırf güven duyulan kişi söylediği için yapılan şeyden bahsederken de bunu kastediyordunuz demek!"

Fin ne söyleyeceğini bilemiyordu. Kastettiği kesinlikle bu değildi. Bir süre önce genç kadına tarif ettiği çıkmazın kendisine ait olduğunu itiraf etmeye ve ölmek üzere olan babasının isteği üzerine ikinci bir ant içtiğini söylemeye çalışmıştı. Ama içinde tam bir duygu fırtınası yaşarken, Catriona'ya yanıldığını söyleyemeyeceğini fark etti. Catriona yanılmıyordu. Fin, Ivor gitmesini söylediği için gitmişti, çünkü ona güveniyordu.

Ama bu, savaş alanından kaçmış olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

Genç adam o kadar şaşırmış görünüyordu ki, Catriona buna dayanamadı. "Ah, zavallı adam," dedi kısık bir sesle. "O şekilde çekip gitmenin korkakça olduğuna inanıyorsunuz. O yüzden benimle savaş ve korkaklık konusunu tartışmak istediniz."

"Anlamıyorsunuz, genç bayan," dedi Fin. "O şekilde çekip gitmek–"

Çatlayan sesi, apaçık korktuğu şey yüzünden hissettiği duygunun, Catriona'nın ancak bir erkeğin önemli bulacağını düşündüğü bir şey olduğunu ele veriyordu.

Catriona konunun onun için ne kadar önemli olduğunu bildiği için yumuşak bir ses tonuyla, "Erkekler genellikle kadınların onları anlamadıklarını iddia ederler," dedi. "Ama ben erkekleri ve korkaklığı anlıyorum, hatta şeref hakkındaki tuhaf görüşlerini bile. Şimdi üzülmek yerine,

Ivor'un söylediğini yapmasaydınız sonucun nasıl olacağını düşünmelisiniz."

"Ölürdüm, ama onurlu bir şekilde."

"Aptal olmayın; ölmenin onurlu bir yanı yok," dedi Catriona, içinden ona sarılmak geliyordu. "Ölseydiniz, burada olmazdınız. Ölseydiniz, Rory Comyn o gün beni patikada tek başımayken bulurdu." O durumda Boreas'ın Rory'yi öldüreceğini ekleyecek gibi olduysa da, bunun konuşmalarına herhangi bir katkısı olmayacağına karar verip vazgeçti. Ayağa kalkıp Fin'e yaklaştı. "Hayatın her zaman doğru tercih olduğunu söylememiş miydim? Savaş meydanında kalsaydınız, Ivor sizi öldürmek zorunda kalacaktı. İyi bir dostunuzu *bu tür* bir durumda bırakmanın neresi onurlu bir davranış olurdu ki?"

Karşı çıkmak isteyecekmiş gibi dudakları seğirdi Fin'in, ama hiçbir şey söylemedi.

"Ne?" diye sordu Catriona tam karşısına geçerek. "Bana ne düşündüğünüzü söylemekten mi korkuyorsunuz?"

"Hayır, ama bundan hoşlanmayacaksınız. Şeref, Ivor'u öldürmemi gerektirirdi."

"Öldüremezdiniz. O çok iyi bir kılıç ustasıdır. Ayrıca," diye ekledi Catriona son olarak, "onu öldürseydiniz bile, diğerleri sizi öldürürdü. Evet, ayrıca bahsettiğiniz savaşın Perth'teki klan savaşı olduğunu düşünmeye başladım, o savaş sona erdiğinde Chattan Klanı'nın on bir adamı hayattaydı, yanılıyor muyum?"

"On bir adam *hayattaydı*, ama–" Catriona parmağını dudaklarına dokundurunca genç savaşçı cümlesinin devamını getiremedi.

"Şimdi susun, çünkü beni ikna edemeyeceksiniz," dedi Catriona. "O kadar çok adamı öldüremezdiniz, ayrı-

a-pdf watermark dzida75

ca unutmamalısınız ki, o gün ölmüş olsaydınız, Rothesay burada o çok önemli toplantısını düzenleyemezdi ve ben de sizinle tanışmamış olurdum. Bunca yıldır tüm Cameron'lardan nefret ettiğimi sanmıştım. Artık bunun doğru olmadığını biliyorum."

Fin uzanıp elini tuttu, ama hiçbir şey söylemedi. Sanki düşüncelerini gözlerinden daha rahat okuyabilirmiş gibi Catriona'ya baktı.

"Siz ikiniz ne *halt* yediğinizi sanıyorsunuz?"

Catriona arkasını dönünce, ağabeyi James'in şatodan çıktıktan sonra yürüdükleri patikada durduğunu gördü. Elleri belindeydi ve oldukça kızgın görünüyordu.

Onuncu Bölüm

Fin James'e bir kez baktıktan sonra Catriona'dan uzaklaştı. O sırada kısık bir sesle, "Endişelenmeniz gereken bir şey yok, efendim," dedi.

"Tanrı aşkına, sen ikimizi de küçük düşüren bir sonuca çoktan varmışsın bile, James," dedi Catriona. "Bizi aramanın başka bir sebebi olabilir mi ki?"

James'in yüzünden ne kadar öfkeli olduğunu gören Fin gerekirse müdahale etmeye hazırlandı. Ama Catriona sakindi, anlaşılan sorusuna bir cevap verilmesini bekliyordu.

İkisini de uzun uzun süzdükten sonra James en sonunda fark edilir şekilde rahatladı. "Kapıdaki muhafız bu tarafa gittiğini söyledi. Merak ettim... yani Morag'la dışarı çıkmış olabileceğini düşündüm, Cat. Seni bu beyle birlikte görünce şaşırdım."

"Kapıdaki muhafız sana Morag'la olduğumu söyle*me*miş."

"Hayır, hayır," diye karşı çıktı James. "Öyle bir şey söylemedim. Ona Morag'ı sormadım. Uyandığımda Morag

a-pdf watermark dzida75

gitmişti, ama adamın ona bir şey olduğunu düşünmesini istemedim, o yüzden–"

"İkinizin arasında bir şey olduğunu demek istiyorsun, sanırım," dedi Catriona yumuşak bir sesle.

Fin neredeyse karşı çıkacaktı. Bu, Catriona'nın onun yanındayken gündeme getirmemesi gereken bir konuydu.

James kız kardeşine sert bir bakış attıktan sonra Fin'e dönüp dürüstçe, "Size bir özür borçluyum. Kabalık etmeden önce iyice düşünmem gerekirdi," dedi.

Elini uzatan Fin, "Özür dilemeniz çok hoş, efendim. Kız kardeşimi bu şekilde bulsaydım, ben de sizin gibi davranırdım. Ama hiçbir sorun olmadığına güvenebilirsiniz," dedi.

James elini kavrayıp, "Farkındayım. Büyükbabam kim olduğunuzdan bahsetti," dedi, "o yüzden tepkimi anlayacağınızı sanıyorum."

"Sanki önceden onun kim olduğunu bilmiyormuş gibi konuşuyorsun, James," dedi Catriona. "Dün buraya gelir gelmez sana ve Ivor'a ondan bahsetmiştim."

"Evet, bahsettin," dedi James, Fin'den gözlerini ayırmadan. "Ama bize adının Sör Finlagh MacGill olduğunu söyledin, genç bayan. Anlaşılan, her şeyi bilmiyordun."

Fin Catriona'ya baktı, ama o hâlâ ağabeyini izliyordu.

"Bilmem gereken her şeyi biliyorum," dedi. "St. Andrews'ta Ivor'la birlikte okula gitmiş ve Perth'te Cameron'ların yanında savaşmış. Benden hiçbir şey gizlemedi. Eskiden Cameron olmanın korkunç bir şey olduğunu düşünürdüm, ama onu tanıyınca fikrim değişti. İki konfederasyonun arasındaki ateşkes hâlâ geçerli, öyle değil mi?"

"Evet, büyük ölçüde," dedi James bakışlarını tekrar

Fin'e çevirerek. "Sana babasının Cameron'ların Perth'teki savaş lideri olduğunu da söyledi mi?"

"Evet, elbette, söyledi," diye yalan söyledi Catriona cesurca. "Şimdi lütfen bu konuyu kapat. Ayrıca, Morag kaybolduysa, gidip onu bulman gerekir."

"Bulunmak istemediği ortada," dedi James açıkça.

"Saçmalık. Asıl bulunmak isteyen kadın saklanır, ayrıca Morag seni çok özledi. Korkarım kendini burada hâlâ bir yabancı gibi hissediyor ve o yüzden dertlerini bizimle paylaşmıyor. Yine de, onu kızdıracak bir şey yapmış olmalısın. Ne yaptığını biliyor musun?"

"Tanrı aşkına, Cat, bir kadının neden böyle bir şey yaptığını hangi adam bilebilir ki?"

"Sana seni ne kadar özlediğini *söyledi* mi?"

"Evet, elbette, birçok kez."

"Ona nasıl karşılık verdin?"

Yüzü kızaran James çaresizce Fin'e baktı, ama Fin bundan daha net bir davet olmadığı sürece bu tür bir tartışmaya asla girmemesi gerektiğini biliyordu.

Adam kız kardeşine döndü. "Cat, bunu şimdi konuş–"

"Sormamın bir sebebi var. Eğer ona kötü bir şey söylemediysen..."

Omuzlarını silken James, "Ona işimi yaptığımı söyledim, elbette. Ne kadar süre uzakta kalacağıma benim karar vermediğimi ve muhtemelen kısa bir süre içinde yeniden yola çıkacağımı söyledim," dedi.

"Biliyordum!" Catriona kafasını sallayıp ekledi: "Sercem, ona onu sevdiğini ve onu sandığından çok daha fazla özlediğini söylemeliydin."

"Ama–"

"Hayır, bana açıklama yapma. Git ve Morag'ı bul. *Onunla* konuş."

a-pdf watermark dzida75

"Ve ona bu tür duygusal şeyler mi söyleyeyim? Tanrı aşkına, adamlarım ne düşünür?"

"Morag ona söylediklerini gidip adamlarına söyleyecek *değil*. Eşine özen göstermezsen, yakında onsuz kalabilirsin."

"Pekâlâ, o halde ikiniz de benimle içeri gelseniz iyi olacak," dedi James. "Ne de olsa, önce kahvaltı yapmak istersiniz."

"Evet, acıkmaya başladım," dedi Catriona.

"Hemen geliyoruz, efendim," dedi Fin. "Sizi arayan eşinizle karşılaşırsanız, peşinizde olmamızı istemezsiniz."

Catriona ona baktı, Fin canının sıkıldığını hissettiğini görebiliyordu.

Fin'in ses tonundaki sertlik Catriona'nın irkilmesine neden olmuştu, ama şeref konusundaki güçlü hislerini hatırlayınca neden böyle konuştuğundan emin olamadı. James'in ağaçların arasında kaybolmasını bekledikten sonra konuşmaya başladı: "Sanırım bana neden babanızın–"

"Bir daha benim için yalan söylemeyin," dedi genç savaşçı ters bir sesle. "Size o korkunç günde babamın savaş liderimiz olduğunu söylememiştim."

"Hayır, ama nehre atlamanızla onun bir ilgisi yoktu ve anlattıklarınızdan da bir Cameron olduğunuzu anladım, o nedenle bunun herhangi bir önemi olduğunu sanmıyorum."

"Yine de, ağabeyinize yalan söylememelisiniz, genç bayan, özellikle de beni korumak için."

"Ama bunu sizin için yapmadım. Sizden özür dilediktен sonra bana tek başıma sizinle buraya gelmemem gerektiğini söyleyeceği için yaptım. Bana nasıl davranmam gerektiğini söylemeye başlayınca–" Aklına bir şey gelince acıklı bir şekilde güldü Catriona. "Tanrım, sanırım aynı şeyi ona ben yaptım!"

"Evet, öyle görünüyor," diye ona katıldı Fin.

"O halde, ona söylediklerime tanık olduğunuz için sizden özür dilerim. Ama sizi temin ederim ki, bana babanızdan *bahsetmediğinizi* söyleseydim, James uzun uzadıya bunu neden yapmış olmanız gerektiğini anlatırdı."

"Belki de," dedi Fin. "Yine de, Ivor'la da onunla olduğu kadar arsızca konuşup konuşmadığınızı bilmek isterim."

Aniden içinden gülmek geldi Catriona'nın, ama bunun şimdilik akıllıca olmayacağının farkında olduğundan dürüstçe, "Suya bu kadar yakınken değil de, ancak güvenli bir şekilde kaçabileceğim bir ortam olduğunda Ivor'u azarlamaya cesaret edebileceğimi çok iyi biliyor olmalısınız," dedi.

Fin'in gözleri ışıldadı, ama sonra, "Bu tür arsızlıklara karşı ben de pek iyi tepki vermeyebilirim, bu konuda sizi uyarmalıyım," dedi.

"Öyle mi? Gerçi bana Ivor gibi davranmaya hakkınız yok, yanılıyor muyum?"

Genç savaşçı gözlerini ona dikip, "Sanırım beni sizi göle atacak kadar sinirlendirirseniz, ailenizdeki erkekler size anlayışla yaklaşmak yerine daha çok benim tarafımda olur," dedi. "Yoksa yanıldığımı mı düşünüyorsunuz?"

Fin'in haklı olduğundan emin olduğu her halinden belliydi, o yüzden Catriona, "Bir an önce içeri dönmezsek, birinin bizi aramaya çıkacağını düşünüyorum," dedi.

Fin'in güldüğünü görünce de ona dil çıkardı.

a-pdf watermark dzida75

Fin, genç kadınla birlikte salona girer girmez Leydi Morag'ın Leydi Ealga ve Leydi Annis'le yüksek masada oturduğunu gördü.

Catriona da yengesini görmüş ve kaşları çatılmıştı. Fin bunun nedenini sormak üzereyken James'in görünürlerde olmadığını fark etti.

"Eninde sonunda buraya bakmayı akıl edecektir," diye mırıldandı Catriona'ya.

"Öyle mi düşünüyorsunuz? Size şunu söyleyebilirim ki, efendim, erkekler genellikle en olası yerlere bakmayı akıl edemeyecek kadar aptaldırlar. Ayrıca, Morag'ın da tahmin etmiş olacağı gibi, dışarı çıkmadan önce buraya baktığına bahse girerim."

"Leydi Morag o kadar kurnaz mıdır?"

"Tanrı aşkına, onu doğru düzgün tanımıyorum bile. O ve James iki senedir evli, ama Morag kendisinden pek bahsetmez. Bahsettiğinde ise, genellikle Büyük Vadi'deki evini ve ailesini anlatır."

"Ona yaklaşmaya çalıştın mı?" diye sordu Fin.

"Evet, elbette. En başta öyle yaptım, ayrıca kibar davranmaya çalışıyorum. Ama buna rağmen benimle de diğerleriyle de doğru düzgün konuşuyor. Herhalde, siz de bunu fark etmişsinizdir."

"Tanrı aşkına, genç bayan, Leydi Morag'a yakın bir ilgi göstermedim. Böyle bir şey yapsaydım, James'in nasıl bir tepki vereceğini bir düşünün."

Catriona omuzlarını silkti. "Doğrusu, nasıl bir tepki verirdi bilmiyorum, efendim. Ama Ivor'un vereceği türden ya da evli olsaydınız sizin vereceğiniz türden bir tepki vermezdi."

"Birçok erkek eşlerine uygunsuz bir ilgi gösterenlere

karşı aşırı tepki gösterir," dedi Fin. "James'in farklı davranacağını sanmam."

"Öyle mi dersiniz?" Catriona şüpheli bir şekilde Morag'a baktı. "Sanırım onunla konuşmalıyım." Tekrar Fin'e dönüp ekledi: "Bana Perth'ten bahsettiğiniz için teşekkür ederim. Ivor bu kadarını asla anlatmazdı."

"Evet, bunu biliyorum. Ayrıca," diye kısık bir sesle ekledi Fin, "James ve Leydi Morag'ın anlaşmazlıklarını kendi aralarında çözmelerine izin vermenizin daha akıllıca olacağını da biliyorum."

"Akıllıca olsun ya da olmasın, Morag'ın James'in onu önemsediğini bilmesi gerektiğini düşünüyorum."

Fin ona bakarak kafasını iki yana salladı, ama karşı çıkmak istese bile, yüksek masada ev sahiplerinin yanında oturan Rothesay onlara katılması için işaret ediyordu.

Yükseltiye çıktıklarında Catriona'nın yanından ayrılan Fin, masada erkeklerin oturduğu yere doğru ilerleyip Ivor ve Shaw'un yanından geçerek dükün yanına gitti.

"Hangi cehennemdeydin?" diye sordu Rothesay. "Yaran neredeyse iyileşmiş görünüyor, ama dün gece o kadar erkenden ortadan kayboldun ki, sana hâlâ sorun çıkardığını düşündüm. Gerçi silahtarın bu sabah dışarı çıktığını söyledi."

"İyileştim, efendim, duvarın dışında biraz dolaştım," dedi Fin.

"Ya, tabii, yüzmeyi sevdiğini unutmuşum," dedi Rothesay.

"Beni aramanızın özel bir sebebi var mıydı, lordum?"

"Hayır, ihtiyaçlarımı gideren başka adamlarım var, o yüzden şimdilik görevlerin hafif olacak. Günün ilerleyen saatlerinde Donald ve Alex geldiklerinde, adamları yanla-

a-pdf watermark dzida75

rında olursa senin de görüşmelerimiz sırasında yanımda bulunmanı istiyorum. *İkisine de* güveniyorum, ama yalakalarına güvenmiyorum. O nedenle sana ihtiyacım olduğunda seni bulabilmeliyim, Fin. Nereye gittiğini söylemeden ortalıktan kaybolma."

"Emredersiniz, efendim," dedi Fin. Rothesay'den çekilebileceğini belirten bir baş işareti aldıktan sonra, Ivor'un yanındaki sandalyeye oturdu. Gülümseyerek, "Umarım iyi uyumuşsundur," dedi Fin.

"Uyudum," dedi Ivor ona kurnaz bir bakış atarak. "Sen ve ele avuca sığmayan kız kardeşimin çok çabuk arkadaş olduğunuzu düşünmeye başladım. Yanılıyor muyum?"

"Salona birlikte girdiğimiz için mi böyle düşünüyorsun?"

"Hayır, ağaçlığa birlikte girdiğiniz için böyle düşünüyorum."

"Anlıyorum. Catriona'nın hayatını kurtardığını biliyorsun, değil mi?"

"Yukarıdaki vadide seni yaralı bir halde bulduğunu ve eve getirdiğini biliyorum," dedi Ivor. "Hayatını kurtardığından emin misin?"

"Beni vuranın bir Comyn olduğundan eminim. Okunun dostluk mesajı olduğunu sanmıyorum."

"Rory Comyn mi?"

"Evet. Ertesi gün onunla gölün kenarında karşılaştık, bıyık altından gülen kibirli herifin teki. Beni vuran o değilse bile, vurulmamı emredenin o olduğuna bahse girerim. Ancak, Catriona'nın benimle buluşmaya geldiğini sandığı için kıskançlıktan mı yoksa Kuzey İskoçya'ya neden geldiğimi bildiği için mi beni vurduğunu bilmiyorum."

"Rory Comyn sorun çıkarmayı sever," dedi Ivor. "Herhangi bir nedene ihtiyacı yok."

Kafasını sallayan Fin konuyu değiştirdi. "Catriona ve ben dışarıdayken James'le karşılaştık, büyükbabanızın ona benden bahsettiğini söyledi. Mackintosh sana da benden bahsetti mi?"

"Bu sabah konuştuk," dedi Ivor. "Büyükanneme Fife'in doğusunda yaşadığını söylediğinde, Traill'den eğitim aldığından şüphelenmiş. Ne de olsa, Fife'te St. Andrews'tan kasaba, kilise ve şatodan– başka pek bir şey yok. O nedenle birbirimizi tanıyor olabileceğimizi düşünmüş. Ama ona yıllar önce hiçbirimizin, diğer öğrencilerin hangi klanlardan geldikleri bir yana, gerçek isimlerini bile bilmediğini söylemiştim."

"Rothesay'e söyleyip söylemeyeceğini merak ediyorum. Tanrı aşkına, belki de Traill en başında ona söylemiştir. Ne olursa olsun, yakında öyle ya da böyle öğreneceğini düşünüyorum."

"Daha da önemli bir konu var, dostum. Uzun yıllardır Davy'nin hizmetinde olduğuna göre, bu, ailenin senin Perth savaşından sağ kurtulup kurtulmadığını bilmediği anlamına mı geliyor?"

"Şimdiye dek, o kadar uzağa seyahat edemeyecek kadar meşguldüm. Bu kısmen doğru sayılır, ancak Ewan'a *nasıl* hayatta kaldığımı söylemek istemediğim de bir gerçek. Yine de, buradan sonra eve dönmek istiyorum. O yüzden Rothesay'e anlatmak zorunda kalacağım."

"Eğer tavsiyemi duymak istersen..." Ivor duraksadı.

"Senin tavsiyeni her zaman dinlerim," dedi Fin.

"Ağabeyine gerçeği anlatmanın bir yolunu bulursun, ama Traill'in Rothesay'e her şeyi anlatmış olma ihtimalini

a-pdf watermark dzida75

sakın aklından çıkarma. Ne de olsa, muhterem peder soylu efendilerinden sırlar saklayarak St. Andrews Piskoposu olmadı. Hem Kral hem de Kraliçe'ye günah çıkartma yetkisine sahip papaz olarak hizmet etti ve hiç şüphesiz Rothesay ve Albany için de aynı şeyi yapmıştır. Bahse girerim, Traill, Rothesay'e seni en iyi şekilde değerlendirmesini, değerlendirmek istemiyorsa da kendi yoluna gitmene izin vermesini söylemiştir."

"Haklı olabilirsin," dedi Fin. "Bana hep Savaşçı Fin diye hitap ettiği ve beni başkalarına hep bu şekilde takdim ettiği için Rothesay'in gerçek kimliğimi bilmediğini düşündüm."

"Davy Stewart hakkında bildiğim tek şey, sır tutmaktan hoşlandığı ve bu konuda çok iyi olduğudur. Ancak başkaları ona karşı gizli işler çevirdiğinde bundan hoşlanmaz."

"Hiç şüphesiz Albany'nin şu anda yaptığı gibi," dedi Fin.

Catriona, Morag'ın yanındaki yerini aldı ve ondan yaşça büyük olan kadının salona gelmeden önce ağlayıp ağlamadığını anlamaya çalıştı. Morag'ın ifadesi o kadar anlaşılmazdı ki, yüzünden duygularını okumak her zaman zor olurdu.

Ealga'nın Leydi Annis'le sohbet ettiğinin farkında olan Catriona Morag'a doğru eğilip, "James seni arıyor," diye mırıldandı.

"Öyle mi?" dedi Morag ona bakmadan. "Kahvaltı yapmak için buraya geldiğimi çok iyi biliyor olmalı."

"Elbette, biliyor," dedi Catriona sabırsızlığını gizlemeye çalışarak. "Ağaçlığa bakmaya gitmeden önce buraya baktığını sanıyorum."

"Duvarın dışına mı çıktı?" Morag uşaklardan birine kadehine biraz daha bira doldurması için işaret etti. "Dışarı çıktığını nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu gördüm ve bana seni görüp görmediğimi sordu. Dinle, Morag, benden hoşlanmadığını biliyorum–"

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Tanrı aşkına, sohbeti başlatan ben olmadıkça benimle konuştuğun yok. Ve sonra da sanki seni rahatsız etmişim gibi sinirli bir şekilde konuşuyorsun. Başka ne düşünebilirim ki?"

Morag omuzlarını silkti. "Sanırım haklısın."

"James'e kızgın mısın?"

"Kızgın olmalı mıyım?"

Catriona'nın sabrı taşmak üzereydi. Ama nezaket kuralları ve soylu konukları öfkesini kontrol altında tutmasını gerektiriyordu. Sakin bir sesle konuşmaya özen göstererek, "Ona kızdığını ve bulunmak istemediğini düşünüyor," dedi.

"Ben saygılı bir eşim," dedi Morag. "Saygılı bir eş kocasından saklanmaz. Ayrıca, saklanmak istesem bile bu benim için oldukça zor olur, ne de olsa adadan ayrılmak için büyükbabandan, babandan ya da James'ten izin almam gerekiyor."

"Tanrı aşkına, gerçekten de kızmışsın. Seni bu kadar öfkelendirecek ne yaptı?"

"Hiçbir şey," dedi Morag. "Dün gece ben uykuya dalana kadar Mackintosh'un yanında kaldığına göre, ne ara beni sinirlendirecek bir şey yapmış olabilir ki? Herhalde diğer adamlarla birlikte viski içiyorlardı."

"Anlıyorum," dedi Catriona.

"Anladığına eminim. Ama James anlamıyor."

a-pdf watermark dzida75

"Evet, çünkü ona onu özlediğini söylediğinde sana ne dediğini bana da söyledi," dedi Catriona anlayışlı bir şekilde içini çekerek.

"Demek sana bunu söyledi, öyle mi? Eğer özel konuşmalarımızı seninle paylaşacaksa, artık sana başka bir şey söylememe de gerek kalmayacak demektir."

"Morag, James aptalın teki, bunu ona da söyledim. Ama seni *seviyor*."

Morag ona baktı, açık mavi gözleri kocamandı.

Catriona gözlerinin dolduğunu görür görmez Morag kafasını çevirdi.

Kahvaltının ardından Ivor Fin'e, "Bugün Strathspey'i tekrar keşfe çıkmak istiyorum, yayımı da yanıma alacağım. Sen de gelmek ister misin?" diye sordu.

Adalar Lordu Donald ve Kuzey Lordu Alex gelene dek Rothesay'in herhangi bir toplantısının olmayacağını bilen Fin hevesle kabul etti.

Rothesay'e haber verir vermez, iki arkadaş yaylarını ve ok kılıflarını alıp batı kıyısına doğru kürek çektiler. Oradan, Spey Nehri'ne doğru yürüyüp kıyı şeridini takip ederek Ivor'un alıştırma yapabileceklerini söylediği bir yere gittiler.

Kırsal bölgenin büyük bir bölümünü dolaşıp günün ilerleyen saatlerinde Rothiemurchus'a döndüklerinde, yokluklarında Donald ve Alex'in şatoya vardıklarını öğrendiler. İriyarı, sakallı, kırk yaşındaki Donald ve maiyetinin Kuzeybatı İskoçya'dan dilenci bir keşişle at sırtında geldiklerini ve altısının da yanlarındaki din adamınınkine

benzer cüppeler giydiğini gören Fin şaşkınlığını gizleyemedi.

"Güzel bir kılık, özellikle de bu mevsimde," dedi Ivor. "Umarım Donald aynı kılıkla herhangi bir ordunun içine sızmaya kalkmaz."

Fin kahkaha atarak bir keşişler ordusunun merak uyandırabileceğine dikkat çekti. Ancak dinlenme zamanı sona ermişti, Rothesay bir an önce onunla görüşmek istediği haberini yollamıştı. Fin iç odada onu yalnız başına buldu.

"Benim için fazladan bir çift göz ve kulak olacaksın," dedi Rothesay. "Donald Beylerbeyliğine getirilmemi desteklemişti, Alex de Albany'den hiç hoşlanmıyor. Yine de, ancak geleceği başarıma bağlı olan adamlara güvenebileceğimi biliyorum. Donald buraya gelmiş olabilir, ama her zamanki gibi suratsız, batıda Albany'yi kontrol altına almak için onun gemilerine ihtiyacım var. Alex'e gelince..." Omuzlarını silkti.

"Sınırlarda ordunuzu desteklemek için kuzeyden kendi ordusunu toplayıp gelmişti," diye ona hatırlattı Fin. "Ayrıca, her ikisi de sizin yakın kuzenleriniz, efendim."

"Evet, elbette, o nedenle beni destekleyeceklerdir," dedi Rothesay kendinden emin bir şekilde.

Ancak, ev halkı kısa bir süre sonra akşam yemeği için salonda toplandığında, Fin, söz konusu kuzenlerde neşeli olduklarını gösteren çok az işarete rastladı. Rothesay yeterince eğleniyordu, ama iriyarı ve esmer Adalar Lordu Donald keyifsiz ve hatta asabi görünüyordu.

Alex, sarışın ve mavi gözlü kuzenine Davy'nin kardeşi olabilecek kadar benziyordu, ama daha sessiz sakin bir yapısı vardı. Suskun ve temkinli olsa da, kibardı.

Herkesi eğlendirmeye kararlı olan Mackintosh, yemek-

a-pdf watermark dzida75

ten sonra Catriona ya da Morag'ın onlar için şarkı söylemesini önerdi. Ama Donald yemeğini bitirdikten sonra, uzun ve yorucu bir gün geçirdiğini ve bir an önce odasına çekilmek istediğini söyledi.

Rothesay ise cin gibiydi. Ama Catriona'yla flört ederek eğlenmeyi seçtiğinden, Fin onun da Donald'ın izinden gitmesini tercih ederdi.

Bir ara Leydi Ealga'nın Rothesay'i havadan sudan bir sohbete dahil ettiğini görünce sevindi, ama James'in Morag'la ortadan kaybolduğu ve Ivor'un da konuşmak için Alex'in yanına gittiği dikkatinden kaçmadı.

Birkaç dakika sonra ikinci ikiliye bakan Fin, Ivor'un düşünceli bir şekilde Rothesay ve Catriona'yı süzdüğünü gördü. Alex de çifti izliyor ve keyfi yerinde görünüyordu.

Fin ise keyifsizdi. Şatoda misafir olduğu kısa süre içerisinde, Catriona'yı iyi bir arkadaştan daha farklı görmeye başlamıştı ve Rothesay'in onu rencide etmesini istemiyordu. Babası yanlarına gidip onunla konuştuktan kısa bir süre sonra genç kadın izinlerini isteyip çekilince Fin oldukça rahatladı.

Ertesi sabah kahvaltıdan sonra üç güçlü lord, Mackintosh'la iç odada buluştu. Alex ve Donald adamlarının kendilerine eşlik etmelerini isteyince, Rothesay de Fin ve iki adamını yanına aldı. Shaw, Ivor ve James de görüşmeye katıldığından, oda bir hayli kalabalıktı.

Bir saat kadar geçmiş olayları tartıştıktan sonra –bazen bu tür tartışmalar oldukça asabi geçebiliyordu– Rothesay, "Bildiğiniz gibi amcamız Albany, yöneticiliği ve beraberinde gelen yetkileri kaybettiği için kızgın. Onları geri istiyor," dedi.

"Ve senin geçici Beylerbeyliği görevin de ocak ayında

sona eriyor, delikanlı," dedi Donald. "Bunun da farkındayız. Ama bunun benimle ne ilgisi var?"

Fin, Donald'ın kendisini İskoç Kralı'ndan üstün görmese de ona eş gördüğünü biliyordu. Adalar Lordu çok daha eski bir aileden geliyordu, sayısız şatoya ve yüzlerce gemiye sahipti, İskoç topraklarındaki tüm soyluların ya da kraliyet üyelerinin sahip olduğundan çok daha geniş bir saray barındıran Islay Adası'ndaki Finlaggan'daki büyük idare merkezi de cabasıydı.

Rothesay dikkatle onu süzdü. "Sen ve Alex daha önce yöneticiyken Albany'nin toprakları nasıl idare ettiğini çok iyi biliyorsunuz, eline geçen her fırsatta ve her şekilde güç toplardı. Hazineye el koyup dilediği gibi kullanırdı, açgözlülüğü İskoçya'daki herkesi etkilerdi. Onu her ne şekilde olursa olsun kontrol altına almak istiyorum."

"Öyle de olmalı, Davy," dedi Alex kafasını sallayarak. "Ama uzun zamandır seninle yolda olduğumu biliyorsun. Bu kadar kısa süre geçmişken, amcamız Albany ordusuyla baskın yapar diye Kuzey'i başıboş bırakamam. Ya da başka biri," diye ekledi tatlılıkla.

Fin ve birkaç kişi Adalar Lordu'na baktı, ama Donald'ın gür sakalları ağzını ve ifadesinin büyük bir bölümünü gizliyordu. Görüşme devam etti, ama iki kuzen de temkinli hallerini koruyordu, konuşmaya istekliydiler ama çok açık konuşmak istemiyorlardı.

Fin'in düşüncesine göre, yandaşlarından bazıları anlaşmazlık çıkarmaya çalışıyordu.

Catriona aklına geldi ve o sırada neyle meşgul olduğunu merak etti.

a-pdf watermark
dzida75

Catriona meşguldü. Büyük lordlar yanlarında adamlarını getirmişti, ama konuk olan soylulardan beklenildiği üzere hizmetkârlarını getirmemişlerdi.

Her soylunun yalnızca bir erkek hizmetkârı vardı. Ama sadece efendilerine hizmet ediyorlardı ve şatonun hizmetkârlarının ya da kadınlarının ufak tefek işlerle ilgilenmelerini bekliyorlardı. Bu yüzden, Catriona ve Morag mutfakta aşçının yardımcılarına öğle yemeğini hazırlamakta yardım ediyordu.

İşleri bittiğinde ikisi de üst kata çıkıp kıyafetlerini değiştirmeye zar zor vakit bulabildi, ama Ailvie onu beklediği için Catriona'nın üzerini değiştirmesi çok fazla vaktini almadı. Kendine aynada son kez baktıktan sonra, hemen aşağı indi, ancak ebeveynlerininkiyle Fin'in odasının arasındaki sahanlığa yaklaşınca yavaşladı.

Kendi kendine sadece temkinli davrandığını ve koşarken sahanlıkta ebeveynlerinden biriyle çarpışma riskine girmek istemediğini söyledi. Bakışları ebeveynlerinin kapalı kapısı yerine tam karşıdaki Fin'in kapısına takıldıysa bile, zihnindeki kendi kendini eleştiren ses de dahil olmak üzere hiçbir ses onu azarlamadı.

Salona girince insanların hâlâ alçak masalarda ve yükseltinin üzerinde toplanmakta olduklarını gördü, arada sırada durup ona selam verenlerle konuştu. Yükseltiye çıkınca Fin'le göz göze geldi ve savaşçının bakışları içini ısıttı.

Sağ taraftaki hareketi fark edince, Rothesay, Shaw ve büyükbabasının Alex Stewart ve Adalar Lordu Donald'la birlikte iç odadan çıktıklarını gördü.

O sırada Rothesay'e gözü ilişti, Fin'in az önceki yüz ifadesi sıcaksa, bu adamınki yakıcıydı. Yüzünün kızardığının

farkındaydı ve eğer biraz daha ayakta kalırsa büyükbabasının ya da Shaw'un bunu fark edeceğini biliyordu, telaşla masanın diğer ucunda kadınların oturduğu kısma doğru ilerledi ve yüzünde gülümser bir ifade olan Morag'ın Ealga'nın yanında ona ayırdığı yere geçti.

Donald'ın gerçek dilenci keşişi dua eder etmez, herkes yerine oturdu ve Catriona annesine, "Bu sabah ne olduğunu biliyor musun, anne?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi Ealga. "Babanın özel işlerini benimle nadiren paylaştığını biliyorsun. Ayrıca, paylaşsa bile daha sonra kimseye bundan bahsetmeyeceğimi de biliyorsun."

Catriona'nın sağında oturan Morag, "James karara varana dek uzun uzun konuşmaları gerekeceğini düşündüğünü söyledi," dedi. "Anlaşmazlık çıkaran bazı sorunlar olduğunu ve aralarındaki bazı adamların bu anlaşmazlıkları teşvik ettiğini de söyledi."

"Tanrı aşkına, bunları *James* mi söyledi?" Annesine bakınca, Ealga'nın Leydi Annis'le konuşmaya döndüğünü gören Catriona, "Başka ne söyledi?" diye sordu.

Morag tedirgin görünüyordu. "Sana söylememeliyim. Ama James'in artık sana... aramızda geçenleri anlatmayacağını bilmeni istiyorum. Ayrıca, James'e ona aptalın teki dediğini de ilettim. Sanırım bu benim ona söylediklerimi ve onun bana söylediklerini gelip sana söylemesi kadar kötü bir şey, ama–"

Catriona'nın boğazına küçük bir kahkaha takıldı, bir kısmının duyulmasına engel olamadı ve, "James'in aklını başına getirecekse, sana söylediğim her şeyi ona söyleyebilirsin," dedi.

Morag rahatlamış görünüyordu, ama, "Sanırım sinir-

a-pdf watermark dzida75

lendi, o yüzden seni azarlayabilir. James birini azarlamaya kalktığında, inan bana bu hiç hoş olmuyor," dedi.

Catriona şaşkınlıkla ona baktı. "Tanrı aşkına, sana karşı kaba kuvvete başvurduğunu mu söylüyorsun? Buna inanmak benim için çok zor."

"James bunu yapmaz, ama bana kızgın olmasından hoşlanmıyorum."

Catriona alt dudağını ısırdıktan sonra düşündüğü şeyi söylemeye karar verdi. "Dinle, Morag, Ivor'u öfkeliyken hiç gördün mü?"

"Hayır, neyse ki görmedim. Kendisini dizginleyemediğini ve kontrolsüz bir öfkeye kapıldığını duydum."

"Ben de aynen öyleyim," diye homurdandı Catriona. "Ama sana yemin ederim ki, Morag, ikimizle kıyaslandığında, James… ölçülü sayılır."

Morag ikna olmuş görünmüyordu. Ama bu kez sessizliğe bürünmedi. Aksine, Catriona'yla nezaketle konuşmaya devam etti.

Herkes yemeğini bitirdiğinde, Mackintosh Morag'dan lavtasını almasını isterken, Catriona mutfağa bakacağına söz verdiğini söyleyerek izinlerini istedi. Ama yükseltiden iner inmez, Rothesay ona yaklaştı, uzun adımları aldatıcı bir hızla ilerlerken neredeyse bir kedi kadar zarifçe hareket ediyordu.

Sesini yükseltmeden konuşabildiğinde, Rothesay, "Lütfen henüz bizi terk etmeyeceğinizi söyleyin, genç bayan," dedi. "Sizinle tekrar konuşmak istiyorum, çünkü yemin ederim ki, bir senedir gördüğüm en güzel yaratıksınız."

Catriona bu beklenmedik iltifat karşısında gülümsemiş olsa da, ağabeyi Ivor ve Fin'in hemen arkasında olduklarını gördü. İkisi de kaşlarını çatmıştı.

Büyükannesinin Rothesay hakkında söylediklerini hatırlayınca, "Beni şımartıyorsunuz, lordum, çok kibarsınız," dedi.

"Kesinlikle kibar değilim, genç bayan, güzel bir kadını gördüğümde anlarım," dedi Rothesay, kraliyetin prensi de dahil olmak üzere hemen her erkeğe özgü küstah bir sırıtışla. "Lütfen acımasızlık edip benimle yürümeyeceğinizi söylemeyin."

Yine de, sadece bir prens değil, aynı zamanda oldukça güçlü ve bu gücünü pervasızca kullanan biri olarak tanımıyordu.

"Ben asla acımasız değilimdir, efendim," dedi Catriona.

"O halde cömert olacaksınız, leydim," diye karşılık verdi Rothesay kendinden emin bir şekilde sırıtarak.

Catriona tekrar arkasına baktı, Rothesay ona cömert demiş olsa da, Ivor ve Fin'in aklında başka kelimelerin olduğunu biliyordu.

a-pdf watermark dzida75

On Birinci Bölüm

"Tanrı aşkına," diye homurdanan Ivor gözlerinden ateş saçıyordu. "Şartlar daha farklı olsaydı, kız kardeşime böyle bir adama gülümsememesi gerektiğini derhal öğretirdim."

"Ama şartlar farklı değil," dedi Fin. "Ve kız kardeşinle flört eden adam kraliyet prensi. O nedenle yüzündeki o sert ifadeyi Rothesay görmeden yok etsen iyi olacak, dostum. Diğerleri bize bakmaya başladı bile."

"Davranışını görmezden mi geliyorsun? Kim olursa olsun, kız kardeşimle böylesine rahatça flört edemez. Canı cehenneme! Adam evli."

"İskoçya'daki en güçlü lordlardan birinin kız kardeşi olmasına rağmen eşine kötü davranıyor, o nedenle senin hislerini önemseyeceğini sanmam," dedi Fin. "Rothesay'in yaptığı şeye göz yumup yummamama gelince, onu bağışlamak ya da ayıplamak benim vazifem değil."

"Öyleyse şeytan seni ele geçirmiş. Cat'ten *hoşlandığını* sanıyordum."

"Aptal olma," diye karşılık verdi Fin. "Ondan hoşlanıp hoşlanmamamın Rothesay'le hiçbir ilgisi yok. Ayrıca, ondan hoşlandığımı bilmesi dürtülerine engel olacak değil. Tanrı aşkına, dostum, adama hizmet ediyorum. Güçlü *kocaların* eşleriyle bile flört ettiğinde adamların ona engel olmalarına izin vermiyor – ve bazen flört etmekten bile fazlasını yapıyor."

"Demek anlatılanlar doğru?" dedi Ivor düşünceli bir şekilde.

"O tahtın vârisi ve tehlikeli biri," dedi Fin. "Kadınlar yakışıklı yüzüne ve o şeytani Stewart çekiciliğine bayılıyor. Yataktaki davranışları hakkında şikâyet eden birini de hiç duymadım. Aksine..."

Ivor ulumaya benzeyen tehlikeli bir ses çıkardı.

Mackintosh'a bakan Fin, yaşlı adamın şüpheli bir şekilde kendilerine baktığını görünce şaşırdı. Ivor'un koluna dokunup, "Büyükbaban bizi izliyor, Rothesay'le sorun çıkarırsan sana teşekkür etmeyecektir," dedi. "Öfkeni kontrol et, dostum ve ikimiz de soluğu dikenli çalılarda almadan önce başka bir yere odaklan."

"Olsun, dikenli çalıları bir daha görmüş oluruz," dedi Ivor, dudakları seğiriyordu.

Belli belirsiz gülümsemesi Fin'i rahatlattı.

Morag lavtasını alınca, James de onlara katıldı. "Haberlerim var," dedi.

Ivor kaşlarını kaldırdı, Fin ise, "Gitmemi ister misiniz?" diye sordu.

"Hayır, kalabilirsin," dedi James. "Sadece eşimi ailesini ziyaret etmesi için evine götürmek istiyorum. Onları çok özlüyor ve" –Fin'e baktı– "beni de özlemiş. Babam varlığımın ya da yokluğumun bu görüşmeleri etkilemeyeceğine inanıyor ve büyükbabam da fırsat varken eşimle birlikte olmamın daha iyi olacağını söyledi."

a-pdf watermark dzida75

Çarpık bir gülümsemeyle, Ivor, "Elimde olsa ben de seninle gelirdim," dedi.

"Hayır, gelmeyeceksin. Neden gelesin ki?"

"Çünkü bugünkü görüşme sırasında sıkıntıdan aklımı kaybedebilirdim. Hepsi bir diğerinin puan kazanmasından korktuğu bir oyun oynuyor gibi."

"Onlar için bir tür *oyun*," dedi Fin. "Ama Rothesay parlamentoyu toplamadan önce, Beylerbeyliğine yeniden getirileceğinden emin olmak istiyor. Bunu yapabilmek için Donald ve Alex'in desteğine ve onları parlamentoda destekleyen tüm lordların oylarına ihtiyacı var."

"Alex'in her zamanki gibi elini oynayacağını, sadece Kuzey Lordluğunu elinde tutmaya bakacağını görebiliyorum," dedi Ivor.

"Ama Donald *kendi* lordluğunu elinde tutmaktan fazlasını istiyor, öyle değil mi?" dedi James.

"Donald zor biri," dedi Fin. "Ancak hepimiz Kuzey İskoçya'da en azından geniş bir alana göz diktiğini biliyoruz; Rothesay, Donald Kuzey İskoçya'ya bir kez adımını atarsa, çok geçmeden İskoçya'yı yönetmeyi aklına koyacağını söylüyor."

"Davy'yi bizden daha iyi tanıyorsun, Fin," dedi Ivor. "Ona güveniyor musun?"

Davy'nin Ivor'u çoktan sinirlendirdiğini bilen ve Ivor'un daha fazla öfkelenmemesini uman Fin sessizce, "Bana şu ana kadar ona sadık olmamam için hiçbir sebep vermedi," dedi.

"Ama adamın her zaman akıllıca hareket ettiğini düşünmüyorsun, değil mi?" dedi Ivor, sorudan ziyade bir yorum yapmış gibiydi. Dikkatle Fin'i izledi.

Fin yanıt vermedi.

Ivor memnuniyetle kafasını salladı.

Fin hizmet ettiği adamı korumak için kaçamak bir cevap verebilirdi. Ama Hawk'a yalan söyleyemezdi.

Aralarına giren bir anlık gerginliği dağıtmak istercesine, Ivor, James'a bakıp, "Sen ve Morag hemen mi yola çıkacaksınız?" diye sordu.

"Herkes yeni geldiği için büyükbabam bunun kabalık olacağını söyledi. O nedenle bir-iki gün daha kalacağımızı sanıyorum. Ama eşim ailesini görmek için sabırsızlanıyor, itiraf etmeliyim ki ben de onunla yalnız kalacağım için sabırsızlanıyorum. Büyükbabam yolda bir geceyi Moigh Şatosu'nda geçirmemizi söyledi."

İkide bir etrafına bakan Ivor kısık bir sesle küfredene dek sohbet etmeye devam ettiler.

Catriona, Ivor'un sert bakışlarının farkındaydı. Bir ara Fin'in onu zapt edemeyeceğinden bile endişe etmişti, çünkü Fin de oldukça sinirli görünüyordu. Sonra James yanlarına gitti ve üç adam sohbete daldılar. Sadece Ivor ona doğru bakıp duruyordu.

Catriona ağabeyini görmezden gelmişti, Mackintosh ve babası varken sorun çıkarmayacağından emindi. Onlar da sohbet ediyorlardı ama ikisi de bir süredir ona dikkat etmemişti.

Hanımlar da sohbet etmekle meşguldü. Morag neşeli göründüğü için Catriona tekrar James'e baktı.

"Söyleyin, genç bayan, hayranlarınızı hep görmezden mi gelirsiniz, yoksa anlattığım hikâye canınızı mı sıktı?"

Saç diplerine dek kızardığından emin olan Catriona, Rothesay'e bakıp gülümsedi. "Sizi çok iyi dinledim, efen-

a-pdf watermark dzida75

dim. Ama bana böylesine müstehcen bir hikâye anlattığınız için utanmalısınız. Ne de olsa kulakları şimdiye kadar nadiren kirletilmiş bir kızım," dedi.

Rothesay kaşlarını kaldırdı. "Nadiren mi?"

Catriona kıkırdayarak, "Ağabeylerim ve oldukça keskin kulaklarım var, efendim," dedi.

Rothesay bunu duyunca kahkaha attı, Catriona da öylesine rahatladı ki bu haline şaşırdı. Rothesay'in hoşnutsuz olmasından gülümsemesine sevinecek kadar çok mu korkuyordu?

Genç adam elini omzuna koyup fısıldayacak kadar yaklaştı. "Kulaklarınız keskin olabilir, genç bayan, ama onlar da çok güzel – deniz kabuğu gibi yumuşak ve pembe. Dilimle gıdıklayıp öpmek isterdim."

Prensin dokunuşunu hisseder hissetmez Catriona kaskatı kesildi, ama Rothesay fark etmemiş gibi yaptı. Acaba söylediğini yapmaya cesaret edebilir miydi? Onu durdurmazsa bunu yapacağından korkuyordu Catriona.

Arkasını dönüp bakınca Fin ve Ivor'un ona doğru baktıklarını gördü, Ivor'u hiç bu kadar öfkeli görmemişti.

Fin onu sakinleştirmek istercesine elini Ivor'un koluna koydu, ama Catriona onlardan önce harekete geçmesinin akıllıca olacağını görebiliyordu.

Bu nedenle, "Dün geceki gibi babamın beni odama göndermesini istemiyorsanız, elinizi omzumdan çekin, efendim," dedi. "Ayrıca kulağıma bu tür… ya da başka şeyler fısıldamaktan da kaçınmanızı öneririm. Ağabeyim bize bakıyor, öfkelendiği zaman–"

Rothesay omzunu hafifçe sıkıp, "Sör Ivor'un meşhur öfkesini işittim. Benim için sorun değil," dedi.

"Sizin için sorun olmayabilir, ama bana kızar. Ve eğer

siz ve aile üyelerimden birinin arasında sorun çıkmasına sebep olursam, büyükbabam beni çok kötü azarlar, lordum. Gördüğünüz gibi, yengem beni almaya geliyor."

Rothesay elini omzundan çekip büyüleyici bir gülümsemeyle Morag'a döndü, ama Morag gülüşünü fark etmedi, en azından fark etmemiş gibi yaptı.

Bu arada Shaw'un da Fin ve Ivor'a katıldığı Catriona'nın dikkatinden kaçmadı.

Morag'a selam verip Rothesay'a döndü. "Yengem Leydi James Mackintosh'u hatırlıyor olmalısınız, efendim."

"Böldüğüm için beni bağışlayın, lordum," dedi Morag; gözlerini yerden ayırmadan reverans yaptıktan sonra doğrulup Catriona'ya baktı. "Baban salondan ayrılma vaktimizin geldiğini söylememi istedi, Catriona. Annen ve büyükannen oturma odasına gittiler. Biz de onlara katılacağız."

Rahatlayan Catriona eğilerek selam verip Rothesay'e kibarca iyi geceler diledi.

Doğrulurken, Rothesay neşeli bir gülümsemeyle ona doğru eğilip, "Şimdilik gitmenize izin veriyorum, genç bayan," dedi. "Ama yarın sizi tekrar görmek için sabırsızlanıyorum."

Catriona kıpkırmızı olduğunun farkındaydı, öfkeli Ivor'un yanı sıra babasının da kaşlarını çattığını görmemek için adamlara bakmamaya özen göstererek Morag'ın koluna girdi ve onu hızla yürümeye teşvik etti.

"Seninle flört etmesine izin vererek ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu Morag ana merdivenlere doğru ilerlerken.

"Tanrı aşkına, İskoçya tahtının vârisinin biriyle flört edip etmemesine kimse karışamaz, Morag. Onu durdurmak için ne yapmamı önerirdin?"

a-pdf watermark dzida75

"Haddini aştığında uzaklaşmanı önerirdim elbette, küstah her genç adama öyle davranılmalı."

"Sen olsan böyle mi yapardın?" diye sordu Catriona.

Morag öyle yapacağını söylemek istercesine ağzını açtı. Yüzündeki tutuk ifade, Catriona'ya yengesinin düşüncelerinin nihayet dilinin hızına yetiştiğini gösteriyordu.

"Kraliyet ailesinin herhangi bir üyesine karşı kaba davranmak doğru olmaz," dedi Catriona.

"Ama James–"

"James'in *ve* fırsat bulduğunda Ivor'un ne söyleyeceğini çok iyi biliyorum. Ama güvenliğimizden bu kadar endişe ediyorlarsa, salondayken yanımızdan ayrılmamalılar. Ne de olsa, Rothesay bir prens."

"Evet, öyle ve sanırım sana ilgi göstermesi seni oldukça gururlandırdı. Rothesay bir odaya girdiğinde tüm kadınların ayılıp bayılmasını bekleyen türden bir erkek. Benim bu tür erkeklere karşı hiç sabrım yok. Neyse ki, James öyle biri değil."

"Bu kesinlikle inkâr edilemez," diye karşılık verdi Catriona. Merdivenlerin başlangıcındaki kemerli yola vardıklarında omzunun üzerinden bakınca, babası Ivor ve James'le konuşurken Fin'in ona baktığını gördü.

Genç savaşçı kızgın görünmüyordu, ama gülümsemiyordu da. Şaşırmış görünüyordu.

Fin, Davy'nin boynunu sıktığını hayal ederken, aniden Catriona'yı sandığından çok daha fazla önemsediğini anladı. Onu bu kadar çok önemsemeye hakkının olmadığı gerçeği ise daha sarsıcıydı.

Shaw'u öldüremeyeceğini ve bir zamanlar onu öldürmesi gerektiğine inandığını Catriona'ya söyleyemeyeceğini biliyordu. Ama duygularıyla hareket edip de vasiyeti hiç yokmuş gibi göz ardı etmesi, aralarında bir yalanla yaşamaktan farksız olurdu.

Bu şartlar altında, Catriona'nın aptalca onur anlayışı dediği şey onu gerçekten aptallaştırırdı. Catriona'ya söylese ve her şeyi anlamasını sağlasa bile, hatta genç kadının ailesi onunla flört etmesine izin verse bile, Fin kendi ailesinin öfkesiyle yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Bir Mackintosh'a âşık olmuş olması, savaş meydanından kaçtığı için Perth'te savaşan tüm Cameron şövalyelerinden sadece onun hayatta kalmış olduğu gerçeğiyle kıyaslandığında oldukça sönük kalabilirdi. Ama herhalde, ne olursa olsun, ailesi böyle bir evliliğe karşı çıkardı.

Bir de Catriona'nın vereceği tepki vardı. Genç kadın evlenmek istemediğini ve onu Strathspey'den ayırmakla tehdit eden adama karşı direneceğini açıkça belirtmişti. Rothesay'e nasıl gülümsediğini gördükten sonra Fin'i sadece bir arkadaş olarak kabul ettiği açık olsa da, Fin ne yazık ki kendisiyle de flört ediyor olabileceğinden şüpheleniyordu.

Üretken hayal gücü aniden, artık boş olan merdivenlere doğru düşüncelere dalmış bir şekilde bakarken nasıl görünüyor olabileceğinin görüntüsünü getirdi aklına. O şekilde ne kadar durduğunu bilmiyordu, ama Rothesay'i aramaya koyulunca, efendisinin Mackintosh ve Alex Stewart'la konuştuğunu gördü.

Adalar'dan Donald şömineden biraz uzakta duruyordu, her zamanki gibi suratsızdı ve onunla birlikte şatoya gelen iki soyluyla konuşuyordu.

Shaw, James'le birlikte Mackintosh'un arkasında du-

a-pdf watermark dzida75

ruyordu; Ivor ise oldukça keyifsiz bir şekilde Fin'e doğru ilerliyordu. Bu ifadeyi tanıyan Fin, Ivor'un hâlâ kızgın olduğunu anladı.

Yeterince yaklaşınca, "Sanırım Catriona babamla birkaç dakikalık hararetli bir konuşmaya katlanmak zorunda kalacak," dedi Ivor memnuniyetle.

"Sanırım sen de payına düşeni aldın," diye karşılık verdi Fin.

Ivor suratını buruşturdu. "Bana Rothesay'in damarlarında dolaşan kanın asil kraliyet kanı olduğunu hatırlattı... ve kan döküp de kendimi kraliyetin darağacında bulmak istemiyorsam sinirimi kontrol etmemi önerdi. Gerçi, böyle bir durumda Albany'nin kıçımı kurtaracağını ve kan döktüğüm için beni ödüllendireceğini sanıyorum."

"Belki de," dedi Fin keyifsizce.

"Bu tür konuşmaları onaylamadığını biliyorum. Ama soylu olsun ya da olmasın, Davy Stewart bizden iki yaş küçük ve davranışlarıyla adeta sabrımızı sınıyor."

"Davranışını onaylamıyorum," dedi Fin. "Ama aptal değil. Mackintosh'a ihtiyacı varken, onu sinirlendirecek bir şey yapmaya kalkmaz."

"Olabilir, ama bu öğleden sonra o görüşmede neler konuşulduğunu dinlemek zorunda kalmayacağım. Babam toplantıya katılmak yerine turba kesimini denetlememi istedi."

Fin kaşlarını kaldırdı. "Bu bir ceza mı?"

"Hayır." Ivor güldü. "Bataklıklar artık turbaları kesip istifleyen adamları yutmayacak kadar kuru. Yük beygirleri de artık ayaklarını basacak sağlam bir yer bulabilirler. James de Inverness yolculuğuna hazırlanmak ve eşyalarını toplamak istiyor. Senin de gördüğün gibi, sorun çıkabileceği için babam her zaman ikimizden birinin hazırda olmasını ister."

"Comynler mi?"

"Evet, başkalarının kestiği turbayı aşırmaktan hiç çekinmiyorlar. Ama bu konuda yalnız değiller," diye ekledi Ivor. "İstiflediğimiz turbalar yoldan geçenlerce görülecek miktara ulaştığında, istiflerin başına bir nöbetçi koyacağız. Turbalar kururken de onları buraya taşıyacağız."

"Bataklık nerede?"

"Nehrin kenarında," dedi Ivor. "Sen de mi gelmek istiyorsun?"

"Sadece merak ettim, gelmek isterdim. Rothesay görüşmelere katılmamı istiyor. Ama şimdiye kadar neyse ki görüşmeler hakkında ne düşündüğümü hiç sormadı."

"Evet, ama bu durum her an değişebilir," dedi Ivor. "Babam, Donald'ın pek ilerleme kaydedilememesinden usandığını söyledi. Bu duruma kendisinin katkıda bulunuyor oluşu hiç canını sıkmıyor elbette. Ne olursa olsun, ben turba kesicilerimizle çamurda oyun oynamayı tercih ederim."

Fin gülümsedi. Ivor'un öğleden sonrası onun öğleden sonrasından daha ilginç geçecekmiş gibi görünüyordu.

Catriona öğleden sonrayı Morag'ın Leydi Ealga ve Leydi Annis'le havadan sudan sohbet etmesini dinleyerek geçirmekten korkmuştu. Ama Tadhg, Leydi Ealga'ya Sör Ivor'un öğleden sonra dışarıda olacağı haberini getirince ruh hali değişti.

"Ancak Efendi James buralarda olacak, leydim, ona ya

a-pdf watermark dzida75

da bana ihtiyacınız olursa haber verebilirsiniz. Eşyalarını toplarken ona yardım etmem gerekiyor."

"Sör Ivor nereye gidiyor, Tadhg?" diye sordu Catriona.

"Turba kesimini denetleyecek, leydim."

"Lütfen, ben de onunla gidebilir miyim, anne?" diye sordu Catriona, Leydi Ealga'ya.

"Adadan ayrılmadan ona yetişebilirsen ve Ivor da onunla gitmene izin verirse, gidebilirsin."

Catriona, Ivor'un ona olan öfkesinin dinmiş olduğunu umarak ve pelerinini almakla vakit kaybetmeden eteklerini tutup avluya koştu.

Ivor kapının yanında durmuş Aodán'la konuşuyordu.

Yanlarına koşup ağabeyine gülümsedi. "Annem seninle gelebileceğimi söyledi," dedi.

Aodán'a çekilebileceğini işaret eden Ivor, silahlı adamın uzaklaşmasını bekledikten sonra konuşmaya başladı: "Sanmıyorum, Cat. Bugün olmaz."

"Gelmek istiyorum. Günlerdir adadan çıkmadım."

"O halde bunu dün geceki davranışının bir cezası olarak kabul et. Şimdi gitmeliyim."

Catriona karşı çıkmak üzereyken kendisine hâkim oldu, Rothesay'le kasten flört etmediğini ancak prense onu rahat bırakmasını da söyleyemeyeceğini açıklamaya çalışmanın faydasız olacağını biliyordu. Ivor ikinci kısma katılabilirdi ama babası gibi en başta Rothesay'in yoluna hiç çıkmamış olması gerektiği konusunda diretirdi. Catriona öyle bir şey yaptığını sanmıyordu, ama bu argüman Ivor'a hiçbir şey ifade etmezdi.

İçeri döndü, salondan geçene dek merdivenler boştu. Ancak köşeyi dönünce, aşağı inmekte olan Fin'le neredeyse çarpışacaktı.

"Basamaklara daha sert basmalısınız," dedi kendi kulaklarına bile huysuz gelen bir tonla. Sonra kibarca ekledi: "Bir kedi kadar sessiz hareket ediyorsunuz."

"Ama bütün dikkatinize rağmen, benim yerimde başka biri de olabilirdi, leydim," dedi Fin içine işleyen yoğun bir bakış atarak.

Bakışı ve ona resmi bir şekilde hitap etmesi Catriona'nın çenesini biraz daha havaya kaldırmasına neden oldu. "Siz de mi bana kızgınsınız, efendim?" diye sordu.

"Size başka kim kızgın ki?"

Catriona doğruldu, kendini topladıktan sonra, "Ivor, elbette," dedi. "Onunlaydınız. Rothesay'in benimle flört etmesine çok kızdığını biliyor olmalısınız."

"Yerinizde olsam 'kızgın' kelimesini kullanmazdım," dedi Fin. "Ama evet, gördüm ve bana kalırsa flört eden sadece Rothesay değildi. Ivor da bu şekilde düşünüyor olmalı."

"Ama onun da bana kızgın olduğunu biliyorsunuz."

"Ben kızgın olduğumu söylemedim," diye karşılık verdi Fin. "Neden davranışınızın beni sinirlendirdiğini düşünüyorsunuz ki?"

"Daha önce Ivor öfkeliyken sizin de öfkeli göründüğünüzü sandım, efendim. Şimdi de öfkeli göründüğünüzü düşünüyorum."

"Ama size kızmaya hakkım yok, genç bayan. Beni kızdıran biri varsa, evinde misafir olan bir kraliyet üyesine karşı öfkesini açıkça gösteren Ivor'dur."

"Demek hepsi buydu. Geçmeme izin verecek misiniz?"

"Bilmiyorum," dedi genç savaşçı kısık bir sesle. "Vermeli miyim? Başka biriyle karşılaşabilirsiniz. Bu basamak-

a-pdf watermark dzida75

larda bir düşmanla ya da başka bir tehlikeyle karşı karşıya gelebilirsiniz."

"Burada tehlike yok," dedi Catriona, Fin'in ifadesini okumaya çalışarak.

"Öyle mi, Cat?" diye sordu Fin, sesi hiç olmadığı kadar yumuşaktı ve sanki ona dokunmuş gibi vücudunun titremesine neden oldu.

Catriona güçlükle yutkunup konuşmaya çalıştı. Ama sesi çıkmıyordu.

Fin uzun bir süre konuşmadan öylece durduktan sonra kibarca kenara çekilip geçmesi için işaret etti. Catriona beklenmedik bir hayal kırıklığı hissedince, Fin'in onu yine öpmesini umduğunu anladı.

Eteğinin ön kısmını toplayıp onunla aynı basamağa çıktı, hâlâ Fin'in onu öpeceğini umuyordu. Sonra bir basamak daha çıktı, hâlâ bir hareket yoktu. Aniden dönüp ellerini Fin'in saçlarının arasına geçirerek başını ona doğru çevirmeye zorladı.

Fin başını çevirince, Catriona sertçe dudaklarından öpüp geri çekildi ve, "Buradaki tek tehlike sizsiniz, Sör Savaşçı Fin. Ve siz de bunu çok iyi biliyorsunuz," dedi.

Hızla yukarı çıkarken arkasındaki basamaklarda genç savaşçının gülüşünün yankılandığını duydu. Buna sırıtarak karşılık verdi, kendini çok daha iyi hissediyordu.

Keyfi yerine gelen Fin merdivenlerden inmeye devam etti, yukarıya daha ince bir gömlek giymek için çıkmıştı sadece. Zira iç oda çok sıcaktı ve içerisi kalabalık olduğundan, sabah oldukça boğucu olmuştu.

Ne var ki öğleden sonraki toplantının sabahki görüş-

meden daha verimli olduğu söylenemezdi. Donald huysuz bir şekilde, "Gördüğüm kadarıyla, Davy, istediğin şeyin riski, bana herhangi bir şey kazandırmayacak kadar büyük. Başarısız olur ve Albany yine yönetimde dizginleri eline geçirirse, hepimiz bunu hayatımızla öderiz," dedi.

Alex aldatıcı, tembel bir gülümsemeyle, "Ne *istiyorsun*, Donald?" diye sordu.

Kendisi de bir Stewart olduğundan, Alex kendine eş gördüğü biriyle konuşuyormuş gibi bir tavır takınmıştı, ama Fin, Donald'ın dudaklarının gerildiğini görür görmez sebebini anladı. Alex, Kral'ın yeğeni olmasına rağmen, Donald'dan hem yirmi yaş ufaktı hem de evlilik dışı doğan bir çocuktu.

Çok geçmeden Fin'in düşünceleri Catriona'ya ve genç kadının merdivenlerde ona verdiği öpücüğe kaydı.

Onu tutup sıkıca sarılmamak için kendisini zor tutmuştu. Tanrı aşkına, onu merdivenlerin taş duvarına yaslayarak ona oracıkta sahip olmayı ne kadar isterdi!

Genç kadının her şeyi onu baştan çıkarıyor ve cazibesinin gücü dinmek bilmiyordu. Catriona akşam yemeğinden sonra diğer kadınlarla birlikte üst kata çıktığında, düşünceleri ona işkence etmeye devam etti ve bu durum rüyalarında da devam etti.

Ertesi sabah, adamlarla birlikte kahvaltı yaparken genç kadını görmedi. Ancak toplantı daha fazla uzamadan, Mackintosh imdadına yetişti.

"Beyler," dedi yaşlı adam tek tek lordları süzerek. "Tüm bu medeni tavırlarınızla vakit kaybediyorsunuz! Bu görüşmeye ev sahipliği yapmayı kabul etmiş olsam da ve bana ihtiyacınız olduğunu görsem de, her geçen dakikayla birlikte gençleşmiyorum. Ayrıca, Rothesay, senden ve kuzen-

a-pdf watermark dzida75

lerinden birer adam seçmenizi ve görüşmelere altı kişiyle devam etmenizi istiyorum. Kalıp birbirinizi öldürmenize mani olurum, ama tavsiyeme uyarsanız. Şimdi, ne diyorsunuz?"

Fin nefesini tuttu. Yaşlı adamın Rothesay'in müsamaha gösteremeyeceği kadar ileri gitmiş olmasından korktuğu için, Davy'nin kibarca kafasını salladığını görünce neredeyse tezahüratta bulunacaktı. "Bu iyi bir fikir. Havers'ın benimle kalmasını istiyorum. Diğer adamlarım gidebilir."

Fin, Ivor'un tekrar tüm gününü geçireceği turba bataklıklarına gitmek üzere yola çıkıp çıkmadığına bakmak için hemen odadan çıktı. Salondan geçerken gözü Catriona'yı aradı, ama onu göremedi ve sonra Ivor'u iskelede uşakların tekneyi göle indirişini izlerken buldu.

Böylelikle Fin turba kesenleri izleyip, yakıt olarak kullanılacak turba kömürünün nasıl kurutulması gerektiği hakkında bilmeyi istemediği kadar çok şey öğrenerek oldukça keyifli bir gün geçirdi.

O ve Ivor şatoya döndüklerinde hava kararmak üzereydi, güneşte yanmışlar, aç ve susuz kalmışlardı. Yıkanmak için su hazırlanmasını emreden Ivor, "Akşam yemeğine hazırlanmak için sadece bir saatimiz var, o yüzden acele et," dedi.

Fin söyleneni yaptı, ama diğerleriyle birlikte masada toplandıklarında, Rothesay'e şöyle bir bakınca efendisinin tehlikeli bir ruh halinde olduğunu ve düşüncesizce bir şey yapacak kadar şarap içtiğini hemen kavradı.

Birkaç dakika sonra Catriona Leydi Morag'la birlikte salona girdiğinde, onu gören Fin'in nefesi kesildi. Genç kadın açık yakasından kalçalarına dek vücudunu saran gül pembesi bir elbise giymişti ve beline uzun, altın bir zincir

dolamıştı. Etekleri yürürken yumuşak bir şekilde dalgalanıyordu.

Leydi Morag yanında yürüyor olmasına rağmen, kadının ne giydiğini soran olsa, ona bakmadan cevap veremezdi.

Akşam yemeği uzun sürdü ve Donald yemek boyunca gergin ve kısık bir sesle Alex'le konuşmayı sürdürdü. İkisi de Rothesay'in sağ tarafındaydı; Mackintosh ve Shaw ise sol tarafındaydı ve hanımlar ileride oturuyorlardı.

Fin erkeklerin tarafında Ivor'un yanında oturuyordu, ama Donald'ın Alex'le sohbet etmesinden Rothesay'in hiç hoşlanmadığını biliyordu. Ayrıca, Rothesay'e hizmet eden uşağın efendisinin kadehini her zamankinden daha sık doldurduğunu görebiliyordu.

Morag ve Leydi Ealga'nın arasında oturan Catriona'yı ise göremiyordu.

Arada sırada Donald'ın ya da Alex'in sesi gerildikçe, Ivor ve Fin birbirlerine bakıyordu. Aynı şey üçüncü kez olunca, Fin, Mackintosh'un her ikisini de susturan bir şey homurdandığını duydu.

Yemek boyunca, hizmetkârların, silahlı muhafızların ve diğer misafirlerin oturduğu alt taraftaki üç uzun masada kısık sesli konuşmalar devam etti.

En sonunda Rothesay kalktı ve mecburen diğerleri de kalktı. Mackintosh'a azametli bir tavırla selam verdikten sonra Leydi Ealga ve Annis'le konuşmak için Mackintosh ve Shaw'un yanından geçti. Kadınlarla lafı fazla uzatmadı ve Leydi Morag onlara katıldığında, dönüp Catriona'yla konuşmaya başladı, konuşurken de ona kolunu uzattı.

Fin genç kadının tanıştıkları gün *ona* saldırdığı gibi Davy'ye de saldırdığını ve ona tokat atmaya kalkıştığını

a-pdf watermark dzida75

hayal etti. İçini çekti, kendisi hariç herkesin gazabını üzerine çekmeden böyle bir şey yapamayacağını biliyordu.

Kendisiyle masanın diğer ucu arasındaki insanlar Catriona ve Davy'yi görmesini engelliyordu, o nedenle onları dikkatle izleyebilmek için masanın diğer tarafına geçti, gerekirse nasıl müdahale edeceğini düşünüyordu.

Rothesay'in hassas ruh hali belanın adeta habercisiydi, ancak Fin geçmiş tecrübelerinden biliyordu ki, Rothesay'i yakından tanımayanlar onun körkütük sarhoş olduğunu anlamayacaklardı. Birisi anlayacak olsa bile, Rothesay sonuçta İskoçya Kralı'nı temsil ediyordu ve bir diğer deyişle İskoçya'yı o yönetiyordu. Ayrıca, hem Shaw'un hem de Mackintosh'un konuğuydu.

Herkes masadan kalkarken, ikisi Rothesay ve Catriona'nın arasında durmuştu, ama iki adam da hemen Donald ve Alex'le konuşmaya gitmişti.

Fin, yükseltiden inip salonun alt kısmındaki kalabalığa katılan Rothesay ve Catriona'yı net bir şekilde görecek açıyı tekrar edindiğinde, genç kadının kafasını iki yana sallayıp Rothesay'in koluna dokunduğunu gördü. Rothesay sırıttı, ellerini Catriona'nın omuzlarına koyup onu kendisine doğru çekti.

On İkinci Bölüm

Rothesay kendi müstehcen şakasına hâlâ gülüyordu; Catriona ona bu tür şakalar yapmamasını söylemiş olmasına rağmen, ne düşündüğünü umursamadığı belliydi.

Prens ona aniden yaklaşmış ve Catriona koluna girip girmemekte tereddüt ettiğinde, onunla sadece kısa bir süre yürümek istediğini ve kabalık etmemesini söylemişti. Yüksek masadakilerin hiçbiri onlara dikkat etmemiş görünüyordu ve böylesine kalabalık bir ortamda Rothesay'in kötü bir şey yapamayacağından emin olduğundan, Catriona da adamın isteğini kabul etmişti. Genç prens şakasını anlatırken boş elini elinin üzerine koyup onu yükseltiden inmeye teşvik etmişti.

Catriona'nın açık saçık şakasından hoşlanmadığını hissedince sertçe kaşlarını çatmış, ama Catriona onu gücendirmek gibi bir amacı olmadığını göstermek için elini koluna dokundurduğu anda sırıtarak ellerini omzuna koymuştu. Artık amacı belliydi ve Catriona yakınlarında bulunan hiç kimsenin ona müdahale etmeye cesaret edemeyeceğini biliyordu.

a-pdf watermark dzida75

Hemen avuçları ikisinin arasında kalacak şekilde ellerini kaldırıp, "Yapmayın, lordum. Bunu yapmamalısınız," dedi.

"Ah, ama yapmalıyım, genç bayan. Karşı konulamayacak kadar güzelsiniz," diyen Rothesay elbisesinin kadife kollarından birini okşayarak devam etti: "Bu elbiseyi sevdim. Yumuşaklığı bir erkeği dokunmaya teşvik edecek türden."

O sabah Shaw toplantıdan ayrıldıktan sonra Catriona beklenmedik bir şekilde babasıyla karşılaşmış ve çektiği nutuğa katlanmak zorunda kalmıştı. Shaw, Rothesay'e karşı kaba olmaması gerektiğini kabul etse de, ona adamdan uzak durmasını söylemişti. Öğle yemeğinde Rothesay'den kaçınmayı başarmıştı. Ama Fin'i etkilemek umuduyla en sevdiği elbisesini giydiği akşam yemeğinde, ne yazık ki, onun yerine Rothesay'i yanına çekmişti.

Hovarda prens dikkatle gözlerinin içine bakarak, "Dostça davranın, genç bayan," dedi, "tabii hükümdarınıza düşmanca el uzatmaya cüret etmiyorsanız."

"Henüz Kral değilsiniz, efendim."

"Ah, ama Beylerbeyi olarak Kral'ın yetkilerine sahibim – hem de tüm yetkilerine, buna bazı toprak ayrıcalıkları vermek ve kimilerini iptal etmek de dahil. Sanırım büyükbabanız ve babanız buradaki toprakların büyük bir bölümünü kontrol ediyor, ama bu kraliyetin isteğine bağlı. Gördüğünüz gibi, emrim kanundur." Hâlâ Catriona'nın gözlerinin içine bakıyordu, omuzlarını sıkıca tutmuştu, ona olan arzusu tüm gözeneklerinden fışkırıyordu adeta. "Gelin, benimle yürüyün."

"Yapamam, efendim," dedi Catriona, ama kelimeler ağzından zorla çıktı ve titrediğinin farkındaydı. Rothesay'in doğruyu söyleyip söylemediğini ya da Chattan Klanı'nın geniş topraklarını bir orduyla alıp alamayacağını bilmiyordu. Ancak, topraklarına el koymaya gücü yetsin ya da yetmesin, ailesindeki erkeklerin Rothesay'le sohbet etmesine bile hoş bakmayacaklarını ve onu kızdırırsa durumun daha da karışacağını biliyordu. Özellikle de, Shaw'a daha fazla sorun çıkarmak istemiyordu.

Onları birlikte gördükten sonra Shaw'un şimdiye kadar onu iki kez odasına göndermiş olması, durumdan hoşlanmadığını Rothesay'in anlaması için yeterli olmalıydı. Ancak Rothesay göz koyduğu kızların babalarını kolayca görmezden gelebilirse bile, Catriona, Shaw'un isteklerini göz ardı edemezdi.

Gösterdiği zayıf direnişe, Rothesay sadece gülümseyerek karşılık vermişti.

Kendinden daha emin bir şekilde, "Gerçekten, lordum, yapamam," dedi.

Rothesay gülümsemeye devam edip omzunu daha sıkı tutmaya başladı. Kaması yanında olsa bile, Rothesay'e kamasını çekemeyeceği aklından geçti. Böyle bir şey yapmak vatana ihanet sayılırdı.

Rothesay yavaşça ve hipnotize edici bir şekilde onu kendine doğru çekmeye başladı, onları izleyen herkes için amacı artık net bir şekilde ortadaydı ve Catriona onu bir şekilde durdurmak zorunda olduğunu biliyordu.

Prens beklentiyle dudaklarını büzdü, nefesindeki şarap kokusunu alabiliyordu Catriona.

"Tanrı aşkına, efendim, beni herkesin önünde öpmek mi istiyorsunuz?"

"Benimle yürürseniz, baş başa olabileceğimiz bir yere gidebiliriz," diye mırıldandı Rothesay. Bu sırada dudakları gevşedi, ama bakışları hâlâ yakıcıydı.

a-pdf watermark dzida75

"O taraftaki kemerli yol tuvalete gidiyor," dedi Catriona sinirli bir sesle.

"Evet, elbette, ama üst kattaki kale duvarıyla güzel manzaraya çıktığını da duydum. Tercih sizin. Ya isteğime uyarsınız ya da herkesin önünde güzel bir bedel ödersiniz."

Catriona dişlerini sıkıp artık ne olacaksa olsun diye düşünerek adamı göğsünden sertçe itti, sonra da öfkesini daha çok belli ederek atıldı: "Bakın, lordum, gerçekten de canımı sık–"

Sözünü bitirmesine ya da Rothesay'in onu öpmesine fırsat vermeyen birinin boğazını temizlediğini duyunca irkildi, başını çevirmesiyle Fin'in yakınlarında olduğunu gördü.

Onu gördüğüne sevindi, ama Fin'in yüzündeki sert ifade ve hissettiği utanç, Rothesay'e olan kızgınlığını daha çok artırdı. Adamın elinden kurtulmaya çalıştı, ama Rothesay onu omuzlarından öyle kolayca tuttu ki, uzakta duranların Catriona'nın isteksizliğini fark etmeleri pek mümkün değildi.

"Gitmeme izin verin," dedi sertçe, bu sırada Rothesay'in ayağına basıp basmamak arasında gidip geliyordu.

"Bir dakika sonra, genç bayan," diye karşılık verdi Rothesay. Fin'e bakıyordu, ama miskin bir tavrı vardı, ne irkilmiş ne de suçluluk duyduğunu gösteren bir harekette bulunmuştu.

Ancak çıt çıkarmadan duran Fin'e bakmaya devam ederken, soylu yüzü asıldı. "Neden o lanet olası sesi çıkardın?" diye sordu.

"Bağışlayın, lordum," dedi Fin. "Size söylemem gereken bir şey var."

Catriona bir süredir nefesini tuttuğunu fark edince nefesini verdi.

"Çekil karşımdan," dedi Rothesay, sırıttı ama bu sırada Catriona'nın omuzlarını kavrayan ellerini gevşetti. "Gördüğün gibi sohbetimizi bölüyorsun, Fin."

"Bölmüş olabilirim ama hanımefendinin babası ya da ağabeylerinden birinin onunla flört etmenize daha sert bir karşılık vermesinden daha iyidir, efendim."

"Canın cehenneme," diye çıkıştı Rothesay. "Sen lanet olası bir karın ağrısısın, Fin. Hanımefendi benimle yürüyüşe çıkacak, ağabeylerinin ya da babasının ona ilgi göstermeme karşı çıkacak kadar aptal olduğunu sanmıyorum. Güzelliği bugünkü tartışmalarımızdan sonra harap olan sinirlerimi çok güzel yatıştırdı. Ama bugün beni acımasızca kendi kaderime terk ettikten sonra sen bu konu hakkında zaten hiçbir şey söyleyemezsin."

Ivor patlamak üzereyken dudakları gerilirdi; Catriona, Fin'in dudaklarının da aynen o şekilde gerildiğini görünce içinde bir heyecan hissetti.

Ancak Fin sadece, "Sizi terk ettiysem, efendim, sizin de çok iyi bildiğiniz gibi bunu Mackintosh'un ve sizin emriniz üzerine yaptım," demekle yetindi.

"Saçmalık bu! Bana karşı mı geliyorsun? Bana meydan mı okuyorsun?"

Catriona, Fin'i izliyordu, ama Rothesay'in bu sözlerinin üzerine heyecan duygusunun yerini bir korku aldı. Kaşlarını çatarak Fin'e baktı.

Fin bunu fark ettiyse bile belli etmedi. Hatta Rothesay'in bir elinden diğerine onaylamıyormuşçasına bakarak gözü pekliğini daha çok gösterdi.

Catriona bir kez daha Rothesay'den kurtulmaya çalış-

a-pdf watermark dzida75

tı. Ancak adam buna yine engel oldu. Catriona önce ona sonra Fin'e baktı.

"Lütfen, efendim," dedi Fin'e. "Bunun hiçbir şeye yararı–"

"Susun, genç bayan," dedi Fin kısık ama kendinden emin bir sesle.

Catriona öfkesini bastırmak zorunda kaldı, ikisine de tokat atabilmeyi çok isterdi. Lezzetli bir kemiğin etrafını saran iki köpeğe benziyorlardı.

"Yemin ederim, lordum, sizinle tartışmak istemiyorum, sadece burada bulunmanızın faydalarını ve Mackintosh'un amacınıza olan iyi niyetini korumak istiyorum. Torununa ilgi göstermenizden rahatsız olursa, iyi niyetinden yararlanamayabiliriz."

Rothesay uzun uzun ve düşünceli bir şekilde ona bakarken, Catriona'nın rahatsızlığı giderek artıyordu. Aniden Rothesay'in gözleri ışıldadı.

Bunu görünce Catriona rahatladı, ama bu pek de uzun sürmedi. "Tanrı aşkına, Fin," dedi Rothesay, "ne olduğunu görebiliyorum. Demek bu kadına ilgi duyuyorsun!"

Fin şaşkınlıkla Rothesay'e bakarken, hayal gücü ona söyleyebileceği mantıklı ve düpedüz yalan olmayan bir şey bulmaya çalıştı.

Catriona sessizdi, ama onu uyarırcasına kaşlarını çatması dikkatinden kaçmamıştı. İlan-ı aşk etmeye hakkı olsa bile, genç kadının bunu memnuniyetle karşılayıp karşılamayacağını bilmiyordu. Ancak, ona ilgi duymadığını söylerse, bu sefer yalan söylemiş olur ve Rothesay de Catriona'yı yanına alıp salondan çıkmaya kalkardı.

Tam o sırada sanki bir sihirbazın parmağı dokunmuş gibi yanlarında beliren Ivor ciddiyetle, "Konuşsana, Fin," dedi. "Ona karşı ne hissediyorsun? Onunla flört etmek istiyorsan, öncelikle babanızdan izin almanı beklerdim."

"Evet, bu doğru," dedi James, Fin'in diğer tarafından. "Bundan hiç haberim olmadığını söylemeliyim. Eşim Morag'ın da bundan haberi yok, olsa bana söylerdi."

Bir ona bir Ivor'a bakan Fin, bir araya toplandıklarını fark eden ve ciddiyetle onları süzen Shaw'u gördü. Az sonra, onu da yanında bulacağından emin bir şekilde Rothesay'e döndü, Rothesay ise bakışına kendi hınzır bakışıyla karşılık verdi.

"Tanrı aşkına, Fin," dedi. "Bu ilgini benden saklıyor muydun? Sakladıysan, bu işin içinde şeytanın olduğunu düşünüyorum."

O ana dek sessizliğini koruyan Catriona aniden içini çekip gözlerini Rothesay'e dikti ve hüzünlü bir şekilde gülümseyerek, "*Bu* konuda çok haklısınız, lordum. Gördüğünüz gibi, sırrımızı ortaya çıkartarak çok talihsiz bir duruma neden oldunuz. Ama korkarım bu doğru, Sör Finlagh ve ben birbirimizi seviyoruz," dedi.

Ardından kirpiklerini yere çevirip ekledi: "Ona bu kadar âşık olmasaydım, gururumu okşayan tavırlarınıza karşı koyacak gücü nasıl bulabilirdim?"

"Sahi, nasıl?" dedi Rothesay neşeli bir kahkahayla. "Bu gerçekten inanılmaz! Baksana, Shaw," diye ekledi, Catriona'nın babası onlara doğru yaklaşırken. "Senin için bir sır keşfettim. Güzel kızın ve adamım Sör Savaşçı Fin evlenmek istiyor. Bence bu harika bir fikir. Sen *ne* dersin?"

Shaw herkese teker teker bakıp en sonunda Catriona'ya odaklanınca Fin nefesini tuttu.

a-pdf watermark dzida75

"Ben de odana çekilme vaktinin geldiğini söylemek için yanına gelmek üzereydim, genç bayan," dedi Shaw her zamanki sert ifadesiyle. "Bu konuyu sabah konuşuruz."

"Saygısızlık etmek istemem, lordum, ama..." dedi Catriona, babasının delici bakışlarına gözlerini dikerek. "Bu konu Sör Finlagh'ı olduğu kadar beni de ilgilendiriyor, çünkü Rothesay'e bunu söyleyen benim. Siz de kabul edersiniz ki, sorularınıza Fin'in tek başına yanıt vermesi hiç de adil olmaz."

"Adil olmayabilir," diye ona katıldı Shaw. "Ama yine de, onunla yalnız görüşeceğim. Eğer çok istiyorsan, sana söyleyeceklerimi duymak için daha sonra bize katılabilirsin."

Fin'in genç kadının bıkkın ifadesinden görebildiği kadarıyla, Catriona'nın istediği bu değildi. Ama Shaw Ivor'a işaret edip Ivor elini koluna koyunca, Catriona istemeye istemeye de olsa itaatkâr bir şekilde ağabeyiyle uzaklaştı.

"Onu hanımların odasına götürme, Ivor, üst katta belgelerin bulunduğu odanın karşısındaki küçük odaya götür," dedi Shaw. "Catriona annene ya da büyükannene bu olaydan bahsetmeden onunla konuşmak istiyorum, o nedenle bana bırak. Sen de onlarla git, James," diye ekledi. "Ama acele etme. Kimsenin herhangi bir fikre kapılmasını ya da bizi üst kata kadar takip etmesini istemiyorum. Ben sana müsaade edene kadar Morag'la da konuşma."

"Nasıl isterseniz, efendim," dedi James başını eğerek.

Fin, keyfinin yerinde olduğu belli olan ve Shaw'un Fin'e ne diyeceğini sabırsızlıkla bekleyen Rothesay'den gözünü ayırmadan kendisine verilecek emri bekledi.

Ancak Shaw öncelikle Rothesay'e döndü. "Adamlarımızdan biri babamı satrançta yenebileceğinizi söyledi, lordum. Ona bu şerefi verirseniz, sizinle oynamayı çok ister, iç odada sizi bekliyor."

Rothesay sırıtarak, "Elbette oynarız, bu gece bir şekilde eğlenmek istiyordum. Ama bana kalırsa, bu ağzı sıkı çift bir an önce evlenmeli," dedi. "Bu beni sıkı bir satranç oyunundan daha çok eğlendirir, ayrıca kuzenlerimin de neşesi yerine geleceği için şartlarımı daha kolay kabul ederler."

"Onu daha sonra göreceğiz, lordum."

"Bu evliliği resmi bir emre dönüştürebilirim," dedi Rothesay kışkırtırcasına. "Belki de, bu birlikteliğin onayını aldığını yeterince belli edemedim."

"Elbette, bu bir şeref," dedi Shaw aynı sert tonla. "İsterseniz Sör Finlagh ve kızımla konuştuktan sonra bu konuyu daha ayrıntılı görüşebiliriz."

Rothesay'in kaşlarını çattığını gören Fin, ona Chattan Klanı'nın desteğine ihtiyacı olduğunu hatırlatmak istedi. Ama bir anlığına gözü ona kayan Rothesay bunu kendi hatırlamış olacak ki, ifadesi değişti ve, "Çok isterim, Shaw," dedi.

"Güzel öyleyse," dedi Shaw. Fin'e dönüp ekledi: "Benimle gel."

Bu kelimeleri ve Shaw'un pek hayra alamet olmayan ses tonunu duyunca, Fin'in zihni ona beklenmedik bir oyun oynayarak aklına şu ani düşünceyi getirdi: Bir ay önce kendisini Chattan Klanı'nın savaş lideriyle bir odada yalnız bulacağını bilmiş olsaydı, sebebinin böyle bir şey olacağı ya da adamın haklı öfkesini dindirmeyi umacağı asla aklına gelmezdi.

Neden olduğu şeye şaşırıp kalan ve Fin'i böyle bir duruma soktuğu için kendine kızan Catriona, Ivor onu kla-

a-pdf watermark dzida75

nın önemli belgelerinin bulunduğu geniş odanın karşısındaki küçük odaya sokana dek duygularını kontrol altında tutmaya çalıştı. Geniş oda, aynı zamanda babasının önemli bir işi ya da azarlaması gereken bir kızı olduğunda kendisini kapattığı odaydı.

Ama Ivor küçük odanın kapısını kapatmak için dönünce, ağabeyinin arkasına doğru sakin bir şekilde, "Seninle ya da James'le bu konuyu konuşmak istemiyorum," dedi. "Henüz değil."

Ivor bunun üzerine ona doğru döndü ve Catriona görmeyi beklediği öfke ifadesi yerine şefkat ve neşe pırıltısıyla karşılaştı. "Öyle mi, Vahşi Kedi?" dedi Ivor. "Bunu anlayabiliyorum. Ama nasıl böyle bir itirafta bulunabildiğini anlayamıyorum."

"Sana söyleyemem," diye homurdandı Catriona.

"Söyleyemez misin, yoksa söylemek mi istemiyorsun?"

Buna nasıl yanıt vereceğini bilmiyordu.

"Anlıyorum," dedi Ivor, "belki de anlamıyorum demeliyim. Ama bahse girerim, Fin de sana aynı soruyu soracak, o yüzden sormadan önce mantıklı bir cevap bulsan iyi edersin. Başını ne tür bir belaya bulaştırdığını biliyor musun?"

"Biliyorum," dedi Catriona perişan bir halde. "Bilerek olmadı. Rothesay beni kendisiyle yürümeye zorladığında, herkes geri çekilmişti, hatta babam bile ona karşı kaba olmamam gerektiğini söylemişti. Ama babamın bu şekilde karşılık vermemi onaylamadığını söyleyince, Rothesay kabalık ettiğimi söyledi. Sanırım zil zurna sarhoştu."

"Yüksek bir ihtimalle. Genellikle çok içer."

"Kendi salonumuzda başımın çaresine bakabileceğim sandım, ama–"

"Hayır, genç bayan, söz konusu Rothesay ise kendi başının çaresine bakamazsın."

Catriona derin bir nefes aldı, ağabeyinin haklı olduğunu biliyordu. "Söylediklerimizin ne kadarını duydun?"

"Rothesay'in Fin'in senden hoşlandığını söylediği ana kadar pek bir şey duymadım. Sen masadan ayrıldığında ben orada hâlâ James'le konuşuyordum, o yüzden–"

Kapı açılıp da sanki isminin söylendiğini duymuş gibi James içeri girince, Ivor'un sözü yarım kaldı. Ağabeyleri öylece durup onlara baktı, ne söyleyeceğine karar vermeye çalıştığı belliydi.

"Kapat kapıyı, James," dedi Ivor. "Babamızın fırça atmak ya da daha kötüsü dayak atmak için çocukken bize yaptığı gibi Fin'i o odaya götürdüğünü görmek Cat'e hiçbir şey kazandırmaz. Ben de ona senin ve benim gördüklerimizi ve duyduklarımızı anlatıyordum."

James arkasına uzanıp kapıyı kapatırken Catriona'ya meraklı bir bakış attı. Sonra, "Rothesay'in seni öylece alıp götürmesine izin vermemeliydin, genç bayan, ama doğruyu söylemeliyim ki, onu nasıl durdurabileceğini bilmiyorum. Adam konumunun ve damarlarında akan kanın ona istediğini yapma hakkı verdiğine inanıyor. Hepimiz bunu gördük," dedi.

Catriona bir ona bir Ivor'a baktıktan sonra Ivor'a odaklandı. "Aşağıda olanlar yüzünden özellikle senin deliye döneceğini sanıyordum," dedi. "Ama sanki hoşuna gitmiş gibi görünüyordun... ama dahası da vardı. Endişeli misin?"

Ivor, James'e bakınca ağabeyleri omuzlarını silkti. "Sanırım bu konuda senin ne hissettiğinin pek önemi yok," dedi.

a-pdf watermark dzida75

"Görüyorsun ya, Cat," dedi Ivor, "Rothesay'le birlikte masadan ayrıldığını fark ettiğimizde, oldukça uzaklaşmış ve seslenmek dışında hiçbir müdahalede bulunamayacağımız kadar alt salondaki insanların arasına karışmıştın. Fin'in diplomatik bir şekilde müdahale etme yeteneğine güvenmekten başka şansımız yoktu."

"Fin hiç şüphesiz Rothesay'in dikkatini dağıtmayı başarırdı," dedi James ciddiyetle, "tabii sen ona karışmamış olsaydın."

Catriona ağabeyine katılmıyordu, çünkü Rothesay hiç kimsenin onu amacından uzaklaştırmasına izin verecek gibi görünmüyordu, ama bunu dile getirmemeye karar verdi.

Ne var ki Ivor, "Sen ve ben o üçünün ne konuştuğunu duyacak kadar yaklaştığımızda, meselenin çoktan ileri gittiğine eminim, James," dedi.

"Rothesay'i durdurmaya çalıştım," karşılık verdi Catriona, sesindeki savunmacı tondan nefret ediyordu ama Rothesay'in isteklerine kolayca razı olduğunu düşünmelerini istemiyordu. "Bana Beylerbeyi olarak sahip olduğu gücü hatırlattı. Tehditler savurdu..."

"Evet," dedi James kafasını sallayarak. "Adam çok güçlü, genç bayan ve genellikle insanları bu gücünü kullanmakla tehdit eder. Ama ilk başta onunla gitmeye istekli gibi görünüyordun."

"Sen bile onu nasıl durdurabileceğimi bilmediğini söyledin, James. *Ben* nasıl bilebilirdim ki? Yerimde olsan sen ne–"

"Bu kadarı yeter, Cat," diye araya girdi Ivor, belli ki James'in bütün küçük ayrıntıları uzun uzadıya irdelemeye ihtiyaç duymasına ya da Catriona'nın tepkilerine veya her

ikisine de dayanamıyordu. Ivor ekledi: "Rothesay yirmi üç yaşında olsa da, Kral'ımızı temsil ediyor, o nedenle başka bir adama yapabileceğin gibi ona tokat atamayacağın ya da ellerini üzerinden çekmesini emredemeyeceğin doğru. Yine de, sizi gören birçok kişi ilgisinden hoşlandığını ve ona karşılık verdiğini düşünecektir."

Catriona başıyla onayladı. "Onunla ilk kez yürüdüğümde, Morag da aynı şeyi söyledi."

"O halde bu konu hakkında daha fazla konuşmaya gerek yok," dedi Ivor. "Çok geçmeden rızan olmadığını anladık ve dikkat çekmeden bir an önce yanına gelmeye çalıştık."

"Evet," diye ona katılan James hevesle ekledi: "Aksini düşünmeni istemedim, Cat. Rothesay her kadın için uğraşılması zor bir adam."

"Rothesay sesini yükselterek Fin'e ona karşı gelip gelmediğini sorana dek hiçbir şey duymadım," dedi Ivor. "Kaşlarını çattığını gördüm ve sonra bir de baktım ki, Rothesay, Fin'in sana ilgi duyduğunu ilan ediyor. Fin de bunu inkâr etmedi, Cat."

"Evet, etmedi," diye ona katıldı Catriona hatırlayarak. "Hiçbir şey söylemedi, Ivor. Ve sonra sen bana karşı ne tür bir amacı olduğunu sordun."

"Evet, genç bayan, ona bunu sordum," dedi Ivor. "Sen ya da daha doğrusu, Rothesay Fin'i savunulamaz bir pozisyona sokmuştu. İlgi duyuyorsa aksini söyleyemezdi. Fin'e düşünmesi için zaman tanıyacağını umarak aklıma gelen ilk şeyi söyledim. Ancak itiraf etmeliyim ki pek de akıllıca değildi."

"Bu," dedi James, "kesinlikle doğru. Hatta Catriona'ya o söylediği şeyi söyleten de bu olmalı."

a-pdf watermark
dzida75

Ivor ağabeyine sert bir bakış atıp sözlerine devam etti. "Fin'in babamızdan izin alması gerektiğini söylediğimde, ondan bu tür bir konuyu zaten babamızla görüşeceğini söylemesini bekledim. Ama ağzını açmasına fırsat vermeden, sen onu sevdiğini söyledin ve bunu da kim bilir sizi duyabilecek kaç kişinin yanında söyledin, şüphesiz onlar da başkalarına söylemiş olmalı. Görüyorsun ya, genç bayan, o sözlerinle Fin'i şeytanın alevlerine kendi ellerinle atmış oldun."

"Ama nasıl?"

"Fin'in şu anda karşı odada babamıza senin bir yalancı olduğunu söylediğini düşünebiliyor musun, Catriona?"

"Bağışlayın ama Fin böyle bir şeyi onur meselesi yapacağı için babamıza doğruyu söyleyeceğini sandım. Rothesay'i *durdurup* daha fazla sorun çıkarmadan ondan uzaklaşmaya çalıştığım sırada düşünmeden konuştuğumu biliyor olmalı."

"Babamıza ne söylerse söylesin, onu çok kötü bir duruma soktun."

Shaw, Fin'le konuşurken Catriona'dan yanlarında bulunmasını istemediğini söyleyince, Catriona Fin'in başını belaya soktuğunu anlamıştı, ama babasına böyle bir açıklamada bulunarak yardımcı olabileceğini ummuştu. Anlaşılan, yardımı dokunmamıştı.

"Tanrım," dedi. "Babama tüm gerçeği söyleyeceğim."

"Artık bunun ikinize de pek faydası olacağını sanmıyorum," dedi James kafasını sallayarak.

"Seni anlamıyorum, James. Lütfen ne demek istediğini açıkla."

"Açıklayamaz, Cat, zaten meselenin özüne geldik," dedi

Ivor tatlılıkla. "Doğrusu, babamız duysa, zaten gereğinden fazla konuştuğumuzu düşünürdü."

Bakışları ikisinin arasında gidip gelirken, Catriona ne halt yediğini düşünüyordu.

Shaw'un peşinden, alt kattaki hanımların odasıyla hemen hemen aynı büyüklükteki rahat görünümlü odaya giren Fin, Shaw'un istemesini beklemeden kapıyı kapattı. Odanın sıcaklığı hoştu, hatta sakinleştirici olduğu bile söylenebilirdi, çünkü büyük salondan çıkıp Shaw'u ana merdivenlerde takip ederek belgelerin bulunduğu odaya varana dek geçen uzun dakikalar boyunca, düşünceleri rüzgârlı bir gölün üzerindeki hortum gibi dönüp durmuştu.

Tıpkı at üzerinde mızrakla rakibinin karşısına geçtiğinde yaptığı gibi derin bir nefes alıp verdi ve Shaw'un eğilip şöminedeki korları karıştırmasını izledi.

Shaw doğrulup uzun bir süre ona baktıktan sonra, "Bu konuşmaya başlamadan önce, bilmen gerekir ki, evlat, babam Catriona için iyi bir eş olacağına inanıyor. Ancak henüz bu konuda ona katıldığıma emin değilim," dedi.

Fin'in söylemeyi düşündüğü her şey aklından uçup gitti. Söyleyecek bir şeyi olmadığı için sessizliğini korudu.

"Mackintosh'un bize senin kim olduğunu söylediğini biliyor olmalısın. Aynı şekilde, Ivor da Perth savaşında yer aldığını ve sizin tarafınızdan birinin hayatta kalıp savaşı diğer nesillere aktarabilmesi için seni nehre atlamaya teşvik ettiğini söyledi. Bu olayı başkalarına anlattın mı?"

"Sadece Catriona'ya anlattım, efendim. O günden sonra eve dönmediğim için klanımı görmedim." Savaş ala-

a-pdf watermark dzida75

nından kaçışı ve babasının vasiyetiyle kıyaslandığında, bu gerçek ona o kadar da kötü gelmemişti. Ama Shaw'a itiraf edince hiç de hoş olmadığını fark etti.

"Demek kendi halkına anlatmadığın halde Catriona'yla paylaştın, öyle mi?"

"Evet, öyle," dedi Fin. "Beni arkadaşı olarak kabul etti – belki de hayatını kurtardı. Bilmeye hakkı olduğunu düşündüm."

"Peki ona Cameron klan reisinin kardeşi olduğunu da söyledin mi?"

"Söyledim."

"Peki ya Pertlı savaşına kadar iki klanın da uğruna mücadele verdiği ve hâlâ gerginliğe sebep olan Tor Şatosu'nda doğduğunu?"

"Ona bunu söylemedim," dedi Fin kısık bir sesle.

"Herhalde fırsat olmamıştır," dedi Shaw neredeyse candan bir şekilde.

"Tor Şatosu'ndan bahsettik," diye itiraf etti Fin, uçurumun kenarına ya da darağacına yaklaşıyormuş gibi hissediyordu. "Şatoyu bilip bilmediğimi sordu ve Mackintosh'un her Noel'de oraya gittiğini söyledi. Ona sadece Tor Şatosu'nu ve Arkaig Gölü'nü bildiğimi söyledim."

"Anlıyorum." Shaw'un gözlerinin ışıldadığını gören Fin şaşırdı. "Sanırım bir gün genç bayana karşı daha dürüst olmuş olmayı dileyeceksin. Ama bu karşı karşıya kalacağın sonuçlardan sadece biri," demekle yetindi Shaw.

"Birkaç tanesi aklıma geliyor," dedi Fin sadece Catriona'yı ve öfkesini değil, Rothesay'i de düşünerek.

"Evet, ama şu an beni sadece bir tanesi ilgilendiriyor," dedi Shaw. "Tabii Catriona'mıza yalan söylemek istemiyorsan."

"Şartlar ne olursa olsun, bunu asla yapmam," dedi Fin. "Ancak, Catriona'nın meseleyi bir an önce açıklığa kavuşturacağından eminim. Hatta, aklından geçenleri anında dile getirse de, bu sefer hiç düşünmeden konuştuğunu çoktan açıklamış olduğunu duysam, buna hiç şaşırmam."

"Onu ağabeylerine emanet ettiğini sana hatırlatırım, evlat. Yani henüz başka kimseye bir şey söylemedi. Söylemeyecek de. Kendisini kötü bir duruma düşürmesine izin vermeyeceğim, sen de onu kötü bir duruma sokmayacaksın. Aklında böyle bir şeyin olduğunu bilseydim," diye ekledi Shaw, Fin onu rahatlatmak istercesine hareket edince, "çeneni kapalı tutmanı sağlardım. Bu durumda, genç bayanla, olması gerektiği gibi, gayet iyi alakadar olacağına güveniyorum."

"Olması gerektiği gibi mi, efendim?"

"Evet, elbette, ne de olsa onunla evleneceksin, öyle değil mi? Burada üç güçlü lordu misafir ediyoruz. Ve her biri onunla evleneceğini duymayı bekliyor."

Fin sözcükleri duydu. Ama sözcüklerin etkisi oldukça güçlü olsa da, bekleyeceğinden çok daha farklıydı. Hiç tecrübe etmediği bir açlık hissetti. Catriona'yı hiçbir şeyi istemediği kadar çok istiyordu.

Onu elde edebilecek olması…

Düşündükçe vücudu uyanıyor ve zihni uğulduyordu.

Gerçi Shaw'un da –tıpkı *onun* gibi– bir erkek için en iyi cezanın kendi davranışlarının sonuçlarına katlanmak olduğuna inandığını keşfetmek tam bir şok olmuştu.

a-pdf watermark dzida75

On Üçüncü Bölüm

Catriona ağabeyleriyle beklerken odanın içinde bir ileri bir geri yürüyüp duruyordu, ona daha fazlasını söylemeyi reddetmelerine kızmıştı ama ısrar etmesinin bir faydası olmayacağını biliyordu. Ne Ivor ne de James tek bir kelime etmişti. İkisi de sessizce onu izliyordu.

Kapı açılınca irkildi ve dönüp bakınca asık suratlı Shaw'un kapının girişinde durduğunu gördü.

"Ona ne yaptınız, efendim?" diye sordu.

Ses tonundan hoşlanmadığını belirtircesine kaşlarını kaldıran Shaw, "Şimdi benimle karşı odaya geleceksin, Catriona," dedi.

Güçlükle yutkunduktan sonra, "Lütfen, efendim, o nerede?" diye sordu.

"Sana söyleyeceklerim olduğu konusunda seni uyarmıştım, genç bayan. Onları şimdi sana söyleyeceğim." Kenara çekilip acımasızca koridorun karşısındaki odayı işaret etti.

Catriona, küçükken o odaya gitmesi emredildiğinde hissettiği korkuya benzer bir hisle, kendisini topladı ancak

Ivor ona anlayış dolu bir bakış atınca tekrar sarsıldı. Kendisini bekleyen konuşma boyunca ağırbaşlılığını korumayı umarak babasının yanından geçip koridora çıktı ve geniş odaya girdi.

Şöminenin yanında duran Fin ciddi ama onun dışında rahat görünüyordu.

Catriona'nın kalbi gümbür gümbür atıyordu, ama Fin'in babasıyla arasında geçenlerden etkilenmediğini görmek onu biraz sakinleştirdi.

Tam konuşmak üzereyken, Shaw, "Bana bak, Catriona," dedi.

Catriona ağzını kapatıp babasına doğru döndü.

Beklediği gibi azarlanmak yerine, Shaw, "Sör Finlagh'a aramızda geçen konuşmayı ve ondan beklediğim hareketi sana dilediği gibi aktarabileceğini söyledim," dedi. "Benim ve lord büyükbabanın düşüncelerini sana açıkça ifade edeceği konusunda ona güveniyorum, genç bayan. Aynı şekilde, senin de onunla bu konuyu konuşurken üzerine düşen vazifeyi unutmayacağına güveniyorum."

"Evet, efendim, unutmam," dedi Catriona.

Shaw kafasını sallayıp devam etti: "Buradaki işin bitince, odana çekileceksin. Böylece diğer kadınlarla konuşmana gerek kalmayacak. Aynı şekilde, yarına kadar Ailvie'ye de hiçbir şeyden söz etmeyeceksin. Bu konu hakkında gevezelik yaptığını duymak hiç hoşuma gitmez. Beni anlıyor musun, Catriona?"

"Sanırım… anlıyorum," dedi Catriona, pek fazla bir şey anlamadığının farkındaydı ancak Fin'in ona neler olduğunu açıklayacağını umuyordu. Shaw'dan açıklama yapmasını isterse, duymak istediğinden ve belki de kelimelerden çok daha fazlasıyla karşılaşacağına dair içinde güçlü bir his

a-pdf watermark dzida75

vardı. Zaten babası durumdan son derece hoşnutsuz görünüyordu.

Shaw odadan çıkıp kapıyı arkasından kapatarak onu şöminenin yanında sessizce duran Fin'le yalnız bırakana kadar rahat bir nefes almadı.

Fin tek kelime etmemişti, bunun üzerine Catriona ona doğru döndü, şöminede parlayan korlardan birinin çıtırdaması üzerine havada uçuşan kıvılcımları hayal meyal fark etti. Bakışları Fin'inkileri aradı, nihayet göz göze geldiklerinde, rahatlık hissinin yerini ihtiyat aldı.

Fin de en az babası kadar durumdan hoşnutsuz görünüyordu. İfadesi Shaw'unki kadar korkutucu değildi, ama söyleyebilecekleri ya da hisleri hakkında herhangi bir ipucu vermiyordu.

"Babam sana ne söyledi?" diye sordu umduğundan daha güçlü bir sesle.

Fin onun gözlerine bakmaya devam etti, ama konuşunca ifadesi değişti, sanki o da Catriona'nın yaptığı gibi onun ruh halini anlamaya çalışıyordu.

Catriona yine rahatlamaya başladığını hissetti. Her nedense Fin hoşnutsuz olduğunda bile onun yanında olmak kolaydı. Fin ona karşı çıkabilirdi –ne de olsa, karşı çıkmak doğasında vardı - ama James'in bazen yaptığı gibi onu başından savmaz ya da Ivor'un sık sık yaptığı gibi ona güvenmesini ve dediğini yapmasını söylemezdi. Fin onunla akıllı biriymiş gibi konuşurdu. Hatta ona kızarsa, genellikle sebebi aklını kullanmaması olurdu.

En sonunda, Catriona'nın yanına gitmeden ya da oturmayı önermeden, sanki uzun süre düşündüğü bir şeyde karara varmış gibi, Fin'in ifadesi sertleşti. "Orada Rothesay'e söylediklerinizde... herhangi bir doğruluk payı var mıydı, Catriona?" diye sordu.

Ivor'un, sözleriyle Fin'i şeytanın ateşine attığını söylediğini hatırlayan Catriona üzgün bir şekilde, "Çok üzgünüm, efendim," dedi. "Her şeyi babama açıklamak istedim, ama James bunun hiçbir işe yaramayacağını söyledi. Ama eminim babam ve büyükbabam meseleyi sizin için çözeceklerdir."

"Babanıza ne söyleyecektiniz?"

"Rothesay'in beni rahat bırakması için öyle söylediğimi söyleyecektim, elbette. Bunu fark etmiş olduğunuzu sanıyordum."

"Fark ettim," dedi Fin.

Catriona kendinden emin bir şekilde sözlerine devam etti: "Siz uzun süre hiçbir şey söylemeyince, ne düşüneceğimi bilemedim. Rothesay beni kendiniz için istediğinizi ilan edince, tüm kalbimle, beni istemediğinizi söylememenizi *umdum*. Ama doğrusu, güçlü onur anlayışımız yüzünden bundan emin olamadım. Babama, yalan söylediğimi söyleyeceğinizi sandım. Ama Ivor bunu yapmayacağınızı söyledi."

"Ivor haklı. Masum bir kızı Rothesay'in ellerine terk etmek onur anlayışımla örtüşmezdi."

"Zannediyorum yalancı olduğumu söylemenin bir tür ihanet olacağını kast ediyorsunuz, ama–"

"Evet, öyle düşünüyorum," dedi Fin. "Unutmayın ki, Rothesay'in huylarını sizden daha iyi biliyorum. Ama lütfen söyleyin. Neden bana kaşlarınızı çattınız?"

"Ne zaman?"

"Bu gece beni daha fazla deneme, Cat. Sabrım tükenmiş."

a-pdf watermark dzida75

"Rothesay'le karşı karşıya geldiğiniz anı kastediyorsanız – Tanrı aşkına, bayım, ona meydan okudunuz! Onu sinirlendirdiğinizi görebiliyordum, zaten daha önce de onu sinirlendirmişsiniz, çünkü *onu* terk ettiğinizi söyledi."

"Karşılığında ben *ne* söyledim...?"

"Size bunu onun emrettiğini." Catriona içini çekti, çizgiyi aştığının farkındaydı. "Doğrusu, onunla baş edebileceğinizi bilmem gerektiğini söyleyecek olsanız bile, ikinizi o şekilde karşı karşıya görünce çok korktum. Açıkçası, bana susmamı söylediğinizde çok gücendim."

Fin sakin bir şekilde karşılık verdi: "Çünkü yardımcı olmuyordunuz, ama Rothesay'e davranış şeklinin yanlış olduğunu söyleyen herkesin tehlikeli sularda gezdiğini anlamanıza sevindim."

"O halde–"

"Kur yapmasına karşı koymanız ilk başta onu daha çok teşvik etti, genç bayan," dedi Fin. "Ama tahammül edemeyeceği şekilde davranacak kadar ona kızmaya başladığınızı görebiliyordum. Yine de, sorumun en önemli kısmına net bir cevap vermenizi istiyorum. Benimle ilgili hisleriniz konusunda ona söylediğiniz şeylerde herhangi bir doğruluk payı var mıydı, yoksa bu ilan-ı aşk sadece bir yalan mıydı?"

Catriona tereddüt etti, acaba Fin onun ne söyleyeceğini umuyordu ve acaba kendisinin Fin'e karşı duyguları ne denli güçlüydü? Kısa bir süre önce karşı odanın girişinde babasıyla yüzleştiğinde düşündüğü tek şey, Fin'di.

Onun için endişelenmiş, Shaw'un ona söyleyebileceği şeylerden kaygılanmış ve onu babasıyla bu şekilde yüzleşmek zorunda bıraktığı için Fin'in kendisini asla affetmeyeceğinden korkmuştu.

Doğrusu, Fin'in yanında olmaktan hoşlanıyordu. Fin onu büyülüyor, daha önce hiç düşünmediği şeyler hakkında düşündürüyor ve onu dinliyordu. Ona fikirlerinin değerli ve hatta ilginç olduğunu hissettiriyordu.

Güzel gözleri, istediğinde düşüncelerini görmesine izin veriyor ve Catriona'ya ruhunun derinliklerinde hissedebileceği şekilde bakıyordu.

Ama Catriona, Fin'in ona açıkladığı şeyler dışında bu adam hakkında ne biliyordu? Ayrıca onunla evlenecek kadar onu önemsediğini, ama onunla birlikte uzaklara gidecek kadar, Fin onu yalnız bırakmak zorunda kaldığında, yabancıların... düşmanların arasında yaşayacak kadar önemsemediğini düşünmesine izin vermek ne kadar adil olurdu?

"Size bir soru sorabilir miyim, efendim?"

"Elbette, ne isterseniz sorabilirsiniz," dedi savaşçı.

"Ne istersem mi? Tanrı aşkına, bu çok kolay bir şeymiş gibi söylüyorsunuz. Birinin size cevabını hiç kimseyle paylaşmaya cesaret edemeyeceğiniz kadar özel bir soru sormasından korkmuyor musunuz? Ne de olsa, birçok insanın sırları vardır."

Savaşçının gözlerinde bir anlığına tutuk bir bakış belirdi. Ama hemen kayboldu ve Fin, "Kişisel olsun ya da olmasın, bana sorduğunuz her soruya mümkün olduğunca cevap vereceğim," dedi.

Catriona dikkatle ona baktı, alacağı cevabı doğru düzgün tartmak için onun her hareketini ve en ufak mimiğini yakalamaya kararlıydı. Sonra, "Bana hakkınızda bilmem gereken her şeyi söylediniz mi?" diye sordu.

Fin sorulan soruyu ve buna nasıl cevap vermesi gerektiğini düşünürken, genç kadının babasının tahminini ne

a-pdf watermark dzida75

kadar çabuk haklı çıkardığını görünce neredeyse gülümseyecekti.

Shaw, Catriona'nın onun ailesi hakkında her şeyi bilmesi gerektiğini söylerken haklıydı. Fin genç kadına hakkında daha fazla şey anlatması gerektiğini biliyordu, çünkü er ya da geç onu Arkaig Gölü'ne götürecekti ve o zaman Mackintosh'un asıl tahtının aynı zamanda Fin Cameron'un ilk evi olduğunu görecekti.

Ivor'un onu vahşi bir kedi olarak tasvir ettiğini hatırlayınca, bu konuşmayı yaptıkları sırada tüylerin ve pençelerin havada uçuşacağını düşündü. O yüzden bu konuşmayı şimdi yapmak akılsızca olurdu. Ancak kimsenin konuşmalarını bölmesinden korkmadığı bir ortamda onunla yalnız kaldığı zaman, ona bilmek istediği *her şeyi* söyleyebilirdi.

Ivor ya da James'in her an içeri girebileceği ya da Catriona'nın rahatlıkla dışarı çıkıp odasının kapısını kilitleyip onunla konuşmayı reddedebileceği bir yerde bunu yapamazdı.

En sonunda, genç kadının ifadesinden giderek sabırsızlandığını görünce, "Pençelerini çıkarma, Cat," dedi. "Hakkımda bilmek istediğiniz her şeyi size söyleyemezdim. Aklıma size söyleyemeyeceğim iki ya da üç şey geliyor, çünkü bunları sizinle paylaşmamdan hoşlanmayacak insanlarla ilgili. Ayrıca, itiraf etmeliyim ki, şartlar farklı olsaydı *dostunuz olarak* size anlatmak zorunda hissedeceğim ama henüz anlatmadığım şeyler de var."

"Ne tür şartlar? Söz konusu şeyleri düşmanınıza söyleyebileceğinizi kastediyor olamazsınız."

Fin genç kadının ne kadar zeki olduğunu bildiği için bekledi ve hayal kırıklığına uğramadı.

"Demek istediğiniz, eğer kabul edersem... eğer biz... yani eğer siz..."

Catriona kekelerken, "Soruma yanıt verin," dedi Fin kısık bir sesle. "Rothesay'e bana karşı hisleriniz olduğunu söylerken ciddi miydiniz, yoksa yalan mı söylüyorsunuz?"

Genç kadın güçlükle yutkunup, "Bunu söylediğime pişman olabilirim, ama... sanırım söylediklerimde doğruluk payı var. Yine de–"

Fin'in kalp atışları hızlandı, içinde dolaşan güçlü duygulardan ve fiziksel tepkiden irkildi. "Emin misiniz, genç bayan?" diye sorarken sesinin çatladığını hissetti. "Daha önce benden özür dilediğinizi ve sırf Rothesay'in sizi rahat bırakması için öyle dediğinizi iddia ettiğinizi hatırlayın."

"Henüz tam olarak biçimlenmemiş düşüncelerime bile karşı çıkmak ve bu sırada kendi sözlerimi bana karşı kullanmak zorunda mısınız, bayım?"

Fin ona doğru bir adım attı, bunu içgüdüsel bir şekilde yaptığını fark edince kendisini toplayıp, "Size karşı çıkmıyorum," dedi. "Sadece daha sonra olacaklara karşı nasıl bir tepki vereceğinizi anlamak için şu anda ne hissettiğinizi bilmeliyim. Bu odayı terk etmeden önce, sizin apaçık anladığınızdan emin olmam gereken bir şey var."

Catriona durup Fin'e baktı, zihninde birçok düşünce dolanıp duruyordu; bu düşüncelere babasının kendisine söylediği en son şey, yani Fin'in ona Shaw'un ve Mackintosh'un görüşünü açıkça izah edeceği de dahildi.

Aniden, gerçeğin farkına vardı.

"Tanrı aşkına, sizi benimle evlendirmek istiyorlar!"

"Mackintosh ve babanız bu konu hakkında görüşmüş-

a-pdf watermark dzida75

ler," dedi Fin. "Demek istediğim, hem bizim hakkımızda hem de Rothesay hakkında görüşmüşler. Büyükbabanız, Mackintosh ve Stewart haneleri arasında sorun çıkaracak hiçbir şey olmamasını emretmiş ve Shaw da onunla hemfikir. O nedenle evlenmemizi öneriyor–"

"Israr ediyorlar demek daha doğru olur! Ama benim öyle bir niyetim–"

"Niyetiniz ne olursa olsun, büyük bir kargaşa yarattınız, genç bayan. Rothesay ondan kurtulmak için yalan söylediğinizi öğrenirse neler olacağını bir düşünün. O genç ve oldukça gururlu bir adam, ayrıca böylesine bir hikâye hızlı yayılır."

Catriona, Fin'in zihninde yarattığı görüntüye suratını buruşturup, "O sırada başkalarının yanımızda olduğunu biliyorum. Ivor birçoğunun bu olayı etrafa anlatmaktan mutluluk duyacağını söyledi," dedi.

Fin başıyla onayladı.

İçini çeken Catriona herkese karşı gelemeyeceğinin farkındaydı ve bu Fin'i bir daha göremeyeceği anlamına geliyorsa onlara karşı gelmek istemediğini de biliyordu. "Pekâlâ. Evleneceğimizi etrafa yayabilirler. O zaman görürüz. Ama bunu yapmadan önce hakkımda anlamanız gereken bir şey var, bayım."

Konuşurken Fin ona iyice yaklaşmıştı. Genç adam gözlerinin içine baktı. "Anlamam gereken şey nedir?" diye sordu.

Hislerini sesinden belli etmemeye çalışarak, "Erkeklerin kendi başımın çaresine bakamayacağını düşünmesinden hiç *hoşlanmam*. Çünkü bakabilirim, bayım ve bakıyordum da," dedi Catriona.

"Ah, buraya gelin, küçük hanım," deyip onu kollarının

arasına aldı Fin. "Kendi başınızın çaresine bakabildiğinizi gördüm. Cesursunuz. Doğrusu, bu beni sahip olduğunuz herhangi bir zayıflıktan daha çok endişelendiriyor, çünkü hiçbir kadın *her zaman* kendi başının çaresine bakamaz – aynı şekilde, hiçbir erkek de."

Catriona, "Böyle söyleyeceğinizi biliyordum," diye mırıldanıp ona doğru sokuldu ve sarılmasına izin verdi. Bu sırada başka bir şeyin farkına vardı. "Olanlar hakkında ne düşündüğünüzü bana söylemediniz. Bana kızmış olmalısınız ve sizi böyle bir şey yapmaya zorlamalarından en az benim kadar nefret ediyor olmalısınız. Ayrıca, yaptığım şey Rothesay'le olan ilişkinizi zedelediyse…"

Catriona'nın sesi gerçekten de endişeli çıkıyordu, duraksayınca Fin ona sarılıp, "Davy bana ihtiyaç duyduğu ilk anda bu hoşnutsuzluğunu unutacaktır, genç bayan," dedi. "Ayrıca ne size kızgınım ne de babanızın bizim için yaptığı plana karşıyım, gerçi bir süre hayatımı zora sokabilir, özellikle de ailemle."

Genç kadın başıyla onayladı. "Anlıyorum. Evlenmemizden hoşlanacaklarını sanmam."

"Hoşlansınlar ya da hoşlanmasınlar, ateşkese saygı gösteriyorlar," dedi Fin. "Ne olursa olsun, biz evlendikten sonra seninle tanışmak isteyeceklerdir." Ağabeyi Ewan'ın Catriona'yla evlilik öncesinde tanışmış olmaları gerektiğini söyleyeceğini eklemedi. Bir Mackintosh'la evlenmesine Ewan'ın ne diyeceğini hayal etmek bile istemiyordu.

Catriona kısık bir sesle, "Eilein Gölü'nden ayrılmak hakkındaki düşüncelerim değişmedi, efendim," dedi. "Morag'ı gördüm, klanlar düşman olmadığında bile ya-

a-pdf watermark dzida75

bancıların arasında yaşamanın ne kadar zor olduğunu biliyorum. Biz ise Cameron'larla sürekli çatışma içinde yaşadık. Ayrıca, bir süredir ailenizi görmediyseniz..."

"Perth'teki savaştan beri görmedim," dedi.

"Tanrı aşkına, orada öldüğünüzü sanıyor olmalılar!"

"Ne düşündüklerini bilmiyorum," diye itiraf etti Fin. "Savaş alanını terk ettiğimde Ivor'dan başka kimsenin kim olduğumu bildiğini sanmıyorum. O nedenle Lochaber'dekiler büyük ihtimalle otuz Cameron'un da Perth savaşında öldüğüne inanıyor olmalılar. Ama ailemin ölmediğimi öğrenince sevineceğini ve aynı şekilde kısa süre önce aşağılık bir herifin beni öldürmesine engel olan kadını hoşça karşılayacaklarını düşünüyorum. Ama hayatta olmama sevinmezlerse–"

"Neden sevinmesinler ki?"

Fin bu konuyu açmayı düşünmemişti. Ama dürüstçe, "Ailemdeki erkekler savaş meydanını o şekilde terk etmenin korkaklık olduğunu düşüneceklerdir," dedi.

Catriona hiçbir şey söylemeyince, bir an tereddüt etti. "Bana bak, Catriona." Genç kadın kafasını kaldırınca, "Bunun korkaklık olmadığını düşündüğüne emin misin?" diye sordu. "Öyle düşünüyorsan, seni suçlayamam. Bunu daha önce de konuştuğumuzu bili–"

"Ivor gitmen gerektiğini düşünmüş. Bu senin için olduğu gibi benim için de yeterli, Fin Cameron. Aklı başında hiç kimse öyle bir günde pek çok rakibinden ve kendi tarafındaki yirmi dokuz savaşçıdan daha fazla dayanan bir adamın korkak olduğunu düşünmez."

Genç kadının ses tonu ona inanmamasını imkânsız kılıyordu. Rahatlamaya başladı.

"Ancak bir şey daha var," dedi Catriona. "Rothesay'e müdahale edebildiğine göre, istesen babama da karşı gelebileceğini düşünüyorum. Seninle evlenmek, Rory Comyn'le evlenmekten çok daha iyidir, ama eğer seni zorlamalarına izin verdiysen–"

"Sanırım şu noktada benim de senin gibi bu konu hakkında sesimi çıkarmaya pek hakkımın olmadığını biliyorsun," dedi Fin. "Bu evliliğe *senin* karşı olduğunu onlara söylememi istiyorsan, söylerim. Ama sen de biliyorsun ki, isteklerini yerine getirmekten çok seni korumayı önemsiyorlar."

"Gerçekten de onlara beni seninle evlendirmelerini istemediğimi söyler misin?"

"Söylerim."

"Seni dinleyebilirler," dedi Catriona. "Söyle öyleyse. Bahse girerim, babam Ivor ve James'le birlikte seni karşı odada bekliyordur."

Bunun üzerine, Fin onunla birlikte koridora çıktı ve merdivenlerin kıvrımında gözden kaybolana dek onu izledi. Sonra, karşı odanın kapısını tıklattı, sessizlikten başka bir şey duyamıyordu, kapıyı açınca odanın boş olduğunu gördü.

"Özür dilerim, efendim."

Arkasını dönen Fin, Tadhg'in arkasındaki basamakta olduğunu gördü. "Evet, ne oldu?"

"Lord, Mackintosh ve diğerleriyle birlikte iç odada. Leydi hazretleri odasına çekildiği için sizinle orada görüşecek. Bir de, efendim?"

"Başka ne var?"

"Bence Leydi Catriona'yla evlenmeniz iyi bir fikir."

"Tanrı aşkına, tüm şato bu gece burada olanları biliyor mu?"

a-pdf watermark dzida75

"Hayır efendim, Lord, Mackintosh'a her şeyin hazır olmasını söylediğinde yanlarındaydım."

"Hemen aşağı ineceğim, Tadhg. Lütfen odama gidip uşağıma kısa bir süre sonra odamda olacağımı söyle. Beni beklesin. Ama bu haberi onunla paylaşma."

Çocuğun kafasını sallamasını bekledikten sonra, Fin alt kattaki salona indi.

Aodán onu iç odaya alınca, sadece Shaw ve Mackintosh'u değil, aynı zamanda hanımlarını, Rothesay'i ve Alex Stewart'ı da karşısında buldu. Anlaşılan Donald odasına çekilmişti; James, Ivor ve Morag da yoktu.

Fin, Ivor'un orada olmasını isterdi. O yokken kendisini kalabalığa karşı yalnız hissediyordu.

Rothesay ona bakarak sırıttı, anlaşılan hâlâ keyfi yerindeydi, Alex de neşeli görünüyordu. Shaw her zamanki gibi asık suratlıydı, Mackintosh ise sessiz bir hoşnutluk içerisindeydi.

Leydi Ealga'yla bir anlığına göz göze gelen Fin, kadının içtenlikle gülümsediğini fark etti.

Leydi Annis ise onu dikkatle süzüyordu.

"Yukarıda her şey yolunda mı?" diye sordu Shaw.

Rothesay ve Alex odada olduğundan, Fin sadece, "Evet, efendim," demekle yetindi ve Shaw'un onlar varken daha fazla konuşmak istemediğini anlamasını umdu.

Rothesay, "Aksi nasıl mümkün olabilir ki?" dedi. "Bu gece böylesine iyi vakit geçirmiş olmamız harika. Bir an önce düğün hazırlıklarına başlamalıyız."

Catriona kendi odasının bulunduğu koridora varınca Boreas'ı kapısının önünde yatarken buldu, küçük gri göl-

gesi ise üstünde kıvrılıp yatmıştı. Köpek gözlerini kırpıştırıp kuyruğunu salladı. Kedi yavrusu ise kafasını kaldırıp küçük bir miyavla ona selam verdi.

Catriona kapıyı açıp onları içeri aldı, içinin rahatladığını hissetti ve Fin'le yaptığı son konuşmanın hâlâ aklında olduğunu fark etti. Bir kez daha onu tehlikeye atmış gibi hissediyordu. Ama Fin onunla hemen her konuda tartışmaktan hoşlandığına göre, Shaw'u ve büyükbabasını düğünün yapılmasına gerek olmadığına ikna edebilmesi ona mantıklı geliyordu. En azından şimdilik yapılmasına gerek olmadığını düşünüyordu. Belki daha sonra... olabilirdi.

İçini çekti. Doğrusu onunla evlenmeyi çok istiyordu.

Dokunuşunu düşünmek bile vücudunun her noktasında onu tekrar hissetmesi için yeterliydi. Genç adam ona sarıldığında, ait olduğu yer sanki kollarının arasıymış gibi hissetmişti.

Çocukluğundan beri onu böylesine şefkatle teselli eden birini hatırlamıyordu. Bu düşünce kendi başının çaresine bakabileceği konusundaki ısrarı sebebiyle Fin'in onu çocuksu görüp görmediğini merak etmesine neden oldu. Fin ona "küçük hanım" demişti, öyle değil mi?

Bunu düşünürken, Boreas ve kedi yavrusu yatağın yanına yeniden yerleşti ve o sırada Ailvie'nin orada olması gerektiğini fark etti. Ama yıkanma tası boştu, belki de saat sandığı kadar geç değildi.

Pencereden bakmak için yürürken, evli olmanın hoşuna gidip gitmeyeceğini düşündü. Evinden ayrılma düşüncesi hâlâ içini ürpertiyordu. Ve bu konudaki fikrini değiştirmediğini söylediğinde, Fin ona hiçbir karşılık vermemişti.

Belki de Fin hislerini anlamıştı ve Rothiemurchus'ta yaşamaya razı olacaktı. Eğer öyleyse, Fin Rothesay'le bir-

a-pdf watermark dzida75

likte herhangi bir savaşa ya da başka bir yere gitmesi gerektiğinde, Catriona, artık muhtemelen Fin'in bile doğru düzgün tanımadığı düşman yabancıların yanında kalmak yerine ailesiyle birlikte kalabilirdi.

Hâlâ düşünceleriyle boğuşurken, kilit tıkırdadı ve kapı açıldı.

Ailvie olduğunu sanıp arkasını dönmeden, "Sana haber gönderip göndermemem gerektiğini düşünüyordum. Geç olmadı mı?" dedi.

Kapı kapandı ve duymayı umduğu en son ses, "Ailvie burada değil, çünkü hizmetkârımdan ona haber yollayana dek gelmemesini söylemesini istedim," dedi.

"Büyükanne!" dedi Catriona heyecanla arkasına dönerken. "Burada ne arıyorsun... Bu..."

"Şimdiye kadar, tuhaf şekilde ilan edilen pek çok evlilik haberi işittim, Catriona," dedi Leydi Annis sertçe. "Ama bir gelinin niyetini insanların içinde, özellikle de İskoç Kralı'nın vârisinin yüzüne karşı açıklaması pek alışıldık bir durum değildir. Şimdiye kadar genç Sör Finlagh'ın sana çekici geldiğini *birine* söylemiş olman gerekmez miydi? Bu gece evlenmeniz gerektiğine göre, çekici geliyordur herhalde."

"Bu gece! Ama o demişti ki–"

"Ne söylediğini boş ver. Rothesay bir an önce düğünün yapıldığını görmek istiyor. Ve büyükbaban da bunun gerçekleştiğinden emin olmak istiyor, çünkü bir süre önce bu Savaşçı Fin'in senin için harika bir eş adayı olduğuna karar verdi."

"Ö-öyle mi?" Catriona mantıklı bir şekilde cevap vermek bir yana, güçlükle nefes alıyordu.

"Evet, öyle düşünüyor. Onu ilk gördüğü andan beri, çocuğun bir Cameron olduğunu biliyordu. Üstelik herhangi bir Cameron değil, gelmiş geçmiş en iyi okçu olan Tearlach MacGillony'nin oğlu ve bu da seninle evlenmesi için son derece uygun olduğu anlamına geliyor."

"Öyle mi?"

"Evet, elbette, ailenin o kolundan geldiği için, büyükbaban, Fin'in Cameron'lar ile Chattan Klanı arasındaki ateşkesi korumak açısından son derece uygun bir aday olduğunu söylüyor. *Bunun* çok önemli olduğunu düşünüyor."

"Ama, büyükanne, ben–"

"Bu kararın seninle bir ilgisi yok, Catriona, o nedenle bu fikri aklından çıkarsan iyi edersin. Kontrolünü kaybederek ya da başka bir dramatik davranışa kalkışarak sorun çıkarmayı düşünüyorsan, sana bir kez daha düşünmeni öneririm. Baban ne keyifli ne de hoşgörülü olabilecek bir ruh halinde. Doğrusu, kararlarını sana ileten kişi olmak için onu ve büyükbabanı ikna etmeme minnettar olmalısın."

"Lütfen, eğer beni dinlerseniz–"

"Sus," diye emretti Leydi Annis, her zamanki gibi son sözü kendisinin söylediğinden emin olmak istiyordu. "Rothesay istediğini elde etmeye kararlı. O yüzden bu gece adamla birlikte olacaksın."

Catriona aniden Rothesay'i yatağında hayal etti, ama bu görüntünün onu neşelendiren bir yanı yoktu ve Leydi Annis'in kastettiğinin bu olmadığını biliyordu. Ama Fin'i de yatağında düşünmek istemiyordu.

Bu görüntü öylesine rahatsızlık vericiydi ki, kendine olan saygısını korumak için aklına tek bir şey geliyordu.

Kapıya doğru ilerlediğini görünce, Leydi Annis, "Nereye gidiyorsun?" diye bağırdı.

a-pdf watermark dzida75

"Bu işe bir son vermeye," diye karşılık verdi Catriona. Daha önce büyükannesine karşı geldiğini hiç hatırlamıyordu. Ama şu anda kendisine ve herkese olduğu kadar Fin'e de kızgın olsa bile, Fin'i onunla evlenmeye zorlamalarına izin veremezdi.

Rothesay düğünün bir an önce gerçekleşmesini istediğini söyledikten sonra, Fin, Shaw'la göz göze gelmeye çalışıp konuşmaları gerektiğini belli etmeyi ummuştu. Ama çok geçmeden sohbet genel bir hal almış, kadınlar ve Alex Stewart nikâhın nasıl olması gerektiği konusunda sorular sormaya başlamıştı.

Leydi Annis, Mackintosh'la bakıştıktan sonra kararlarını Catriona'ya bildireceğini söyleyerek odayı terk etmişti.

"Rahip bulmak konusunda bir sorun çıkacağını sanmıyorum," dedi Rothesay, Leydi Ealga'nın sorusuna cevap olarak. "Bu konuda yapılabilecek birçok şey var, ama Donald'ın ekibindeki gerçek dilenci keşişi uyandırır ve onları evlendirmesini isteriz."

Onları dinleyen Shaw, Fin'in ne kadar gergin olduğunu fark etmemiş gibi görünüyordu.

Alex ise soytarıların gösterisini izliyormuş gibi hâlâ keyfi yerinde görünüyordu.

Sessizliği fırsat bilen Fin, "Bağışlayın, lordlarım, ama aceleye getirilen bir nikâh iyice düşünülerek gerçekleşen bir düğün kadar hayırlı olmaz."

Mackintosh aksi bir şekilde, "Genç bayan her şeyi aniden dile getirdi, Fin," dedi. "O nedenle, ertelemenin hiçbir anlamı yok, aksine bunu bir an önce sonuca bağlamak için her türlü sebebimiz var. Bunun seni talihsiz bir durama soktuğunun farkındayım, evlat – ne de olsa, ailen burada değil," diye ekledi Rothesay'e bakarak. "Gerçi genç bayanla son zamanlarda öylesine çok vakit geçiriyordun ki, bizim de dikkatimizi çekti, bu tür davranışlar hep dikkat çeker zaten. Ona her şeyin bir yalan olduğunu söylemek ve onunla oynamış gibi görünmek istemiyorsan–"

"Bunu yapmayacağımı biliyorsunuz, efendim. Onunla gerçekten evlenmek istiyorum."

Bu konuda ciddiydi. Artık onurlu olan şeyi ya da yapmaktan rahatsız olmadığı bir şeyi yapmıyordu. Catriona ona çok şey ifade etmeye başlamıştı.

Yine de, Catriona'nın adına konuşacağına söz vermişti.

"Ancak," diye ekledi sırayla lordlara bakarak, "size söylemeliyim ki, leydi hazretlerinin bazı tereddütleri var. O–"

"Rothesay ve herkes burada olduğu için heyecanlı olması doğal," diye sözünü kesti Mackintosh. "Ama büyükannesi onunla konuşacak."

"Evet, evlat," dedi Shaw. "Dedikodular başlamadan önce nikâhın yapılması iyi olur."

"O halde, konu çözüme kavuşturulmuştur," dedi Mackintosh. "Tanrı aşkına, Catriona'nın gelinliğinin ve diğer şeylerin hazırlanmasını bekleyemezsiniz. Rothesay, Alex ve Donald'la bir karara varır varmaz kendi işinin başına dönmek istiyor. Ayrıca, evlat, eğer bir an önce evlenirsen, Rothesay'le yola çıkmadan önce eşinin tadını çıkarman için vaktin olur."

Fin cevap vermek için ağzını açtığı sırada, kapı ardına kadar açıldı ve tadını çıkaracağı genç bayan altın rengi gözlerinden ateş saçarak odaya girdi.

Hemen gözlerini Fin'e dikti. "Onlara söyleyeceğinizi

a-pdf watermark dzida75

sanıyordum, efendim. Aksine, anlaşılan *şimdi* bir an önce evlenmemiz gerekiyor? Tanrı aşkına, ama ben–"

Shaw sertçe, "Catriona, bu kadarı yeterli!" dedi.

Catriona babasına döndü. "Öyle mi, baba? Bana odama çekilmemi ve hemen ardından evlenmemi emredebilirsin, ama Fin'i buna zorlamaya–"

Shaw'un sert tokadı onu susturunca, kelimeleri küçük bir çığlıkla boğazına takıldı.

"Bir kelime daha etme," diye onu azarladı Shaw. "Bu şekilde davranarak beni ve büyükbabanı misafirlerimizin önünde utandırman şu ana kadar yaptığın her şeyi aşıyor! Sana ne diyorsak onu yapacaksın, yoksa seni hiç olmadığın kadar pişman ederim–"

"Hayır, efendim," diye araya girdi Fin soğukkanlılıkla. "Bu evlilikteki rolümü derhal sona erdirmemi istemiyorsanız, etmeyeceksiniz."

On Dördüncü Bölüm

Catriona babasının tehdidini hayal meyal duymuştu, çünkü yanan yanağına elini koyduğu andan beri şaşkınlıkla odadakilere bakıyordu. Öfkesi Alex ve Rothesay'in odada olduğunu fark etmeyecek kadar gözünü karartmıştı, içeridekileri daha yeni görüyordu.

Önce sadece Fin'i görmüş ve Shaw'un emri öfkesinin ona odaklanmasına neden olana dek odada yalnız olduklarını sanıp düşüncelerini açıklamıştı.

Ancak Fin'in söylediklerini duymuştu ve buz gibi ses tonu içinin ürpermesine neden olmuştu. Nefesini tutup Shaw'un vereceği yanıtı bekledi.

Shaw ise Fin'e şöyle bir dönüp baktıktan sonra, hâlâ öfkeyle ona bakıyor ve konuşmuyordu.

Catriona boğazında bir ağrı hissetti, sessizlik giderek uzarken en sonunda Fin konuşmaya başladı: "Lordum Rothesay; leydi hazretleri ve ailesiyle... en azından kısa bir süreliğine yalnız kalmanıza izin verirseniz, size çok minnettar olurum, efendim."

a-pdf watermark
dzida75

Yine sessizlik çöktü, ama bu kez kısaydı, çünkü Alex Stewart ayağa kalkıp, "Haydi gel, Davy. Donald'ın keşişini uyandıracak birini bulalım," dedi.

Rothesay'in kıkırdadığını duyan Catriona, Beylerbeyi'nin ayağa kalkıp ona hafifçe selam verdikten sonra odadan çıkmasını izledi. Babasına döndü, Rothesay ve Alex çıktığı için kendisini daha rahat hissetmesi gerektiğini biliyordu. Ama hâlâ öfkeli görünen Shaw'a bakarken, en ufak rahatlama hissetmedi.

İki büyük lorda iyi geceler dileyen büyükannesinin sesini duyunca, kendisini daha da kötü hissetti. Leydi Annis kısa bir süre önce torununun *ona* meydan okuduğunu diğerleriyle paylaşacaktı.

Ancak Fin, "Lütfen kapının iyice kapandığından emin olun, madam," deyince, herkes dikkatini ona çevirdi.

Büyükannesinin kısık bir sesle, "Kapalı, efendim," dediğini duyan Catriona hayret etti.

"Güzel," dedi Fin. "Şimdi izin verirseniz, kızınızla baş başa konuşmak istiyorum, Shaw MacGillivray. Ama öncesinde hepinize kararımı açıkça söyleyeceğim. Davy Stewart sırf kendi keyfi için bu işi maskaralığa çevirmeye kalktı. Bunun daha fazla devam etmesine izin vermeyeceğim."

"Onu nasıl durdurmayı planlıyorsun, evlat?" diye sordu Mackintosh merakla.

"Bunu bana bırakın, efendim. Karşılığında, Leydi Catriona'yı en mantıklı seçeneğin benim gibi bu evliliği kabul etmesi olduğuna ikna etmeye çalışacağım. Ne var ki bu gece yerine yarın evlenmemiz konusunda ısrar ediyorum. Ama," diye ekledi Fin, Catriona kaskatı kesilince, "bunun olması için ne tehditlere başvuracağım ne de başkalarının tehditler savurmasına izin vereceğim. Kabalığım için

sizden içtenlikle özür diliyorum, efendim," dedi Shaw'a. "Ama dayak zoruyla benimle evlenmek zorunda bırakılan bir gelini kabul edemem. Böyle bir şeye izin veren bir damat isteyeceğinizi de sanmıyorum. İster misiniz, efendim?"

"Hayır, evlat. Doğrusu, öyle bir damat yerine senin olmanı isterim." Fin Shaw'un uzattığı elini sıkınca, Catriona nihayet rahatladı.

Mackintosh, "Yarın evlenmek istediğinden eminsen, Fin, Rothesay'e bunu ben söylerim. Sen daha sonra onunla aranı düzeltirsin," dedi.

"Muhtemelen bazı şeylerin yolunda gitmediğini hissetmiştir zaten," dedi Fin.

"Eh, öyleyse ben de onun kadınlara dair engin bilgilerinden yararlanırım," dedi Mackintosh gözlerinde bir parıltıyla. "Düğünün gündüz olmasının daha uygun olacağını ve bunun genç bayanı daha mutlu edeceğini söylerim. Önereceğim başka şeyler de var ve o yüzden Shaw'un benimle gelmesini istiyorum. Annis ve Ealga da oturma odasına çekilirler ve böylece ikiniz yalnız kalabilirsiniz."

"Teşekkür ederim, efendim," dedi Fin. Bir saniye içinde Catriona onunla yalnız kalmıştı, ama Catriona işkencenin bittiğini sanıyorsa yanılıyordu.

"Evlilik hakkında konuşmadan önce söylemem gereken bir şey var," dedi Fin, Shaw'la konuşurken olduğu gibi mesafeli bir ses tonuyla.

Güçlükle yutkunup, "Nedir?" dedi Catriona.

"Öncelikle, eğer bir daha benimle ya da senden daha nüfuzlu biriyle o şekilde konuştuğunu duyarsam, ben de babanın gösterdiği tepkiyi gösteririm. Umarım seni bu tür insanların arasında tokatlamak zorunda kalmam, ama çok

a-pdf watermark dzida75

geçmeden seni dizimin üstüne yatıracağımdan emin olabilirsin. O yüzden bunu aklından çıkarma, çünkü babasının tokatlayarak benimle evlenmeye zorladığı bir gelini almaktan hoşlanmadığım gibi, böylesine bir kabalığa sert bir *tepki vermeyeceğime* inanan biriyle de evlenmekten hoşlanmam."

"Ama beni sık sık sinirlendiriyorsun," diye ona hatırlattı Catriona.

"Sinirlendirdiğimde bana söyleyebilirsin," diyen Fin sıcak elini onun kızaran yanağına koydu. "Bunu bana nedeni bir şekilde söylemeni istiyorum, genç bayan, yine de öfkeye hoşgörüyle yaklaşmayacak değilim, umarım sen de bana karşı hoşgörülü olursun," dedi şefkatli bir sesle. "Ayrıca, insanların yanındayken hatalarımı yüzüme vurmak yerine baş başa kaldığımızda söylersen daha fazla hoşgörü gösteririm."

"Özellikle de bu gece seçtiğim kalabalık gibi," dedi Catriona üzgün bir şekilde. "Bu hiç de doğru bir davranış değildi. Ama gerçekten gözüm senden başkasını görmedi. Sen onları ikna edeceğini söyledikten sonra, seni bir an önce benimle evlenmeye zorlayacaklarını öğrendiğim zaman deliye döndüm. Her şeyin sebebi *onlar* olsa da, daha önce hiç kimseye sana kızdığım kadar kızdığımı hatırlamıyorum. Sence bunun sebebi ne olabilir?"

Catriona'nın cevap verilemez sorusuna cevap vermeye çalışmak yerine, Fin genç kadının kızaran yanağını hafifçe okşayıp, "Hâlâ bana kızgın mısın, küçük vahşi kedi?" diye sordu.

"Hayır," diye mırıldandı Catriona. Fin genç kadının hafifçe gülümsediğini gördüğüne sevindi. "Ama yine de, hâlâ emin değilim. Her şey o kadar çabuk oldu ki, özellikle de her şeye bir türlü tutamadığım dilimin sebep olduğu düşünülürse, bu senin için hiç de adil değil."

"Buna Davy sebep oldu," dedi Fin. "Sıkıldığından şikâyet ediyordu, sıkıldığında –ya da bıktığında– yaramazlık yapar, hem kadınlarla hem de başka şekilde. Bu örnekte, ikisi de geçerliydi. Ama, beni seninle evlenmeye zorladıklarını sanıyorsan, yanılıyorsun, genç bayan. Her şeyi ne kadar kolay bir şekilde durdurabileceğimi duydun, benimle evlenmeye hâlâ isteksizsen, bunu yapabilirim. Ama bu riske girmek istiyorsan, ben dünden razıyım."

"Beni kandırmaya çalışmayın, efendim. Buraya bir eş bulmak için gelmediniz."

"Hayır, ama benim için son derece uygun birini buldum, tabii o da kabul ederse."

"Evlenmek istemiyor değilim. Korkuyorum." Genç kadının gözlerinin dolduğunu görmek şaşırtıcıydı. "Yıllarca düşmanımız olan yabancıların arasında yaşamak istemiyorum."

"Ama benimle yaşayacaksın," dedi Fin.

"Sadece evde olduğun zamanlarda. Erkekler sürekli bir yerlere giderler – savaşa, St. Andrews'a, birçok yere. Ve her defasında kadınlarını geride bırakırlar. Morag'ın burada perişan bir şekilde yaşaması gibi ben de Lochaber'de perişan halde yaşamak *istemiyorum*."

"Perişan olacağını sanmıyorum," dedi Fin. "Sen o şekilde yaşamayacak kadar sıcak, becerikli ve akıllısın. Ayrıca, hislerini yengen kadar kafana takmıyorsun. Nerede yaşarsak yaşayalım, rahatlıkla arkadaş edineceğine inanıyorum."

"Ama yalnız kalmayı da seviyorum," diye ona hatırlattı

a-pdf watermark dzida75

Catriona. "Burada yaptığım gibi Lochaber'deki dağlarda da dilediğim gibi gezebilecek miyim?"

Bu konuda konuşmanın, kaydettiği ilerlemeyi tersine çevirecceğini bildiğinden Fin tatlılıkla, "Bunu daha sonra konuşuruz," dedi. "Şimdilik, benimle evlenip evlenmeyeceğini bilmek istiyorum, Catriona. Umarım kabul edersin."

"Peki, öyleyse, seninle evleneceğim. Ama sakın beni kandırmaya kalkma, Savaşçı Fin. Hoşuma giden şeyleri yapmamı yasaklarsan, sürekli kavga edeceğimize bahse girerim."

"Tüm evli çiftler kavga eder, tatlım." Sondaki sevgi sözcüğünü duyar duymaz genç kadının gözlerinin kocaman olduğunu görünce, Fin'in içinden onu öpmek geldi. Ama önce birbirlerini anladıklarından emin olmalıydı. "Yarın evlenmemiz gerekse bile, gerçekten de benimle evlenmeye razı mısın, Cat?"

"Hemen gitmek zorunda mısın?"

"Bu konuda Davy'yle konuşup seni ailemle tanışmaya götürmek için ondan izin almak istiyorum. Ama kısa bir süre sonra Davy'ye katılmam gerekiyorsa, ailemle kalmak zorunda kalmayacağına söz veriyorum. Yola çıkmadan önce seni buraya getiririm. Başka seçeneklerim de var, ama onları halletmek zaman alır."

"Hayatını zorlaştıracağını söylerken bunu kastediyordun, değil mi?"

"Evet. Şimdi soruma cevap ver. Emin misin?"

"Sence bu tür bir şeyden emin olmak mümkün mü?"

"Ben emin olduğumu biliyorum."

"Öyle mi?" Catriona dikkatle gözlerine baktı. "O halde ben de eminim."

Bunun üzerine Fin eğilip onu öptü ve Catriona da hemen ona karşılık verdi; daha önce olduğu gibi kollarının arasında eridi, dudakları sıcak ve yumuşaktı. Fin onu birçok kez öptü, önce hafifçe ve sonra daha ısrarcı bir şekilde. Yarın Catriona'nın karısı olacağı düşüncesi her yanını ve özellikle de bir yanını harekete geçiriyordu.

Catriona da sertleştiğini hissetmişti belli ki, çünkü gözleri yine kocaman olmuştu. Fin dilini ağzına sokunca genç kadın hafifçe inledi ve bu inleyiş neredeyse Fin'in sonu olacaktı. Onu bir an önce kucağına alıp kendi yatağına götürmek istiyordu.

Ama kendisine Ailvie'nin orada olacağını hatırlatarak, Catriona'yı öpmeye ve ince bedenini okşamaya devam etti, bu güzel kadının çok yakında kendisine ait olacağının farkındaydı.

Elini hafifçe bir göğsünün üzerine koymak üzereyken kapı iki kez tıklatıldı. Hemen ardından açıldı ve Mackintosh içeri girdi.

Fin genç kadının vücudunda dolaşan elini hemen beline koydu. Catriona kaskatı kesildi, geri çekilmek üzereydi ama Fin onu olduğu yerde tuttu.

"Böldüğüm için affet, evlat," dedi Mackintosh. "Rothesay ve Alex'le konuştum ve neye karar verdiğimizi bilmek isteyeceğinizi düşündüm."

Catriona yine kenara çekilmek istercesine kıpırdadı ve bu kez Fin ona izin verdi. Bu sırada imalı bir şekilde, "Elbette önerinizi duymak isterim, efendim," dedi.

"Evet, pekâlâ, bu daha çok ortak bir karar. Rothesay sabah evlenmenizin onun için uygun olduğunu söyledi. Ayrıca, Donald'ın görüşmelere devam etmek için sabırsızlanacağını da hatırlattı. Donald zorluk çıkarıyor. O nedenle,

a-pdf watermark
dzida75

Donald ve Alex kuzenleri Davy için tam olarak ne yapabileceklerine karar verene kadar dördümüz dışında herkesi toplantılardan azat etmeyi önerdim."

"Bana öyle geliyor ki, Donald onun için hiçbir şey yapmayı kabul etmeyecek," dedi Fin.

"Belki de," dedi Mackintosh. "Ama sözde danışmanları sorun üstüne sorun çıkarırken, bunu bilemeyiz. James nikâha katılacak ama hemen ardından Morag'la birlikte Inverness'e gitmek üzere yola çıkmak istiyor. Geceyi Moigh'de geçireceklerini söyledi ve sizin de orada kalmak isteyebileceğinizi düşündüm. Benim odamda kalırsınız, çünkü üst katında James'in odaları var."

Fin Catriona'ya baktı, ama büyükbabası tartışma çıkmasına izin vermedi.

"Biz burada bir karara varırken, birlikte geçirecek birkaç gününüz olacak," dedi. "Sonra, Rothesay yola çıkmaya hazır olduğunda, geri dönersin. Moigh sadece yirmi beş kilometre uzaklıkta ve geri dönmek oraya gitmekten daha kısa sürer."

"Bu çok cömertçe bir teklif, efendim ve memnuniyetle kabul ederiz," dedi Fin. "Ama Rothesay'le bana daha uzun süre izin vermesi için konuşmak istiyorum. Kabul ederse, Catriona'yı geri dönmeden önce ailemle tanışmaya götüreceğim."

"Pekâlâ, buna sanırım sen karar verirsin, ya da Davy. Ne olursa olsun, burada ve Moigh'de ne zaman isterseniz kalabilirsiniz, o yüzden bu konuda daha fazla söylenecek bir şey yok. Sana gelince genç bayan," dedi Mackintosh, Catriona'ya dönerek. "Tüm bunlara ne diyorsun?"

"Evlenmeye razıyım, efendim," dedi genç kadın, kıpkırmızı olmuştu. "Daha önceki davranışımdan ötürü sizden özür dilemeliyim. Öfkemin gözümü karartmasına izin verdim, efendim."

"Evet, ama babandan da özür dilemelisin, genç bayan."

Catriona alt dudağını ısırınca, Fin ona bunun acelesi olmadığını söylemek istedi. Ama Mackintosh'un haklı olduğunu biliyordu, o yüzden sesini çıkarmadı.

Catriona aklının başında olup olmadığını merak ediyordu. Büyükbabası ona karşı her zaman olduğu gibi davranıyordu; aksi, sert ama kibardı. Yine de, Shaw'dan özür dilemesini hiçbir şekilde kolaylaştırmak istemiyordu belli ki. Fin'in görünüşüne bakılırsa, aynı şey onun için de geçerliydi.

Aslında, bunca zamandır ne yapması gerektiğini biliyordu.

"Hemen ondan özür dilerim," dedi. "Rothesay'le nikâhın ne zaman kıyılacağına karar verdiniz mi, efendim? Kahvaltıdan önce mi, yoksa sonra mı?"

"Önce," dedi büyükbabası. "Böylelikle, sen ve kocan düğün ziyafeti çekmiş olursunuz ve Rothesay'le diğerleri de siz masadan kalktıktan sonra toplantıya başlarlar."

"Chattan Klanı ile Cameron Klanı arasındaki durumun nasıl olduğunu merak ediyordum, efendim. Ateşkesin hâlâ geçerli olduğunu biliyorum, ama duydum ki–" dedi Fin.

"Her ne duyduysan, birbirimizle savaşmamızı isteyenlerin uydurduğu dedikodulardır, evlat," dedi Mackintosh kendinden emin bir şekilde. "İki klanın arasındaki ateşkes bozulsa bile, buna Chattan Klanı sebep olmayacak. Cameron liderlerinin de şu anda barıştan başka bir şey istediklerini sanmıyorum."

a-pdf watermark dzida75

"Teşekkür ederim, efendim. Ben sadece bazı söylentiler işitmiştim, ama böyle bir durumda..."

"Evet, insanın hayal gücü aklına birçok kötü fikir sokabilir. Düşünme, en iyisini umut et, o zaman her şey yoluna girer. Moigh'de bir-iki gün geçirmenin zihnini rahatlatacağını düşünüyorum. Oranın öyle bir etkisi vardır."

Catriona düşüncelere dalarken içinde tuhaf bir his belirdi. Moigh'de Fin'le birlikte olacaktı. Bu düşünce hayal gücünü harekete geçirip nasıl olacağına dair zihninde görüntüler belirmesine neden oldu. En çok da Fin'in kıyıda çıplak yürürkenki hali aklına takıldı, o yüzden savaşçının ona baktığını anladığı an yanakları kızardı. Kızarıklık çok geçmeden diğer yerlerine de yayıldı.

Fin, "Shaw hâlâ salonda mı?" diye sorunca, hemen içinde bulunduğu ana geri döndü.

"Evet, orada olmalı," dedi Mackintosh. "Dönmemi bekleyeceğini söylemişti."

"O halde gidip onu görelim ve sonra bu genç bayanı hizmetkârının yanına yollayalım. Yarına hazırlanmaları için yatmadan önce yapmaları gereken birçok şey var."

Ailvie'yle ne kadar çok şey yapacakları Catriona'nın umurunda değildi. Gözünü bile kırpmayacaktı.

Fin ona kapıyı açınca, Shaw'un az ileride salonda durduğunu gördü. Onları beklediği belliydi, çünkü hemen ona doğru yürüdü.

"Genç bayan," dedi.

"Size karşı kabalık ettiğim için üzgünüm, efendim," dedi Catriona aynı anda.

"Evet, ben de üzgünüm," dedi Shaw onu kendisine doğru çekerken. "İyi bir tokadı hak ettin, ama o aşağılık

Rothesay ve Alex'in karşısında sana tokat atmamı hak etmedin."

O adamların da hâlâ salonda olmadıklarından emin olmak için etrafına bakan Catriona, "Doğrusu, o şekilde beni durdurmamış olsaydınız, korkarım çok daha fazlasını söylerdim, efendim," dedi. "O kadar kızgındım ki, düşünemiyordum. Siz beni susturana kadar ne Rothesay'i ne de Alex'i gördüm. Emin değilim ama belki de Rothesay her şeyi uydurduğumu sanmıştır. İtiraf edip ondan özür dilemenin daha iyi olmayacağına gerçekten emin misiniz?"

"Eminim, genç bayan. Tüm bunlar onu eğlendiriyor ve bu da zararsız olmasını sağlıyor. Ama o çok güçlü ve bir o kadar da düşüncesiz bir adam. Ona yalan söylediğini öğrenmesi insanların ona güleceğini düşünmesine ve bu da büyük bir mahcubiyet hissetmesine neden olur. Güçlü olanı gücendirmek hiçbir zaman akıllıca olmaz, kızım, en iyisi bundan kaçınmaktır."

"Büyükbabam ona ne söyledi?"

"Bir kadını aceleye getirmenin iyi olmadığını. Gençliğinde büyükannenin ona bunu öğrettiğini söyledi ve Rothesay'i seremoniyi yarın sabaha ertelemenin seni daha mutlu edeceğine ve hepimizin bundan memnun olacağına inandırdı."

Catriona Fin'e bakınca savaşçının kaşlarını çattığını gördü ve nedenini açıklamasını bekledi. Ancak Fin hiçbir şey söylemedi; bunun üzerine Catriona da babası ve büyükbabasına iyi geceler diledikten sonra Fin'in ona odasına kadar eşlik etmesine izin verdi.

"Ailvie odamda olmalı," dedi kapıya yaklaştıkları sırada.

a-pdf watermark dzida75

"Büyükannem onu odama göndereceğini söylemişti, şimdiye kadar gönderdiğine eminim."

Fin, "Öyleyse buraya gel," deyip onu kendisine doğru çekti ve tekrar öpebilmek için çenesini kaldırdı.

Bu sırada Catriona da ona sokulup öpücüklerinin yanı sıra sert vücudunun sıcaklığının tadını çıkardı. Uzun ve hoş bir anın ardından, "Büyükbabam Rothesay'e söylediklerini bize anlatırken neden kaşlarını çattın?" diye sordu.

Tereddüt etmeden, "Rothesay sadece kadınların onu mutlu etmesini umursar, kadınların ne istedikleri asla umurunda olmaz," dedi Fin. "Daha sonra bana tüm bu olanlar hakkında imalı sorular sorabilir. Ama sen endişelenme. Gazabından payımı almadan son birkaç senedir onun hizmetinde çalıştım. Ben sadece neler sorabileceğini ve nasıl cevap vermem gerektiğini düşünüyordum."

"Çok çekici olabiliyor," dedi Catriona üzgün bir şekilde.

"Evet ve bu çekiciliğine güveniyor. Burada konuşmaya devam edersek, senin Ailvie bizi duyabilir, tatlım ve bu tür bir konuşma için koridor hiç uygun değil. Beni bir kez daha öp ve yatağına git."

Onunla konuşmak istediği daha fazla şey olsa da, Catriona isteneni yaptı. Fin kapıyı açmak için uzanınca, Catriona, "James ve Morag, Morag'ın ailesini ziyarete gideceklerı için çok mutluyum, Morag onları çok özlüyordu," dedi. "Ama bizimle seyahat etmelerini istemezdim. Seni daha yakından tanımak istiyorum, Savaşçı Fin ve onlar olmadan seyahat etmek bize konuşmak için daha çok fırsat verirdi."

"Evet, ama konuşmak için fırsatımız olacak," dedi Fin hafifçe kulağına dokunarak. Bir öpücük daha verdikten sonra, "İçeri gir ve uyu, tatlım," dedi.

"Henüz bana emir verebileceğini sanmıyorum," dedi Catriona. "Henüz karın değilim."

"Doğru. Şimdi git."

Catriona da gitti.

Stirling Şatosu

Albany Dükü kâhyasıyla birlikte hesapları gözden geçirirken uşağı, Sör Martin Redmyre'in geldiğini haber verdi. Dük kâhyasına çekilebileceğini işaret ettikten sonra Redmyre'e oturmasını söyledi ve kapının kapanmasını bekleyip, "Demek daha fazla şey öğrendin," dedi.

"Evet, lordum. Adamım iki gün önce Mackintosh'un Rothiemurchus Şatosu'nda ziyaretçi beklediğini öğrenmiş. Yer aldığı–"

"Nerede yer aldığı umurumda değil, Martin. Ziyaretçileri kimmiş?"

"Comyn 'büyük lordlar' olduklarını, adamı ise üç kişi olduklarını söyledi."

"Üç mü?"

"Evet. Davy, kuzeniniz Alex Stewart'la Perth'te buluşmuş ve bir de Rothiemurchus Lordu ve Mackintosh'un damadı olan Shaw MacGillivray'le. Üçüncü kişinin kim olduğunu kimse bilmiyor, ama Donald olduğunu tahmin ediyorum."

"Donald'ın adalardan yola çıkıp bütün Kuzeybatı İskoçya'yı geçerek Chattan Klanı topraklarına vardığını kafamda tahayyül edebilsem, ben de o olduğunu düşünürdüm. Ama eğer Davy, Alex'le işbirliği içindeyse... Bu konuda düşünmek istiyorum. Orada ne kadar kalacaklar?"

"Bilmiyorum, ama adamım Comyn'lerin biz oraya va-

a-pdf watermark dzida75

rana dek onları orada tutmak için bir plan yaptıklarını söyledi. Ancak, onları plan yaparken yakalaması için hemen birini göndermek isterseniz, göndereceğiniz kişi zorluklarla karşılaşabilir. Bildiğiniz gibi, herhangi bir ordunun yol alması için sadece iki olası rota var."

"Garry Vadisi'nin içinden geçen yolu biliyorum. Yılın bu zamanında başka bir yol daha mı var?"

"Evet, elbette, daha doğrusu Comyn öyle söyledi. Diğeri doğuda Cairngorm'ların arasından geçiyor. Karlı geçitler tehlikeli olabilir, ama yolun şimdilik elverişli olduğuna yemin ediyor."

"Böyle bir yola çıkarak kendimi riske atmaya niyetim yok. Bu ülkenin bana ihtiyacı var. Ama sen benim adamlarımı ve kendi adamlarını alıp o yoldan gideceksin. Garry Vadisi'nden geçmek daha kolaysa, Douglas Kontu'nu o taraftan gönderirim. Sınır ordusunu hemen toplayabilir, senin gibi onun da Davy'nin planlarına müdahale etmek için yeterince sebebi var. Ne de olsa, Douglas'ın kız kardeşi Davy'nin mutsuz eşi oluyor. Ayrıca, Redmyre..."

"Evet," diyen diğer adam kaşlarını kaldırdı.

"Oradaki adamların onları senin için oyalayabilirse, işime en çok neyin yarayacağını biliyorsun."

"Biliyorum, lordum. Kesinlikle, biliyorum."

Albany memnundu, ama isteklerinin yerine getirildiğini görene dek kimseye güvenecek değildi, bu hisler içerisinde Redmyre'e çekilebileceğini söyledi.

Fin doğruca yatağına gitmek isterdi, zira hâlâ erken olsa da oldukça yoğun duygularla dolu bir gün geçirmişti. Ancak Catriona'yla Moigh'e gitmek için Rothesay'den bir an

önce izin alması gerektiğini biliyordu ve eğer Davy ona yeterince zaman tanırsa, oradan doğruca Tor Şatosu'na gideceklerdi.

Salonda uyumaya çalışanlar dışında etrafta kimsenin olmadığını gören Fin Rothesay'in odasına gitti.

Genellikle kapının önündeki yer yatağında uyuyan uşak uyanıktı. Ayağa kalkan çocuk, "Lordum gelebileceğinizi söylemişti, efendim," dedi.

"Hâlâ uyanıksa onunla konuşmak istiyorum," dedi Fin.

"Evet, onunla konuşmak isteyeceğinizi de söylemişti. Ama size şimdiye kadar uyumuş olacağını söylememi istedi." Bir kadın gülüşü de dahil olmak üzere içeriden birtakım sesler gelince kapıya doğru bakan çocuk, "Sizinle yarın konuşur, efendim," dedi cesurca. "Nikâhtan önce konuşacağını söyledi. Nikâh olacak değil mi, Sör Fin?"

"Evet," dedi Fin, Mackintosh ya da Shaw'un Rothesay'in yatağında bir kadın olduğunu bilip bilmediğini merak etti. Kadının kıkırdama seslerinin düşündürdüğü kadar istekli olmasını ve soylu bir kadın veya Mackintosh'un kiracılarından birinin karısı olmak yerine bir hizmetçi olmasını umdu.

Bu düşünce üzerine, heybetli Leydi Annis'in görüntüsü aklında belirince kıkırdayarak ekledi: "Uyandığında onu görürsen, törenden önce onunla baş başa konuşmak istediğimi söyle. Kendisi ne zaman müsait olursa, odama gelip bana haber verebilirsin."

Odasına dönüp, uyuklayan Ian'ı uyandırdı ve Ian yatmadan önceki hazırlıklarına yardım ederken, ona nikâhtan ve sonrasındaki seyahatten bahsetti. Yanına alabileceği pek fazla şey olmadığından, çok geçmeden Ian'ı salondaki yatağına gönderip mumunu söndürdü.

a-pdf watermark dzida75

Yatağında yatarken Catriona'nın uyuyup uyumadığını ve tanıştıkları gün Moigh'e gitmekte ısrarcı olsaydı bazı şeylerin ne kadar farklı olacağını –ya da bu şekilde sonuçlanıp sonuçlanmayacağını– merak etti. Ok onu öldürseydi, Catriona'yla asla tanışmamış olacaktı. Ama ya ok onu ıskalasaydı ve Mackintosh'un Rothiemurchus'ta olduğunu öğrendikten sonra oraya normal bir şekilde gitseydi?

O zaman da Mackintosh torunu konusunda ona güvenir miydi? Yoksa ormanda yalnız kaldıkları için mi adam ona güvenmişti?

Bazı şeylerin nasıl gelişebileceğini düşünürken, bu görüntülerin yerini hayalinde kollarının arasında olan Catriona aldı.

Gün doğarken uyandığında, terlemiş ve sertleşmiş haldeydi, gri sabah ışığının odasına girmesiyle birlikte güzel rüyası erkenden sona ermişti.

Önceki gece Catriona'yla evleneceği düşüncesi harika, tutkulu bir bekleyişe sebep olmuştu. Şimdi ise onu daha çok arzuluyordu.

Telaşla kalkıp Ian'ı beklemeden giyindi ve Rothesay'in uşağının kendisini almaya gelmesini bekledi.

"Üzerini çıkar, genç bayan," dedi Fin, Rory Comyn'in her zaman yaptığı gibi ona açlıkla gülümseyerek. Ama Fin'in gülümsemesi onu rahatsız etmiyordu… en azından Comyn'in rahatsız ettiği gibi değil.

Güçlü bir fırtınadan sonra ya da hızla eriyen karın çaylara, derelere ve ırmaklara karıştığında olduğu gibi Strathspey boyunca taşan Spey Nehri misali duyguları vücudundan taşacak gibi oldu.

Emrine karşı gelirse onun ne yapacağını merak ederek kirpiklerinin arasından Fin'e baktı. Ne de olsa bir kocanın karısına emretmeye hakkı vardı, ama Fin evlendikleri günden itibaren ona her an emir vereceğini sanıyorsa, kendisini büyük bir sürpriz bekliyordu.

Tanrı aşkına, ama onunla, kocasıyla sadece flört ediyordu… Fin ne kadar istekli olduğu görülür bir şekilde karşısında çırılçıplak dururken… onun üzerinde sadece ince bir iç gömleği vardı.

"Çıkar onu, Catriona," dedi Fin ona doğru ilerlerken. Catriona savaşçının sıcak elini çıplak kolunda hissetti ve Fin'in boğazından çıkan kısık bir inilti duydu…

Catriona uyanır uyanmaz rüyasındaki kısık sesli iniltinin ve kolunun üst kısmındaki sıcaklığın, yanına kıvrılmış yatan Borcas'ın üzerinde yüksek sesle mırıldayan kedi yavrusundan geldiğini anlayınca hayal kırıklığına uğradı.

Yatağında uzanıp, eğer uyanmamış olsa ilginç rüyasının Fin'in yanında çıplak yattığında olabilecek diğer şeyleri içerip içermeyeceğini düşünürken aklına bir şey geldi. Büyükannesi, Ealga'ya Morag'dan bahsetmişti.

"James o kadına karşı daha otoriter olmalı," demişti Leydi Annis sertçe. "Kendisini toparlaması için ona iyi bir dayak atmalı."

Catriona'nın annesi James'in bir kadına zorbalık yapmaktan çok nutuk atmaya meyilli olduğunu söyleyerek karşı çıkmıştı. Ama Leydi Annis, "Karısının şikâyetlerine son vermesini istiyorsa, ona daha katı davranmayı öğrenmeli. Tüm kadınlar sert erkekleri yumuşak erkeklere tercih eder," demişti.

Catriona, Fin'in sert olmayı başaramamasından asla şikâyet etmeyeceğini biliyordu. Büyükannesinin iddia ettiği gibi zorba ve otoriter olmasını tercih edeceğini sanmıyordu.

a-pdf watermark dzida75

Ailvie'nin içeri girmesi düşüncelerine son verdi ve uzun bir güne hazırlanmak için yatağından kalktı. Yarım saat sonra ana salona indiğinde, herkesi büyük şöminenin yanında toplanmış bir halde onu beklerken buldu.

Yutkundu, Morag gibi perişanlıkla sonuçlanan bir hata yapmadığını umarak babasının işaretine uyup yanına gitti.

Bu sırada Rothesay'in salonun her köşesinden işitilebilecek bir sesle, "Elbette gerdeğe girmeden genç bayanla yola çıkamazsın, Fin. Tanrı aşkına, dostum, gerdeğe girene kadar bu *gerçek* bir evlilik sayılmaz," dediğini duydu.

Bir kez daha içinden Rothesay'i boğazlamak geldiğini fark eden Fin, "Evliliğimizi tamamına erdirmeyi çok istiyoruz, efendim. Ama burada oyalanmak yerine Moigh'e zamanında varmayı tercih ederim. James ve eşi de bizimle gelecek ve bir an önce yola çıkmak istiyorlar."

"Aptal olma, dostum. Karın onun kız kardeşi ve James ne derse eşi onu yapar."

Fin, Morag'ın isteklerinden bahsederek hata yaptığının farkındaydı. Ama Catriona'nın salona girdiğini görmüştü ve Davy'nin söylediklerini duyduğunu biliyordu. Loş sabah ışığında bile yanaklarının kızardığını görebiliyordu, ama sinirden mi utancından mı bilmiyordu.

Arkasında James'in boğazını temizlediğini duyan Fin, müstakbel kayınbiraderinin bir an önce yola çıkmalarını desteklemesini umdu.

"Sizinle yolculuk etmek çok iyi olur, Fin," dedi James. "Ama Morag'a burada ve Moigh'de oyalanmayacağımıza söz verdim. Eşim geceyi Inverness'e sekiz kilometre mesafedeki Daviot'ta geçirmeyi istiyor. Böylece yarınki yolculuğumuz kısalacak ve Moigh Şatosu da düğün gecenizde sana ve Cat'e kalacak."

Shaw'un yanında durmuş şömineye bakan Catriona'ya tekrar baktıktan sonra, Fin, "Ben onunla konuşurum, James. Siz yola çıkmadan önce sen ve ben bu konuyu konuşacak kadar vakti rahatlıkla bulabiliriz," dedi.

James kafasını salladı ama Rothesay, "Mackintosh'ların kızlarının bakire olarak seninle gitmesine izin vereceklerini sanıyorsan, sen tam bir aptalsın, Fin," dedi. "Onu aynı şekilde geri getirmen ve gerdeğe girilmediği için evliliğin feshedilmesini istemen gibi bir riske girmeyeceklerdir. Hatta belki de emin olmak için sizi iş üstünde izlemeliler," dedi alaycı bir gülümsemeyle.

Bu sırıtışı görünce Fin, Davy'nin, Catriona'nın ilişkilerini abarttığı ya da bu konuda yalan söylediğini tahmin ettiğinden neredeyse emin oldu. Davy'nin keyfinin hâlâ yerinde olması, muhtemelen bunca insanın gerçeği gizlemeye çalışıyor olmasından kaynaklanıyordu.

Dönüp Mackintosh'a baktı ve yaşlı adamın kısaca başını eğerek Rothesay'in bu konuda haklı olduğunu belirttiğini gördü. Aile –en azından aile reisi– o ve Catriona'nın yola çıkmadan önce gerdeğe girmeleri konusunda ısrarcıydı.

O sırada Mackintosh öne çıkıp kısık bir sesle, "Çok az zamanını alır, evlat," dedi. "İlk birleşme her genç gelin için şoke edicidir, ama onu yeterince çekici buluyorsan, sadece bir ya da iki dakikanı alır. James o kadar bekleyebilir. Öncesinde bir şeyler yersen daha fazla enerjinin olacağını ve böylece daha çok keyif alacağını düşünüyorum."

Rothesay iyice sırıtınca, Fin, işin ucunda asılmak olmasa Beylerbeyi'ni kırbaçlayabileceğini düşündü.

a-pdf watermark dzida75

Hâlâ arkasında olan James kısık bir sesle, "Bir dakika konuşabilir miyiz, Fin?" diye sordu.

Kafasını sallayan Fin onunla birlikte uzaklaştı ve James kısık bir sesle ekledi: "Eşim benimle yalnız kalmak istediğini söylüyor. Evliliğimiz boyunca hiç yalnız kalmadığımızdan şikâyetçi. Bu küçük bir şey gibi görünebilir–"

"Hayır," dedi Fin. "Catriona ve benim de konuşacak şeylerimiz var. Ama Moigh'e birlikte seyahat etsek bile aramıza eşlerimizle konuşacak kadar mesafe koyabiliriz. Zaten Moigh'den Daviot Şatosu'na kadar Morag'la yalnız kalacaksın."

James kabul etti, Morag'ın yaklaştığını görünce Fin şöminenin yanında Shaw ve Catriona'ya katıldı. Çok geçmeden Donald ve Alex içeri girdi, peşlerinde ise uşakları ve Donald'ın dilenci keşişi vardı.

Fin şömineye yaklaşınca Catriona ona doğru döndü ve birbirleriyle göz göze gelir gelmez dudaklarında beliren hafif gülümseme giderek ısındı.

İçinin kıpırdandığını hisseden Fin de ona gülümseyerek karşılık verdi.

On Beşinci Bölüm

Donald ve Alex'in uşaklarıyla içeri girmesini izleyen Catriona'nın ilk düşüncesi, keşişin nikâh kıyamayacak kadar döküntü göründüğüydü.

Catriona açık kahverengi kadife bir elbise giymişti, Fin de yeşil kadife ceketi ve daha önce giydiğini hiç görmediği koyu yeşil çorabıyla oldukça şık görünüyordu. Gerdek tartışması ve onunla birleşeceği düşüncesi yine merakını uyandırmıştı Catriona'nın. Ona bakınca, aniden utandığını hissetti.

Daha sonra düşünmeye hiç fırsatı olmadı, çünkü keşiş Fin'e, "İsterseniz hemen başlayalım, efendim," dedi. "Tören kısa sürecek, Mackintosh kimsenin izdivaç ayini istemediğini söyledi. İşimiz bittikten sonra kahvaltı edecekmişiz."

Onları duyabilmek için yanlarına yaklaşan Rothesay kıkırdayıp her zamanki ciddiyetsiz sesiyle, "Herkes toplansın. Rahibimiz seremoniye başlayacak, kızarmış biftek kokusu alıyorum, o yüzden oyalanmayın," dedi.

a-pdf watermark dzida75

Catriona, Fin'in dudaklarını birbirine bastırdığını gördü, ama Rothesay'in davranışları artık canını sıkmıyordu. Bakışlarını Fin'e odakladı, düşüncelerini de öyle.

Fin'in dudakları gevşerken gözlerinde bir ışıltı belirdi.

Catriona hiç düşünmeden ona elini uzattı.

"Hayır, henüz değil, leydim," dedi keşiş. "Önce söyleyeceklerimi dinlemelisiniz. Sör Finlagh, bu kadını eşiniz olarak kabul ediyor musunuz...?"

"Bundan böyle ölüm bizi ayırıncaya kadar," diyerek ona bağlılık yemini eden Fin'in sesini dinlemek Catriona'nın içini neşeyle doldurdu.

Sonra keşiş, "Genç bayana takacak bir yüzüğünüz var mı, efendim?" diye sordu.

Fin'i izleyen Catriona, genç savaşçının ifadesinde bir tereddüt gördü. Ama Fin'in konuşmasına fırsat vermeden beklenmedik bir yardım imdadına yetişti.

"Evet, var," dedi Mackintosh öne çıkarak. "Yüzük işte burada, evlat." Fin'e bir şey uzatırken, Catriona'ya bakıp, "Annemin yüzüğüydü, genç bayan," dedi. "Yüzüğü en sevdiğim torunum için saklayacağıma söz vermiştim, kabul edersen, senindir."

Aniden gözleri dolan Catriona, büyükbabasını kolundan tutup ayak parmaklarının ucunda doğrularak kırışık yanağına bir öpücük kondurdu. "Kabul etmekten gurur duyarım, efendim. Teşekkür ederim, bu yüzüğe her baktığımda eşimin yanı sıra sizi ve annenizi de hatırlayacağım."

Fin yüzüğü parmağına taktı ve keşişin işaretiyle şöyle dedi: "Bu yüzükle sana bağlanıyorum, seni yüzüğün altını ve gümüşüyle donatıyorum. Vücudumla sana tapacak ve tüm malvarlığımla seni onurlandıracağım."

Onunkine benzer bir yemin eden Catriona, "yatakta ve

evde uysal ve sadık olacağına" söz verip Fin'e bağlılığını belirtti.

Anlaşılan her şey bundan ibaretti, çünkü keşiş konuklara dönüp, "Lordlarım ve leydilerim ve burada bu düğüne tanık olan herkes, sizlere evli çiftimizi takdim ediyorum; Sör Finlagh ve Leydi..." Duraksayıp pişmanlıkla Fin'e baktı. "Bağışlayın efendim, size leydi hazretlerinin nasıl takdim edileceğini sormayı unuttum," dedi.

"Leydi Finlagh şimdilik yeterli," dedi Fin.

"Sör Finlagh ve Leydi Finlagh," diye tekrarladı rahip.

"Yakınlarda bir yerlerde viski var mı, Mackintosh?" diye sordu Davy Stewart. "Viskiden başka hiçbir şeyin dindiremeyeceği bir susuzluk çekiyorum."

"Her İskoç gibi bizde de viski var," diye yanıtladı Mackintosh. "Odamdaki sürahiyi getir, James ve uşaklardan birine daha fazla viski getirmesini söyle. Herkes bu nikâhın şerefine bir kadeh içmeli, özellikle de Fin ve Catriona."

Catriona sert içkiden içme fikri karşısında suratını buruşturdu. Bu halini gören Fin ona doğru eğilip mırıldandı: "Benimle birlikte içeceksin, genç bayan. Seni kahvaltıdan sonra olacaklara hazırlar."

"Bir şeyler yedikten sonra içmeyi tercih ederim," diye fısıldayarak yanıt verdi Catriona. "Ateşim varken ballı viski içmek sorun olmuyor. Ama normalde hoşlanmıyorum."

"O halde tek bir kadehten içeriz," dedi Fin. "Evlilikte kötü şanstan kaçınmak için tek yapman gereken dudaklarını viskiye değdirmek. Ama iyi bir tavsiye istersen, yemeğinle biraz kırmızı şarap iç. Büyükbabanın nikâhtan sonra gerdeğe girmemizi istediğini duydun, değil mi? Ayrıca James ve Morag'ın yola çıkmak için bizi bekleyeceklerini de?"

a-pdf watermark dzida75

"Evet, elbette," dedi Catriona. Birden utanıp bakışlarını kaçırarak ekledi: "Ne yapacağımızı biliyorum, çünkü büyükannem bana anlattı. Zevkli olacağını söyledi."

Leydi Annis çok daha fazlasını anlatmıştı, çünkü her konuda olduğu gibi cinsellik konusunda da oldukça açıksözlüydü. Ama üzerinden neredeyse iki sene geçmişti. Ve Catriona fiziksel tarif ve haz vaadi dışında çok az şey hatırlıyordu.

Fin çenesinin altına iki parmağını koyup onu kendisine bakmaya zorladı. İçtenlikle gülümseyerek, "Zevkli olmasını sağlarız, genç bayan," dedi. "Zaten mümkün olduğunca sık pratik yapmayı planlıyorum. Ama şimdilik, sadece küçük bir öpücük istiyorum."

Bunun ardından da, herkesin gözü önünde, kolunu ona dolayıp yavaşça ve tahrik edici bir şekilde dudakları onunkine değene dek yaklaştı. Sonra, kalabalık bir grubun ortasında değil de yalnız başlarınaymış gibi, bedenini hissettirecek şekilde onu kendisine doğru çekip çenesinde duran elini beline indirdikten sonra onu kendisine doğru bastırdı.

Dudaklarıyla dudaklarını tüketirken ve vücudu Catriona'nınkine sürtünerek harekete geçti. Dilinin ucunu ağzına sokmaya çalışınca, Catriona bir an karşı koydu ama sonra ona izin verdi. Gözlerini kapattı ve dili diline dolanırken hafifçe inledi. İçinde uyanan duygular başka hislerini de harekete geçirdi.

Fin en sonunda öpücüğü sonlandırdı, ama onu bırakmadı. Catriona'nın gözleriyse hâlâ kapalıydı, çünkü zihni az sonra olacaklara dair görüntülerle doluydu.

Aniden alkış ve tezahürat kopunca, gözlerini çabucak

açtı. Serseminlemişti, duyduğu gürültü onu girdiği bu tuhaf büyünün etkisi altından çıkarmış gibi hissediyordu.

"Yüzün kızardı, tatlım, ama buna hiç gerek yok," dedi Fin. "Törenden sonra bir kocanın eşini öpmeye hakkı vardır."

Catriona gülümsedi. "Sorun değil."

Yüksek masaya doğru dönerlerken, Mackintosh onlara yaklaşıp, "Kahvaltıdan sonra benimle iç odada buluşmanı istiyorum, evlat, eşini de yanında getir," dedi.

"Büyükbaba, bizden evliliğimizi orada tamamına erdirmemizi istiyor olamazsın!"

"Hayır, genç bayan, gerçi buna izin vermemin sizin için büyük bir onur olacağını düşünmedim değil. Ama büyükannen bana aptal dedi ve senin kendi yatağını hiçbir yere tercih etmeyeceğini söyledi. Ailvie ve diğer kadınlar yatağını sizin için hazırlıyorlar."

Normalde annesiyle babasının yattığı ve bir aydır da büyükannesiyle büyükbabasının kullandığı yatakta gerdeğe girebileceğini tahayyül edemeyen Catriona son derece rahatlamıştı, böylece kocasıyla birlikte memnuniyetle yüksek masaya gitti.

Rothesay onları orada bekliyordu. "Mackintosh ortadaki sandalyelere oturmanız gerektiğini söyledi, Fin. Ben de yanınızda oturacağım. Bu evliliğe onay verdiğim için en doğrusu bu. Ama bir sorum var."

"Evet, efendim?"

"Neden Leydi Finlagh ismini seçtin? Neden Leydi Cameron değil?"

Rothesay'in bu kez ne tür bir yaramazlık peşinde oldu-

a-pdf watermark dzida75

ğunu merak eden Fin, "Demek hangi klandan olduğumu biliyorsunuz, efendim? Ben de bildiğinizi düşünmüştüm," dedi. Prensin duygularını belli eden yüzünden hayal kırıklığına uğradığını görünce, hafif bir huzursuzluk hissetti.

"Evet, elbette," dedi Rothesay. "En başından beri hakkında her şeyi biliyordum. Piskopos Traill kim olduğunu saklamak için bazı sebeplerin olduğunu söylemişti. İskoç klanlarının ne kadar fevri olduğunu bildiğim için kimliğini saklamanın sebebinin kendini korumak istemenden kaynaklandığını anladım. Sebebi bu muydu?"

"Sayılır," dedi Fin.

"Anlıyorum. Ama asıl anlaşmazlık senin konfederasyonun ile Chattan Klanı arasındaydı," dedi Rothesay. "O nedenle Mackintosh'un bilip bilmediğini merak ediyordum. Ama sorduğumda karın şaşırmadığına göre, o biliyorsa, Mackintosh da biliyor olmalı."

"Evet, elbette biliyor," dedi Fin.

"O halde tekrarlıyorum, neden 'Leydi Finlagh'?"

"Erkek evlatlardan küçüğü olduğum için elbette," dedi Fin omuzlarını silkerek. "Evde ailem ona bu şekilde hitap edecek, Leydi Cameron hitabı ise ağabeyimin eşine ait."

"Evet, elbette, uygun olanı bu. Ancak bu bana Mackintosh'un kim olduğunu bilip bilmediğini *neden* merak ettiğimi hatırlatıyor. Mesele sadece Cameron'ların ve Mackintosh'ların Perth'teki savaşta birbirlerinin düşmanı olmaları değil. Bir diğer mesele de senin Tor Şatosu'nun ve Arkaig Gölü'ndeki arazilerin kime ait olduğu üzerine o anlaşmazlığı çıkaran Cameron'lardan olman."

Bir saat içinde ikinci kez Fin'in içinden Rothesay'i öldürmek geliyordu. Catriona'ya küçük bir bakış atınca, genç kadının tanıştıkları günün ertesinde ona Tor Şatosu'nu sorduğunda verdiği kaçamak yanıtı hatırladığını anladı.

Catriona Rothesay'in sözlerini net bir şekilde duymuştu. Ama içinde artan sıcaklığın artık tensel değil öfkeyle alakalı olduğunu anlaması biraz zamanını aldı.

İhanete uğradığını anladığı anda tepkisini hemen orada ve o saniyede gösteremeyeceğini de anladı. Ama Fin'e çaktırmadan bir bakış atınca, kocasının çoktan ona doğru dönmüş olduğunu ve bu tür bir bakışı beklediğini gördü.

"Genç bayan," dedi Fin kısık bir sesle. "Sana söylemem gerekirdi. Bu konuda daha sonra konuşuruz."

Catriona kafasını salladı, aklından geçenleri ağzından kaçırmaktan korktuğu için tek kelime etmedi.

Hâlâ o gün Fin'in Tor Şatosu hakkında söylediklerini düşünürken, sol tarafından Leydi Annis'in, "Donald'ın keşişi böylesine hırpani bir yaratıktan beklenmeyecek kadar iyi bir iş çıkardı," dediğini duydu. "Artık gerçekten evlendiniz, tatlım. Büyükbaban bunun senin için çok iyi olduğunu düşünüyor."

"Öyle mi, büyükanne?" Kocası dışında başka bir yere bakmak için bahanesinin olmasına sevinen Catriona ekledi: "Sanırım büyükbabam Moigh Şatosu'nda birkaç gün kalacağımızı da söylemiştir."

"Evet, elbette söyledi. Geleceğinizi haber vermek için ulağı önden gönderdiğinde, sizin için her şeyin hazır olduğundan emin olmak istedim. James'in Morag'la birlikte Daviot'a devam edeceğini söylediğini sanıyorum, o nedenle şato tamamen size kalacak."

"Fin'e söylerken duydum," dedi Catriona.

a-pdf watermark dzida75

"Senin Fin düzgün bir adam," dedi Leydi Annis. "Ama onun asabiyetine tanık olmadan kendi asabiyetini ona göstermekten kaçın. Evliliğimizin başında büyükbabanda gördüğüm ve daha tedbirli olmam konusunda beni uyarmış olması gereken bazı belirtileri onda da gördüm. Elbette, o zamanlar burada yaşıyorduk."

"Ne olmuştu?"

Leydi Annis kederli bir şekilde gülümsedi. "Son derece doğal olduğunu düşündüğüm bir şeyi yaptığım için beni azarladı. Ben de üzerine bir tas dolusu soğuk su döktüm."

"Bunu yapmış olamazsın!" Büyükannesi kafasını sallayınca, Catriona, "Peki ne yapmıştın?" diye sordu.

Leydi hazretleri omuzlarını silkti. "Göle daha iyi bakabilmek için ağaca tırmanmıştım."

"Bana kalırsa, bu son derece doğal bir şey. Neden sinirlendi ki?"

"O sırada üzerimde sadece geceliğimin olduğunu söylemem gerekirdi sanırım. Yani bir bakıma… şey… birbirimizi daha yakından tanıyorduk diyebilirim."

Catriona gülmesine engel olamadı. "Neredeydiniz?"

"Batı kıyısında, iskeleye yakın bir yerde. Şatoya varana kadar teknede ve sonra da odamıza çıkana kadar beni azarladı. Onu yeterince dinledikten sonra… suyu üzerine döktüm."

Catriona sırıttı. "Sonra ne oldu?"

"Sana sadece bu kadarını söyleyebilirim, Bayan Edepsiz. Büyükbabanı çok iyi tanıyorsun, o yüzden geri kalanını tahmin etmek için yaratıcı hayal gücünü kullanabilirsin. Ama sana şu kadarını söyleyeyim –erkekleri tanıyan biri olarak– Sör Finlagh'da da aynı belirtileri görebiliyorum. Gözlerini aynı büyükbaban gibi kısıyor ve çenesi öylesine

kasılıyor ki, küçük kasları yanaklarında seğiriyor. Mutlu olmak istiyorsan, bu belirtileri gördüğünde dikkatli ol."

Catriona gülümseyip kafasını salladı ama önlerindeki bir saat boyunca öfke belirtileri açısından onun değil de Fin'in dikkatli olması gerekeceğine karar verdi.

O sırada Tadhg ince ince dilimlenmiş bifteklerin olduğu tabağı Catriona'ya uzatarak konuşmalarının bölünmesine neden oldu. Ona neredeyse önce büyükbabasına servis yapması gerektiğini hatırlatacakken, birden gelin olarak günün en önemli leydisi olduğunu hatırladı.

Kendisini kahvaltısına verdi, Fin'in onunla konuşmasını ve bunu da sırf kendisiyle yatağa girsin diye hoşnutsuzluğunu gidermeye çalışmak için yapmamasını umuyordu. Ama çok geçmeden Fin'in ona hiç aldırmadığını fark etti ve buna üzüldü.

Ancak kaçamak bir bakış atınca kocasının onu neden ihmal ettiğini anladı.

Fin'in diğer tarafında oturan Rothesay bir şey hakkında konuşup duruyordu. Sergilediği son davranışlardan sonra, yine yaramazlık peşinde koşuyor olmalıydı. En azından Catriona böyle düşünüyordu

Birinin Davy Stewart'ı daha terbiyeli davranması için çocukken sert bir kırbaçla iyice dövmüş olması gerektiğine karar verdi.

Bir uşağa tabakları alabileceğini işaret eder etmez, büyükbabası yerinden kalkıp kadehini kaldırdı. "Şimdi hepinizi gelin ve damadın şerefine kadeh kaldırmaya davet ediyorum. Bir an önce evliliğin en önemli görevini yerine getirmek isteyeceklerdir."

Konuşmasını neşeli kahkahalar takip etti. Kadehler doldurulup şereflerine kaldırıldı ve çok geçmeden kutlama

a-pdf watermark dzida75

sona erdi – Catriona için her şey fazla hızlı geçmişti. En kötüsü de, her kızarmış ekmek dilimiyle birlikte biraz kırmızı şarap içtiğinden içkiyi biraz fazla kaçırmış olmasıydı.

"Haydi bakalım, benimle iç odaya gelin," dedi bir elini Fin'in diğerini Catriona'nın omzuna koyan büyükbabası. "Oradan hizmetli merdivenlerini kullanarak üst kata çıkabilirsiniz, böylelikle tekrar bu taraftan geçmek zorunda kalmazsınız. Uşaklarımız eşyalarınızı gölün karşısına geçirip midillilere yüklemeye başladı bile. O nedenle, üzerinizi giyindikten sonra sizi geçirmek için herkes dışarıda olacak."

Catriona büyükbabasının peşinden iç odaya doğru ilerlerken, Fin'in varlığını sanki yanındaymış ve ona dokunuyormuş gibi hissedebiliyordu. Kocasına hâlâ kızgındı, yalan söylerken ne düşündüğünü merak ediyordu, Tor Şatosu'yla olan yakın bağlantısı hakkında daha dürüst olmadığı için kendisine kızsa iyi ederdi.

Mackintosh'un onlardan ne istediğini merak eden Fin Catriona'yı takip etti, karısının büyükbabasının yanından geçip odaya girerken baştan çıkarıcı bir şekilde sallanan kalçalarının tadını çıkardı ama bir yandan da ne kadar sinirli olduğunu anlamaya çalıştı.

İçeri giren Mackintosh kapıyı kapatıp masasına geçti ve eline büyük bir evrak aldı. Hemen yan tarafta bir mürekkep kutusu ile keskinleştirilmiş bir tüy kalem duruyordu.

Fin'e dönüp, "Fazla vaktinizi almayacağım evlat, gelinine sahip olmak için can attığını biliyorum," dedi. "Ayrıca, ikimiz de James ve Morag'ın adadan bir an önce ayrılmak için sabırsızlandığını biliyoruz."

"James bekleyeceğine söz verdi, efendim," dedi Fin.

"Evet, tabii. Bu Raitt Şatosu'nun sözleşmesi. Düğün hediyesi olarak imzalayıp ömür boyu kullanman için sana devrettim. Vârisine geçtiğini görmeyi çok isterim, ama adını Mackintosh olarak değiştirmeyeceğini çok iyi biliyorum, bunu yapmamalısın da. Ne de olsa, Cameron Klanı için neredeyse canını verecektin."

"Haklısınız, efendim," dedi Fin.

"Gerçi belki yılın büyük bir bölümünü Raitt'te geçirmeyi tercih edersen ve oğullarından biri Mackintosh adını almayı kabul ederse, Shaw şatonun ona geçmesini ayarlayabilir. Bu fikre o da sıcak bakıyor. Bir oğlun olmadan sana bir şey olursa, Raitt, bir yabancıyla tekrar evlenmediği sürece Catriona'nın olacak. Kabul ediyor musun?"

Fin hiç tereddüt etmedi. "Beni onurlandırıyorsunuz, lordum. Evet, kabul ediyorum."

"Güzel, öyleyse. Şurayı imzala," diyen Mackintosh tüyü mürekkebe batırıp ona uzattı. "Uzun zamandır orada kimse yaşamadı, ama sağlam bir yerdir ve kısa sürede bir ailenin rahat edebileceği hale getirilebilir."

Fin sözleşmeyi imzaladı, bir kadeh viski daha aldı ve yeni akrabasıyla anlaşmalarının şerefine içti. Yanlarında duran Catriona büyükbabasına sarılmak ve ona teşekkür etmek dışında sessiz kaldı.

"Kapı şu tarafta, evlat," dedi Mackintosh. "Artık oyalanmak için hiçbir sebebin yok."

Catriona'nın dirseğinden tutan Fin, onu kapıya doğru yönlendirip dar merdivenlerde önden çıkmasına izin verdi. Nihayet yalnız kalacakları için memnundu.

Birçok nikâhın kalabalık için oldukça eğlenceli olan ama yeni evli çift için pek de öyle olmayan gürültülü bir

a-pdf watermark dzida75

gerdek seremonisiyle bittiğini biliyordu. Bu şartlar altında, o tür bir seremoniye dayanmak zorunda kalmanın hiçbir yararı olmayacağından emindi.

Sağ salim yatak odasına varınca, Catriona ona doğru döndü. "Rothesay'in aşağıda söylediklerinden sonra hâlâ bir an önce birlikte olmamız gerektiğine mi inanıyorsun?"

"Evet," dedi Fin. "Evliliğimizi tamamına erdirmemiz gerekiyor ve senin de bildiğin gibi James ve Morag bizi bekliyor. Daha sonra tartışabiliriz."

"Ama bana neden bunu söylemediğini anlamıyorum."

Fin ona doğru bir adım atıp gözlerinin içine bakarak, "Sana söylemem gerekirdi, ama bu konuyu yolda konuşabiliriz, genç bayan," dedi. "Şimdi sırası değil. Aşağıda herkes bizi uğurlamak için beklerken olmaz."

Catriona geri çekildi.

Fin sinirlendi, ama karısının bu şekilde hissetmekte haklı olduğunu biliyordu. Ancak bu tür tartışmalar zaman alırdı ve gerek salonda gerekse de avluda bekleyen insanların o kadar sabırlı olacaklarını sanmıyordu. Ana merdivenlere açılan kapıya baktı. "Bu kapının bir kilidi var mı?"

"Hayır," dedi Catriona. "Hiç ihtiyacım olmadı."

"Gerdekler genellikle herkesi ilgilendiren bir mesele haline gelir, genç bayan. Büyükbaban baş başa kalabilmemiz için hizmetli merdivenini kullanmamızı söyledi. Ama bir an önce aşağı inmezsek, yukarı çıkacaklardır. Bundan hoşlanacağını sanmam."

Genç kadının yüzünün rengi soldu. "O halde belki de aşağı inip onlara..."

"Onlara ne söyleyeyim?" diye sordu Fin, karısı kararsız bir şekilde susunca.

Catriona ona cevap vermeyince, bir adım daha attı ve

tatlılıkla, "Biz hâlâ daha önce olduğumuz insanlarız," dedi. "Aradaki tek fark artık evli olmamız. Yine birbirimizle konuşabiliriz ve konuşacağız. Şimdi buraya gel, tatlım."

Catriona ona arkasını döndü.

"Catriona..." Sabrı taşıyordu.

Catriona onun ikaz eden ses tonunu fark etti. Arkasına dönünce, Fin'in dudaklarının, yanağındaki kasların seğirmesine neden olacak şekilde dümdüz bir çizgi haline geldiğini fark etti. Leydi Annis'in uyarısını hatırlayınca içinde tuhaf bir heyecan hissetti.

"Birbirimize söz verdik, Catriona," dedi Fin kesin bir şekilde. "Ben sözümü tutacağım, aynı şekilde senden de sözünü tutmanı bekliyorum."

"Sözümü tutmazsam ne yaparsın? Irzıma mı geçersin yoksa beni döver misin?" Catriona'nın kalbi gümbür gümbür atıyor ve Fin ona bu şekilde bakarken içinden sadece ona dokunmak geliyordu.

"Seni incitmeyeceğimi ya da zorlamayacağımı biliyorsun," dedi Fin, öfkesini kontrol altında tutmaya çalıştığı belliydi.

Odadaki gerginlik on katına çıkmıştı ve bunun büyük bir bölümü Catriona'nın bedenindeydi. Gerginlikle birlikte, sanki aynı anda iki duyguyu taşıyamazmış gibi, öfkesi azalmıştı.

Fin oldukça kararlı görünüyordu ve bu kararlılık, Catriona'nın içinde tarifi olmayan duyguların harekete geçmesine neden oluyordu. Karıncalanan teninden bedeninin merkezine dek tüm sinirleri uyanmıştı. Fin ona doğru

a-pdf watermark dzida75

bir adım daha atınca, sanki biri telleri vücuduna bağlı bir arpı çalmaya başlamış gibi hissetti.

Fin ona doğru uzandı.

Catriona da dudaklarını ıslatıp korkusuzca ama temkinli bir şekilde onu süzdü. Fin'in neler yapabileceğine dair beklentisi, ona dokunma, onunla kendi hislerini paylaşma arzusuyla mücadele halindeydi. Derken Fin yanağına dokundu, avucunun içi sıcaktı, biraz canı yanınca önceki gece babasının öfkesini ve Fin'in nasıl karşılık verdiğini hatırladı.

"Anlaşabiliriz, genç bayan," dedi Fin, sesi kalın ve boğuktu. "Yolculuk sırasında ne istersen konuşacağımıza söz veriyorum. James, Morag'ın onunla yalnız kalmak istediğini söyledi, o yüzden bizi kendi halimize bırakacaklar. Şimdi eğer onlara evliliği tamamına erdiremediğimizi söylememi istemiyorsan…" Duraksadı.

Bunu kesinlikle istemiyordu Catriona. Fin'in ne söyleyeceğini bilmesine rağmen, "Gerçekten de onlara söyler misin?" diye sordu.

"Onlara yalan söyleyemem," dedi Fin. "Senin de söyleyebileceğini sanmıyorum. Ayrıca, çarşafları kontrol edecekler."

Kocası hakkında doğru karara vardığını anlayınca rahatlayan Catriona içindeki sıcaklığın arttığını hissetti.

Fin'in yanağındaki eli sol omzuna kaydı ve Catriona karşı çıkmayınca, iki elini de bağcıklarına götürdü. Bir eli göğsünün ucuna değince Catriona aniden nefesini tuttu.

İçtiği şarabın sıcaklığı hislerini daha da güçlendiriyordu. Sıcaklık sanki her yanına yayılmış gibi hissediyordu.

Fin açık kahverengi kadifeyi okşayarak korsesini açtı. İç gömleğinin kurdelesini açıp göğüslerini ortaya çıkardığında odanın serin havası Catriona'nın titremesine neden oldu.

"Ah, genç bayan," diye mırıldandı Fin, "o kadar güzelsin ki. Keşke acele etmek zorunda olmasaydık ve bunun ne kadar zevkli olabileceğini sana gösterebilseydim. Ama…"

"…birinin içeri girmesinden korkuyorsun, biliyorum," dedi Catriona. "Büyükannem bana anlattığı için ne yapılması gerektiğini biliyorum. Ama bu kadar çabuk *yapılabilir mi*?"

Soru Fin'in dünden razı olan vücudu için yeterliydi, Catriona'nın zihninde yarattığı görüntüye karşı vücudu anında tepki vermişti. Ama onu incitmek ya da korkutmak istemiyordu. "Yapılabilir, tatlım. Ama önce kıyafetini çıkarmayı tercih ederim, böylece daha rahat olursun," dedi.

Catriona altın zincirli kuşağına uzanıp açtı ve sonra zinciri sandığın üzerinde bıraktı. Fin de onun kadife tuniğini, tuniğiyle uyumlu eteğini ve kırmızı iç etekliğini çıkarmasına yardım etti. Karısı karşısında sadece iç gömleğiyle duruyordu ve açık yakası pembe uçlu göğüslerini ortaya seriyordu, hayal ettiğinden çok daha güzellerdi.

İç gömleğini çıkarıp kenara attı ve onu kucağına alıp çırılçıplak bir halde yatağına taşıdı, kadınlar yatağı temiz çarşafların görünebileceği şekilde açmışlardı. Onu yatağa yatırdıktan sonra kendi ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Erkekliği onun için hazırdı, Catriona'nın bunu görür görmez gözlerinin kocaman olduğunu gördü ama genç kadın karşı koymadı.

"Büyükannenin ilk seferde canının yanacağı konusunda seni uyarıp uyarmadığını söylemedin," dedi Fin. "Ama

a-pdf watermark dzida75

senin için kolay olması için elimden geleni yapacağım, ne de olsa önümüzde uzun bir yolculuk var. Sadece birleşmemiz gerekiyor, daha fazlasına gerek yok–"

"Evet, elbette, bunu biliyorum," dedi Catriona, onun bu kadar açık bir şeyi neden söyleme gereği duyduğunu bilmiyormuş gibi.

"Ah, ama işimiz bittiğinde her şeyin sadece bundan ibaret olduğunu düşünmeni istemem. O yüzden, başlamadan önce bilmen gereken bir şey var; şu anda yapmayı planladığım şey beni büyük bir zevkten mahrum bırakacak. Bu mahrumiyetin yükünü bu gece uyumadan önce hafifletene kadar omuzlarımda taşıyacağım," dedi Fin sırıtarak.

Catriona onu izlerken güçlükle nefes alıyordu. Fin çoraplarını çıkarmıştı. Onun kadar iriyarı bir adamın Catriona kadar ufak tefek bir kadınla birlikte olabileceğini sanıyorsa Leydi Annis aklını kaçırmış olmalıydı.

Fin ana merdivenlere açılan kapıya tekrar baktı.

"Doğrusu, hiç kimsenin kapıyı tıklatmadan içeri girebileceğini sanmıyorum," dedi Catriona.

"Sanırım, haklısın," dedi kocası. "Biri içeri girerse üzerimize battaniyeleri alırız."

Bunun üzerine yatağa girip Catriona'nın yanına uzandı ve dirseğinin üzerinde doğrulup onu öptü. Nefesi hoş bir şekilde viski kokuyordu ve hâlâ üzerinde olan kadife ceketi çıplak göğüslerine değdikçe Catriona'nın tuhaf şeyler hissetmesine neden oluyordu. Karnını okşarken, "Derin nefes al ve rahatlamaya çalış," diye mırıldandı dudaklarına doğru. "Elimden geldiğince hızlı ve narin olmaya çalışacağım."

Ardından okşayan elini bacaklarının birleştiği noktaya indirdi. Catriona kaskatı kesilince, elini uyluklarına götürüp hafifçe okşamaya devam etti, ama az önceki yere yavaşça ve acımasızca geri döndü ve parmakları oradaki tüylerine hafifçe dokundu. Bir parmağını içine sokunca, Catriona irkildi.

"Sakin, ol tatlım," diye mırıldandı Fin onu tekrar öperek. "Bana kalırsa, vücudun beni kabul etmeye zihninden daha hazır. Düşünme, sadece hisset."

a-pdf watermark dzida75

On Altıncı Bölüm

"O kadar çok şey hissediyorum ki, *düşünemiyorum*," diye mırıldandı Catriona. Sonra, Fin az önce hissettiklerinin şimdi hissettiklerine kıyasla hafif kaldığı bir yerine dokundu. Aniden alev aldığını hissetti. Fin dudaklarıyla tekrar dudaklarına sahip oldu ve parmaklarıyla ona sataşmayı sürdürürken dudaklarını adeta esir aldı.

Dili ağzını işgal ederken, Catriona da hiç vakit kaybetmeden kendi diliyle ona karşılık verdi.

Kalçalarını Fin'in iki parmağına doğru bastırdığını ve içinde harekete geçen hoş hisleri artırmaya çalıştığını fark etti. Derken Fin parmaklarının yerini daha büyük bir parçasının alması için elini çekti.

Catriona'nın üzerine çıktı, ağırlığını bacaklarına ve kendi ellerine verip gözlerinin içine bakarken yavaşça kendisini ona doğru bastırdı. Rahatlamaya çalışan Catriona hafif bir sızı hissedince inledi. Fin durup içinden çıktı ve aynı şeyi tekrarladı. Artık dizleri ve ön kollarının üzerindeydi, dudakları ve diliyle Catriona'nın dudaklarını meşgul etmiyordu, ama Catriona'nın vücudunun alt kısmında

hissettiği hem büyüleyici hem de endişe verici duygular zihnini oldukça meşgul ediyordu.

Fin bir eliyle sol göğsünü avuçlayıp başparmağıyla göğüs ucuna sataşarak dikkatini dağıtırken tamamen içine girdi.

Sızı artınca Catriona nefesini tuttu, buna rağmen vücudunun onunkine karşılık verdiğini hissetti. Gözlerini kapatmıştı, ama açınca Fin'in sanki canı yanan kendisiymiş gibi suratını buruşturduğunu gördü. Vücudu aniden sarsılan Fin, yüzü daha çok kasılırken derin bir nefes alıp verdi. Catriona şimdi sırada neyin olduğunu merak ederken, yüzü rahatlayan Fin içinden çıktı.

"Bu, meseleyi kurcalamayı isteyecek kadar ukala olan herkesi tatmin edecektir," dedi sertçe ve onun yanına uzandı. "Canın çok yandı mı?"

"Biraz, ama şimdi sadece sıcak ve karıncalanıyormuş gibi hissediyorum," dedi Catriona.

"Güzel bir kelime," dedi Fin kıkırdayarak. "O halde seni temizleyelim ya da Ailvic'ye seslenmemi mi istersin? Yola çıkmadan önce üzerimi değiştirmem gerekiyor."

"Lütfen kendime çekidüzen vermeden önce onu çağırma, sen istediğini yapabilirsin."

"Bundan pek hoşlanmadım," dedi Fin çarpık bir gülümsemeyle. "Burada kalmayı tercih ederdim. Moigh Şatosu'na sağ salim varıp yatağımıza girene kadar sadece seninle yarım kalan işimizi düşüneceğimi bilmelisin."

Az kalsın Catriona da aynı şeyi düşüneceğini söyleyecekti. Ama birden ona hâlâ kızgın olduğunu hatırladı. Bu küçük detay nedense Fin ona dokunduğu anda aklından uçup gitmişti.

Yine de hislerini açıklamak istediğinden, Fin'in doku-

a-pdf watermark dzida75

nuşunun üzerindeki etkisini ona itiraf etmemenin akıllıca olacağına karar verdi ve kısık bir sesle, "Elimden sandığın kadar kolay kurtulamayabilirsin. İkimizin hâlâ konuşması gereken konular var," dedi.

"Evet, elbette, genç bayan. Ancak, bu tür tartışmalarda bir kocanın bir misafir ya da arkadaştan daha geniş haklara sahip olduğunu sana hatırlatmalıyım. Tanıştığımızdan beri birkaç kez öfkenin serbest kalmasına izin verdin. Eşimin bana yönelik tavrında medeni kalmasını tercih ederim."

"Öyle mi, efendim?"

Fin ona dik dik baktı. "Evet, öyle."

"O halde öfkelenmem için bana hiçbir sebep verme, böylece her şey yolunda gider."

Fin bakışlarını ondan ayırmadan, "Ne kadar iyi gideceğini göreceğiz, öyle değil mi?" dedi.

Fin yataktan kalkarken ona sırıttı ve karşılığında Catriona'dan çarpık bir gülümseme alınca sevindi. Yola çıkana kadar onunla tartışmak istemiyordu.

Kısa bir süre sonra ata binmek için uygun kıyafetlerini giyip teknenin bağlı olduğu iskelede James, Morag ve yardımcılarına, konuklarına ve aile üyelerine katıldılar. Fin herkese, gösterilen tüm ilgiye ve pelerinine minnettardı, çünkü vücudu Catriona'nın kadifemsi sıcaklığından çıkmasından hiç hoşlanmadığını hâlâ belli ediyordu.

Catriona'nın meydana çıkardığı tüm duygular, geri çekildiği andaki kadar güçlü olmasa da hâlâ içinde uyanıktı. Onu fethetmek adına içinde içgüdüsel, ilkel bir duygu belirmişti. Catriona'nın bu kadar yakınında bulunması

yüzünden erkekliği seğiriyordu, ama neyse ki artık sızlamıyordu.

Doğru kararı verdiğini biliyordu. Catriona'nın ailesiyle birlikte iskelede duruşunu, diğerleriyle konuşurken içtenlikle gülümseyişini ve tekneye ne kadar zarif bir şekilde bindiğini görünce, kısa süren birleşmelerinin yolculuk sırasında Catriona'yı rahatsız edecek kadar canını yakmadığını anladı.

Tanrı gerçekten cömertse, akşam olduğunda ikisini de ödüllendirecekti. Ama Tanrı kavgacı bir ruh halindeyse, daha önceki, sinir bozucu Catriona'yı yeniden karşısına çıkaracaktı.

Fin ikinci seçeneği önlemek için elinden ne geliyorsa yapacaktı.

Öteki iskeleye vardıklarında Toby ve Ian'ı dağlık bölgede hemen hemen her yere hiçbir adım kaçırmadan gidebilecek bir dizi küçük, sağlam bacaklı İskoç atıyla buldular. Dört tanesi yük beygiriydi.

Diğerlerinin sınırlardaki insanların kullandığı türden küçük deri eyerleri vardı. Erkekler gibi kadınlar da bacaklarını iki yana atarak ata binerdi ve bunun için etekleri yeterince dökümlü dikilirdi.

İnsanlarla adadayken vedalaştıkları için hemen atlarına bindiler.

Fin yıllardır midilliye binmemişti. Bir ara Rothesay'in bu tür bir ata binmenin nasıl bir şey olduğunu söyleyişini hatırladı. Ayakları yere çok yakındı, ama midilliler dayanıklı olurdu ve ondan daha ağır yükleri rahatlıkla taşıyabilirlerdi.

O ve Catriona'nın gölün döküldüğü yere kadar takip ettikleri patikaya çıktıktan sonra fazla ilerleyemeden altı

a-pdf watermark dzida75

adamın onlara doğru yaklaştığını gördüler. Hepsinin kılıçları ve kamaları vardı.

Toby Muir, "Efendim, bu sizinle ve leydi hazretleriyle karşılaştığımız gün kılıcını göle fırlattığınız düşüncesiz genç olmalı," dedi.

"Rory Comyn," dedi Catriona onunla aynı anda. "Burada *ne* arıyor?"

"Tahmin edebiliyorum," dedi James. "O ve diğer Comyn'lerin tehditler savurduklarını ve bu ay sonuna kadar senin onun eşi olacağını söylediklerini duymuştuk. Büyükbabamızın başka planları olduğunu düşünüp onlara kulak asmadık." Fin'e baktı.

"Görünüşe bakılırsa, bize yine rahatsızlık vermeyi istiyor," dedi Catriona.

"Bekle ve gör, genç bayan," dedi Fin. "Sorun çıkarmaya kalkmayacakları kadar kalabalığız."

"Tanrı aşkına, altısı da silahlı. Bizim grubumuz daha kalabalık olsa da, uşaklarımız sadece kama taşıyor. Siz, James ve Ian'dan başka doğru düzgün silahlı adamımız yok."

"Ben de varım, leydim," dedi Toby içerleyerek. "Ve o çocuk da var," diye ekledi James'in emir erini işaret ederek.

"Demek öyle," dedi Catriona. Ama Fin, Catriona'nın hâlâ altı Comyn saldırdığı takdirde Comyn'lerin galip geleceğine inandığını görebiliyordu.

Ama kendisi Comyn'lerin saldıracaklarını sanmıyordu. Arkasına bakınca teknedeki adamların hâlâ seslerini duyabilecekleri mesafede olduklarını gördü. Ayrıca, yaklaşan altı adam tehlikeli olmaktan ziyade belli bir amaçları varmış gibi görünüyordu.

Midillinin işine yaramayacağını bildiğinden, Catriona'ya atından inmemesini söyleyip bacağını eyerin öteki

tarafına attı. James ve Ian'ın da aynı şeyi yaptığını gördü. Ama Catriona önlerine çıkana dek onun da atından inmiş olduğunu fark etmedi.

Fin tam ona geri dönmesini emredecekken, Catriona'nın, "Günaydın, Rory Comyn," dediğini duydu. "Siz ve diğerlerinin gelip bana veda etmesi çok düşünceli bir hareket."

Kızıl saçlı liderleri dışında tüm diğer Comyn'ler durunca Fin çenesini kapattı. Rory, Catriona'ya doğru birkaç adım attı, ama Fin'e ve James'e baktıktan sonra ona fazla yaklaşmadan durdu.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu. "Neden sana veda edeyim ki?"

"Çünkü ben artık evli bir kadınım, efendim," dedi Catriona gülümseyerek. "Beni karınız yapmak istediğinizi bildiğim için, bize kutlamalarımızda katılmak uğruna onca yolu gelmenizin kibarlık olduğunu düşünüyorum."

"Bundan haberim yoktu," diye homurdanan Rory Comyn kaşlarını çatarak Fin'e baktı. Sonra daha dikkatli bir şekilde James, Ian ve arkalarındaki diğer adamlara baktı.

Catriona'dan işareti alan Fin elini Comyn'e uzatıp, "Sinirlenmeni anlayabiliyorum. Yerinde olsam ben de çok sinirlenirdim," dedi.

"Ama ben *senin* yerindeydim ve bundan sonra da peşinde olacağım," diye homurdanan Comyn, Fin'in uzattığı elini görmezden geldi. Catriona'ya bakıp, "Demek bu günü kutlayacaksınız. Nikâhın yeni yapıldığını mı söylemek istiyorsun?" diye sordu.

"Saatler önce," dedi Catriona kafasını sallayarak. "Evlenmek için güzel bir gün."

a-pdf watermark dzida75

"Sana bu ihanetinin hesabını soracağım, genç bayan. Mackintosh –ve evet, baban da– onlarla konuşmak istediğimi biliyordu. Ama beni geçiştirip durdular. Bugün bunu onlara izah etmek ve görüşmelerimize devam etmek istediğimi söylemek için buraya gelmiştim."

"Aramızda gerçek bir görüşme hiç–" Fin elini koluna koyunca Catriona sözünü tamamlayamadı. Durup ona baktı, Comyn'e meydan okumak istediği açıktı.

Adamın öfkelendiğini ve çok geçmeden köpürmeye başlayacağının farkında olan Fin, "Sakin olun, leydim," dedi. "Görünüşe bakılırsa, Comyn ailenizin evlenme teklifini hâlâ düşündüğü fikrine kapılmış. Ayrıca, onunla daha önce karşılaştığımızda, bana da öyle söylemiştin. Tanrı aşkına, böylesi bir davranış karşısında kim olsa öfkeye kapılır."

"Evet, kim olsa," diye ona katıldı Comyn. "Ama bu laflarla dostluğumu kazanacağını sanma, çünkü bir gün seni öldüreceğim."

"Belki de öldürürsün, Comyn," dedi Fin. "Ama bugün değil. Şatodaki muhafızlar burada olduğunuzu anladı. Eğer hemen çekip gitmezseniz neden davetsiz bir şekilde çıkıp geldiğiniz hakkında sizinle konuşmak isteyeceklerdir."

"Öyle mi? Onlardan da, Mackintosh'tan da, Shaw'dan da korkmuyorum. Hatta bir Comyn'den daha iyi kılıç savuracağına inanan yanlarındaki yüce lordlardan da korkmuyorum. Hiçbiri kılıç kullanmakta usta değil ve hepsi bunun farkında. Seninle yeniden karşılaşacağız, Savaşçı Fin. Bunu sakın unutma!"

Fin'in eli hâlâ Catriona'nın kolundaydı ve karısının kaskatı kesildiğini hissedebiliyordu. Her an tartışmaya dahil olacağını anladığından, onu uyarırcasına kolunu sıktı.

İkisine de öfkeyle bakan Rory Comyn dönüp uzaklaşırken adamlarına onu takip etmeleri için işaret etti.

James ve diğerleri atlarına bindi, ama Catriona onları takip etmek yerine Fin'e dönüp tersçe, "Neden konuşmama izin vermedin?" diye sordu.

"Medeni bir şekilde konuştuğun sürece konuşmana izin verdim," dedi Fin kısık bir sesle. "Adamın sinirlendiğini ve senin onu daha da öfkelendirmek üzere olduğunu görünce… Hatırlıyorsan, sana atından inmemeni *söylemiştim*, genç bayan."

Catriona suratını buruşturup hiçbir şey söylemedi ve birden atına döndü.

Fin de peşinden gidip onu belinden yakaladı ve atına bindirdi.

Fin'in bu hareketi Catriona'yı şaşırttı. Kocası onu dişlerinin birbirine vurmasına neden olacak kadar sert bir şekilde atına bindirince, bu davranışı hakkında ne düşündüğünü söylemek için derin bir nefes aldı.

Ama Fin'in yüz ifadesi bunu bir daha düşünmesine neden oldu.

"Birazdan konuşacağız," diye ona söz verdi Fin. "Öncelikle o adamların bizden yeterince uzaklaşmasını bekleyeceğiz ve ben bu arada James'le konuşacağım."

"Ne hakkında?"

"Evet, ne hakkında?" diye sordu James merakla.

"Comyn'in soylu misafirlerinizden haberi var," dedi Fin.

a-pdf watermark dzida75

"Nasıl haberi olur anlamıyorum," dedi James kaşlarını çatarak. "Rothesay Alex'in adamlarından biri kılığına girerek Kuzey İskoçya'da ilerledi ve Donald da dilenci bir keşiş olarak evimize geldi. Hiç kimse onları tanımış olamaz."

"Umarım öyledir. Ama Comyn Rothiemurchus'un Mackintosh ya da babandan daha güçlü olan 'yüce lordlara' ev sahipliği yaptığını iddia etti."

James'in suratı iyice asıldı. Adamına dönüp, "Geriye dön ve burada neler olduğunu teknedeki adamlara anlat," dedi. "Mackintosh ve Shaw'a bildirsinler. Ayrıca, Rory Comyn'in bilmesi gerekenden çok daha fazla şey bildiğini düşündüğümüzü de söyle."

Adamın atını hızla kıyıya sürüşünü izlerken, Catriona kısık bir sesle, "Rory'yle konuşmam sayesinde bu bilgiyi edindik, öyle değil mi?" diye sordu Fin'e.

"Evet, sayende," diye itiraf etti Fin.

"O halde onu biraz sinirlendirmiş olmam iyi bir şey."

"Adam bizi görür görmez sinirlendi," dedi Fin kısaca. "Yola çıkarken de bize aynı şeyleri söyleyeceğini düşünerek çıktığına bahse girerim."

"Ama babamla görüşme yapmaya geliyordu, o yüzden evlendiğimizi söyleyene kadar gerçekten sinirli değildi."

"Onunla senin, Mackintosh'la Comyn arasındaki bir meseleyi kişiselleştiriyorsun, Catriona. Kendisine talip olan bir adama ona asla sahip olamayacağını söyleyen bir kadın anlaşmazlık yaratır, sözleri *sorun* çıkarır."

Fin ona üzerinde düşünmesi için bir şey söylemişti, ama sakin sesiyle onu kandıramazdı. Bir süreliğine düşüncelerini kendine saklamaya karar verdi.

James'in adamı geri dönünce, artık iyice uzaklaşan

Comyn grubundaki altı adamın gölün kuzeyindeki tepenin ardında kaybolmasını izleyerek yollarına devam ettiler.

Kendi grupları ise Catriona'nın Fin'i Rothiemurchus'a getirdiği gün beraber yürüdükleri zar zor seçilen patikada ilerliyordu. Tepenin zirvesinden kuzeybatıya dönüp Spey Nehri'ne doğru indiler. Nehirden geçtikten sonra nehrin döküldüğü katedral kasabası Elgin'in yakınındaki Moray Firth'e dek otuz kilometre kadar devam eden daha geniş ve daha çok kullanılan bir patikada ilerlemeye devam ettiler.

Fin henüz onunla konuşmaya çalışmamıştı, o nedenle yola devam ederlerken Catriona içinden ona söyleyeceklerinin provasını yaptı. Ama grup olarak birbirlerine çok yakın ilerliyorlardı ve söyleyeceklerini ne James'in ne de Morag'ın duymasını istiyordu. O yüzden uygun zamanı bekledi.

Fin'in nehrin karşısına göz attıktan sonra James'e baktığını görünce, bunca zamandır Spey Nehri'nin Comyn'lerle aralarına girmesini beklediklerini fark etti. Yılın bu zamanında, bir sonraki sığ su geçidi on altı kilometre kuzeyde kalıyordu. Ayrıca, kısa bir süre içinde Mackintosh topraklarının kalbinde olacaklardı ve herhangi bir Comyn'le karşılama ihtimalleri daha da azalacaktı.

Silahlı Comyn'ler kesinlikle dikkat çekerdi ve etrafta dolaştıkları haberi hızla Mackintosh'ların arasında yayılırdı.

"Bir sonraki dönemecin nerede olduğunu biliyor musun, genç bayan?" diye sordu Fin.

"Evet, elbette, biliyorum," dedi Catriona.

"O halde önden gidelim, böylece ne istersen konuşabiliriz."

a-pdf watermark dzida75

Fin'in bu soğukkanlı tavrının Catriona üzerinde tuhaf bir etkisi oldu. Bu anı dört gözle beklemiş olmasına rağmen, fırsat eline geçince…

"Yine ne oldu?" diye sordu Fin kaşlarını kaldırarak.

"Sana ne düşündüğümü söylemek istiyordum ve buna hazırdım," diye yanıtladı Catriona. "Ama duymayı isteyeceğini düşünmemiştim. Doğrusu, teklifin öfkemi söndürdü. Ve bunun son zamanlarda söylediğin ya da yaptığın şeylerden daha fazla hoşuma gidip gitmediğinden emin değilim."

"Hepsi bu mu?" diye sordu Fin gözleri ışıldayarak.

Bu bakışın daha derin bir etkisi oldu. Ama Catriona bununla mücadele etti, kontrolünü kaybetmeyip söylemek istediklerini söylemekte kararlıydı. "Tanrım, şimdi de bana gülüyor musun?"

"O kadar da aptal değilim," dedi Fin. "Biz salondan çıkmadan önce Rothesay'in söylediklerine neden o kadar sinirlendiğini söylemek ister misin, yoksa tartışmayı tercih ettiğin başka bir konu mu var?"

Catriona içini çekti. "Beni sinirlendiren şey aslında her defasında aynı şey."

"Mesela…?"

"Eskiden fikirlerimi dinler ve onlara saygı gösterirdin. Son zamanlarda ise sana söylediklerimi ya göz ardı ediyorsun ya da önemsiz buluyorsun. Ama aynı şeyi ben yaptığımda, Ivor gibi sinirleniyorsun."

"Bunun Rothesay'in Tor Şatosu'nda doğmuş olmamı söylemesiyle ne gibi bir ilgisi olduğunu bana açıklamalısın."

"Tanrı aşkına, sana orayı sorduğumda beni yanlış yönlendirdiğini çok iyi biliyorsun," dedi Catriona.

Fin çarpık ve üzgün bir bakışla, "Sana tüm gerçeği söylememiş olabilirim ama tanışalı sadece bir gün oluyordu," dedi.

"Peki dün gece seninle evlenmeyi kabul etmeden önce sana hakkında bilmem gereken her şeyi bana anlatıp anlatmadığını sorduğumda verdiğin cevaba ne demeli? *O zaman da*, bana söylemediğin şeyler sanki aklına gelmeyen ya da başkalarına ait sırlarmış gibi davrandın. *Bu* doğru değildi, efendim."

"Evet, sana açıklamam gerekirdi," diye kabul etti Fin. "Şimdi anlıyorum. O zaman, seni evlenmeye ikna etmek için babanın emrine itaat ediyordum. Doğrusu, seni kendim için ikna etmek istiyordum, tatlım. Ama eğer klanlarımızın on yıllarca uğruna savaştığı yerde doğduğumu açıklarsam, şimdi olduğu gibi sinirlenmenden korktum. Ayrıca, bu konuda tartışmamız babanın ya da Mackintosh'un fikrini değiştirmeye yetmezdi."

Fin'in açıklaması Catriona'nın gururunu kırdı. Ama çok geçmeden karşılık verdi: "Pekâlâ, ama bana Tor Şatosu'nu sadece *duyduğunu* söyledin, bu yalancılıktır, bu kadar basit. Bu tür şeyler yaparken, bana söylediklerine inanmamı nasıl beklersin?" Aniden gözleri dolunca Fin'in fark etmemesini umarak dosdoğru önüne baktı.

Fin uzanıp elini tuttu. "Bana bak, genç bayan."

Catriona ona aldırmadı. Kendi sözlerinin böylesine aptalca bir tepki vermesine neden olduğunu görmesine izin vermeyecekti. Fin elini sıkınca, gözünden bir damla gözyaşı süzüldü. Ama sol gözünden süzüldüğü ve Fin sağ tarafında olduğu için kocası bunu göremedi.

"Tatlım," dedi Fin, "keşke sana bir daha böyle bir şey yapmayacağıma dair söz verebilsem ama bunu yapamam.

a-pdf watermark dzida75

Düşüncesizce hareket eden ve sırlarına önem veren bir adama hizmet ediyorum. Bu benim de yaptığım şeyleri genellikle saklamam gerektiği anlamına geliyor. Yıllarca ben de kişisel sırlarımı sakladım. Hatta Rothesay'in bile onlardan haberdar olmadığını sandım. Görünüşe bakılırsa bu konuda yanılmışım, ama o bile seninle tanışmadan önce çözmeyi başaramadığım ikilem hakkında hiçbir şey bilmiyor."

"Öyleyse, ikilemini çözdün?"

"Evet, çözdüm ve doğru kararı verdiğime eminim."

"Bana kararının ne olduğunu ve neden ikilemde kaldığını söyleyecek misin?"

"İki hafta önce olsa, bundan kimseye bahsetmeyeceğimi söylerdim," dedi Fin ağırbaşlılıkla. "Bunu sana anlatmanın akıllıca olup olmayacağından hâlâ emin değilim. Ama sana güvenmediğimden değil, o yüzden sana söz veriyorum. Bana bu konuda soru sormanı asla yasaklamayacağım, belki de zamanı geldiğinde bir gün sana anlatırım."

Fin'in verdiği sözü düşünürken Catriona'nın yanağındaki gözyaşı kurudu.

Gözleri hâlâ yoldaydı ve en sonunda, "Sana güvenebilmeliyim. Ama sürekli sözlerini özenle seçtiğini ya da bana yalan söylediğini düşünürsem, bunu nasıl yapabilirim ki?" diye sordu.

"Sana hakkında konuşamayacağımı söylediğim bir konuyu kapatacağına söz verir misin?"

Catriona ona kaçamak bir bakış atınca Fin'in dikkatle kendisine baktığını gördü ve bakışlarını kaçıramadı. İfadesindeki bir şey cevap vermeden önce iyice düşünmesi gerektiğini söylüyordu.

En sonunda kuruyan dudaklarını ıslatıp, "Veriyorum dersem, sen de sırf bana cevap vermek *istemediğin* için beni bir daha geçiştirmeyeceğine söz verir misin?"

"Hiç tereddüt etmeden söz verebilirim."

Fin'in sesi boğuk ve bakışları hiç olmadığı kadar yoğundu. Fin ona bu şekilde bakarken, Catriona'nın içinde uyanan yeni duygular daha önce Fin göğüslerini okşadığında tepki veren yerlerine ulaştı.

"Beni bir daha asla yanlış yönlendirmeyeceğine söz verir misin?" diye mırıldandı.

"Catriona, seni Tor Şatosu hakkında yanlış yönlendirmedim. Bana orayı bilip bilmediğimi sordun ve ben de sana nerede bulunduğu da dahil olmak üzere bildiğimi söyledim. O sırada gölün yanındaki patikada yürüyorduk ve Comyn'le karşılaşınca konuşmamız bölündü."

"Ama bana dürüst davranmayarak..."

"Yeni tanışmıştık. Rothiemurchus halkının Cameron konfederasyonunun üyeleri hakkında neler düşündüğünü henüz bilmediğimi unutuyorsun. Temkinli olmak için geçerli sebeplerim vardı."

"Ateşkes hâlâ geçerli," diye ona hatırlattı Catriona.

"Evet ama ateşkesler hiçbir zaman sabit kalmaz. İnsanlar sık sık ateşkesleri bozar."

"İnsanlar birçok şeyi bozar," dedi Catriona. "Sözüne güvenebileceğimden nasıl emin olabilirim?"

"Çünkü sen sözüne güvenmemi söylersen ben sana güvenirim. Peki güvenmeli miyim?"

Catriona'nın yanaklarının kızardığını gören Fin karısının canını sıktığını anladı. Bundan faydalanmaya karar verdi. "Birbirimize güvenebilmeliyiz, genç bayan. Bugün

a-pdf watermark dzida75

Comyn'le karşılaştığımızda sana atından inmemeni söylediğimde kızdığını biliyorum."

"Atımdan inip ona söylediklerimi söylediğimde ben de seni kızdırdım."

"Evet, ama çok geçmeden onunla baş edebileceğini anladım ve seni kendi haline bıraktım. Sonra onunla sözde anlaşması hakkında çelişmeye başladığını görünce onu olduğundan daha çok sinirlendireceğini fark ettim."

"Ona meydan okumama senin nasıl bir tepki vereceğini, ona ne söyleyeceğim kadar düşünmeseydim–"

"Anlamıyor musun, tatlım? Birbirimiz hakkında öğrenmemiz gereken şey de bu. Öğrenene kadar, senden bana itaat etmeni istediğimde söylediklerimi yerine getirmeni bekliyorum, çünkü ben senden daha deneyimliyim. Karşılığında," diye ekledi Fin, Catriona'nın karşı çıkmasına izin vermeden, "ben de sen benden daha iyi bildiğin şeyler hakkında konuşurken sana saygı göstermek için elimden geleni yapacağım."

"Peki ya sana itaat etmezsem?" diye sordu Catriona kirpiklerinin altından ona bakarak. "Bildiğin gibi, bazen bana doğru geldiği için düşünmeden hareket ediyorum."

"O zaman, korkarım sonuçlarına katlanmak zorundasın. Artık ben senin kocanım, Catriona. O nedenle, kanunlar ve gelenekler bana belirli haklar ve aynı şekilde belirli görevler veriyor. Bu görevlerin en önemlisi seni başkalarından korumak. Ve kendi aptalca davranışlarından da," dedi Fin dürüstçe.

Catriona dudaklarını ıslatınca, vücudu hareketlendi ve James'le Morag'ın yanlarında olmasına lanet etti. Tek yapmak istediği cüretkâr ve güzel karısını atından indirip yalnız kalabilecekleri en yakındaki çalılıklara taşımak ve sonsuza kadar onun kadını olduğunu anlaması için ona tam anlamıyla hükmetmekti.

Catriona'nın Fin'in tutkulu bakışlarını yanlış anlaması mümkün değildi, ayrıca kendi bedeni de ona evliliklerini tamamına erdirirken çok aceleci davrandıklarını şimdiye kadar pek çok kez hatırlattığı için, Fin'in tutkusu ve hatta tehdidi bile içinde çok farklı ve daha güçlü duygular uyandırıyordu.

Canı nasıl isterse o şekilde davranmasına Fin'in asla onay vermeyeceğini bildiği için kocasının söz ettiği sonuçları düşünmemeyi tercih ederek, sapmaları gereken dönemecin az ileride olduğunu görünce sevindi. Dik, ağaçlıklı patikadan dağlara doğru inerken Fin'in şelalelerden hoşlandığını hatırladı.

James'e seslenerek bildikleri şelalenin yanında durup yanlarında taşıdıkları öğle yemeğini orada yemelerini söyledi. Planı herkes tarafından kabul gördü ve su damlalarını yüzlerinde hissettikleri yüksek, muhteşem şelalenin yanında yemeklerini yediler. Fin'in rahatladığını ve gülümsediğini görünce doğru kararı verdiğini anladı.

Yemeklerini bitirdikten sonra herkes atlarına binip yola koyuldu.

James ve Morag da daha mutlu görünüyordu. James hep beraber seyahat etmelerini önerince, ne Catriona ne de Fin karşı çıktı.

Moigh Gölü'ne gün batmadan vardılar, şato duvarlarındaki muhafızlar onları izlediğinden iki adamın kürek çektiği bir tekne hemen yola çıkmıştı. Şato yeterince bü-

a-pdf watermark dzida75

yük bir adada yer alıyordu ve göl Eilein Gölü'nden daha büyüktü.

Tekne iskeleye yaklaşınca, James Fin'in elini sıkıp, "Daviot'a akşam yemeğinden önce varmak istediğimiz için biz bir an önce yola çıkacağız. Sana vahşi kedimizi evcilleştirmek konusunda bol şans ve ikinize de mutluluklar diliyorum."

Catriona ağabeyine ve Morag'a sarıldıktan sonra iskeleye varan tekneye bindi. Fin de peşinden tekneye binip Ailvie, Ian ve Toby'yi yük beygirlerini boşaltıp atlarla ilgilenmeleri için bıraktı.

"Güzel bir yer, değil mi?" dedi Catriona tekne iskeleden ayrılırken.

"Evet, ama doğrusu, şu an tek düşündüğüm karım ve yatağımız," diye karşılık verdi Fin.

Catriona sırıtır ve hızla içinde yükselen sıcaklığı hissederken, üzerinde tuniği ve mavi-yeşil kareli İskoç eteği olan bir adamın şatodan çıkıp, anlaşılan onları karşılamak için, iskeleye doğru yürüdüğünü gördü. Fin'in yanında kaskatı kesildiğini hissedince, "Onu tanıyor musun?" diye sordu.

"Evet, tanıyorum. O benim ağabeyim Ewan MacGillony Cameron."

On Yedinci Bölüm

Fin hâlâ şaşkınlık içinde Ewan'a bakıyordu.

"Neden burada?" diye sordu Catriona.

"Bilmiyorum," dedi Fin. "Ama bu işte büyükbabanın bir parmağı olduğundan şüpheleniyorum. Perth'teki savaştan beri ailemi görmediğimi ve seni onlara takdim etmek istediğimi biliyordu. Ama Ewan'ın burada olabilmesi için ona bir hafta önce, bizim evleneceğimizi bilmeden çok önce, haber yollamış olması gerekir. Umarım Ewan tüm aileyi yanında getirmemiştir."

"Tanrı aşkına!"

Catriona'nın yüzünün renginin solduğunu gören Fin, "Endişelenme, tatlım," dedi. "Eğer tüm aileyi getirdiyse ve buradaki planlarımı bozmayı düşünüyorlarsa, çok geçmeden yanıldıklarını anlayacaklar."

Catriona ikna olmamış görünüyordu ve Fin haklı olduğunu umdu. Ewan acımasız davranabilirdi ve dostça el sallamasına rağmen, ağabeyinin onu nasıl karşılayacağına dair Fin'in hiçbir fikri yoktu.

a-pdf watermark dzida75

İskeleye varınca tekneden inip elini Catriona'ya uzatırken, "Bu ne hoş bir sürpriz, Ewan. Beraberinde aileden kimleri getirdin?" diye sordu.

"Aileden kimseyi getirmedim, sadece altı uşağımla geldim," diyen Ewan, Fin'in elini içtenlikle sıktı. "Gördüğüm kadarıyla sen yanında daha da az adam getirmişsin."

"Hizmet ettiğim lordum sadece birkaç gün ayrı kalmama izin verdi, aslında Arkaig Gölü'ne dönüp senden af dilemek istiyordum. Ama şimdi..."

Duraksayınca, Ewan içtenlikle, "Seni iyi gördüğüme sevindim, dostum," dedi. "Hepimiz öldüğünü sanmıştık. Mackintosh'un misafirperverliğini kabul edersem seninle burada tanışabileceğimi belirttiği mesajını aldığımda buna inanamadım. Bu güzel hanımı benimle tanıştırmayacak mısın?"

"Yaşlı adam sana ondan bahsetmediyse, o halde sana bir sürprizim daha var," dedi Fin, Catriona selam verirken. "Kendisi Leydi Catriona Mackintosh, benim eşim. Ve eğer senin onayın olmadan evlendiğim için bana kızacaksan, Ewan, bana daha sonra kükreyebilirsin. Ancak gördüğün gibi ikimiz de yolculuk sebebiyle oldukça yorgunuz ve–"

"Yorgunluğunun canı cehenneme, dostum! Ne zamandır evlisin?"

Fin o sırada rahatlayarak Ewan'ın coşkulu ruh halinin dostça olduğunu anladı. "Bu sabah güneş doğduğundan beri," diye itiraf etti sakin bir gülümsemeyle.

"Demek güneş doğduğundan beri! Neden aileden birini düğününe çağırmadın?"

"Uzun hikâye," dedi Fin. "Ve bunu sana düzgün bir akşam yemeğinde anlatmayı tercih ederim, çünkü öğle yemeği olarak sadece ekmek, biftek ve biraz peynir yedik. Bir

an önce yerleşip temizlenmek ve yemek yemek istiyorum. Sonrasındaysa, bunun düğün gecem olduğunu unutmazsan sevinirim."

"Evet, elbette, unutmam. Ama hikâyeni hemen dinlemek isterim. Bu uzun yolculuktan sonra eşinin yıkanmak istediğine eminim. Ama evi terk ettiğinden beri yüzmeyi unutmadıysan, göle dalıp çıkman hiç zamanını almaz. Sana kızdıysam bile sebebi evlenmen değil, Fin. Ama kızgınlığımı hak ediyorsun, öyle değil mi?"

Fin buna karşı gelemezdi ve Ewan'ın değişen ses tonu ona bir süreliğine temkinli olmasını ve Ewan'ın sadece ağabeyi değil, klanlarının ceza verme yetkisine sahip klan reisi olduğunu da unutmaması gerektiğini hatırlattı. Bunun üzerine, "Yüzmek harika bir fikir, ancak öncelikle eşimi yerleştirmeliyim," dedi.

"Evet, tabii," dedi Ewan, Catriona'ya gülümseyerek. "Sizin bir Mackintosh olduğunuzu söyledi, değil mi, leydim?"

"Evet, bu doğru. Büyükbabam Mackintosh'tur."

"Öyle mi? Sizinle tanışmak büyük bir şeref. Evliliğinizde mutlu olmanızı dilerim, ailemize hoş geldiniz."

Catriona gülümseyerek ona teşekkür ettikten sonra Fin'e döndü. "İç odada kalacağız. İçeri girelim mi?"

Fin göle doğru bakınca Ian ve Toby'nin Ailvie'ye çoktan eşyalarının yüklendiği tekneye binmesi için yardım ettiklerini gördü ve karısının teklifini kabul etti.

"Geç kalma, Fin," dedi Ewan. "İskeleden birkaç adım ötede yüzmek için güzel bir yer biliyorum. Seni orada bekleyeceğim."

Kabul eden Fin Catriona'yı içeri geçirdi ve Catriona onu büyükbabasının kâhyasıyla tanıştırıp sıcak suyun ha-

a-pdf watermark dzida75

zırlanmasını emretti. Ayrıca yerleşene kadar akşam yemeğini servis etmemelerini söyledi.

Bunun ardından Fin'i iç odaya götürdü. Yatağın Catriona'nın yatağından çok daha büyük olduğunu görünce Fin sevindi.

"Ağabeyin sana kızgın mı?" diye sordu Catriona kapıyı kapatınca.

"Beni gördüğüne sevindi," dedi Fin, etrafına bakınmaya başladı ve şöminede hoşça yanan ateşi ve yedek odunları fark etti. "Ama ona nerede olduğumu ve ne yaptığımı söylemediğim için bana kızmakta haklı."

"Ona her şeyi anlatacak mısın? Bana söylemediğin şeyleri bile?"

"Sorularına dürüstçe cevap vereceğim," dedi Fin. "Söyleyeceğim diğer şeylere gelince, bu sohbetimizin nasıl ilerleyeceğine bağlı. Şimdilik tek bildiğim sen ve Ailvie'nin yanımızda getirdiklerimizi yerleştireceğiniz ve sonra da senin yıkanacağın. Ama yarın, ikincisi konusunda sana ben yardımcı olacağım."

"Bekleyip göreceğiz, öyle değil mi?" dedi Catriona gülümseyerek.

"Beni baştan çıkarma, genç bayan. Ewan'la konuşmam ve onu kızdırmamaya çalışmam gerekiyor. Böylelikle akşam yemeğimiz ve sonrası daha hoş olur."

Bu sırada kapıya doğru yaklaşan ve hemen kapının önünde duran ayak seslerini işitti ve yük beygirlerinden boşaltılan sepetlerden birini taşıyan Ailvie içeri girerken karısını hemen öpüp uzaklaştı.

Ailvie'ye kâhyanın suyu ve küveti hazırlattığını söyle-

yen Catriona, Fin'in ana salonu yürüyerek kat etmesini izledi ve onun ağabeyiyle yapacağı konuşmayı duyabilmek için yakınlarındaki bir kayaya konmuş küçük bir sinek olabilmeyi diledi.

Fin'in Perth'teki büyük savaştan sağ kurtulduğunu ailesine söylememiş olmasının, Ewan gibi bir ağabeyin kolay kolay affedemeyeceği bir şey olmasından korkuyordu.

Ivor ya da James böyle bir şey yapmış olsaydı kendisinin nasıl hissedeceğini düşünmek onun için hiç de zor değildi. En azından, suçlunun canının yandığını görmek isterdi.

Fin ve Ewan onun ağabeylerine kıyasla birbirlerine daha çok benziyordu. Ewan Fin'den yedi-sekiz yaş büyük ve en az on kilo daha ağır görünüyordu. İkisinin de güçlü bedenleri, güneşte kızıl kahve tonları ortaya çıkan koyu renk saçları ve gri gözleri vardı. Ama Fin'in gözleri daha açık renkti ve vücudu esnek, hareketleri daha zarifti.

Ancak Ewan'da da Fin'inkine benzer öfke belirtileri olduğu dikkatinden kaçmamıştı.

Ailvie kapıyı kapatırken, "Büyükanneniz ihtiyacınız olan bir şey olursa kendi eşyalarına bakabileceğimi söyledi," deyince Catriona düşüncelerinden uyandı.

Derken hizmetçi içeri girip sepetlerin koyulabileceği yerler ayarladı ve Catriona'nın banyosu için Fransız sabunu ve havlu aramaya koyuldu.

"Saçlarımı yıkamak istiyorum," dedi Catriona. "Buradaki ateşin önünde fırçalayarak kurutabiliriz."

"Bu uzun günün ardından ayaklarınızı kaldırabilirseniz ne ala," dedi Ailvie. "Hâlâ Comyn'leri düşünüyorum. Sizce de çok çabuk pes etmediler mi?"

"Çabuk ya da değil, pes etmek zorundaydılar," dedi Catriona eski endişelerine aldırmadan. "Teknedeki adam-

a-pdf watermark dzida75

larımız bize çok yakındı ve şatonun duvarlarındaki muhafızlar bizi hâlâ görebiliyordu."

"Yine de, Comyn'lere güvenmiyorum. Rory son altı aydır sizinle evlenmekten bahsediyordu. Herhangi bir şeyden bu kadar çabuk vazgeçtiğini hiç görmedim."

Ailvic'nin söylediklerinde haklı olduğunu bilse de, Catriona endişe etmiyordu. Savaşçı Fin'e karşı Rory Comyn her zaman kaybetmeye mahkûmdu.

Ewan sırtı ona doğru dönük bir şekilde göle bakarken ağabeyinin duruşunu süzen Fin, Ewan'ın Catriona'nın hatırına öfkesini bastırdığını gösteren tanıdık izleri fark etti. Bu sebeple ona fazla yaklaşmadan önce seslendi. "Bahsettiğin yüzülebilecek yer nerede?"

Ewan dönüp başıyla sessizce işaret etti ve koya doğru eğimli düz bir kayanın bulunduğu kıyı boyunca ilerledi.

"Önce yüzmek mi yoksa konuşmak mı istersin?" diye sordu Fin, hâlâ Ewan'ın ruh halini anlamaya çalışıyordu.

"İkisini de yapabiliriz. Yüz metre kuzeyde buna benzer bir koy daha buldum, şu burnun diğer tarafında. Burada şatodan biri bizi rahatsız edebilir, o tarafta kimse olmaz."

"Yolda beni boğmayacağına söz ver," dedi Fin.

Ewan kaşlarını kaldırarak ona baktıktan sonra gülümsedi. "Hayır, evlat. Sana iyi bir dayak atmak istemiyormuş gibi yapmayacağım ama önce söyleyeceklerini dinleyeceğim."

Rahatlayan Fin kafasını sallayıp botlarının bağcıklarını çözmek için eğildi. Kıyafetlerini çıkardıklarında, Ewan, "Yazın bu kayanın çok kaygan olduğuna bahse girerim. Ama şimdilik yere sağlam basılıyor," diyerek suya girdi.

Suya daldıktan sonra Fin de onu takip etti. Çok geçmeden koyu buldular ve bol güneş alan bir kayaya kurumak için uzandılar.

Ewan sessizliğini korudu. Fin sıcaklığın tadını çıkarmak istese de, düşüncelerini toplayıp, "Savaş hakkında neler duydun?" diye sordu.

"Kaybettiğimizi ve tüm adamlarımızın ya savaş alanında ya da aldıkları yaralar yüzünden daha sonra öldüklerini duydum," diye yanıt veren Ewan ellerini başının altına koydu. Masmavi gökyüzüne bakarak ekledi: "Anlaşılan, sen ölmemişsin."

"Hayatta kalan tek Cameron bendim," dedi Fin kısık bir sesle. Ağabeyinin herhangi bir soru sormasını beklemeden Ewan'a bakmak için yan tarafına dönüp ekledi: "Dövüş en sonunda bitmişti. Ama onların tarafında dört kişi hâlâ ayaktaydı… bense Tay'a atlayıp beni denize taşımasına izin verdim."

"Tanrı aşkına, iyi yüzdüğünü biliyordum, ama o nehir Perth'in hemen bitiminde oldukça genişleyip hızlanıyor," dedi Ewan kaşlarını çatarak. "Boğulabilirdin!"

"Fife'in kıyısına kadar yüzüp St. Andrews'a gittim."

"Ve o yaşlı alçak Traill seni orada saklamış olmalı."

"Beni ne sakladı ne de teselli verdi," dedi Fin. "Ona göre, o şartlar altında en akıllıca olanı seçmiştim."

"Ama onurlu olanı değil, öyle mi? Adam böyle mi söyledi?"

"Bu şekilde ifade etmedi, ama ben öyle hissettim," dedi Fin. "Tanrı aşkına, Chattan Klanı'nın hâlâ hayatta olan on bir adamı vardı, diğerleri ise çok kötü yaralanmıştı. Ama yine de…"

Ewan kaşlarını çattı, ama kızgın olmaktan çok düşünce-

a-pdf watermark dzida75

li görünüyordu. "Sen hayatın boyunca hiç korkakça davranmamışsındır, Fin, tabii evden ayrıldığından beri çok değişmediysen."

"Değişmiş olabileceğimi ve başkalarının da böyle söyleyeceğini düşünmedim değil."

Ewan konuşmak istercesine ağzını açtı, ama vazgeçti. Uzun sessizliği Fin'e Ewan'ın da aynı şekilde düşündüğünü gösteriyordu.

En sonunda Ewan, "Beni düşündürdün, evlat," dedi. "O zamanlar herhangi bir otoritem yoktu ve bu tür şeylere ve insanlara şimdiki gibi bakmazdım. Herhalde, yerinde olsam ben de aynı şeyi düşünürdüm ve muhtemelen başkaları da öyle. Güvende olmayabilirdin."

"Güvende olup olmadığımı düşünmedim," dedi Fin. "Başka sebepleri de vardı."

"Babamıza ne olduğunu biliyor musun?"

"Bana yakın bir yerde savaşıyordu, Ewan. Öldüğünde yanındaydım."

"Böylesi daha iyi evlat, huzur içinde nefesini vermiş olmalı. Sana herhangi bir şey söyledi mi?"

Fin aniden gerildiğini hissetti, ama kaçamak bir yanıt vermek de istemedi. "Benden Chattan Klanı'ndan intikam alacağıma dair yemin etmemi istedi ve bana bu kutsal görevi vasiyeti olarak bıraktığını söyledi."

Ewan kısaca, "Otuzunuz da savaşın iki klan arasındaki meseleleri sona erdireceğine ve böylelikle ateşkesin başlayacağına yemin etmediniz mi?" diye sordu.

"Evet, yemin ettik," dedi Fin gerginliğinin azaldığını hissederek.

"Peki bu yemin şimdiki anlaşmamızı beraberinde getirmedi mi?"

"Bir şekilde hâlâ Tor Şatosu'nda yaşamanı da beraberinde getirdi. Chattan Klanı'nın savaşı kazandıktan sonra bunun nasıl olduğuna dair hiçbir şey işitmedim."

"Sebebi Mackintosh'un kurnaz bir adam olması. Chattan Klanı'nı boşu boşuna kırk yıldır yönetmiyor. Perth savaşında bizim tarafımızdaki herkes ölünce, bizden bazıları ihanetten şüphelendi. Mackintosh bizi Lochaber topraklarından gönderirse, ateşkesin bir saniye bile sürmeyeceğini biliyordu. O nedenle, eski anlaşmaya sadık kalır ve yıllık kiramızı ödersek, Klan Mackintosh'tan toprak kiralamaya devam edip barış içinde yaşayabileceğimizi söyledi."

"Cameron'ların daha önce bu tür bir anlaşması mı vardı?"

"Evet, elbette, ama bana ne zaman ve neden kira ödemeyi bıraktığımızı sorma. Bu ben doğmadan önceydi. Yaşlı adam miktarı çok iyi biliyordu ve tüm meseleler kendiliğinden çözülene dek o şekilde kalacağını söyledi. Biz memnunuz, sanırım onlar da memnun."

"Artık Tor Şatosu'nun emniyetinden sorumlu olduğunu duydum."

"Evet, öyleyim. Kiraları topluyor ve Mackintosh her Noel'de geldiğinde onu ağırlıyorum. Öldüğünde oradaki mezarlığa gömülmesini sağlayacağım. Ama nasıl oldu da onun torunuyla evlenebildin? Bunun hepimizin ateşkese sadık kalması için başvurduğu başka bir kurnazlık olduğunu düşünüyorum."

"Ateşkes olur da bozulursa, buna Chattan Klanı'nın sebep olmayacağını söyledi."

"Sanırım bunu göreceğiz. Sonsuza kadar yaşamayacak, aynı şey benim ve klanımızın lideri için de geçerli. Şimdi bana şu evlilik meselesinden bahset."

a-pdf watermark dzida75

Fin olanları anlattı, Ewan uygunsuz anlarda gülmüş olsa da, hikâyenin onu eğlendirdiği açıktı. Ancak, Fin son gelişmelerden bahsedince, Ewan bir süre daha sessizleşti.

Sonra, "Şu Comyn'ler hakkında… başka ne biliyorsun?" diye sordu.

"Güçsüz ve kızgın olduklarını biliyorum," dedi Fin. "Mackintosh ve Shaw bir süredir onlarla sorun yaşıyormuş. Neden sordun?"

"Sağda solda gözleri ve kulakları açık adamlarım var, çünkü ateşkesimiz genel huzur için gerekli. Son zamanlarda Tor Şatosu'nun doğusunda ne zaman sorun çıksa Comyn ismi geçiyor. Bazıları Comyn'lerin Kuzey Lordu'na sorun çıkartarak ve belki de eski düşmanlığımızı canlandırmak için korları karıştırarak Albany Dükü'ne yardım ettiklerini söylüyor."

"Albany'nin kendi oğlunun Alex Stewart'ın yerine geçmesini istediği sır değil."

"Peki ama herkesin ne yaptığına dair daha fazla bilgin var mı? Alex'in yaşadığı sorunların, Adalar Lordu Donald'ı burada yani batıda bize saldırmaya teşvik edebileceğini düşünüyorum."

"Evet, bilgim var," diye itiraf etti Fin. "Ama söylediğim gibi, Rothesay'e hizmet ediyorum, o nedenle sana bildiklerimi anlatırsam güvenine ihanet etmiş olurum. Sana şu kadarını söyleyebilirim; Donald gücünü Kuzeybatı İskoçya'ya yayma fikrine haddinden fazla ilgi gösteriyor. Artık eşine miras kalan topraklardan çok daha fazlasını istiyor."

"Bunu biliyorum, evet," dedi Ewan. "Peki ya Alex?"

"Sadece Lochindorb'la ilgileniyor, Kuzey Lordluğu'nu elinde tutmak istiyor."

"Albany'den uzak tutmaya çalışıyor demek istiyorsun, sanırım."

"Evet, ama unvanını Donald'a karşı da koruyacağını düşünüyorum." O sırada esen rüzgâr gölden serin bir havanın yükselmesine neden olunca Fin doğruldu. Ağabeyine bakıp, "Barıştık mı, Ewan, yoksa hâlâ bana iyi bir dayak atmak istiyor musun?" diye sordu

"Geçmiş geçmişte kaldı, dostum, ayrıca ben o sırada evimin güvenliği içerisinde otururken sana savaş meydanında ne yapmış ya da yapmamış olman gerektiğini söyleyemem. Mackintosh'tan torunuyla evlenerek intikam alma fikrinden çok hoşlandım, hepsi bu."

"Babasının Chattan Klanı'nın savaş lideri olduğundan bahsetmiş miydim?"

Ewan güldü. "Onu atlamışsın, ama ikisini de öldürmeyi düşünmediğinden eminim ve bu yüzden sana minnettarım. Barış her zaman savaşa yeğdir, ama belli bir noktaya dek sürer. Sonuçta barışı bozmaya niyetin olmadığını bilmek güzel. Ama seni daha uzun süre görmek isterim. Rothesay ve diğerleriyle ne tür bir işin varsa onu hallettikten sonra ikiniz gelip Tor Şatosu'nda bizimle kalın."

"Mackintosh düğün hediyesi olarak hayat boyu Raitt Şatosu'nda yaşayabileceğime dair bir sözleşme verdi," dedi Fin. "Karım evini çok seviyor ve Raitt Şatosu evinden sadece beş kilometre uzaklıkta, o nedenle kendimi her an bir Kuzey İskoçyalı olarak bulabilirim."

"Sen Kuzey İskoçya'da doğdun, evlat. Başka bir şey olamazsın."

Fin derin bir nefes alıp verdi, kendini Tay'a attığından beri hissetmediği kadar rahat hissediyordu. Ewan'a her şeyi anlatmamış, Ivor'la ilgili kısımdan söz etmemişti, ama

a-pdf watermark dzida75

ağabeyi Perth'te olanlar hakkında Piskopos Traill dışında herkesten daha çok şey biliyordu.

Catriona, Moigh Şatosu'nun ana salonunda bir ileri bir geri yürürken, Fin ve Ewan'ın daha ne kadar sohbet edeceklerini merak ediyordu. Saçlarını kurutmuş, üzerini değiştirmiş ve acıkmıştı.

Ewan'ın civarında yüzeceklerini söylediği kayaya gitmiş ama orada sadece onların kıyafetlerini bulmuştu. İki kardeşi göremeyince, yapılacak en doğru şey bu olduğundan şatoya dönmüştü.

Ewan kadınların, özellikle de yengesinin onu görebileceği bir yerde çırılçıplak dolaşmayı tercih etmeyecek nadir erkeklerden biri olabilirdi. Ayrıca Catriona da Fin dışında çıplak bir adam görmeye hevesli değildi.

Fin'i çıplak görmeyi iple çekiyor olması, her yeni evli kadının aynı şeyi yapıp yapmadığını düşünmesine neden oldu. Gelecek onu hâlâ korkutuyordu, çünkü Fin'le şimdiye kadar yaptıkları gibi hemen her konuda sık sık tartışacaklarından emindi. Ama Fin'in o sabah onunla birlikteyken kendisine yaşattığı güçlü duyguları sık sık tetiklemeye devam etmesini de umuyordu.

Yürümeye devam etti ve en sonunda iki adam salona girdiklerinde, "Nihayet! Tanrı aşkına, ikinizin de boğulduğundan ve akşam yemeğini tek başıma yemek zorunda kalacağımdan endişelenmeye başlamıştım!" diyerek onları karşıladı.

"Misafirimizi bu şekilde karşılıyorsanız, akşam yemeğinden mahrum kalabilirsiniz, hanımefendi," diyen Fin onu omuzlarından yakalayıp sertçe öptü.

Fin izin verir vermez Catriona onun kollarının arasından uzaklaşıp Ewan'a kibarca selam verdi. Doğrulurken, "Eğer kardeşiniz kadar aptalsanız ve şaka yaptığımı anlamadıysanız, efendim, sizden çok özür diler ve kendime çekidüzen vereceğime söz veririm."

"Bana kalırsa, başını beladan uzak tutmak için onun size ihtiyacı var, leydim," dedi Ewan içtenlikle gülerek. "Eğer bu konuda size yardımcı olabileceğimi düşünürseniz, lütfen çekinmeyin. Ne de olsa, temiz bir dayağı hak etti, hâlâ tehlikeli sularda yüzüyor."

"Yine de, umarım aranız düzelmiştir, efendim," dedi Catriona.

"Evet, düzeldi," diye yanıtladı Ewan, Fin'e gülümseyerek.

"Ian'ı etrafta göremediğime göre, akşam yemeğinden önce üstümü değiştirirken yardımına ihtiyacım olacak, genç bayan. Benimle gelip ne kazandığını görebilirsin," dedi Fin.

"Benim de üzerimi değiştirmem lazım," dedi Ewan. "Şimdilik onunla baş etmek için yardımıma ihtiyacınız olduğunu sanmıyorum, Leydi Catriona, ama eğer yardım etmem gerekirse–"

"Hayır, efendim, gerekmeyecek," dedi Catriona. Kendinden emin konuşmuş olmasına rağmen, arsız sözlerinin kocasını rahatsız edip etmediğini merak etti.

İç odaya doğru dönerlerken, Fin kolunu omuzlarına attı ama hiçbir şey söylemedi. Catriona kafasını kaldırıp bakınca, Fin'in dudaklarını birbirlerine bastırdığını gördü, bu iyiye işaret değildi.

a-pdf watermark dzida75

Karısının huzursuzluğunu fark eden Fin'in keyfi yerindeydi, vahşi kedisinin haddini aşıp aşmadığını merak etmeyi hak ettiğine inanıyordu. Aklından geçenleri hiç düşünmeden dile getirmek gibi kötü bir huyu olduğu açıktı ve birini güçendirmeden önce iyice düşünse iyi olurdu.

Onlar için iç odanın kapısını açmaya koşan genç uşağa başını sallayıp Catriona'yı içeri girmeye teşvik etti, ama kapı sessizce kapanırken onu bırakmadı. Aksine, ona doğru döndü.

Sertçe bakıp, "Kocana ve onun misafirine bu şekilde takılmanın ne tür bir sonucu olacağını biliyor musun?" diye sordu.

"Evet, efendim, daha fazla öpücük."

Bu konuda tartışmak istemediğinden Fin onu tekrar öptü ama bununla yetinmedi. Birkaç saniye içinde korsesini açmış, açlıkla baktığı pembe uçlu davetkâr göğüslerini okşuyordu.

Onu kollarına alıp yatağa taşıdı, üzerini çıkardı ve vücudunun dokunuşlarına ne kadar çabuk tepki vereceğini keşfetmeye başladı. Karısının onun için yanıp tutuşmasını istiyordu. Aynı zamanda, ona küçük bir ders de vermek istiyordu.

"Kıpırdamadan uzan ve gözlerini kapat, genç bayan," dedi, kendi pelerinini ve botlarını bir kenara atarken. "Sadece hissettiklerini düşünmeni istiyorum."

Tuniğini çıkarmadan yatağa girip Catriona'nın üzerine çıktı ve onu bileklerinden tutup yatağa bastırdıktan sonra eğilip tekrar öptü.

Catriona kocaman gözlerle ona baksa da öpücüklerine istekle karşılık verdi. Fin dudaklarını esir alıp vücudunu alçalttı, Catriona'nın bileklerini henüz bırakmamıştı, ağırlığı kendi dirsekleri ve bacaklarındaydı. Tuniğinin Catriona'nın göğüs uçlarını harekete geçirecek kadar sert olduğunu bildiği için eğilerek sürtünmeye başladı.

Catriona ellerini ve dudaklarını ondan kurtarmak için uğraştı, bir şeyler söylemek istediği açıktı.

Fin kısa bir süreliğine karısının dudaklarını serbest bırakıp, "Konuşma. Sadece akışına bırak," diye mırıldandı.

"Ama sana sarılmak ve dokunmak istiyorum."

"Hayır, tatlım, henüz değil. Şimdilik, bu sabah yemin ettiğin gibi yatakta uysal ve sadık olacaksın. Bir diğer deyişle," diye ekledi Fin, "daha sonra benim çatım altında uysal olmayı denemek istiyorsan, şimdi ne diyorsam onu yapacaksın."

"Bu şatonun size değil büyükbabama ait olduğunu unutmayın, efendim."

"Ah, ama Moigh'de *onun* misafiriyim. Sen de biliyorsun ki, bir misafir ne isterse onu yapar."

"Evet, ancak ben hizmetkârlara seslenene kadar."

"Senin verdiğin emre karşı çıkarsam sence içlerinden biri bana karşı gelir mi?" diye sordu Fin kibarca.

Catriona'nın ekşiyen suratından aradığı cevabı alan Fin, "Aynen öyle, tatlım," dedi. "Şimdi sana ne söylüyorsam onu yap. Söz veriyorum, ne olursa olsun… pişman olmayacaksın," diye özenle ekledi.

Catriona, Fin'in son sözleriyle ne demek istediğini merak ederek ona baktı. Ama içinde uyandırdığı hisleri inkâr edemezdi.

Vücudu canlanmıştı ve onun ilgisini bekliyordu.

Fin göğüslerini öpmek için alçaldı ve bu sırada bedeni

a-pdf watermark dzida75

ve tuniği dokunduğu her yeri yaktı. "Çok güzel kokuyorsun," dedi dilinin ucuyla göğüs uçlarından birine dokunurken. Çok geçmeden Catriona'nın iki göğsü de şişti.

Göğüs ucundan vücudunun diğer bölgelerine dalga dalga yayılan hisler nefessiz kalmasına neden olunca kekeleyerek, "Büyükannemin Fransız sabunu. Ailvie bu-buldu," dedi.

"Kokusu hoşuma gitti. Leydi Annis'e nereden aldığını sormalısın." Fin göğüs uçlarına ilgi göstermeye devam ederken Catriona'nın ellerini bırakmadan kendi dizlerini aşağıya indirdi.

İzin vermediği sürece Fin'den kurtulamayacağını bilmesi Catriona'nın içinde yeni ve çok daha güçlü duygular uyanmasına sebep oldu. Sanki onun esiriymiş gibi kendisini çaresiz hissediyordu. Fin yavaşça dizlerini bacaklarının arasına sokup onları iki yana ayırdı.

Karnına sıcak öpücükler kondurarak aşağıya doğru indi, tenini dudaklarının arasına ve sonra da yavaşça dişlerinin arasına aldı. Catriona onun ne yapacağına o kadar odaklanmıştı ki, Fin'in ellerini başının yanında olmak yerine beline doğru indirdiğini sonradan fark etti.

Eşinin nefesini bacaklarının birleştiği noktadaki tüylerinin üzerinde hissedince, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Fin sadece "Şşş," demekle yetindi ve Catriona nefesinin sıcaklığını en mahrem bölgesinde hissedince titredi.

Elleri artık kalçalarının hizasındaydı ve Fin onları hâlâ tutuyordu. Yaptığı şeyler hislerini öyle etkiliyordu ki haykırıp ona durmasını söylemek istiyordu. Ama bu ıstırap çok güzeldi ve istediği en son şey Ewan'ın kapıyı vurup neler olduğunu sorması ya da içeri girmesiydi.

Ama Fin diliyle ona dokunduğunda bu sefer gerçekten

haykıracak gibi oldu, dili en gizli bölgelerini istila ederken ona iyice yaklaşıp o sabah onu doruğa ulaştıran noktayı okşayınca da bir şey değişmedi. Dilinin dokunuşu bu sefer daha yumuşak, hoş ve heyecan vericiydi. Vücudu yükselerek Fin'i dilediğini yapmaya teşvik etti. Hisleri giderek artıyordu ama Fin aniden durdu.

"Ah, lütfen, durma," diye fısıldadı Catriona. "Harikaydı, sanki çok daha güzel bir şey olacakmış gibi hissediyordum. Bu şimdiye kadar hissettiğim en tuhaf ve müthiş duyguydu, ayrıca zevk vaat ediyordu."

"Ama uzun süre yüzdüğümü unutuyorsun, tatlım, o yüzden acıktım, hem sen de akşam yemeğini yemek istediğini söylemiştin," diye ekledi Fin şeytani bir gülümsemeyle. "İstersen buna daha sonra devam edebiliriz. Büyükbabanın da bu sabah söylediği gibi, önce karnımızı doyurursak, tadını daha iyi çıkarabiliriz."

Catriona neredeyse çığlık atacaktı. "Ne! Yarıda bırakacaksan neden başladın--"

"Ewan'a katılmalıyız, genç bayan," diye sözünü kesti Fin. "Onu unuttuğumuzdan endişe etmeye başlamış olmalı."

"Ama eğer bu kadar bekleyebildiyse, herhalde birkaç dakika daha bekleyebilir."

"Belki de, ama seni birkaç dakikaya sığdırmak istemiyorum. Acele etmeden her anın tadını çıkarmak istiyorum."

"Tanrı aşkına, beni umutlandırdığın zaman çaresine baksan iyi olur, Fin Cameron!"

"Seni umutlandırmama hiç gerek yok," dedi Fin sırıtarak. "Burada kalıp bu şekilde beni beklemeni emredebilirim."

a-pdf watermark dzida75

Catriona gözlerinden ateş saçarak, "Pekâlâ, bayım. Ama sakın bunu unutacağımı *sanmayın*," dedi.

"Tatlım, akşam yemeğinin hemen ardından bunun icabına bakacağım, merak etme."

Biraz güçlükle de olsa gülümsemeye devam ederek Fin onu bırakıp pelerinini aldı. Vücudunun en azından bir kısmı, Catriona'yı cezalandırırken, aslında kendisini de cezalandırdığını bildiriyordu.

Pelerinini omzuna attı ve Catriona'nın elbisesini giymesine yardım ederken parmakları tenine her dokunduğunda tepki göstermesi hoşuna gitti. Onu salona götürürken, kendi kendine Ewan'ın oyalanmış olsa bile bir hayli acıkmış olabileceğini düşündü.

Ama Ewan, çoktan masaya konulmuş tabaklar ve sepetler dolusu yiyecekleri inceliyordu. Fin'e bakıp kafasını salladı. "Geciktin, evlat."

"Yine de yetmedi," dedi Fin bu kez daha rahat bir şekilde gülümseyerek. "Akşam yemeğinden sonra seni yalnız bırakmam gerekecek, o yüzden bu gece kendi kendini eğlendirmelisin."

Ewan kıkırdayarak, "Düğün geceniz olduğuna göre, sanırım idare edebilirim. Ama bütün sabahı yatakta geçireceğini sanma," diye karşılık verdi. "Son dört sene boyunca başından geçen tüm maceraları dinlemek istiyorum ve bana öyle geliyor ki, bu biraz zaman alabilir."

"İstersen öğlene kadar seninle olurum, ne de olsa eşimin bütün sabahı uyuyarak geçirecek kadar yorgun olacağından eminim."

Catriona'ya bakınca yanaklarının kıpkırmızı olduğunu

gördü. Işıldayan gözleri ve dümdüz bir çizgiye dönüşmüş pembe dudakları, taktikleri hakkında ne düşündüğünü söylemek istediğini gösteriyordu. Ama taktikleri işe yarıyor gibi görünüyordu.

Bakışlarını Catriona'dan ayırmadı ve işitilebilir şekilde nefesini tuttuğunu görünce, ateşinin hiç de dinmediğini kolayca anladı.

Catriona hiçbir şey söylemeyince, yemeklerini bitirene kadar Ewan'la sohbet etti, tüm bu süre boyunca Catriona gibi o da onun yanındaki varlığının farkındaydı. Yalnızca bir ya da iki kez elinin bacaklarına değmesine ya da bacaklarının birbirine sürtünmesine izin verdi. Karısının her defasında verdiği tepki, Catriona'nın o sabah tarif ettiği acıyı yeniden yaşamaktan biraz korksa bile, o sırada bunu *düşünmediğine* inanmasını sağladı.

Catriona, onu öylesine heyecanlandırdıktan sonra durduğu için Fin'i öldürmek isteyerek yemeğine başladı. Ama Fin'in her hareketinin ve tenine yanlışlıkla dokunduğu her anın o kadar farkındaydı ki, yemeğin bitmesine daha epey varken bu kez de fazla iştahlı olduğu için içinden Ewan'ı öldürmek geldi.

İlk başta Fin sanki hâlâ onu tahrik ediyormuş gibi ağabeyine sürekli yiyecek bir şeyler teklif edip durdu. Ama son on beş dakika boyunca, Fin'in sadece yemek teklif etmeyi bırakmakla kalmayıp ağabeyinin sözlerine de sadece nezaket gereği cevaplar vermeye başladığını fark etti.

En sonunda Ewan tepsisini bir kenara itti. Ama uşak tepsiyi almaya geldiğinde, uyuz adam bir sürahi şarap daha istedi. Catriona dişlerini sıktı, tam yüksek sesle içini çek-

a-pdf watermark dzida75

mek üzereyken Fin ayağa kalkıp, "İzninle, artık odamıza çekilmeliyiz," dedi.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm," dedi Ewan ona sırıtarak.

Catriona, Fin'in uluduğunu duyduğuna yemin edebilirdi, ama zihni çabucak yatak odasında neler olacağına dair düşüncelerle doldu. Fakat düşünmeye pek fazla fırsatı olmadı, çünkü kapıyı kapatır kapatmaz Fin kıyafetlerini çıkarmaya başladı.

Dokunduğu her yeri tutuşuyordu, uzanıp kollarını ona doladığında Fin daha önce yaptığı gibi onu durdurdu. Sonra onu kucağına alıp düzgün bir şekilde yapılmış yatağa çırılçıplak yatırdı.

Catriona örtüyü üzerine almak için uzanınca, "Hayır, tatlım, bırak onları. Burası yeterince sıcak, ateşi karıştırıp birkaç meşale daha yakarken bu şekilde yattığını düşünmek istiyorum. Sonra da sana bakmak istiyorum."

On Sekizinci Bölüm

Fin ateş ve meşalelerle hemen ilgilendi, ama o şekilde bıraktığı Catriona'nın görüntüsü üzerini daha da aceleyle çıkarmasına neden oldu. O sırada bu tür durumlarda ceket, gömlek, pantolon, çorap, ayakkabılar ya da botlar yerine tunik ve pelerinin çok daha uygun olduğu aklına geldi.

"İkiniz de sohbetiniz hakkında bana ya da birbirinize tek bir kelime bile etmediniz," diye mırıldandı Catriona, onun tuniğini çıkarmasını izlerken. "Ewan sana ne söyledi?"

"Pek bir şey söylemedi," dedi Fin yatakta karısına katılırken, "ama şimdi Ewan hakkında konuşmayacağız. Nerede kalmıştık?"

"Bilmiyorum," diye homurdandı Catriona, ancak Fin yemekten önce neler yaptıklarını hatırlar hatırlamaz onun hâlâ o zamanki kadar hazır olup olmadığını anlamak için aşağıya uzanınca, karısı nefesini tuttu.

Catriona neredeyse hazırdı, dokunuşuna ne kadar istekli bir şekilde karşılık verdiği Fin'in dikkatinden kaçmamıştı.

a-pdf watermark dzida75

Çok geçmeden en ufak dokunuşuna inleyip vücudunu kaldırarak karşılık vermeye başladı. Bunun üzerine Fin dizleriyle yavaşça bacaklarını ayırıp yerini aldı ve ipeksi boşluğuna yerleşip canının yanıp yanmayacağını görmek için bekledi.

Aksine, Catriona yardım etmek ve teşvik etmek istercesine ona doğru yükseldi.

İçgüdüleri kontrolü ele alırken Fin hızla sonuca ulaştı. Catriona'nın da doyuma ulaşmak üzere olduğunun farkında olduğundan gelene kadar onun içinde hareket etti.

Sonrasında, örtüyü üzerlerine çekip yan yana uzandılar, Fin kolunu karısına doladı, Catriona da başını onun omuz boşluğuna yaslayıp içini çektikten sonra, "Büyükannem zevkli olabileceğini söylemişti. Sen de daha önce bunu unutamayacağıma söz vermiştin. Ama ikinizin de ne demek istediğini anlamamışım," dedi.

Fin güldü. "Evliliğimizin bu tarafından memnun musun?"

"Evet, kısa sürmüş olsa da memnunum. Demiştin ki–"

"Tanrı aşkına, daha yeni başladık," dedi Fin gülümseyerek.

Bir süre sessizce uzandıktan sonra serbest eliyle örtüyü itip Catriona'yı tekrar okşamaya başladı. Meşaleler hâlâ odayı altın rengi bir ışıltıyla aydınlatıyordu; dirseğinin üzerinde doğrulup elleri Catriona'nın vücudunun muhteşem düzlüklerini ve kıvrımlarını ezberlerken bir süre karısının verdiği tepkileri izledi.

Altında zevkle kıvrılana, ismini fısıldayana ve gelmek için yalvarana dek kendinden emin, yavaş ve tutkulu bir şekilde onunla sevişti.

Gece yarısında ona tekrar sahip oldu. Ve şafakta, Catriona ona uzandı. Ardından, yan yana tatmin olmuş bir şekilde yatarlarken, her şeyin yolunda olduğunu anladı.

Catriona uyurken, Fin söz verdiği gibi sabahı Ewan'la birlikte geçirdi. Ama Catriona öğlen olmadan uyanıp onlara katıldı ve Tor Şatosu'nda birlikte yaşadıkları zamanı anlatmalarını istedi. Fin, Rothesay ve başkalarıyla olan maceralarını anlatırken de dikkatle onu dinledi.

O gece tekrar odalarına çekildiler ve perşembe gününü de aynı şekilde geçirdiler. Cuma öğleden sonra Tadhg büyük haberle çıkageldi.

"Rothesay bir an önce şatoya dönmenizi istedi, Sör Fin," dedi salonda oturup öğle yemeğini yedikleri masaya doğru koşarak.

"Bu aciliyetin sebebi ne?" diye sordu Fin. "Zaten yarın dönecektik."

"Lanet olası Comyn'ler, efendim. Kıyıda üç adamımızı öldürdüler; ayrıca Mackintosh, Albany'nin Perth'in bu tarafında, Douglas'ın da Garry Vadisi yakınlarında bir ordu toplamış olabileceği haberini aldı. Comyn'lerle birleşip Lochindorb Şatosu'nu ve hatta Comyn'ler üç büyük lordun orada olduğunu onlara söylemişlerse Rothiemurchus'u da almaya çalışacaklarını düşünüyor."

"Peki soylu misafirlerimiz ne durumda?" diye sordu Fin.

"Perth'teki ordunun haberini alır almaz Adalar Lordu Donald dün öğleden sonra şatodan ayrıldı. Ama Rothesay Dükü hâlâ orada."

"Peki ya Kuzey Lordu?"

"O da orada. Ben şatodan ayrıldığımda kendisi ve sizin efendiniz daha fazla adam çağırtıp çağırtmamak konusunda konuşuyorlardı, ama Mackintosh güvende olacağından

a-pdf watermark dzida75

emin olana dek Kuzey Lordu'nun adadan ayrılmaması gerektiğini söyledi. Rothesay'in adamları Sör Ivor'ı tanıdıkları ve ona güvendikleri için Lochindorb'dan adam toplaması için onu göndermeleri gerektiğini belirtti."

"Sen şatodan ayrıldığında Sör Ivor da ayrıldıysa, şu anda Lochindorb'da olmalı, çünkü kat ettiğiniz mesafe aşağı yukarı aynı," dedi Fin. "Orada birkaç adamım var."

"Mackintosh, Moigh'daki adamlarının burada kalmasını ve Ewan Cameron'un ne yapacağına kendisinin karar vermesini söyledi. Ayrıca, karışıklık çıkma ihtimali olduğundan, belki de Ewan Cameron'un Lochaber'e gidip Strathspey'deki kargaşalığın Adalar Lordu Donald'ı onlara batıdan saldırmaya teşvik edebileceği konusunda Lochaber'dekileri uyarmasının iyi olabileceğini söyledi. Kim bu Ewan Cameron?"

"Bu beyefendi," dedi Fin işaret ederek. "Kendisi benim ağabeyim ve Lochaber'den Cameron Klanı'nın reisi. İyi iş çıkardın, evlat."

"Evet, elbette, ama Ewan Cameron'u merak ediyordum, çünkü Mackintosh, Cameron hâlâ buradaysa, ona olanları anlatmanız ve kendi seçimini yapmasına izin vermeniz gerektiğini söyledi."

"Öyle yapacağım, şimdi git ve bir şeyler ye," dedi Fin.

"Masadan ayrılma, Tadhg," dedi Catriona, bir uşağa eliyle işaret ederek. "Yüksek masada oturup yemeğinin gelmesini beklerken bana Rothiemurchus'taki haberleri anlatabilirsin. Tüm yolu koştuğuna göre, bir ödülü hak ediyorsun."

"Tüm yolu koşmadım, leydim, sadece tekneden indikten sonra salona kadar koştum, çünkü Aodán binmem için bir midilli verdi. Bunun daha güvenli olacağını ve buraya daha çabuk varacağımı söyledi." Ama sırıtarak Catriona'nın işaret ettiği sandalyeye oturdu, yüksek masada oturuyor olduğuna sevindiği açıktı.

Fin onları yalnız bırakıp Ewan'a Rothesay'in Kuzey İskoçya'da olduğunu söylemek için onunla dışarı çıktı.

Sözlerini bitirince, Ewan, "O halde geri dönmeliyim," dedi. "Alex ve Shaw Rothiemurchus'tayken, ben ya da adamlarım olmasa da yeterince adamınız olacak ve Mackintosh haklı. Büyük Vadi ve batısındaki adamları olanlar konusunda uyarmalıyım. Donald merhum babasıyla aynı muhbirleri kullanıyor, Albany'nin Kuzey İskoçya'yı işgalini kendi yaramazlıkları için bir fırsat olarak göreceğine eminim."

"Donald ve Albany müttefik değil, güç kazanmak için yarışan iki rakip," dedi Fin.

"Ama Donald kendi çıkarına olduğu sürece ona sunulan her fırsatı değerlendirecektir," dedi Ewan.

Fin ve Ewan geri döndüğünde, Catriona hâlâ Tadhg ile konuşuyordu. Onları selamlayıp Fin'e, "Ailvie ve Ian'a bir an önce eşyalarımızı toplamalarını söylemeliyim," dedi. Ama kalkmaya yeltenince Fin'in kafasını iki yana salladığını gördü.

"Sen burada kalacaksın. Böylesi daha güvenli olur."

"Aptal olma. Elbette, sizinle geleceğim. Buna mecburum."

Fin'in aniden sertleşen yüz ifadesi tüylerini diken diken etti. Ama Fin Tadhg'e küçük bir bakış attıktan sonra, "Ne diyorsam onu yapacaksın, Catriona. Seni yabancıların

a-pdf watermark dzida75

yanında bırakmıyorum. Büyükbabanın adamlarını kendi adamların kadar iyi tanıyorsun," dedi.

"Onu burada bırakamazsınız," diye şiddetle karşı çıktı Tadhg. "Mackintosh tepeye çıktığınızda görebilmeniz için şatonun duvarlarına meşaleler yerleştireceğini söyledi. Her şey yolunda giderse bir sürü, etrafta Comyn'ler olursa üç, siz hiç gelmezseniz de hiç meşale yerleştirilmeyecek."

"Leydi hazretleri yanımızda olmadan da tüm bunları hatırlayabilirim," dedi Fin.

"Belki hatırlarsınız," diye karşılık verdi Tadhg arsız bir gülümsemeyle. "Ama Mackintosh leydi hazretleri yanınızda olursa onu dul bırakacak bir şey yapmamak için daha dikkatli olacağınızı söyledi. O nedenle leydi hazretleri eskiden işaret vermek istediğinde yaptığı gibi baykuş taklidi yapana kadar suya tekne indirilmeyecek ve kapıyı açmayacaklar. Ama bir an önce harekete geçerseniz iyi edersiniz," diye ekledi hepsine teker teker bakarak. "Yağmur bulutları yaklaşıyor."

Catriona neredeyse Tadhg gibi gülümseyecekken Fin ona kaşlarını çatınca vazgeçti. Ciddiyetle, "Gerçekten, efendim, sizi yavaşlatmam," dedi.

Hâlâ suratı asık olan Fin, "Mackintosh bana seni de yanımızda götürmekten başka seçenek bırakmıyor, genç bayan, o nedenle Ian'a eşyalarımızla ilgilenmesini söyleyebilirsin. Tadhg, mutfağı bul ve onlara bizim için yiyecek hazırlamalarını söyle. Gel, Ewan," diye ekledi. "Eşyalarını ve uşaklarını toplayalım. Sonra Toby'yle konuşmak için seninle birlikte teknеyle karşıya geçeceğim."

Catriona masadan uzaklaşmalarını bekledikten sonra sessizce Tadhg'e hizmet eden uşaktan Ian Lennox ve Ailvie'yi çağırmasını istedi.

Onlara eşyaları toplamalarını ve Fin'le neden şatodan ayrıldıklarını söyleyince, Ailvie, "Peki ya biz ne olacağız, efendim?" diye sordu.

"Sör Finlagh, Toby ile beni götürecek," dedi Ian. "O yüzden seni de götüreceğini sanıyorum, tabii burada sıcak ve kuru yerde kalmak istemiyorsan."

"Elbette, kalmak *istiyorum*," dedi Ailvie suratını buruşturarak. "Ama ne olursa olsun, benim yerim hanımımın yanı."

Ian kafasını salladı ve ikisi yük beygirlerinin sepetlerini toplamaya başladılar. Fin geri döndüğünde, yola çıkmak için her şey hazırdı.

Spey'den geçmeden bir saat önce karanlık çökmüş olmasına rağmen, yolculuğun sorunsuz olması Fin'i hem rahatlattı hem de şaşırttı.

Ay yoktu ve çok az yıldız görünüyordu, ama Rory Comyn'in onları bekliyorsa bile henüz beklemeye başlamadığından emindi. Fin nasıl Ivor'un Lochindorb'a varıp Alex'in güçlerini toplayıp dönmesinin ne kadar süreceğini biliyorsa, Comyn de bunu biliyor ve Rothiemurchus'a herhangi bir birliğin ancak ertesi günün ilerleyen saatlerinde varmasını bekliyor olmalıydı.

Zifiri karanlıkta ağaçların arasında yan yana son tepenin zirvesine doğru ilerlerken, Catriona sessizce, "Sence Rory'yle karşılaştığımız gün Moigh'e gittiğimizi biliyor muydu?" diye sorunca Fin onun da benzer şeyleri düşündüğünü anladı.

"Bilmiyorum," diye mırıldanan Fin, sesin gece vakti ne

a-pdf watermark dzida75

kadar rahat dağıldığının farkındaydı. "Ama Comyn'lerin burada olduğumuzu bildiklerini varsayacağız."

"Gerçi Rory'nin adamları bu gece burayı dikkatle izlemiyor gibi görünüyor," dedi Catriona. "Şatonun altında çok sayıda meşale var."

"Veya belki de Comyn'ler bir şekilde şatoya sahte bir güven duygusu vermeyi başarmışlardır," diye karşılık verdi Fin. "Bir iş çevirmiş ve şatodan kimseye yakalanmamış olabilirler. Bu ihtimali düşünerek yola devam etmeliyiz. Üç muhafızınızı öldürdüklerini unutma. Bahse girerim Shaw bu gece daha fazla muhafız görevlendirmiştir, hiç şüphesiz birbirlerini kollayabilmeleri için ikişer ikişer duruyorlardır. Ama gölün uzun çevresi güvenliği tam anlamıyla sağlamayı imkânsızlaştırıyor, özellikle de Ay'ın görünmediği bunun gibi bir gecede."

"En azından henüz yağmur başlamadı," dedi Catriona. "Hava karardığından beri arada sırada yıldız ışığı gördük."

En başta meşale kullanmışlardı, ama Fin Spey'den sağ salim geçer geçmez meşaleleri söndürmelerini emretmişti. Yine de, içgüdüleri Comyn'lerin onları hem gidişlerinde hem de dönüşlerinde takip etmiş olabilecekleri konusunda uyarıyordu onu.

Atlarını tepeden indirirken diğerlerine dikkatli olmalarını söyleyen Fin, kılıcını her an çekebilecek şekilde sağ elini hazır tuttu.

Kıyıya vardıklarında hepsi sessizdi. Şatonun surlarındaki ışıkların onları rahatlatması gerektiğini biliyordu. Ama rahat değildi.

"İşareti ver, tatlım," diye mırıldandı.

Catriona küçük bir kıkırdamanın ardından baykuş gibi ötmeye başladı. Ötüşüne karşılık bulamayınca, daha güçlü

bir şekilde tekrar denedi ve yankı onlara geri döndü. Yankı hafiflerken, başka birinin ötüşü duyuldu.

"Bu Aodán, yankı değil," diye mırıldandı Catriona. "Tekneyi indirecekler."

Kürekleri sessizce çeken adamlar hemen onları kıyıdan aldı. Fin; Toby, Ian ve Tadhg'e yük beygirlerindeki sepetleri indirip atları serbest bırakmalarını söyledi.

"Emredersiniz, efendim," dedi Tadhg. "Ot bulup kendi kendilerine beslenirler."

Sorunsuz bir şekilde yolculuğun geri kalanını tamamladılar ve Aodán onlara her şeyin yolunda olduğunu söyledi. "Lord, Garry Vadisi'ne gitmeden önce adam toplamak için şatodan ayrıldı, Sör Ivor ile Kuzey Lordu'nun birlikleri ise doğuda," dedi. "Ama lord her zamanki nöbetlerini sürdürmeleri için burada yeterince adam bıraktı. Yaklaşık bir saat içinde muhafızları değiştireceğiz ve adamlarımız herhangi bir şey gördüyse daha çok bilgi edinmiş olacağız."

"O halde emirleri Mackintosh veriyor, öyle mi?" diye mırıldandı Fin.

"Evet, efendim," diye yanıtladı Aodán. "Ancak size, bu gece buraya dönerseniz, Sör Ivor ve Shaw belayı bir süre doğumuzda ve güneyimizde tutabilecek olsa bile, buradaki herkesin ona itaat ettiği gibi size itaat edeceğini söylememi istedi. Ve öyle olacak, efendim. Kendisi ve leydiler çoktan yataklarını düşünmeye başladılar bile."

Fin, Catriona ve beraberlerindekiler ana salona girdiklerinde, hanımların ve Mackintosh'un odalarına çekilmeye hazır oldukları açıktı.

Fin kısa bir süre Mackintosh'la konuştu ve Mackintosh herhangi bir sorun olduğunda muhafızların onları zamanında uyaracağını söyledi. Bunun ardından Fin genellik-

a-pdf watermark dzida75

le güvenilir olan tehlike içgüdüsünün kendisini yanılıp yanıltmadığını merak ederek eşini yatağına götürdü ve onunla güzelce vakit geçirdi. Aodán onu uyandırana dek de uyudu.

"Lanet olası Comyn'ler kıyıdaki adamlarımızı esir aldı," diye fısıldadı Aodán, Fin'in kulağına. "Daha da kötüsü, efendim, son teknemizi elimizden aldılar ve uykumuzda bizi boğmayı planlıyorlar, çünkü gölün dereye akan kısmına set çekmişler!"

Catriona yanağına ıslak bir patinin değdiğini hissedince uyandı ve Boreas'ın küçük gölgesini yastığında titrerken buldu, Fin ise yanında değildi.

Kalkıp sabahlığını giydi, titreyen kedi yavrusunu kucağına alınca hayvanın karnının ve patilerinin ıslak olduğunu fark etti, ona sarılıp pencereye doğru gitti ve güneşlikleri açtı. Görmeyi umduğu yağmurun aksine bulutların ortasındaki yıldızları gördü.

Şatonun duvarlarında sadece üç meşale görebiliyordu. Bu, muhafızların Comyn'leri gördükleri ve Aodán'ın bir işaret bıraktığı anlamına geliyordu. Bundan daha kötü bir anlamı olmamasını umdu.

Güneşlikleri açık bırakıp geri döndüğünde, Boreas'ın odada olmadığını ve kapının aralık olduğunu fark etti. Kedinin geçebileceği kadar dar bir aralıktan koridordaki meşalenin loş ışığı içeri giriyordu.

Kedi yavrusunu elinden geldiğince kurutup yatağında hâlâ sıcak olan kendi yerine koyduktan sonra Fin'in yere attığı iç etekliğini alıp eski elbisesini asılı olduğu kancadan aldı. Hızla giyinip kamasını eteğinin altında kalçasına

yerleştirdi ve aynı kancadan onu sıcak tutacak bir şal alıp hemen aşağıya indi.

Fin'in orada olmadığından emin olmak için sahanlıktan ana salona doğru baktıktan sonra bulaşıkhaneye inip arka kapıya vardı. Demiri kenara çekip kapıyı açtı ve hızla hareket ederek avluyu taradı. Yukarıdaki ışık avlunun boş olduğunu gösteriyordu ve duvarda dışarıyı gözleyen iki muhafız vardı.

Kapıya doğru koştu ve birkaç santim aralık olduğunu fark etti.

Fin'in ne kadar uzağa gitmiş olabileceğini düşünürken kapıyı dışarı çıkabilecek kadar aralayıp tekrar hafifçe aralık bıraktı.

Hiçbir meşale ışığı görmeyip Fin'in nerede olduğunu gösteren hiçbir ses işitmeyince, aklına tuvalete gitmiş olabileceği geldi. Ama Boreas onu tuvalete kadar takip etmezdi, ayrıca kedi yavrusu bir şekilde ıslanmıştı. İçgüdüleri ve mantığı kapının açık olmasının üçünün de dışarı çıkmış olabileceği anlamına geldiğini söylüyordu.

Sahanlığa doğru dönünce ona doğru yaklaşan ayak sesleri işitti. Fin olmasını ummasına rağmen, emin olana dek sessizce gölgelerin arasına gizlendi.

Gelen Aodán'dı, adam aralık duran kapıdan dışarı çıktıktan sonra kapıyı kapattı.

Eğer Fin duvarın dışında *değilse*, Catriona ona bir açıklama yaparken bir hayli zorlanacaktı. İçini bir ürperti sardı ve bu düşünceyi değiştirdi. Fin deliye dönecek ve onun Aodán'la konuşup adamla birlikte içeri girmiş olması gerektiğini söyleyecekti. Catriona hâlâ kapıyı tıklatabilirdi, ama kendine gürültü yapmaya cesaret edemeyeceğini söyledi. Ayrıca, merak ediyordu.

a-pdf watermark
dzida75

Ağaçlık karanlıktı. Ay ışıldamıyordu ve hareket eden bulutlar yıldızları gizlemişti. Sık ağaçların arasında yol almalarını sağlayan suyun hafif ışıltısı olmasa, o ve Aodán bir şeylere çarpabilirlerdi.

Aodán onu uyandırdıktan sonra, Fin giyinmiş ve Boreas'ın Catriona'yı uyandırmaması için köpeği de yanına alarak suyun ne kadar yükseldiğini görmek üzere Aodán'la birlikte dışarı çıkmıştı. Kedi yavrusu kapıdan dışarı fırlayıp alt kata inince de, minik hayvanın geri dönmek istediğinde kapıyı tırmalamaması için kapıyı aralık bırakmıştı.

İki adam suyun içinde çamura bulanmaya başlayana dek konuşmamışlardı. Konuşsalar bile, ağaçlar onları yeterince gizlediğinden Fin herhangi birinin onları görmüş olabileceğini sanmıyordu.

Ama gece her zamankinden daha sessiz ve kıpırtısızdı.

"Genellikle böylesine sessiz bir gecede suyun gürleyerek döküldüğü duyulur," demişti Aodán. "Su ne hızla yükselir, efendim?"

"Havaya bağlı," dedi Fin ve gökyüzüne bakınca bulutların yıldızların çoğunu örttüğünü gördü. "Buradakilerin hemen boğulacağını sanmam." Kimsenin boğulmayacağını umuyordu. Ancak tepelerin oluşturduğu dik su havzası ve dışarı dökülen tek bir nehirle birçok akarsu kolunun olması, suyun Comyn'ler seti ne kadar yüksek yaptılarsa o kadar yükseleceği anlamına geliyordu. Ve Aodán setin oldukça yüksek olduğunu söylemişti.

Üstelik, tekneleri de yoktu. Kıyıya açılan adamlar tekneyle geri dönmeyince, Aodán onları aramak için yüzerek karşıya geçmeye kalkışacak kadar endişelenmişti. İskele kısmından kaçınıp yüzerek batı kıyısını olabildiğince taradıktan sonra dönüp Fin'i uyandırmıştı. Comyn'ler kötü saldırmıştı.

Ama son sözü söyleyen Fin olacaktı.

"Efendim? Size daha önce söylemiş olmam gereken bir şey var," diye homurdandı Aodán.

"Ne?"

"Uşak Tadhg. Uyanmıştı, efendim ve tekneyle gitmesine izin verdim."

"Hepsini bulacağız," dedi Fin. "İçeri gidince, şatodaki tüm adamları uyandır ve şatonun güvende olduğundan emin ol. Ben karşıya kadar yüzüp bir şeyler görüp görmeyeceğime bakacağım."

"Yüce lordları da uyandırmamı ister misiniz?"

Rothesay ve Alex'in komutayı ele almak konusunda ısrar edeceklerini bildiği için Fin, "Bırak uyusunlar. Birine ihtiyacın olursa, öncelikle Mackintosh'u uyandır," dedi.

"Peki, kapı kapalı olduğu sürece şato yükselen su dışında kimseye geçit vermeyecektir. Ama keşke bir teknemiz olsaydı. Eğer onu tahrip ettilerse..."

Bunu düşünmek bile istemeyen Fin, Aodán'ı geri gönderip planını harekete geçirdi. Gece görüşü kusursuzdu ve suya girdiğinde nerede olduğunu bilecek kadar göreceğini biliyordu. Hangi ışık şartlarında olursa olsun, su ve kara arasındaki farkı anlamak mümkündü, ama yüzebileceği bir yer bulmak o kadar kesin değildi.

Sadece suyun yüksekliği sorun oluşturmuyordu, şimdiye kadar gölün doğu kıyısına hep uzun yoldan yüzmüştü. O nedenle batı kıyısını adadan karşı kıyıya en iyi nereden ulaşacağını bilecek kadar bilmiyordu. Etrafına çok fazla su sıçratmadan yavaşça ilerlemek zorundaydı ve suyun buz gibi olacağının farkındaydı.

a-pdf watermark dzida75

Niyeti Comyn'lerin tam olarak ne yaptığını görmek ve oyunlarını bozmanın ne kadar zor olacağını saptamaktı. O ve Aodán, Fin'in yanında taşıyabileceği, işine yarayabilecek ya da yaramayacak birkaç şey almışlardı.

Avucunun içine soğuk bir burun değince Boreas'ın Aodán'la geri dönmediğini fark etti. Köpeğin başını okşayarak, "Burada kalmak zorundasın, evlat," diye mırıldandı.

Sessizce yüzecekti, zaten düşmanlarının çoğu uykudaydı. Ama setin başında ve esirlerin yanında muhafızlar olmalıydı. Hiç şüphesiz, artan karanlıkta şatoyu ve gölü izleyen adamlar da olmalıydı.

Yine de, düşmanın tüm muhafızları uykulu olacaktı.

"Burada olacağını düşünmüştüm."

Catriona'nın kısık sesinin ardından kendisi de arkasında belirdi. Fin geriye dönüp baktığında Catriona neredeyse görünmezdi, ayrıca onun yaklaştığını da hissetmemişti. Doğrusu, şimdi bile varlığını hissetmek, biçimini seçmekten daha kolaydı.

"Burada ne arıyorsun?" diye sorarken, Boreas'ın Catriona'nın geldiğini haber vermek için onu uyarmaya çalışmış olabileceğini fark etti.

"Kedi beni uyandırdı. Islanmıştı. Su neden bu kadar yüksek."

"Comyn'ler göle set çekmiş. Ayrıca değişim sırasında tüm muhafızları kaçırmışlar, tek teknemiz de onların elinde."

"O halde yardıma ihtiyacın olacak," diye mırıldandı Catriona. "Her ne yapmak istiyorsan, birinin yanında olması gerekir. Aodán yanında olmadığına göre…"

Cümlesini tamamlamadı.

"Yalnız gidiyorum çünkü bir kişi iki kişiden daha az ses

çıkarır," dedi Fin. "Ayrıca, bu belanın en büyük sebebi ilk başta benim buraya gelmiş olmam."

"Saçmalık," dedi Catriona. "Rory Comyn sen gelmeden önce de sorun çıkarıyordu. Büyükbabam Comyn'lerle barışmaya çalıştı. Ama barışın geçerli olması için her iki tarafın da bunu istemesi gerekir, birçok Comyn bunu kabul etmiş olsa da, Rory Comyn onlardan biri değil. Her neyse, bu saçma bir sohbet," diye ekledi. "Başka ne yapmışlar?"

Fin ona Aodán'ın öğrendiği her şeyi anlattı. "Tadhg de adamlarla birlikteymiş."

Comyn'lerin hainliği karşısında şoke olan Catriona ekledi: "Tanrı aşkına, ben de uyuduğumuz sırada çok fazla yağmur yağdığını sanmıştım! Hepimizin boğulmasını mı istiyorlar?"

"Öyle umuyor olabilirler," dedi Fin. "Ama bunun için şatonun büyük bir bölümünün suyun altında kalması gerekir. Çektikleri set o kadar yüksek olamaz, çün– "

"*Henüz* olmayabilir," dedi Catriona suratını asarak. "Ama su daha fazla yükselmeden o setten kurtulmalıyız. Adamlarımız ya da bir teknemiz olmadan bunu nasıl yapacağız?"

"Seti görene kadar, birinin ölmeden onu yerinden oynatıp oynatamayacağını bilmem imkânsız," diye itiraf etti Fin. "Neyle karşı karşıya olduğumuzu anlayana dek–"

"Seti tek başına bozmak gibi bir niyetin yok, değil mi?"

Fin cevap vermedi.

Sabırsızlıkla Fin'in cevap vermesini bekleyip hiçbir yanıt alamayan Catriona, "Tek başına öyle bir seti nasıl bozabileceğini sanıyorsun?" diye sordu sertçe.

a-pdf watermark
dzida75

"Sabrımı taşırmadan içeri dön, genç bayan."

"Sabrın taşarsa ne yaparsın? Bu geceki şansımızı sıfıra indirecek kadar gürültü çıkarmadan bana ne bağırabilirsin ne de beni dövebilirsin."

"Ama daha sonra senin icabına bakmak için yeterince zamanım olacak."

"Keyfi emirlere itaat edememek gibi bir huyum olduğunu şimdiye kadar öğrenemediysen, o senin sorunun. Aodán şu seti sana tarif etti mi?"

Fin işitilebilir şekilde içini çekti. "İki sıra ahşap dikme kullanılmış ve yan tarafları da kalaslarla desteklenmiş gibi göründüğünü söyledi. Suyu geride tutmak için de araları kütükler, dallar ve toprakla doldurulmuş; tahta bir duvarın arkasına yapılmış bir kunduz setine benziyormuş."

"O halde bir şekilde o tahta kalaslarda delik açmak istediğini sanıyorum, çünkü tek başına onca şeyi ve birikintileri hareket ettiremezsin. Ama eğer yeterince büyük ya da *yeterli* sayıda delik açamazsan, sadece diğer tarafa su sızdıracak minik kanallar açmış olursun. Eğer çok *büyük* delikler açarsan da, suyun şiddeti kaçmana fırsat vermeden seti yıkar ve çıkan akıntı seni Spey'e kadar sürükler. *Ne* yapmayı planlıyorsun?"

"Sesini yükseltme, tatlım. Seslerin burada ne kadar kolay yankılandığını unutma."

İtaatkâr bir şekilde, "Ama haklıyım, öyle değil mi? Beni duydun," diye mırıldandı Catriona.

"Duydum, evet."

Fin devam etmeyince, Catriona kocasının kullandığı sevgi sözcüğüne rağmen ona hâlâ kızgın olduğunu anladı. Fin belli ki içeri dönmesini istiyor ve artık onunla tartışmak istemiyordu.

"Bana tekrar yatağıma dönmemi söyleme," dedi. "Burada kalmak ya da seninle içeri dönmek istiyorum, seni takip etmeyeceğime *söz veremem*. Senin kadar iyi yüzüyorum."

"Öyle mi, genç bayan? Bu doğru olabilir, ama henüz yeteneklerini benimkilerle boy ölçüştürmedin, o yüzden emin olamam. Benim kadar güçlü değilsin."

Catriona bunu inkâr edemezdi, ama pes etmedi. "Senin kadar güçlü olmama gerek yok," dedi. "Sala binebilirim."

Fin salı unutmuştu ama düşünür düşünmez vazgeçti. "Fazla gürültülü," dedi. "Ayrıca salı buradan sete kadar kürek çekerek götürmeye çalışmak yorucu olur. Küçük, evet, ama sen üzerine çıkınca kıyıdan onu görebilirler."

"Tanrı aşkına, hava hiçbir şeyi görmeyecek kadar karanlık. Tam karşımda olmana rağmen seni zar zor seçebiliyorum. Sana doğru yaklaşırken nefes alışını duydum ve Boreas'ın da burada olduğunu biliyordum," diye ekledi hemen Catriona, dışarıda karşılaştığı herhangi biriyle konuşabileceğini düşünmesini istemiyordu Fin'in.

"Cat, iyi düşün," dedi Fin. "En karanlık gecede bile, pencerenden bakınca suyu kıyıdan ayırt edebiliyorsun, yanılıyor muyum?"

"Evet, edebiliyorum," diye itiraf etti Catriona. "Ama salı gören bir muhafız büyük ihtimalle su yükselince salın buradan süzülerek uzaklaşmış olduğunu düşünebilir."

"Kürek çekerken ayakta duruyorsun, değil mi?"

"Evet, elbette, ama eğilirsem, seni rahatlıkla takip edebilirim. Ses çıkarmadan nasıl kürek çekeceğimi iyi biliyorum. Sık sık–"

a-pdf watermark dzida75

"Sık sık ne?" diye sordu Fin sertçe.

Catriona'nın korkmadığı ortadaydı, hafifçe kıkırdadı. "Beni korkutmaya çalışmaktan vazgeç. Salı alırsak geri dönmenin daha güvenli olacağını düşünüyorum, hepsi bu. Daha fazla işimize yarayacağını düşünüyorsan salın yanından da yüzebiliriz."

"*Biz* gitmeyeceğiz."

"Ama salı *alacaksın*, değil mi? O sette delik açmak istiyorsan, setin aniden yıkılması ihtimaline karşı suyun yüzeyinde kalmak için o sala ihtiyacın olacak."

"Senin de söylediğin gibi, genç bayan, eğer öyle olursa, sal olsun ya da olmasın, sürükleneceğim," dedi Fin vahşice. "Aynı şey yakınlarda olan herkes için geçerli. Akıntı göl normal seviyesine dönene kadar çok şiddetli olacak."

"O halde bizim... yani *senin*... o zamana kadar sudan çıkmış olman gerekiyor," dedi Catriona. "Felaketi önlemek için o delikleri şu ya da bu şekilde açmayı kafana koymuş olmalısın. Yoksa planın set *yıkılana kadar* delik açmak mı?"

"Yanımda delikleri dolduracak paçavralar var, bir de koca bir top ağ sicimi," dedi Fin, Catriona'nın bu tür malzemelerin seti sağlam tutacağını düşüneceğini biliyordu, ama açtığı her deliğin dolgulara rağmen kalasları zayıflatacağını ve en zayıf kalaslara doğru yaklaşırken suyun sızmaya devam edeceğini söyleyerek karısının endişelerini artırmak istemiyordu. Dolgu için kullanacağı paçavraları birbirlerine bağlayacaktı, böylece çalıştığı sırada kalaslar kaygı verici bir şekilde bükülür ya da çatlarsa su basıncını *rahatlatma* umuduyla sicimi çekerek hepsini serbest bırakabilirdi.

Bu ufak rahatlamanın sudan çıkmak için ona yeterince zaman kazandırmasını umuyordu.

"Bir top ağ sicimi yeterli olmaz," dedi Catriona. "Bizim... senin bir halata, uzun bir halata ihtiyacın var."

"Bu plan gerçekleştirilebilirse, bu gece sadece paçavraları yerleştirmek niyetindeyim," dedi Fin. "Suyun yükselme hızı düşünülürse, yarın öğlen ya da akşam saatlerine kadar ana salona ulaşacağını sanmam. Yarın gece, Aodán ve ben geri döner ve–"

"Dinle," diye mırıldandı Catriona.

O sırada gökyüzünde fısıldayan yağmur damlalarını Fin de duydu.

"Daha iyi," dedi ve uzanıp Catriona'yı kendisine doğru çekti. "Yağmur beni gizler, tatlım. Gitmeliyim, ama elimden geldiğince çabuk döneceğim. Şimdi beni öp, sakinleş ve şatoya dönüp yatağına gir."

Catriona yaklaşıp kollarını ona doladı ve iyice sarıldı. Sonra başını kaldırıp dilini dudaklarına bastırarak onu öptü.

Fin de dudaklarını aralayıp onun tadına baktı, herhangi bir şey yolunda gitmezse, bunu bir daha asla yapamayacağının farkındaydı. Dilini yumuşak ağzına sokup hafifçe inlerken, onu yatağa geri götürüp yataktan hiç çıkmamayı diledi.

Derken istemeye istemeye onu bıraktı.

"Nasıl gideceksin?" diye sordu Catriona.

"Buradan oraya kadar yüzebileceğimi düşünmüştüm," dedi. "Ama yağmur başladığı için, sanırım güvenle kıyıya kadar yüzebilir ve yolun en azından yarısını yürüyerek kat edebilirim, suya yakın kalabilirsem belki de dönemece kadar gidebilirim."

a-pdf watermark dzida75

"Bence patika hâlâ su seviyesinin üzerinde olmalı. Ama patikayı onlar kullanmıyor mu?"

"Bu saatte yağmurun altında dolaşan bir Comyn varsa, onunla baş edebilirim," dedi Fin. "Hiç kimsenin çıkıp gelmesini beklemiyor olacaklar, ben ise bekliyorum. Endişelenme."

"Tamam, o halde endişelenmeyeceğim, söz veriyorum."

"Bana bir söz daha vermeni istiyorum."

"Evet, evet, *ne* olduğunu biliyorum. Şimdi git ki bana geri dönebilesin."

Fin ona sarılıp pelerinini çıkardı, üzerinde sadece dışarı çıkarken giydiği ince tuniği vardı; yüzerken kılıcını desteklemesi için onu çıkarmayacaktı. Haftalardır sertleşen çıplak ayakları sağlamdı.

Pelerinini tutması için Catriona'ya verdikten sonra, kamasını kılıfında tutan kemerini sıkıp paçavraların, ağ sicimin ve ağaç delgisinin olduğu bez torbayı ona bağladı. Bez torba yüzmesini kılıcından daha çok zorlaştıracaktı, ama taşımak zorunda olduğu bir yüktü. Yüzeceği mesafe kısaydı, o nedenle ona çok fazla engel olmayacaktı.

Catriona ve Boreas'ın şatonun güvenliğine geri döneceğinden emin olan Fin, Catriona'nın suya girmenin kolay olacağını söylediği yere kadar onunla yürüdükten sonra onu bir kez daha öpüp suya daldı ve sessizce yüzmeye başladı.

Yağmur etrafında suya hafifçe düşüyordu, ama kuzeye doğru döndüğü halde, yüzme mesafesi kısaydı, yön duygusu hâlâ güvenilirdi ve çok geçmeden nereye gitmesi gerektiğine kadar verdi.

On Dokuzuncu Bölüm

Catriona, Fin'in yüzerek uzaklaşmasını izlerken sırtına bağlı ağır kılıçla *yüzebildiğini* görünce rahatladı. Ama kısa bir süre sonra yağmurda onun izini kaybetti.

Eğer o Fin'i göremiyorsa, yağmurlu bir gecenin yarısında nöbet tutacak kadar güvenilir bir Comyn'in de onu göremeyeceğini anlayınca sevindi, ayrıca Fin'in karşısına kim çıkarsa çıksın tek bir rakibe karşı kazanacağından emindi, böylece kıyıdan uzaklaştı, ama şatoya doğru dönmedi.

Aksine, ağaçlıkların arasından geçip çamurda ilerleyerek ağaca bağlı olan salın yanına gitti. Fin'in pelerinini gür bir çalının üzerine koyup salı ağaca bağlayan uzun halatı çözmeye başladı.

Boreas burnunu avucuna değdirdi.

"Uslu çocuk," dedi. "Ama sen burada kalacaksın." Halatı sarıp sah hafifçe çevirdi, ağırlığını kontrol edemediği sal büyük bir gürültüyle suya düştü. Ama daha gürültülü olan yağmurun bu sesi örttüğüne emindi, ayrıca su da –umduğu gibi– salın süzülebileceği kadar derindi. Halatı yanında götürecekti.

a-pdf watermark
dzida75

Salı küçük bir fidana bağlayıp kürekleri almaya gitti. Yağmur devam ettiği sürece, Ivor'la birlikte çocukken yaptıkları gibi ayakta kürek çekebilirdi. Gerçi şimdi, o zamanı olduğu gibi ona yardım edecek hiçbir akıntı yoktu.

Bu düşüncenin ardından aklında başka bir düşünce belirdi. O ve Fin seti yıktıktan sonra güçlü bir akıntı *çıkacaktı*, o nedenle adaya geri dönmek zor olabilirdi. Gölün normal seviyesine inmesinin ne kadar süreceğini merak etti.

Anlaşılan Fin bunu düşünmemişti. Elbette, eğer sadece sette delik açıp açtığı deliklere paçavralarla dolgu yapacaksa ve sonra tüm paçavraları sicimle birbirine bağlayacaksa–

Zihninde dehşet verici başka bir düşünce belirdi. Ya bunca zamandır Fin'in asıl amacı Perth'te öldürdüğü Chattan Klanı adamlarının kefareti olarak hepsini kurtarmak için kendini feda etmekse?

Elbisesinden içeri girip sırtından aşağı süzülen bir yağmur damlası bu korkutucu düşünceden sıyrılıp aklını başına toplamasını sağladı. Fin bile bile kendini feda etmeyecekti. Ama eğer planı işe yarayacaksa, bu gece işe yaramak zorundaydı. Aptal Comyn'ler bile, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için güneş doğduğunda setlerini kontrol ederlerdi. Ağ sicimi ve paçavraları görürlerse, daha sonra onları çıkarma şanslarını kaybederlerdi.

Catriona suya düşecek olursa elbisesi olmadan daha iyi yüzeceğinin farkındaydı, o yüzden bir an elbisesini çıkarıp geride bırakmayı düşündü. Ama gölden dışarı dökülen suyun yaratacağı akıntı yüzünden muhtemelen sabaha dek şatoya dönemeyeceği aklına geldi. Eğer öyle olursa, büyükbabası ve diğerlerinin karşısına sırılsıklam bir iç eteklik ve kalçasına bağlı kamasıyla ve ona eşlik eden yarı çıplak Fin'le çıkmak zorunda kalacaktı.

Bunun üzerine, geri dönüp pelerinini aldı ve saldan düşüp karanlıkta elbisesini kaybetme ihtimaline karşı elbisesini çıkarmamaya karar verdi.

Islak giysiler insanların karşısına ince ve ıslak bir iç eteklikle çıkmaktan daha iyiydi.

Fin hiçbir insan izine rastlamadan kıyıya vardı. İyi bir muhafızın kendisini gizleyeceğini bilse bile, gece yarısını iki buçuk saat geçtiği için herkesin daha az tetikte olduğunu da biliyordu.

Ancak Comyn'ler ada ile kıyı arasındaki en yakın bölgelerden gözlerini ayırmamaları için en az iki adam görevlendirmiş olmalıydılar. Kısa bir süre sonra, *sadece* iki adam görevlendirdiklerini ve ikisinin de artık onu endişelendirmemesi gerektiğini görünce memnun oldu. Aodán esirlerin iskelenin yukarısındaki yamaçta olduğunu söylemişti, ama Fin hâlâ orada olup olmadıklarından ya da kaç muhafızın olduğundan emin değildi.

Asıl odaklandığı setti.

Karanlığın ve gece görüşünün el verdiği kadar hızla hareket edip mümkün olduğunca otların üzerinden ayrılmadan ilerledi ve çok geçmeden, hâlâ devam etse de yağmurun hafiflediğini fark etti. Ayrıca sıcaktı. Yağmur gece boyunca bu şekilde devam ederse ya da tekrar şiddetlenirse, suyun yükselme hızı oldukça artacaktı, çünkü etraftaki yamaçlarda kalan karların büyük bir bölümünü eritecekti.

Comyn'lere müdahale edilmezse ve zaman tanınırsa, setlerini gerektiği kadar yükseltebilirlerdi. Gölün döküldüğü nehrin arasından geçtiği dar granit tepe, setlerinin sağlam kalması için yeterince dik ve yüksek yamaçlara sa-

a-pdf watermark dzida75

hip olduğundan şatonun büyük bir bölümünü örtecek kadar suyu rahatlıkla toplayabilirdi.

Fin, Catriona'ya tek başına tehlikeli bir şeye kalkışmayacağına dair söz vermediğine memnundu. Felaketi önlemek için ne gerekiyorsa yapmak zorundaydı.

O sırada Catriona'nın ona verdiği sözleri düşündü. O sırada bu sözler endişelerini hafifletmişti, ama şimdi aklına takılan başka bir şey vardı.

Bir ses düşüncelerini böldü. İlerisinde, bir zamanlar küçük bir çay olan akarsuyun yeni yağan yağmur ve eriyen kar sularıyla dolup tepeden aşağı göle doğru aktığını fark edince, kendini gecenin diğer seslerine odaklanmaya zorladı. Düşüncelerinin dağılmasına bir daha izin verirse, başını belaya sokması işten bile değildi.

Patikanın ikiye ayrılıp gölün döküldüğü derenin yanındaki tepenin etrafını dolaştığı noktaya varınca yavaşladı, sağ tarafında, gölde kısa bir mesafede birbirine vuran tahtalardan geliyormuş gibi hafif bir ses duydu.

Kamasını çekip patikadan ayrılarak tepeden aşağı indi ve ayaklarının çamura battığını hissedene dek bel hizasına gelen çalıların arasında ilerledi. Sonra çalıların arasında çömelip beklemeye başladı.

Catriona olduğu yerde donup kaldı, diz çöküp kıyıyı yoklamak için küreğini uzatırken küreğin sala çarpmasına izin verdiği için beceriksizliğine lanet ediyordu, bu arada kıyı çizgisinin dışarıya doğru kıvrılıp Comyn'lerin set çektiği nehirle birleştiği yerden hemen önceki içerlek kıvrıma vardığını anlamıştı. Bu kıyının yakınında birçok kez yüz-

müştü ve burayı çok iyi biliyordu. Artık daha temkinliydi, dikkati elden bırakmadı.

Gölün etrafındaki çoğu yamaç gibi oradaki yamaç da oldukça dikti, ama salı çalıları kavrayıp kendisini sık sık yüzdüğü granit tabakaya çekecek kadar kıyıya yaklaştırmayı başardı. İyice yaklaşırken sal belli belirsiz bir ses çıkarınca suyun altındaki çalılara sürtündüğünü fark etti.

Diz çökmüş durumdaydı, ama saldan sağ salim inmek istiyorsa oturmak zorundaydı. Yalınayak çalılara basmak ya da salı bağlarken suya düşmek istemiyordu. Ama yeri iyiydi. Tabakadan yukarısı ve gölün etrafındaki patika geyiklerin kullandığı bir yoldu.

Hafifçe yağmaya devam eden yağmur kirpiklerine çarptıkça onu gözlerini kırpıştırıp gözüne giren suyu silmek zorunda bırakıyordu. Başka bir dala doğru uzandı…

Karanlığın içinden, "Çıt çıkarma," diye homurdanan Fin yüzünden neredeyse korkudan çığlık atacaktı. İnsanüstü bir çabayla boğazında kalan sesi bastırdı. Elini hızla geri çekmesi salın tehlikeli bir şekilde eğilmesine sebep oldu, ama sıcak ve güçlü bir el onu hemen bileğinden yakalayıp sabit tuttu.

"Şimdi inebilir misin?" diye sordu Fin. Sesi sanki havanın ya da sağlığının nasıl olduğunu soruyormuşçasına kısık ve sakindi.

James olsa anında onu azarlamaya başlardı. Ivor ise gazabından yerleri titretirdi. Ama Fin…

Keşke siluetinden daha fazlasını görebilseydim, diye düşündü, çünkü Fin'in kızgın olduğunu bilse de, *ne kadar* kızgın olduğunu sesinden anlayamıyordu.

"Dikkat et," dedi Fin, Catriona serbest eliyle etekleri-

a-pdf watermark
dzida75

ni önünden çekip çıplak ayaklarını saldan granit tabakanın üzerine doğru zarifçe savururken.

"Pelerinini getirdim," diye mırıldandı. "Ve salın halatını da."

"Arkadaşını da getirmişsin," diye mırıldandı Fin salı kıyıya çekerken.

Catriona omzunun üzerinden bakıp göldeki küçük dalgalanmayı görünce, Boreas'a adada kalmasını söylemeyi unuttuğunu hatırladı.

Fin köpeğin sessizce yaklaşmasını izlerken kendi kendine kurt köpeklerinin genellikle sessiz hayvanlar olduklarını hatırlattı. Yine de, içinden Catriona'yı sarsmak geliyordu.

Bunun yerine, "Boreas'ın seninle gelmesine sevindim, çünkü seni burada bırakmak zorundayım–" dedi. Catriona'nın içini çektiğini duyunca cümlesini yarıda bırakıp parmağını dudaklarına bastırarak onu susturdu. "Sadece beni dinle, Cat. Konuşma."

Catriona başıyla onayladı, Fin de onun bu hareketini akıllıca buldu. Az ileride sudan çıkan Boreas silkelenip olduğu yerde bekledi.

"İkinizi de burada bırakacağım ve burada *kalacaksınız*," dedi Fin, "çünkü ileride ne olduğunu görmem gerekiyor. Sessiz kalıp kalmayacağınızı ya da birinizden birinin yanlış bir şey yapıp onları varlığımızdan haberdar edip etmeyeceğini merak ederek dikkatimin dağılmasını istemiyorum."

Catriona tekrar kafasını sallayınca parmağını dudaklarından çekti.

"Ne kadar sürecek?" diye fısıldadı Catriona. Fısıltı-

sı hislerine dair hiçbir şeyi yansıtmıyordu. Gerçi Fin de onun neler hissettiğini bilmek istemiyordu.

"Burada beklemek sana çok uzun gelecek," dedi. "Tepeden neler görebileceğime bakmak için şu yamaca tırmanacağım. Setin yanına kaç muhafız koyduklarını ve setin ne kadar yüksek olduğunu öğrenmem gerekiyor. Aletlerimi senin yanında bırakacağım."

"Dikkatli olursan sabredebilirim. Umarım bizi tekrar bulabilirsin."

"Sizi bulacağım," dedi Fin. "Ama kendini sakın tebrik etme, genç bayan, çünkü bu yaptığından hiç hoşlanmadım. Buraya gelmen görevimi daha tehlikeli bir hale soktu. Ayrıca, söz vermiştin–"

"Senin için *endişelenmeyeceğime* söz vermiştim," diye ona hatırlattı Catriona. "Hatırlıyorsan–"

"Evet, hatırlıyorum ve sonra senden ikinci bir söz vermeni istediğimde sözümü kesip, 'Evet, evet,' dedin, yanılıyor muyum?"

"Dedim ama ben–"

"Dedin ve bunun, senden vermeni istediğim sözü anladığın ve kabul ettiğin anlamına geldiğini biliyordun. Hayır, sakın kendini savunmaya kalkma," diye ekledi Fin, karısının konuşmak için derin bir nefes aldığını duyunca. "Hata yaptığını çok iyi biliyorsun, Cat. Ama bilmiyormuş gibi yapmak istiyorsan, sana daha sonra çok güzel açıklarım."

Catriona kıvrandı, bu kez –her zamankinin aksine– içinden onunla tartışmak gelmiyordu. Fin'in ses tonu sanki yüzünü görebiliyormuşçasına hislerini açıkça belli edi-

a-pdf watermark dzida75

yordu. Hatta Catriona onun yüz ifadesini hayal etmekte hiç zorlanmıyordu, daha öncesinde onun peşinden gitmeyeceğine söz *veremeyeceğini* söylediğini hatırlatarak sabrını test etmeyi istemeyecek kadar tanımıştı onu.

"Seni bekleyeceğiz," dedi. "Ama yine de beni bunun için cezalandıracak olsan bile, geldiğime memnun olduğumu söylemeliyim. Sana bir şey olursa–"

"Biliyorum, genç bayan, keşke sana bana hiçbir şeyin olmayacağına dair söz verebilsem, ama bunu yapamam. Büyükbaban Comyn'leri hafife alıyor ama bu kez başardılar, ayrıca şu an gölün etrafını kuşatmış ve Rory Comyn'in onlara işaret vereceği anı bekliyor olabilirler."

"Buna gerçekten inanmıyorsun."

"İnanmıyorum. Ama tecrübelerime göre, rakibimin benden daha çok şey bildiğini ve daha iyi kılıç savurduğunu düşünmek daha akıllıca."

"Tanrı aşkına, Ivor bile kimsenin seni kılıçla yenemeyeceğini söylüyor. Buraya kılıcınla yüzmen beni endişelendirdi, ama kılıcını yanına almana sevindim."

"Kamamı da yanıma aldım," dedi Fin. "Şimdi getirdiğimiz şeyleri ve Boreas'ı alıp tepeye doğru çık ve patikayı görebileceğin ama görünmeyeceğin bir yer bul." Duraksadı. "Bu kez bana itaat edeceğine güvenebileceğimi bilmeliyim."

"Güvenebilirsin." Catriona patikada Fin'in peşinden giderken Boreas'ın onları takip etmesi için dilini şaklattı.

Köpeğin hareket eden siluetini seçince, yamaca doğru işaret etti ve Boreas patikada bir ileri bir geri gitmeye başlayınca kendisine olan güveni arttı. Fin de başka bir şey söylemeyip karanlığın içinde kayboldu.

Catriona patikayı görebileceği bir yere yerleşince, Fin'in

şimdiye kadar zirveye varmış olduğunu ve çok geçmeden döneceğine karar verdi.

Yağmur iyice hafifledi. Dakikalar çok yavaş ilerliyordu.

Fin acele etmeden zirveye çıkarken, yakınlarda olabilecek Comyn'leri uyandırmamaya dikkat etti. En azından vurdumduymaz karısına haddini bildirecek kadar yaşaması gerektiğini düşünürken, asıl amacının birbirlerini tüketene dek onunla sevişmek olduğunu biliyordu.

Bu hoş hayale rağmen, savaş içgüdüleri hâlâ tetikteydi. Yağmur hafif bir esintiye dönüşmüştü. Zirveye varıp avantajlı bir konum bulunca, setin ilerisinde, setin çekildiği sessiz dere yatağının yakınlarında bir hareket hissetti.

Kulağına bir erkek sesi geldi. "Aşağıdaki herkes uyuyor mu?"

Bir diğeri, "İki muhafız dışında herkes uyuyor. Sence bu şey dayanacak mı? Eğer yıkılırsa, oradakilerin hepsi suyun altında kalır," dedi.

"Evet, elbette dayanacak. Yükselen suya karşı kalasların yerinde kalabilmesi için seti kütükler ve kayalarla destekledik. Artık su daha hızlı yükselecek. Yağmur tekrar başlarsa, sabaha kadar hepsi boğulur, hatta belki Shaw'un adamları da boğulur. Umarım bizim adamlarımız kendi güvenlikleri için onları dikkatle izliyordur."

"Rory'nin onları aşağıda diğerlerinin yanında tutmak istememesine şaşırdım."

"Mackintosh'ların tüm gece sızlanıp durmalarını dinlemek istemediğini söyledi. Her neyse, ben kendime bu koca yığının iyice yukarısında oturacak bir yer bulacağım."

a-pdf watermark dzida75

"Evet, ben de. Ama Rory'nin söylediği gibi en iyisi farklı uçlarda durmamız."

Duyduklarından memnun olan Fin daha rahat bir pozisyon alıp kamasını çekti ve setin o tarafında nöbet tutacak olan muhafızın kendisine yaklaşmasını bekledi.

Sonuç fazlasıyla kolaydı, adam gürültücü ayaklarını bastığı yer dışında hiçbir şeye dikkat etmeden düşüncesizce yaklaştı.

Arkasından bir kolunu ona dolayan Fin kamasını adamın boğazına dayadı. "Çıtını çıkarırsan ölürsün," diye homurdandı yerel aksanla. "Gölün etrafında kaç muhafız var?"

"İskelede iki tane var, üç tane de başka yerde. Bir de burada biz ikimiz varız."

"Esirlerin başında kim bekliyor?"

"Sana söylediğim o üç muhafız. Diğerleri aşağıdaki kampa geri döndü. Başka kimse yok, çünkü kimse bu gece hiçbir şey göremiyor!"

"Aşağıdaki kaç kişi uyuyor?"

"Şafakta etrafa dağılacak kadar, yirmi tane falan. Hepsi bu kadar, yemin ederim."

"Buna Albany'nin ya da Douglas'ın ordusu dahil mi?" diye sordu Fin tatlılıkla.

Esiri kaskatı kesildi, ama sesini çıkarmadı.

"Ah, sen ne kadar iyi ve dürüst bir adammışsın," dedi Fin. "Reisinin medarı iftiharı olmalısın. Gidip şu taraftaki arkadaşının da senin kadar iyi ve dürüst olup olmadığına baksam mı acaba? Şimdi kıpırdanmayı kes, seni daha fazla rahatsız etmeyeceğim."

Catriona, Fin'in başına kötü bir şey geldiğine emindi.

Fin onu Boreas'la birlikte bıraktığından beri hiçbir şey duymamıştı ve köpeği yanında uzanmış uyukluyordu.

Her ihtimale karşı kaması elindeydi ve Fin'in pelerinine sarınmıştı. Pelerinin onu sıcak tutmasına minnettar olsa da, ıslaklığı tenine işledikçe Rothiemurchus'un salonundaki şömineyi özlüyordu.

Bu sırada köpek kafasını kaldırdı ve bir saniye sonra bir gölge sessizce üzerlerine düştü. "Tanrı aşkına, umarım sensindir," diye homurdanıp kamasını sıkıca tuttu.

"Evet, benim," dedi Fin. "Bez torbayı ve getirdiğin halatı almaya geldim."

"Kaç muhafız var?"

"Bizi rahatsız edecek kadar yok," dedi Fin. "Şimdi gel, bu işi bitirmek istiyorum. Albany'nin ordusu Cairngorm'lardan, Douglas'ınki ise Garry Vadisi'nden gelecekmiş. Ivor, Shaw ve adamları onları durduramazsa yarın buraya varabilirler. Albany, Comyn'lerin Rothesay'i, Alex'i ve azami sayıda Chattan Klanı esirini onun için yakalayacağını umuyor. Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Catriona içerleyerek atıldı: "Babam ve Ivor da buna müsaade etmez. Bir şekilde başarısız olsalar bile, Rothesay ve Kuzey Lordu'nun bizi Albany ve Douglas'la tek başımıza mücadele etmeye terk edecek kadar korkak olduklarına inanıyor musun?"

"Hayır, ama Albany onları eline geçirirse, buradaki herkes tehlikeye düşer, çünkü hepimizi onların komplosunun bir parçası ilan eder. Shaw'un adamlarıyla Ivor'un Lochindorb'daki adamlarının ya da arazinin ve kötü havanın Albany'nin ordularını durduracağına inanıyorum. Ama Albany, Rothesay ve Alex'i eline geçirmeye kararlıysa, bunu yapabilir."

a-pdf watermark
dzida75

"Bu havada yardım çağırmak için işaret ateşlerimizi kullanamayız," dedi Catriona.

"Hayır, ama silahlı çatışmadan kaçınabilirsek, meseleyi halledebiliriz. Ancak, buradaki Comyn'leri etkisiz hale getirmemiz gerekiyor. Sonra, Albany kazansa bile, büyükbabanla uğraşmak zorunda kalır. Onunla baş edecek biri varsa, o da Mackintosh."

"Büyükbabam Albany Dükü'nden daha acımasız adamları bile sindirdi," dedi Catriona. "Babam ve Ivor da başarılı *olacak*. Peki ya Rothesay ve Alex? İkisi de aksiyondan uzak durmaktan hoşlanmıyor ve ikisi de zor ikna ediliyor."

"Umarım Alex Davy'yi onunla birlikte gitmeye ikna eder," dedi Fin. "Ama şimdi bunu düşünemem. Öncelikle, bu set konusunda harikalar yaratıp yaratamayacağımı görmem gerek."

"Peki ben ne yapabilirim? Lütfen bana hiçbir şey yapamayacağımı söyleme."

"Sen ve Boreas, ben sete delikler açıp onları paçavralarla doldururken nöbet tutmak için benimle geliyorsunuz," dedi Fin. "İskelenin yukarısındaki tepede üç muhafız esirleri tutuyor, ama setin başında nöbet tutan iki muhafız gün doğana kadar nöbet değişimi olmasını beklemiyor."

"Tüm bunları nereden biliyorsun."

"Sordum."

"*Sordun* mu?"

"Evet, elbette, yoksa nasıl bilebilirim?"

"Ama bizi rahatsız etmeyeceklerini söylemiştin. Eğer iki kişi varsa, uyanmazlar mı–?"

"Hayır, uyanmayacaklar. Şimdi, geliyor musun?"

Catriona neler olmuş olabileceğini anlayınca sarsıldı, Fin'in ona muhafızlar hakkında söylediği ilk sözleri hatırlayınca ne demek istediğini o anda anlaması gerektiğini fark etti. Hiçbir şey söylemedi, ne söylemesi gerektiğini bilmiyordu.

Fin de sessizdi, Catriona, onları öldürüp öldürmediğini sormasını beklediğini biliyordu. Aksine, ayağa kalkıp eteklerini silkeledi ve, "Pelerinini ben giydim. Oraya giderken ısınmak için sırtına geçirmek ister misin?"

"Hayır, ıslak olmalı, hareket ettiğim sürece tuniğim yeterli. Tekrar suya girecekken ısınmanın bir anlamı yok."

Hemen sete doğru yola koyuldular, her zamanki gibi bir ileri bir geri koşan Boreas sessizce önlerinde ilerliyordu.

Fin, "Fazla önden gitmesine izin verme," diye Catriona'yı uyardı.

"Gitmez," dedi Catriona. "Yol ayrımına gelince bizi bekleyecek. Daha önce de gördüğün gibi, birinin yaklaştığını sezdiğinde duruyor."

Fin'in daha önce yaptığı gibi tepenin üstünden gitmek yerine etrafından dolaşıp sorunsuz bir şekilde setin ön kısmına vardılar. Su normal seviyenin bir-iki metre üstüne çıkmıştı.

Fin deliklerin çoğunu ayakta durarak açabileceğini düşünmüştü, ama diğerlerini ağaç delgisinin açısını doğru ayarlayabilmek için suyun altına girerek açmak zorunda kalacağını anladı. Dibe yakın olan kalaslar en önemli olanlardı, çünkü set ne kadar yüksek olursa olsun, altındaki destek yıkıldığında set de yıkılırdı. Yine de, planının delilik olup olmadığından pek emin değildi.

Kılıcını ve tuniğini çıkarıp tuniğini Catriona'ya verdik-

a-pdf watermark
dzida75

ten sonra, "Bir süreliğine suda olacağım, o yüzden bunu ısıtmak için pelerinin altına sok. Ama önce tepenin zirvesine çık ve çalıların arasına saklan," dedi.

Sonra suya yaklaştı; kılıcını çalışacağı yerin yakınında yere koyarken Catriona sessizce, "Ayakların ne durumda?" diye sordu.

"İdare ederler. Rothiemurchus'a geldiğimden beri sertleştiler."

Doğrusu ayakları acıyordu, ama bu dayanabileceği bir acıydı.

Bez torbayı alıp granit yamaçta setin ortasına doğru güçlükle ilerlerken karısının onu izlediğini hissedebiliyordu. Su koltuk altlarına kadar geliyordu.

"Hem bez torbayı hem de ağaç delgisini nasıl idare edeceksin?" diye homurdandı Catriona.

Fin dikkatini kendisini bekleyen işten ayırmadan aynı ses tonuyla karşılık verdi: "Dişlerimin arasında tutacağım. Şimdi git. Nöbet tutman gerekiyor."

Karşılık olarak çakıl taşlarının tıkırtısını duyunca, içinde büyük bir rahatlama hissetti. Catriona tepenin zirvesinde Boreas'la birlikte daha güvende olacaktı.

Catriona, daha önce Fin'in onu yamaçta bıraktığında yaptığı gibi, karanlığa karıştığından emin olacak kadar uzaklaştı. Fin'e onu zihninden çıkaracak kadar süre tanıdığına emin olana dek öyle kaldı. Sonra kısık bir sesle Boreas'a tetikte olmasını emredip Fin'in yanına geri döndü.

Eğer Fin de tanıdığı birçok adam gibiyse, sete delik açmaya başladığı anda sadece yaptığı işe odaklanacaktı. Ama yardıma ihtiyacı olacaktı. Catriona'ya adadan ayrıldıklarından beri bir saatten fazla süre geçmiş gibi geliyordu, ama emin değildi. Daha önce Fin'i beklerken bundan iki kat daha fazla zaman geçmiş gibi gelmişti.

O kadar uzun bir zaman geçmediğini biliyordu. Ama Comyn'ler hâlâ bölgede pusu kurmuşken ve Albany'yle Douglas da yoldayken, her geçen dakikanın önemi vardı.

Yağmur durmuştu, kafasını kaldırıp gökyüzüne bakınca birkaç yıldız görebildi.

Herhangi biri gelirse, Boreas onu uyarırdı ve böylece itaatkâr bir şekilde zirvede beklemek yerine suya yakın olursa Fin'i daha çabuk uyarabilirdi.

Ama elbette Fin'e böyle bir şey önermemesi gerektiğini biliyordu.

Kocasının hareket ettiğini duyabiliyordu, ağaç delgisini kütüklere saplayıp delmeye başladığı sırada suyun çalkalanma sesi duyuluyordu, delginin sapı hızla çevrildikçe etrafa su sıçrıyordu. Ses yüksek sayılırdı, ama yakında olmayan birini tedirgin edecek kadar yüksek olduğunu sanmıyordu. Ve Boreas sayesinde, yakınlarda kimsenin olmadığını biliyordu.

Kötü şartlara rağmen Fin işini sorunsuz bir şekilde halletti.

Kaba kalaslar tıpkı Aodán'ın tarif ettiği gibi birbirlerine mesafeli bir şekilde yerleştirilmiş iki dizi dikmenin arasına oturtulmuştu. Orada durduğu süre içinde gölün suyu daha yukarı tırmanmıştı, ama açtığı iki sıra dikey ve birbirine yakın deliğin setin yıkılmasına yol açması için kalasların ortasına yakın bir yere de delik açmak zorundaydı.

Su yükseldikçe, aşağıdaki kalaslara daha fazla ağırlık

a-pdf watermark
dzida75

binecekti. Çıtırdadıkları anda suyun hızla akmaya başlayacağını ve şiddetinin kalasları ve Comyn'lerin kalasların arkasına koyduğu tüm yığını sürükleyeceğini biliyordu.

Durmadan delmeye ve her deliği paçavralarla doldurmaya devam etti, bez dolguların etrafına ağ sicimini bağladı ve hepsini birbirine bağlayacak uzunlukta ipler kesti. Artık iyice çömelip başı suyun altında kalacak şekilde çalışmak zorundaydı, eğilip delgiyi kalaslara güçlü bir şekilde batırırken dengesini sağlamakta zorlanıyordu.

Dipten üçüncü kalasa delik açmayı bitirmeden önce ikinci kalasın epeyce dipte olduğunu fark etti, o kadar çömeldiği takdirde suyun kaldırma kuvvetiyle kendini yüzeyde bulacaktı. Suyun yüzeyine çıkıp düşünmeye çalıştı, ancak çok üşüdüğünden başka bir şey düşünemeyince bıkkınlıkla küfretti.

Su hareketlendi ve omzunda sıcak bir el hissetti. Ona uzanınca çıplak olduğunu fark etti.

"Sorun ne?" diye mırıldandı Catriona. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Senin Comyn'lerin gelip gelmediğine bakıyor olman gerekiyordu," diye homurdanarak karşılık verdi Fin.

"O işle Boreas ilgileniyor. Birinin yaklaştığını duyar ya da kokusunu alırsa uluduğunu duyarım, ama önce bu işi bitirip geri dönmeliyiz."

"Hâlâ dipteki iki kütüğe delik açmam lazım," dedi Fin ona. "Alt taraftaki tahtalara üsttekilerden daha çok su ağırlığı biniyor, o nedenle setin dipten yıkılması daha olası. Ama iyice dibe çömelince vücudumun yukarı çıkmasına engel olamıyorum. Beni suyun altında tutabilir misin?"

"Gerekirse üzerine bile çıkarım," diye karşılık verdi

Catriona. "Sete tutunarak dengemi korurum. Nefes almak için yukarı çıkman gerekirse, ayağıma dokunman yeterli."

Catriona Fin'in yardım teklifini reddetmesini beklerken, Fin, "Şu eğimli kısımda durursan eğildiğimde sırtıma basabilirsin. Böylece çalışırken dengemi koruyabilirim. Ve evet, doğrulmadan önce seni uyarırım," dedi.

Fin'in üzerinde durmak Catriona'nın sandığından daha zor olsa da, kocası işini çabucak bitirdi. Bu sırada Catriona birkaç kez düşme tehlikesi de atlattı. Fin ayağına dokunmadan önce tuhaf bir inleme sesi duydu ve destek aldığı kalasların titrediğini hissetti. O da titredi, ama başka bir şey olmayınca rahatladı.

Fin'in üzerinden inip ayakta durabileceği bir yere geçti. Fin de doğrulup onu kucağına aldı ve sudan çıkarıp halatı bıraktıkları yere götürdü.

Bu sırada Catriona Boreas'ın üst taraflarındaki çalıların arasından kafasını kaldırdığını gördü, hayvan onların yaklaştığını sezmişti.

Fin onu tekrar ayaklarının üzerine bırakınca Catriona halata doğru uzandı ama Fin, "Şimdilik onu bırak," dedi. "Tepenin diğer tarafına geçmeliyiz, set şiddetli bir şekilde çökerse kalas parçaları ve diğer döküntüler etrafa hızla savrulabilir."

"Ama önce dolguları çekmeliyiz."

"Hayır," dedi Fin. "En alttaki iki kalas dışarıya doğru eğilmeye başlamıştı, çıtırtı duyunca delik açmayı bıraktım. Artık geri dönemeyeceğimiz kadar tehlikeli."

"Ben de tuhaf bir inilti duydum," dedi Catriona elbise-

a-pdf watermark dzida75

sini ararken. "Ama şimdi hiçbir şey duymuyorum. Sence ne zaman çöker?"

"Bilmiyorum," dedi Fin. "Ama çıplak gitmek istemiyorsan, acele et."

Catriona ıslak elbisesiyle uğraşırken diğer uğursuz seslere kulak kesildi, tuniğini giyip kemerini ve kamasını taktığı için artık Fin'i daha iyi seçebiliyordu. Fin kılıcını sırtına yerleştirmeden önce bağcıklarını sıkması için ona yardım etti.

Bu sırada da, "Su yükseldikçe dipteki basınç artacak, bunun her an olabileceğini düşünüyorum," dedi. "Ama sen üzerimde dururken, son kalası delmeye cesaret edemedim, genç bayan, o yüzden bunun işe yarayıp yaramayacağından emin değilim. İşe yaradığından emin olmak için kalmak istiyorum."

"İşe yaramazsa, suya girip daha fazla delik açacağını mı söylemek istiyorsun?" diye atıldı Catriona, Fin akıntının önündeyken setin çökmesi fikri korkuyla ürpermesine neden oldu.

Fin uzun bir süre sessiz kaldı.

"Aptal olma!" diye çıkıştı Catriona, sesini yükseltmemesi gerektiğini tamamen unutmuştu. "Tanrı aşkına, hâlâ Tadhg ve diğer esirleri kurtarmak için elimizden geleni yapmamız gerekiyor."

Fin uzanıp parmağını dudaklarına koydu. "Şşş," dedi. "Henüz buradaki işimiz bitmedi."

"Ama burada kalamazsın. Buna *izin* vermem!"

"İzin vermez misin?" Fin'in sesi yumuşak, hatta kibardı.

Catriona elini onun yanağına koydu ve yüzünü yüzüne yaklaştırdı. "Hayır, Fin Cameron, izin vermem. Bu tek başına savaşabileceğin bir savaş değil. Rothiemurchus benim ailemin evi. Kalmak zorundaysan, o zaman Boreas ve ben de kalacağız."

"Hayır, gidelim," dedi Fin. "Yağmur yağsın ya da yağmasın, su kimsenin boğulmasına neden olacak kadar yükselmeden bu set yıkılacak."

Sonra Catriona'ya sarıldı, vücudunun güçlü sıcaklığı onu ısıttı.

"Titriyorsun," dedi. "Ama hızlı yürürüz, ısınana kadar pelerinimi giyersin. O şey ıslak yün gibi kokuyor ama sorun edeceğini sanmam."

Catriona, "Ama bu sefer sen donarsın," diye mırıldanırken Fin ıslak pelerini onun etrafına doladı.

"Hayır, buz gibi eylül ayında Tay Nehri'nde donmadıysam, neredeyse yaz gelmişken, burada da donmam."

"Henüz temmuzun biri, efendim, tepeler hâlâ karlı."

"Kamanı eteğinin üzerine bağla, altına değil, tatlım. Boreas'ın önden gitmesine izin vereceğiz," diye ekleyen Fin, Catriona köpeğe işaret ederken onun elini sıkıca tuttu.

"Setin yıkıldığını duymayı istiyorum," dedi Catriona hızla patikada ilerlerlerken.

"Asıl mesele set yıkıldığında şatoya geri dönmeyi başarabilmemiz."

"Evet, o zaman yüzeydeki akıntı çok güçlü olabilir," dedi Catriona. "Ama Comyn'ler teknemizi de yok etmediyse, hâlâ bir teknemiz var. Onu geri *alabilirsek*, adamlarımız Rothesay ve Alex'i kıyıya ulaştırabilir."

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi Fin. "Spey'i takip ederlerse, muhtemelen buraya gelen Douglas'ın birlikleriyle karşılaşırlar. Buradan çok fazla güvenli rota yok."

a-pdf watermark dzida75

"Tanrı aşkına, benimle olduğu kadar kendinle de çelişiyorsun," dedi Catriona.

Fin'in gülme sesi içini ısıttı. "Seninle çelişmiyorum," dedi Fin. "Ben sadece tartışabileceğimiz yeni konulara dikkatini çekiyorum." Catriona onun bu aptalca sözüne karşı gelemeden, Fin ekledi: "Alex'in ikisini de sağ salim nasıl uzaklaştıracağını bileceğini sanıyorum."

"Bilecektir. Gerçi gitmelerine de gerek yok. Chattan Klanı ve Kuzey'in adamları *galip* gelecek. Büyükbabama o iki muhafızın söylediklerini iletmeliyiz."

"*Biz* değil, tatlım. *Ben* ileteceğim."

Catriona karşı çıkmadı, bu seve seve kaçınacağı bir tartışmaydı. Konuşmaları sırasında onların yanında bulunmazsa, Fin, Mackintosh ya da Shaw'a Catriona'nın yanında olduğunu söylemezdi. Ama eğer Catriona orada olur ve Fin'le birlikte onlarla yüzleşirse…

İçini çekti. Muhtemelen Mackintosh, babası ve Ivor bilmeleri gereken her şeyi öğrenecek ve ona söyleyecek birçok şeyleri olacaktı. Ama Fin onun kocasıydı. Cezalandırma kısmını ona bırakırlardı. Fin daha önce ona kızgın olmasına rağmen, artık öyle görünmüyordu.

"Boreas'ın fazla uzaklaşmasına izin verme," dedi Fin. "Etrafta dolaşan bir Comyn'le karşılaşmasını istemiyorum."

"Geriye sadece üç kişinin kaldığını ve hepsinin esirlerin başında nöbet tuttuklarını söylemiştin."

"Bu gece hiçbir Comyn'in beklediğim yerde olabileceğine güvenmiyorum."

Tam o sırada Rory Comyn karşılarına çıktı, kılıcı elindeydi.

Yirminci Bölüm

Fin yorgun olduğunu biliyordu, çünkü Rory Comyn'i görene kadar Ay'ın doğudaki tepelerin üzerinden görünmeye başladığını fark etmemişti. Hemen Catriona'nın önüne geçip kılıcını kınından çıkardı ve sert bir şekilde, "Bizden uzak dur, genç bayan ve Boreas'ı da yanından ayırma. Araya girmesine izin verme," dedi.

Catriona karşılık vermedi, ama Fin karısının patikadan uzaklaştığını duydu. Ayrıca köpeğin onun yanından ayrılmayacağına emin olacak kadar hayvanı tanıyordu.

Comyn'i süzerek, "Deliksiz uykuda olduğunu sanıyordum," dedi.

"O kadar aptal değilim," diye karşılık verdi Comyn. "Sana ne tür yaramazlıklar yaptığını sormalıyım, öyle değil mi? Geri döndüğünü bilmiyordum."

"Demek ki geldiğimizde başka bir yerdeydin," dedi Fin. Çıplak ayaklarının altındaki zemini yokladı ve manevra yapabilmesinin pek mümkün olmadığını anladı. "Sır değildi."

a-pdf watermark
dzida75

Köpeğin kısık bir sesle uluduğunu duyunca Cat'in onu kontrol edebilmesini umdu. Adamın kılıcını Boreas'a sapladığını görmek istemiyordu. Köpeğin ona müdahale etmesini de istemiyordu. Ama uluma kesildi ve Comyn öne doğru atıldı.

İlk kılıç darbesini savuşturan Fin bir sonrakine odaklandı, Catriona'ya uzaklaşması için zaman tanırken Comyn'in kendisini yormasına izin verecekti.

Catriona, Fin'in tehlikede olmadığından emin olana dek iki adamı izledi. Yanılmıyorsa, Fin, Rory Comyn'in dövüşü yönlendirmesine izin veriyor ve sadece kendini savunmayı tercih ediyordu.

Ağabeylerini kılıç talimi yaparken birçok kez izlemişti ve James'in Ivor'a karşı başlıca savunmasını rahatlıkla tanıyabiliyordu.

Ama Fin anlamamış olsa bile, o Boreas'ın ulumasının anlamını kavramıştı. Rory'nin tek başına karşılarına çıkması ona tuhaf gelmişti zaten. Ötedeki patikanın yakınlarında her kim saklanıyorsa, kendisi yerine kılıç dövüşüyle ilgileniyor olmasını umarak ve ıslak eteğinin yanından geçtiği çalılara takılmamasına özen göstererek yamaca tırmanmaya devam etti.

Ay yükseldikçe ışığı da arttı. Dolunay değil de İskoçların şeklini hamile bir kadının karnına benzettiği son dördün olacaktı. Işığa minnettardı, ama Boreas'ın sessizliğinin daha önce verdiği sessiz olma emrine hâlâ uyuyor olduğu anlamına değil de, ileride onları kimsenin beklemediği anlamına gelmesini umuyordu.

Köpeğinin tehlikeye adım atmasına izin vermeyeceğinden emin olan Catriona hızını artırdı. Ağaçların arasından yolunu bulmasına yardımcı olacak kadar ay ışığı süzülüyordu, ama Comyn'in herhangi bir dostunun ileride olabileceğini bildiğinden çıt çıkarmamaya özen gösterdi.

Bir tuzağın yanından geçerken, sopa olarak kullanabileceği sert bir dalı görüp aldı ve sonra ihtiyacı olduğunda çabucak eline alabileceğinden emin olmak için kamasının sapına dokundu. Sopayı sıkıca tutarak ilerlemeye devam ederken patikada birbirine çarpan kılıçların şıngırtısını dinledi ve duyduğu düzenli ritim içini rahatlattı.

Ve sonra onu; sırtı kendisine dönük bir şekilde bir ağacın yanında tek başına durmuş kavgayı izleyen figürü gördü. Varlığının farkında olmamasına şaşırdı, ama adamın sağ kalçasının yanında tuttuğu yaya bir ok yerleştirdiğini görünce sebebini anladı.

Boreas'a geride kalmasını işaret edip, cesaret edebildiği kadar hızla hareket etti.

Ağaçtan uzaklaşan okçu yayı kaldırıp yay kirişini yanağına yaklaştırınca, Catriona iki eliyle sıkıca tuttuğu sopayı var gücüyle adamın kafasına indirdi.

Adam küçük bir patırtıya ve yaprakların hışırdamasına neden olarak ayaklarının dibine düştü. Sopayı adamın kafasına indirdiği anda, içinden bir ses adamın kendi adamlarından biri olabileceğini fısıldamıştı. Olmadığını görünce büyük bir rahatlama hissetti.

Adam ya ölmüş ya da bayılmıştı, yay ve okun yarısı vücudunun altında kalmıştı. Boreas'a kötü adamdan gözlerini ayırmamasını işaret ettikten sonra silahşorları izlemeye geri döndü.

Fin yorgun görünüyordu. Ayaklarının sızladığını hatırladı, uzun süre suyun içinde kaldığı için ayakları en az

a-pdf watermark dzida75

onunkiler kadar uyuşmuş olmalıydı. Ama Catriona'nın ayakları deri kadar sertti. Fin'in ayakları ise henüz öyle değildi.

Öte yandan, Fin soğuktan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, Ivor da onun gibiydi. Ivor'un gün ışığını görmesi kıyafetlerini çıkarıp güneşte uzanması için yeterliydi.

Fin, Rory'yi önceki gibi ustalıkla idare ediyor gibi görünüyordu. Ama tam o sırada sendeledi ve Rory kılıcını ona doğru uzattı. Catriona nefesini tutarken, Fin ölümcül kılıcın yönünü değiştirip dengesini geri kazandı, ama Catriona yeterince izlemişti.

Temkinli bir şekilde kurbanına bakınca hâlâ kıpırtısız olduğunu ve Boreas'ın onu dikkatle izlediğini gördü; yayı adamın vücudunun altından, oku ise dirseğinin altından çekip çıkardı. Sonra patikada mücadele eden iki silahşoru izleyerek baygın okçunun yanından büyük bir dikkatle uzaklaştı.

Artık iki adamın da hareketleri eskisi kadar çevik değildi, Fin'in çok geçmeden hızını artırıp daha saldırgan olacağını umsa da, Fin bunu yapmadı. Tekrar tökezleyince Comyn ileri atıldı.

Fin bir kez daha kılıç darbesini savuşturup dengesini tekrar kazandı.

Catriona oku yaya geçirip çekmeye hazırlandı. Okçuluk konusunda yetenekli sayılmazdı, ama Ivor ona kamasını nasıl kullanacağını öğrettiği gibi nasıl ok atacağını da öğretmişti. Pozisyonunu aldı, yay kirişini olabildiğince geriye çekti. Kolay olmasa da kirişi çekmenin mümkün olduğunu anlayınca, iki silahşorun sol tarafındaki çalılara nişan alıp patikada birbirlerinden yeterince uzaklaştıkları ana kadar bekledi ve sonra oku serbest bıraktı.

Tam o sırada Comyn Fin'in üst tarafındaki yamaca doğru atılıp tekrar saldırdı ve okun iki adamın arasından geçtiğini gören Catriona şoke oldu.

İki silahşor da oku görünce irkildi, ama Fin daha çabuk toparlandı. Kılıcını yukarı doğru kaldırıp bileğini hafifçe bükerek Comyn'in kılıcının başının üzerinden savrulup büyük bir gürültüyle göle düşmesine sebep oldu.

Comyn ağaçlara doğru kükredi: "Seni aptal herif! Neredeyse *öldürecektin* beni!"

Başka bir şey söylemesine fırsat vermeyen Fin'in yumruğunu çenesine geçirmesiyle birlikte, Catriona'nın birkaç metre ötesinde yatan adam gibi o da yere serildi.

Tam arkasından gelen Tadhg'in kısık sesini duyunca Catriona'nın yüreği ağzına geldi: "Tanrı aşkına, leydim," diyordu Tadhg, "kötü adamı ıskaladınız. Okunuz vücuduna saplansa çok daha iyi görünürdü!"

Fin çömeldi ve gizlenen okçunun kendisini göstermesini bekledi. Ormanın karanlığından çıkan güçlü kuvvetli dört figür ay ışığında belirince, Perth'te Chattan Klanı'nın dört adamına karşı tek kaldığında hissettiği aynı tedirginliği hissetti. Rory Comyn hâlâ yerde yatıyordu.

Fin kendini dövüşe hazırlarken, adamların öyle yapmadığını fark etti. Derken Tadhg'le Catriona arkalarındaki ağaçların arasından çıktı, Boreas da ona doğru koştu.

Catriona önden koşarken Fin onu kollarının arasına aldı. "Sakın bana ben burada Comyn'le savaşırken adamlarımızı serbest bıraktığını söyleme, genç bayan."

"Hayır, bunu *ben* yaptım," dedi Tadhg, Catriona'nın arkasında dans ederek. "Tekneyle dokuz kişi buraya gel-

a-pdf watermark dzida75

diğimizde yirmi Comyn bizi bekliyordu, Sör Fin. Ama Comyn'ler ormanın içinden üzerimize atıldığında, beni önemsemeden iriyarı adamların peşinden gittiler. Karışıklık sırasında ben de yere yatıp çalıların arasına saklandım."

"İyi ki öyle yapmışsın," dedi adamlardan biri.

"Tadhg çok cesur davranmış," dedi Cat. "Bir gün iyi bir şövalye olacak."

"Evet, olacağım," dedi Tadhg. "Şu yere serdiğiniz adam tüm muhafızlarımızı ele geçirip geçirmediklerine bakmak için başka biriyle etrafa bakmaya gitti. Geri dönmeyeceklerinden ve tüm muhafızların uyuduğundan emin olana kadar bekledim. Sonra çaktırmadan saklandığım yerden çıkıp adamlarımızdan birkaçını serbest bıraktım. Ama o sırada o adam ve arkadaşı geri döndükleri için saklanmamız gerekti. Sonra ikisi setin başına dönmelerinin iyi olacağını söyledi. Sonra bir baktık ki, kılıçlar birbirine vuruyor. Muhafızları neler olduğuna bakarken serbest bıraktığım adamlarımız onların icabına baktı. Sonra diğerlerini de kurtardık."

"İki adam olduğunu söylemiştin, Tadhg, ama ben sadece Rory Comyn'i gördüm," dedi Fin. "Bana tek başına meydan okudu, ama ağaçların arasında gizlenen bir de okçu olmalı, çünkü Comyn ona bağırdı. Tanrı aşkına, adamı görmüş olmalısınız, beyler," diye ekledi. "Siz ağaçların arasından çıkmadan az önce bana nişan aldı."

"Hayır, o size nişan almadı!" dedi Tadhg gururla. "Hanımefendi–"

Fin Catriona'nın kaskatı kesildiğini hissetti. Onu kendisinden uzaklaştırıp şaşkınlıkla, "O oku *sen mi* attın?" diye sordu.

Catriona kocasının sesindeki şaşkınlığı fark etti, ama yüzündeki ifadeyi görebilmek için ay ışığının arkalarında olmamasını isterdi. Fin onu sıkıca tuttu.

Diğerleri ve Tadhg çıt çıkarmıyordu. Kimse kıpırdamadı.

"Rory'yi korkutmak istemiştim, çünkü yorulduğunu ve ayaklarının acımaya başladığını görebiliyordum," dedi Catriona. "Yamaca doğru nişan almıştım, ama oku bıraktığım sırada Comyn o tarafa doğru atılınca ok aranızdan geçti."

"Silahı nereden buldun?" diye sordu Fin.

Alçak sesle konuşsa da, ses tonu gerginliğini artırıyordu.

Catriona bu soruya en iyi nasıl cevap vereceğini düşünmeye çalıştı.

"Tadhg," dedi Fin. "Silahın nereden çıktığını gördün mü?"

"Hayır, ama sanırım hanımefendinin ayaklarının dibinde yatan adama ait olmalı," dedi çocuk. "Adamlarımızdan bazıları onu uyandırmaya çalışıyor. Hanımefendiye o oku Comyn'in kalın kafasına saplamasının daha iyi olacağını söyledim, ama sonra siz onun hakkından geldiniz, o nedenle sorun yok. Ölmüş olabilir mi, Sör Fin?"

"Umarım ölmemiştir, çünkü onu Mackintosh'a hediye olarak sunmak istiyorum. Ama öncelikle sevgili eşim," diye ekledi Fin, "o oku nereden bulduğunu bilmek istiyorum."

Catriona etrafta bu kadar insan varken meseleyi orada tartışmak istemedi. Onun yerine, "Geri dönmeliyiz," dedi.

"Birkaç dakika sonra," dedi Fin, sesindeki uyarı dolu ton bu kez daha barizdi.

a-pdf watermark dzida75

"Pekâlâ. Ama bundan hoşlanmayacaksın, o adamı gördüğümde, ben–" Keskin kulakları sessiz gecede tuhaf bir ses işitince duraksadı.

Fin de duymuştu, gölün kuzeyine doğru baktı.

Sakin görünen su ay ışığının altında ışıldıyordu, ama Catriona çıtırtı ve gıcırtıyı andıran bir ses duymuştu. Sonra daha güçlü bir ses duyuldu ve onu daha küçük sesler takip etti. Birkaç dakika sonra uzakta adamların bağrıştıklarını duydu, ikinci bir gümbürtüyle su tüm gücüyle akmaya başladı.

"Bak," dedi Fin. "Gölün yüzeyi hareket ediyor."

Catriona, "Set çöktü!" diye bağırdı ve sırıtarak ona döndü. "Başardık!"

Fin kolunu beline dolayıp onu kendisine doğru çekti. "Evet," dedi, "başardık."

"Hem de tam zamanında," dedi Tadhg. "Bulutlara bakın. Gün doğmadan önce tekrar yağmur yağacak gibi görünüyor."

Setin çökmesiyle Fin neşelenmişti, ama Catriona yayı ve oku unutmadığını biliyordu. Fin'in gerçeğin büyük bir kısmını çözmüş olduğundan da emindi, çünkü onları tesadüfen bulduğuna inanmazdı.

Ama Fin'in yaptığı şeye minnettar olup olmadığını merak ediyordu. Erkeklerin bu tür durumlarda neler yapacağı önceden pek kestirilemeyebiliyordu.

"Rory Comyn'i yanımızda götürmeyeceğiz," dedi Comyn'in yanında çömelmiş bir adam Fin'e. "Başı çok kötü yarılmış. Yere düştüğü sırada kayaya çarpmış olmalı ya da belki de dövüştüğünüz sırada siz yardınız."

"Kendini asılma zahmetinden kurtardı böylece," dedi başka bir adam. "Yaşlı beyefendinin bunu duyduğuna memnun olacağını sanıyorum. Artık karşıya geçecek miyiz, efendim?"

Gökyüzünde alçalan kara bulutlara rağmen, ay ışığı hâlâ bulutların arasından süzülüyordu, böylece Fin esir alınan adamların arasında bir kürekçi olduğunu fark etti. Adama, "Akıntı hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu. "Ve bir teknemiz var mı?"

"Evet, elbette, efendim," dedi adam. "Tekne iskelede, çünkü hainler ona ihtiyaçları olabileceklerini düşünmüştü. Ayrıca akıntı istikametinde kürek çekeceğimiz için nefes almak kadar kolay olacaktır. Su tekrar sakinleşene kadar akıntıya karşı kürek çekmekse başka bir hikâye."

"Hepimizin gitmesini istemiyorum," dedi Fin. "Şafağa kadar nöbeti devralmak için gelen sekiz kişi ve biraz uyuyabilmiş olanlar burada kalacak. Comyn'in ve aynı şekilde iskelenin yanında bulacağınız iki adamın cesetlerine karşı saygılı olun, çünkü onları akrabalarına geri vereceğiz. Akıntıya kapılmadılarsa diğer Comyn'ler uyanmış olmalılar, yeterince kalabalıklardı, o yüzden gözünüz açık olsun. Hepimiz tekneye sığabilirsek geri kalanlar bizimle gelebilirler."

Kürekçi kıkırdadı. "Eğer Leydi Cat sizi ve şu Boreas'ı sandalla getirebildiyse, biz de üçünüzü kendi teknemizle geri götürebiliriz sanırım."

"Peki ya ben?" diye sordu Tadhg hevesle.

"Sen de," dedi Fin çocuğun omzuna hafifçe vurarak.

İskeleye doğru döndükleri sırada, Fin bir kez daha kuzeye doğru ilerleyen suyun şiddetli bir şekilde aktığını fark

a-pdf watermark dzida75

etti ve nehrin muhtemelen çok güzel bir şelale oluşturmuş olduğunu düşündü.

Şatoya kürekçinin öngördüğü gibi rahatça döndüler. Tekne kalabalıktı, ama Fin fazla ağırlığın kürekçilerin tekneyi rotasında tutmalarına yardımcı olduğunu biliyordu. Akıntı dar boğazlarda daha güçlüydü ve kürekçiler iskeleye yanaşmak için bunu değerlendirdi. Ay ışığı ve şatonun duvarlarındaki muhafızlar sayesinde, Aodán ve diğer silahlı adamlar tekneyi sudan çekmelerine yardım etti.

Catriona'nın ne kadar sessizleştiğini fark eden Fin, diğerleriyle birlikte kapıya giderken kolunu onun omuzlarına doladı. "Üşüdün mü, tatlım?"

"Biraz," dedi Catriona, "ama üşümem gerektiği kadar üşümüyorum."

"Seni öldürmeyeceğim, Cat," diye mırıldandı Fin karısının kulağına doğru.

"Ama bana *kızgındın*."

"Evet, biraz kızdım," diye ona katıldı Fin. "Ama sandığın kadar değil."

Catriona gülümseyerek ona sokuldu. "Büyükbabamla hemen konuşman mı gerekiyor?"

"Evet, sadece onunla da değil, uyanık olan herkesle. Rothesay ya da Alex'i uyandırmayacağız, çünkü tekne burada olduğu için gerekirse onları erkenden adadan götürebiliriz. Ama bizi bekliyor olsalar bile doğruca yukarı çıkıp yatmaya gideceksin."

"İçlerinden biri kalmamı emredebilir," dedi Catriona.

"Buna izin vermem."

Catriona ona güveniyordu, ama Fin'in Rothesay, Alex

ya da büyükbabasının emrine karşı gelebileceğinden emin değildi.

Ne var ki, içeri girdiklerinde salonda büyükbabasından başka kimse yoktu ve Mackintosh ona yarı rahatlamış yarı kızmış bir ifadeyle bakmış olsa da, sadece Fin'le konuştu. Fin merdivenlere doğru işaret edince, Catriona etrafına sardığı pelerinini sessizce ona verdi.

"İtibarınızı korumanız için, efendim, çünkü tuniğiniz hâlâ ıslak," dedi. "Hem pelerininiz sizi sıcak tutar."

"Birazdan ısınırım. Isınmazsam da, yatağa geldiğimde sen bir çaresine bakarsın."

Vücudu kocasının bu sözlerine anında karşılık verdi ve hızla yukarı çıktıktan sonra Ailvie'yi yatağının yanındaki bir yer yatağında uyurken buldu. Uyanır uyanmaz sıçrayan hizmetkârı hanımını görünce haykırdı.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu Catriona. "Saat çok geç."

"Evet, elbette, Aodán beni uyandırıp sürekli miyavlayıp duran kedi yavrusunu odanıza bırakmaya gittiğinde kapıyı aralık bulduğunu ve sizi hiçbir yerde bulamadığını söyledi. Başka ne yapmamı bekliyordunuz ki?"

"Ah, Ailvie," dedi Catriona, şimdi büyükbabasının yüz ifadesinin nedenini daha iyi anlayabiliyordu. "Yokluğum seni korkuttuysa özür dilerim, Sör Finlagh'la birlikteydim ama artık geri döndüm."

"Evet, dönmüşsünüz, ama neden sırılsıklam olduğunuzu ya da titrediğinizi sormayacağım. Sadece üzerinizdeki ıslak kıyafetleri çıkarıp sizi yatağınıza yatıracağım."

Ailvie kısa bir süre sonra odadan çıktığında, çıplak bir halde yatağında yatan Catriona'yı mırıldayan kedi yavrusu

a-pdf watermark dzida75

ısıtıyordu. Onunla birlikte üst kata çıkmayan Boreas, salondaki şöminenin sıcaklığını tercih etmiş olmalıydı.

Yağmurun yatıştırıcı sesini dinlediği için hemen uykuya dalacağını sandı ama çok geçmeden kendini alt katta neler olduğunu ve Fin'in odaya geldiğinde ona neler söyleyeceğini hayal ederken buldu.

Fin geri döndüğünde içi geçmişti, ama kapının tıkırtısı onu hemen uyandırdı. Koridordaki meşalenin ışıltısında Fin'in siluetini seçince, "Büyükbabam ne söyledi?" diye sordu.

"Madem uyanıksın bir-iki mum yakacağım," dedi Fin. Yakındaki küçük masadan bir mum alıp meşaleden yaktıktan sonra aynı mumla iki mum daha yaktı. İşini bitirince pelerinini ve tuniğini çıkarıp bir kenara attı ve yatağa girdi. Kedi yavrusu kaçtı.

Fin onu kendisine doğru çekerken, Catriona, "Sıcaksın," diye mırıldandı. "Ama yatağa girmeden önce neden mumları yaktığını anlamadım."

"Anlamadın mı?" Fin sol göğsünü avuçlayıp başparmağıyla göğüs ucuna dokundu.

Catriona bu hareketin içinde uyandırdığı duyguları göz ardı etmeye çalışarak, "Büyükbabam ne söyledi?" diye sordu tekrar.

"Endişelenme," dedi Fin.

"Fin, eğer beni bekletmek cezalandırma yöntemlerinden biriyse–"

"Değil, tatlım. Ben sadece karımla sevişmek istiyorum."

"Sevişebilirsin, ama ya–?"

"Sana söyledim, endişelenmememizi söyledi – ne Albany ne de Douglas konusunda. Havanın ve hazırda bekleyen çok sayıdaki adamımızın onları geri püskürteceğini söyledi."

"Nehirler bu gece taşacak," dedi Catriona başıyla onaylayarak. "Sadece yağmur yüzünden değil, yağmur ılık olduğu için geriye kalan karlar da eriyecek. Buralarda ya da Garry Vadisi'nde kullanılabilir durumda olan sadece birkaç nehir geçidi kalmış olmalı."

"Evet, o da böyle söyledi, ama yarın sabah haberini alırız."

"Büyükbabama sete gittiğinde yanında olduğumu da söyledin mi?"

"Evet, söyledim. Ayrıntıları bilmek istedi, Cat, o yüzden ona her şeyi anlattım."

Catriona içini çekti. "Bana çok kızacak, aynı şekilde babam ve Ivor da."

"Sanmıyorum, aşkım."

"Sanmıyor musun?" Bu yeni sevgi sözcüğü içini ısıttı.

"Seni azarlamamı ya da hırpalamamı bekleyebilir, ama artık eşin olduğum için müdahale etmez. Babanın da müdahale edeceğini sanmıyorum." Fin kıkırdadı. "Ama Ivor ne yapar bilemem."

"Ah, ama beni ondan koruyabilirsin. O bile ondan daha iyi kılıç kullandığını söylüyor."

"Öyle, ama bu gece kılıç yeteneğime güvenemedin, yanılıyor muyum?"

Catriona güçlükle yutkundu ve boğazında bir ağrı hissetti. Fin hiçbir şey söylemeyince, konuşmasını, yayı nerede bulduğunu ve o oku neden fırlattığını açıklamasını beklediğini anladı.

"Sandığın gibi değil," dedi.

"Ne düşündüğümü nereden biliyorsun?"

a-pdf watermark dzida75

"Çünkü bana söyledin," dedi. "Senin için çok korkmuştum, çünkü ayaklarının acımaya başladığını görebiliyordum. Ve o korkunç adam ağaçların arasından seni vurmak üzereydi."

"Evet ve bilmek istediğim de bu. Nasıl oldu da bunu başaramadı?"

Catriona gerçeği söylemeyi seçti. "Oku fırlatmaya konsantre olmuştu, hissettirmeden arkasından yaklaşıp tuzağın yanında bulduğum sert bir dalla ona vurdum."

"Ya sonra?" Fin'in sesine tuhaf, gergin bir ton hâkim olduğundan Catriona her şeyi anlatana kadar ona bakmamaya karar verdi.

"Senin iki kez tökezlediğini gördüm."

"Comyn de birkaç kez tökezledi. Patika taşlıktı. Bunu biliyorsun."

"Evet, ama onun tökezlediğini hiç *görmedim* ve ok elimin altındaydı. Yakınına bir yere nişan alırsam onu korkutabileceğimi düşündüm. Okun aranızdan geçmesini istemezdim. Seni... Tanrım, seni vurabilirdim!"

Önce Fin'in titrediğini, hatta sarsıldığını sandı. Ama sonra daha fazla sarsıldığını fark edince kafasını kaldırıp ona baktı. "Gülüyorsun!"

"Evet... gülüyorum," dedi Fin, neredeyse kahkaha atacaktı. "Çaktırmadan o haine yaklaşıp adama sopayla vurduğunu düşündükçe..."

Catriona onu her an öldürmek üzereymiş gibi bakıyordu, o yüzden Fin uzanıp onu öptü ve, "Sanırım bir kez daha hayatını kurtardın, tatlım, ayrıca beni vurman da imkânsızdı, bundan eminim," dedi. "Birini vursaydın

bile, okun önüne atlayacak kadar aptal olan Comyn'i vururdun."

"Oku herhangi bir şeye isabet ettirmem için o şeyin okun önüne atlaması gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Hayır. Bana ok atabildiğini söylemiştin. Ben de bunu sana Ivor'un öğrettiği fikrine vardım, onun kadar iyi bir okçu olduğundan şüpheli olsam da, yanlışlıkla beni vurmayacağına güveniyorum. Bunu içgüdüsel bir güven duygusu olarak düşünebilirsin. Sırf seni sevdiğim için böyle bir şeye inanacak kadar aptal olabileceğimi sanmıyorum."

"Seviyor musun?"

"Bundan şüphen olabilir mi? Su altında lanet olası bir sete delikler açmaya çalıştığım sırada sevmediğim ya da beni sevmeyen bir kadının üzerime çıkmasına izin verir miydim?"

Catriona, "İçgüdülerine güvenebilirsin," derken yumuşak elini Fin'in yanağına koydu. "Seni seviyorum ve içgüdülerinin kuvvetli olduğuna tanık oldum."

"Şimdiye kadar içgüdülerimi daha fazla dinlemem gerekirdi," dedi Fin ciddiyetle. "Bunu o delikleri açtığım sırada fark ettim."

"Peki ama nasıl?"

"Tek başına suyun ağırlığı o seti yıkarsa neler olabileceğini düşünmenin ya da buz gibi sudan endişelenmenin hiçbir faydası olmayacağını bildiğimden, başka şeylere odaklandım. Belki de bir zamanlar Ian'a söylediğim gibi sana da insanların kendi hatalarından ders almaları gerektiğine inandığımı söyleyerek açıklayabilirim, çünkü bana kalırsa bu onlara daha mantıklı kararlar almayı öğretiyor. Bana bir erkeğin savaşta... ve hayatta bel bağladığı içgü-

a-pdf watermark
dzida75

dülerini geliştiren şeyin aldığı eğitim olup olmadığını sormuştun. Ayrıca onurlu bir erkeğin onurunu korumak için kimseyi öldüremeyeceğini de hatırlatmıştın. Kısacası, *genç bayan, insanın farkında olmadan bir karar verebileceğini anladım. Ve aynen öyle yaptım.*"

"İçinde bulunduğun ikilem," dedi Catriona. "O zaman da bunu mu düşünüyordun? Bu artık çıkmazının ne olduğunu bana söylemeye hazır olduğun anlamına mı geliyor?"

"Sana arkadaşımın ikilemi olarak bahsettiğim şeyin aslında benim başımdan geçtiğini anlayacağını bekliyordum. Ivor'un da benimle her şeyi paylaşabileceğini anlamadan önce bu tür hikâyeler anlattığını hatırlıyorum."

"Haklısın," dedi Catriona. "Ölmek üzereyken bulduğun akraban kimdi?"

"Babamdı."

"Ah, Fin." Catriona yaklaşıp kollarını ona doladı. "Peki kimi...?" Kaskatı kesildi ama çok geçmeden rahatladı. "Baban savaş lideriydi," dedi. "O halde babamdan intikam almanı istemiş olmalı. Ve sen de buraya bunun için–"

"Buraya beni Rothesay gönderdiği için geldim. Sen bana söyleyene kadar Shaw'un baban olduğunu bilmiyordum ve Mackintosh'u görmek zorunda olduğum için misafirperverliğinizi kabul ettim. Ama tatlım, sana asıl söylemeye çalıştığım şey, ettiğim iki yemin arasında bir seçim yapmış olmam. Bunun farkında değildim. Cat, Perth'teki savaştan bu yana dört buçuk sene geçti. Babanı öldürmenin doğru olduğuna inanmış olsaydım–"

"Bunu şimdiye kadar yapmış olurdun, evet. Bunu anlayabiliyorum. Kararını farkında olmadan, seçim yapmadan verdiğini anlıyorum. İçgüdüsel bir karardı, öyle değil mi?

Gerçi bana kalırsa, hayatın her zaman ölüme tercih edileceği gerçeğini uzun zaman önce anlamış olsaydın, çok daha iyi olurdu."

"Evet, belki de, ama ben bir savaşçıyım, tatlım ve bu konuda oldukça iyiyim. Muhtemelen yine adam öldüreceğim ve bunu sen de biliyorsun."

"Biliyorum, ama şu anda savaştan ya da adam öldürmekten bahsetmek istemiyorum. Bana sarılmanı istiyorum. Ve açıkçası, eğer benimle sevişmek istiyorsan bunu bir an önce yapsan iyi edersin, çünkü seni çok seviyor olsam da, gözlerimi açık tutamayacak kadar yorgunum."

"Bunu duyduğuma ne kadar sevindiğimi bilemezsin," diye mırıldanıp onu öptü Fin. "Şu mumları söndüreceğim."

"Benim de sana söylemem gereken bir şey var," dedi Catriona. "Bu dört buçuk sene boyunca, tüm Cameron'ların şeytanın oğulları olduğunu düşündüm. Sonra seninle tanıştım ve seni iyi bir arkadaş olarak gördüm. Zamanla, Cameron olmanın o kadar da korkunç olmadığını anladım. Ama Cameron'lar hakkında ben geçmişte ne düşündüysem, senin ailenin de Mackintosh'lar hakkında öyle düşündüğünü sandım. Sonra Ewan'la tanıştım, o senin ağabeyin ve ben de senin eşinim. Bana onun kim olduğunu söylediğinde bile, onu kötü bir Cameron olarak düşünemedim. Onu sevdim ve seninle birlikte Tor Şatosu'na gitmek istiyorum."

"Sanırım *vaktimizin çoğunu Raitt Şatosu'nda geçireceğiz,*" dedi Fin. "Ama Ewan'ı da sık sık göreceğiz. Ve hepimiz Noel'i Tor Şatosu'nda geçireceğiz."

Cat onun mumları söndürmesini izledi ve tekrar yatağa

a-pdf watermark dzida75

girdiğini hissetti ama ondan sonra ertesi sabaha kendinden geçmiş bir şekilde uyudu, ta ki kedi yavrusu dışarı çıkmak isteyinceye kadar. Ama o zaman bile Fin'in yataktan kalkıp minik kediyi dışarı bıraktığını belli belirsiz fark etti ve kocası yatağa dönmeden tekrar uykuya daldı.

Fin onu uyandırdığında, öğlen güneşi açık pencereden içeri süzülüyordu ve Fin çoktan üzerini giyinmişti.

"Yemek vakti," dedi Fin. "Ivor geri döndü."

"Gerçekten mi?"

"Evet ve çok kızgın."

Catriona kaşlarını kaldırdı. "Neden? Geri döndüğüne göre, Albany de Cairngorm'lara geri dönmüş olmalı. O nedenle, ne tür bir huzursuzluk yaratmak istemiş olursa olsun, artık–"

"Artık bizi ilgilendirmiyor," dedi Fin. "Ama oradan geçmeye çalışan ordu bir kraliyet flaması taşıyor olsa da, orduya Albany'nin komutanlarından biri olan Sör Martin Redmyre önderlik ediyormuş. Albany'den hiç iz yokmuş ya da Ivor kendisine kötü havanın yüksek geçitte düşmanlarını bozguna uğrattığını söyleyen gözcülerden öyle duymuş. Yağmur o kadar şiddetli yağmasaymış daha erken geri dönebilirlermiş ama bir yere sığınıp kamp yapmışlar. O nedenle burada olan biten her şeyi kaçırdığı için kızgın. Baban da bir ulak göndermiş."

"O halde Garry Vadisi'nde Douglas'ın adamlarını geri püskürtmüş olmalı."

"Evet ve üstelik savaşmaya gerek kalmadan," dedi Fin. "Douglas'la buluşmaları için önden Comyn rolü yapan iki adam göndermiş. Ona Rothesay ve Alex'in kaçtığını ve kötü hava şartlarının diğer ordunun yüksek geçitten geçmesine izin vermeyeceğini söylemişler. Ayrıca babanın ordusunun vadinin tepesinde beklediğini de söylemişler. Douglas hemen ordusunu geri çevirmiş."

"Ama Rothesay'ın hâlâ müttefiki yok," dedi Catriona.

"Alex elinden geleni yapacaktır, ama Donald hiçbir şey yapmaz," dedi Fin tuniğini çıkarırken. "Shaw'un ulağı kötü haberler de getirdi. Douglas adamlarına Kraliçe'nin hasta olduğunu söylemiş. Önemli bir şey olmadığını söylüyorlar, ama Rothesay çok üzgün."

"Kim olsa üzülür," dedi Catriona. "Ne de olsa, annesi."

"Dahası da var, genç bayan. Annesi onun en güçlü müttefiki. Annabella Drummond'un çok güçlü dostları var. Ama kraliçe onları teşvik etmedikçe, Rothesay'i desteklemeye pek hevesli olmayabilirler. Davy onu kaybederse..."

"Şu an sahip olduğundan daha az dostu olacak," dedi Catriona. "Peki öğle yemeği yemek üzereysek neden kıyafetlerini çıkarıyorsun ki?"

"Çünkü ne zaman istersek o zaman yemek yiyebiliriz, aşkım. Hem sanırım dün gece ikimiz de çok yorgun olduğumuz için tamamına erdiremediğimiz bir şeye başlamıştık. Ayrıca, sana beni tatmin etmenin farklı yollarını öğretebilirim."

Fin yanına uzanır uzanmaz, Catriona onun içine girmek isteyen erkekliğinin zonkladığını hissetti. Vücudu hemen karşılık verdi ve Fin onu okşayıp dokunuşlarıyla sataşarak aşağıya doğru indi, onu öpüp göğüslerinin tadını çıkarırken bir eliyle de birleşmeye hazır olup olmadığını anlamaya çalışıyordu.

Catriona buna hazır olduğunu hissedebiliyordu, ama Fin acele etmeden vücuduna öpücükler kondurarak onu yalvartana kadar oyalandı. En sonunda, Catriona Fin'in saçlarından tutup kıkırdadı ve dönerek onun altından kur-

a-pdf watermark dzida75

tulmaya çalıştı. Ama kocası onu yakalayıp sırtüstü yatağa bastırdı ve Moigh'deki gibi sırıtarak üzerine doğru eğildi.

"Beni fetheder misiniz, genç bayan?"

"Sanırım deneyebilirim," dedi Catriona ışıl ışıl gözlerle ona bakarak.

"Sana nasıl yapacağını gösterebilirim."

Catriona onu nasıl heyecanlandıracağını zaten biliyordu, ama Fin ona birkaç şey daha gösterdi ve Catriona da talimatlarına hevesle karşılık verdi.

En sonunda Fin ona çabucak ve sertçe sahip oldu; tutkuları onları doyuma ulaştırana dek birbirlerini tüketircesine seviştiler.

Sonrasında Cat tatmin olmuş bir şekilde kocasının kollarının arasında yatarken mırlıyordu.

Sevgili Okuyucularım,

Umarım **Aşkta İntikam Olmaz**'ı keyifle okumuşsunuzdur. Hikâye Comyn'lerin bir göle set çekmeleriyle ilgili Mackintosh efsanesinden doğdu. Olayın gerçekleştiği zaman bilinmiyor, Moigh Şatosu'nda ya da Rothiemurchus olarak bilinen (ki o zamanlarda olduğu gibi günümüzde de Strathspey'in o kısmı böyle anılıyor) Eilein Gölü'ndeki ada şatosunda yaşanmış olabilir. Ben hikâyenin Rothiemurchus'ta geçmesini tercih ettim, çünkü öylesine etkili bir set için Eilein Gölü'nün yer aldığı havza Moy Gölü'nden daha akla yatkın bir yer olarak görünüyordu.

Ortaçağda İskoçya ve Kuzey İngiltere'de kurtlar oldukça yaygındı. Soylarının tükenmesine dair birçok hikâye bulunuyor. Kuzeydoğu İskoçya'daki en son kurt, Banffshire, Kirkmichael'da 1644 yılında öldü. Killiecrankie'deki Lochiel'den Sör Ewen Cameron da son kurtlardan birini Pertshire'da 1680'de öldürdü. Ve Mackintosh Lordu'nun iz sürücü avcılarından olan MacQueen adında biri ise en son kurdu 1743'te öldürdü (*İskoç Tarihi Sözlüğü*).

Eylül 1396'da Perth'te yaşanan Klan Savaşı üzerine birçok çalışma yapılmıştır, ama bu savaşa hangi iki klanın dahil olduğu konusu hâlâ tartışmalıdır. Neredeyse tüm tarihçiler kazananın Chattan Klanı olduğu konusunda hemfikir, ancak pek çoğu asıl rakiplerinin Cameron Klanı dışındaki klanlardan biri olduğunu öne sürmektedir. Bana mantıklı gelen tek klan ise Cameron'lar.

Cameron Klanı yalnızca güçlü bir konfederasyon değil-

a-pdf watermark dzida75

di, ayrıca Chattan Klanı'nın, özellikle de Mackintosh'ların her iki klanın da üzerinde hak iddia ettiği topraklar nedeniyle sürekli anlaşmazlık içinde olduğu bir klandı. Her birinde birçok klanın bulunduğu iki konfederasyon arasında süregelen bir düşmanlığın, Kuzey İskoçya'da Kral'ın harekete geçmeye karar verip müdahale etmesine neden olacak kadar çok sorun çıkarmış olması gayet mantıklı görünmektedir.

Ayrıca, klanların ikisi arasında klan savaşından kısa bir süre sonra başlayan birkaç yıllık bir ateşkes yaşanmıştır. Ne var ki mahkemenin Mackintosh'ların lehine karar verdiği on altıncı yüzyıla kadar yasal meseleler çözümsüz kalmıştır. Cameron'ların ikinci klan olmasına dair bir başka ilgi çekici nokta ise, Lochaber'deki Arkaig Gölü'nde, yani söz konusu topraklarda yaşamaya devam etmiş olmalarıdır. Mantıken, Mackintosh'ların onları o topraklardan uzaklaştırabilmiş olmaları gerekirdi.

Ancak konunun uzmanına danıştığımda, şartlar düşünülecek olursa *Aşkta İntikam Olmaz*'daki çözümümün en olası çözüm olduğuna karar verdik.

Albany'nin orduları ve müttefikleri sık sık Kuzey İskoçyalıların peşine düşmeyi sürdürmüşler ama genellikle başarılı olamamışlardı.

Okuyucularım sık sık evlilik seremonileri hakkında bilgileri nereden edindiğimi soruyor. Bu kitaptaki evlilik seremonisi sırasında kullanılan kelimeler, İngiltere'de 1377-99 yılları arasında II. Richard'ın tahtta olduğu dönemde kullanılan bir dua kitabından geliyor. O zamanlar İskoç ve İngiliz kiliseleri dini törenlerini Roma kiliselerine dayandırırdı, o nedenle seremoniler de aynı olmalı.

Neredeyse kırk sene boyunca Chattan Klanı'nın önderliğini yapan Lachlan mac William Mackintosh 1407'de oldukça yaşlıyken öldüğünde, geride Lovat'lı Hugh Fraser'ın kızı olan eşi Agnes'i, yerine geçen tek oğlu Ferquhard'ı ve ismi muhtemelen Ealga olmayan ve Shaw Mackintosh ile değil, Strathglass'lı Chisholm ile evlenen kızını bırakmıştı. Shaw ise Robert mac Alasdair vic Aona'nın kızıyla evlenmişti, o nedenle Shaw'un buradaki kızı, yani Catriona, Fin gibi tamamen hayali bir karakter.

Aşkta İntikam Olmaz'ı yazarken kullandığım kaynakların arasında Charles Fraser-Mackintosh'un 1898'de Glasgow'da basılan *The Confederation of Clan Chattan, Its Kith and Kin*'i; Alexander Mackintosh Shaw'un yazdığı, Moy Hall'da bilinmeyen bir tarihte basılan *The House and Clan of Mackintosh* ve elbette her zaman etkileyici olmayı başaran Donald MacRae'nin kitabı bulunuyor.

Ayrıca, benzer bir şekilde ama tamamen iyi niyetlerle yapılmış bir set yaratmak ve kaldırmak konusunda webmaster'ım David Durein'e değerli bilgilerini ve kişisel tecrübelerini benimle paylaştığı ve Julie Ruhle'ye de bulduğu her vakitte ufak tefek şeylerle ilgilenerek akıl sağlığımı korumama yardımcı olduğu için teşekkür ederim.

Her zamanki gibi mükemmel temsilcilerim Lucy Childs ve Aaron Priest'e, harika editörüm Frances Jalet-Miller'a, kıdemli editör Saine McLemore'a, üretim müdürü Anna Maria Piluso'ya, olağanüstü redaktör Sean Devlin'e, sanat yönetmeni Diane Luger'a, kapak tasarımcısı Claire Brown'a, yayın yönetmeni Amy Pierpont'a, başkan yardımcısı ve yazı işleri müdürü Beth de Guzman'a ve Hachette Book Group'un Grand Central Publishing/Forever Yayınevi'nde çalışıp bu kitapta emeği geçen herkese teşekkür ederim.

a-pdf watermark

Aşkta İntikam Olmaz hoşunuza gittiyse, Sör Ivor Mackintosh'un, Sör Ivor'un dillere destan öfkesine aldırış etmeyen (ve Kral'ın vesayetinde bulunan) arsız bir genç kadının ve etrafındaki herkese emirler yağdırmayı alışkanlık edinmiş yedi yaşındaki bir prensin hikâyesini anlatan ***Highland Hero***'ya da göz atın.

Suas Alba! (Yaşasın İskoçya!)

En içten dileklerimle,

Amanda Scott